

‘സഭാജ്യോതിസ്’
പ.ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസിയോസ്
പുലിക്കോട്ടിൽ-I
കേരള നവോത്ഥാനത്തിന്റെ പ്രജാപതി
(ലേഖന സമാഹാരം)

‘സഭാജ്യോതിസ്സ്’

പ.ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസിയോസ് പുലിക്കോട്ടിൽ-I

കേരള നവോത്ഥാനത്തിന്റെ പ്രജാപതി

(ലേഖന സമാഹാരം)

അവതാരിക : ഡോ.രാജൻ ഗുരുക്കൾ
(എം.ജി.യൂണിവേഴ്സിറ്റി മുൻ വൈസ് ചാൻസലർ)
മാനേജിംഗ് എഡിറ്റർ : ഫാ.ഡോ.ജോസഫ് ചീരൻ
(ഫോൺ: 9495603174), പഴഞ്ഞി, തൃശ്ശൂർ-680542
ഒന്നാം പതിപ്പ് : 24 നവംബർ 2016
കോപ്പികൾ : 1000
കവർപേജ് ഡിസൈൻ : ഡോട്ട് ക്രിയേഷൻ
ഡി.റ്റി.പി : ശ്രീ.കെ.പി ഉണ്ണി, ആൽത്തറ
പ്രിന്റിങ് : എബനേസർ തൃശ്ശൂർ
പ്രസാധകൻ : അഭിവന്ദ്യ.ഡോ.ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ
യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ
(എം.ജെ.ഡി.പബ്ലിഷേഴ്സ്, കുന്നംകുളം)

വില: **150 /-**

Copy Right Reserved

**‘സഭാജ്യോതിസ്സ്’
പ.ജോസഫ് മാർ ദിവനാസിയോസ്
പുലിക്കോട്ടിൽ-I
കേരള നവോത്ഥാനത്തിന്റെ പ്രജാപതി
(ലേഖന സമാഹാരം)**

**അവതാരിക
ഡോ.രാജൻ ഗുരുക്കൾ
(എം.ജി.യൂണിവേഴ്സിറ്റി മുൻ വൈസ് ചാൻസലർ)**

**മാനേജിംഗ് എഡിറ്റർ
ഫാ.ഡോ.ജോസഫ് ചീരൻ**

പ്രസാധനം
**H.G. ഡോ.ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ
എം.ജെ.ഡി.പബ്ലിഷേഴ്സ്, കുന്നംകുളം
ഫോൺ : 9495603174**

ഉള്ളടക്കം

A പ്രസാധകക്കുറിപ്പ് - ഡോ.ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ	
B മുഖവുര - മാനേജിംഗ് എഡിറ്റർ	
C അവതരിക - ഡോ.രാജൻ ഗുരുക്കൾ	
1.സ്മൃതി നാളങ്ങൾ (കവിത) : സുധീർ പി. പുലിക്കോട്ടിൽ	14
2.കേരള നവോത്ഥാനത്തിന്റെ പ്രഥമ പ്രവാചകൻ	19
<i>ഡോ.ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ</i>	
3.പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് നമ്പാന്റെ കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി- ഒരു ത്രിവേണി സംഗമം - ഫാ.ഡോ.കെ.എം.ജോർജ്ജ്	33
4.വേദപുസ്തകവും കേരള നവോത്ഥാനവും	42
<i>ഡോ.ബാബു പോൾ</i>	
5.പഴയസെമിനാരി സ്ഥാപകൻ-സഭാചരിത്രത്തിന്റെയും നായകൻ <i>ഫാ.ഡോ.ഒ.തോമസ്</i>	52
6.പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ വാസ്തുവിദ്യാ വൈദഗ്ധ്യം <i>കാണിപ്പയ്യൂർ പരമേശ്വരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്</i>	63
7.1811 ലെ ബൈബിൾ വിവർത്തനവും, മലയാള ഭാഷയും <i>ഫാ.ഡോ.ജോസഫ് ചീരൻ</i>	77
8.പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിമാരും കുറുന്നൂറുകൾ <i>സി.പി.ജോൺ</i>	97
9.കണ്ടനാട് പടിയോല : ശില്പവും ശില്പികളും <i>ഡോ.പ്രസാദ് ജെ. ചീരൻ</i>	102
10.പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമൻ: ഇം.എം.ഫിലിപ്പിന്റെയും, പുകടിയിൽ ഇട്ടുപ്പ് റൈട്ടറുടെയും എഴുത്തുകളിൽ <i>ഫാ.മാത്യു വർഗ്ഗീസ് കുളങ്ങാട്ടിൽ</i>	119
11.പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമനും ആർത്താറ്റ് പള്ളിപ്പാട്ടും <i>അഡ്വ.ഗിൽബർട്ട് ജി. ചീരൻ</i>	129
12.ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസവും സാമൂഹ്യ പുരോഗതിയും <i>ഫാ.ഡോ.സണ്ണി ചാക്കോ</i>	134
13.സ്മരണകളിലൂടെ ഒരു സഞ്ചാരം <i>ബെന്യാമിൻ</i>	142
14.പഴഞ്ഞിയിൽ നിന്നൊരു ശൈലീകജ്യോതിസ്സ് <i>ഫാ.മാത്യു വർഗ്ഗീസ് കുളങ്ങാട്ടിൽ</i>	153
15.ആർത്താറ്റ് പടിയോലയിലെ സഭാദർശനം <i>അഡ്വ.ഡോ.പി.സി മാത്യു പുലിക്കോട്ടിൽ</i>	158
16.പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമനും വിലാപകാവ്യപ്രസ്ഥാനവും - <i>ഫാ.ഡോ.ജോസഫ് ചീരൻ</i>	165
17.പരിശുദ്ധ പുലിക്കോട്ടിൽ ഒന്നാമൻ തിരുമേനിയുടെ ഓർമ്മയും വൈദിക പരിശീലനത്തിന്റെ ഭാവിയും - <i>ഫാ.ബിജേഷ് ഫിലിപ്പ്</i>	178
18.പുലിക്കോട്ടിൽ പ്രഥമൻ ജീവചരിത്രത്തിലെ നാഴികക്കല്ലുകൾ	183

സഭാ ജ്യോതിസ് - മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് പുലിക്കോട്ടിൽ ഒന്നാമൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ

ഡോ.ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ

ആർത്താറ്റ് (പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര) ഇടവകാംഗവും ഇന്ന് കാണുന്ന ആർത്താറ്റ്, ചിറളയം, പഴയപള്ളി എന്നിവയുടെ പുനർനിർമ്മാതാവും 1811 ലെ പ്രഥമമലയാള ബൈബിളിന്റെ വിവർത്തകരിലൊരാളും ആർത്താറ്റ്-കണ്ടനാട് പടിയോലകളുടെ ശില്പിയും കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരിയുടെ സ്ഥാപകനുമായ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് പുലിക്കോട്ടിൽ ഒന്നാമൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തയെ സമഗ്രമായി വിലയിരുത്തുവാൻ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. മലങ്കര സഭയിൽ എന്ന പോലെ കേരളത്തിന്റെ സാഹിത്യ-സാംസ്കാരിക ചരിത്രകാരന്മാരിൽ ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധരായ എഴുത്തുകാർ ആണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ ലേഖകർ. തിരുമേനിയുടെ ജീവിതത്തിലെ ഓരോ ഏടും പരിശോധനാവിഷയമാക്കുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥം കേരളനവോത്ഥാന ചരിത്രത്തിൽ സ്മര്യപുരുഷന്റെ സ്ഥാനം എന്തെന്ന് അന്വേഷിക്കുന്നു. കോട്ടയം വൈദിക സെമിനാരിയുടെ മുൻ പ്രിൻസിപ്പൽ ഫാ. ഡോ. കെ. എം. ജോർജ്ജ്, ഇപ്പോഴത്തെ പ്രിൻസിപ്പൽ ഫാ. ഡോ. ഒ. തോമസ്, ഡോ. ബാബു പോൾ (റിട്ട.ഐ.എ.എസ്), ബ്രഹ്മശ്രീ. കാണിപ്പയ്യൂർ നമ്പൂതിരിപ്പാട്, ശ്രീ. സി.പി. ജോൺ, ശ്രീ. ബെന്യാമിൻ, ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ, തുടങ്ങിയവരുടെ പഠനനിരീക്ഷണങ്ങൾ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ ഈടുറ്റതാക്കുന്നു. പ്രത്യേകിച്ച് കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി, ആർത്താറ്റ്-കുന്നംകുളം-ചിറളയം-തൊഴിയൂർ എന്നിങ്ങനെ പുലിക്കോട്ടിൽ

തിരുമേനിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ശില്പങ്ങൾ സന്ദർശിച്ച് അവയെ പറ്റിയും തച്ചുശാസ്ത്രത്തെപ്പറ്റിയും പഠനം തയ്യാറാക്കിയ ശ്രീ. കാണിപ്പയ്യൂരിനോടുള്ള ആദരം ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ഈ പഠനഗ്രന്ഥത്തിന് അവതാരിക എഴുതി അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് കോട്ടയം എം.ജി സർവ്വകലാശാല മുൻ വൈസ് ചാൻസലറും ചരിത്രകാരനുമായ ഡോ. രാജൻ ഗുരുക്കൾ ആണ്. ഞങ്ങളുടെ അഭ്യർത്ഥന പ്രകാരം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന് പ്രൗഢമായ ഒരു അവതാരിക എഴുതി തിലകം ചാർത്തുകയും ചെയ്ത അദ്ദേഹത്തോട് ഞങ്ങൾ ഏറെ കൃതജ്ഞരാണ്. ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മാനേജിംഗ് എഡിറ്റർ ആയി പ്രവർത്തിച്ചത് പ്രസാധകസംഘത്തിലെ മുഖ്യപ്രവർത്തകരിലൊരാളായ ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ ആണ്. അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം ഈ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന് സഹകരിച്ച പ്രവർത്തകരെയും ലേഖകരെയും ആദരപൂർവ്വം അനുമോദിക്കുന്നു.

എല്ലാവരെയും ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

ഡോ.ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ

പ്രസാധകൻ

എം.ജെ.ഡി പബ്ലിഷേഴ്സ്, കുന്നംകുളം

യു.എസ്.എ

11/11/2016

മുഖവുര

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ

മാനേജിംഗ് എഡിറ്റർ

എം.ജെ.ഡി പബ്ലിഷേഴ്സ്, കുന്തംകുളം

സഭാ ജ്യോതിസ് ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസിയോസ് പുലിക്കോട്ടിൽ ഒന്നാമൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ചരമദിശതാബ്ദി പ. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ തിരുമാനപ്രകാരവും ആഹ്വാനപ്രകാരവും ഒരു കൊല്ലം നീണ്ടു നിൽക്കുന്ന വിവിധ പരിപാടികളോടെ അഖില മലങ്കര സഭാതലത്തിൽ നാം ആഘോഷിച്ചു വരികയായിരുന്നല്ലോ. അഭിവന്ദ്യ ഡോ. ഗീവറുഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പ്രധാന ചുമതലയിൽ സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടു പോന്ന പരിപാടികൾ 2016 നവംബർ 20ന് കുന്തംകുളത്ത് വെച്ച് സമാപിക്കുകയാണല്ലോ. 1816 നവംബർ 24ന് ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞ ആ പരിശുദ്ധ പിതാവ് അവിസ്മരണീയവും അതുല്യവുമായ കർമ്മമേഖലകൾ ആവിഷ്കരിച്ച് മലങ്കര സഭയേയും കേരളത്തേയും നവോത്ഥാനത്തിലേക്ക് നയിച്ച അത്ഭുത സംഭവങ്ങളാണ് ഇക്കഴിഞ്ഞ ഒരു വർഷത്തെ ചർച്ചക്ക് വിഷയീഭവിച്ചത്. ഏകാന്തപഥികനായി, സമാനതകളില്ലാത്ത ഭാവനയുടേയും പ്രതിഭയുടേയും പിൻബലത്തോടെ അദ്ദേഹം ആവിഷ്കരിച്ച, സാക്ഷാത്ക്കരിച്ച സ്വപ്നപദ്ധതികൾ ഇതിഹാസ പുരുഷന്മാരെയാണ് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്.

ബാബിലോൺ, റോം, അന്ത്യോഖ്യ തുടങ്ങിയ വിദേശ സഭാ കോളനി യജമാനന്മാർ യഥേഷ്ടം പന്തൂട്ടുന്ന ഒരു കോളനിയായിരുന്നു അന്ന് മലങ്കര സഭ. സ്വതന്ത്രബോധം നഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു ജനത - ആത്മാഭിമാനത്തിന്റെ ആത്മാവ് നഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു സമൂഹം. പരശ്ശുതം

പാരമ്പര്യങ്ങൾക്ക് കളിക്കളമായിരുന്നു ഇടവകകൾ. ക്രിസ്തുസന്ദേശങ്ങളെ മാതൃഭാഷയിൽ ആവാഹിക്കുവാൻ അവസരമില്ലാതിരുന്ന വിശ്വാസികൾ. പകലോമറ്റം കുടുംബത്തിന്റെ പാരമ്പര്യം മാത്രം കൈമുതലായുള്ള മെത്രാന്മാരുടെ ഒന്നര നൂറ്റാണ്ടുകാലത്തെ ദുർഭരണം സഭയിലാകെ അരാജകത്വവും അനാഥത്വവും സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നു. പകലോമറ്റം ശ്രേണിയിലെ അതിപ്രശസ്തൻ ആയ വലിയ മാർ ദിവന്നാസിയോസ് തന്നെ സന്ദർശിച്ച ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാനാനോട്, തങ്ങളുടെ ഭരണം കൊണ്ട് സഭക്കുണ്ടായ അധഃപതനത്തെ സാക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: അധോഗതിയെ പ്രാപിച്ച് കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സഭയെയാണ് താങ്കൾ സന്ദർശിച്ചിരിക്കുന്നത്.

കേരളത്തിന്റെ സെക്കുലർ അന്തരീക്ഷം ഇതിലും ഭയാനകമായിരുന്നു. മനുസ്മൃതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ബ്രാഹ്മണ്യത്തിനും സവർണ്ണ മേധാവിത്വത്തിനും ആധിപത്യം നൽകുന്ന ഫ്യൂഡൽ വ്യവസ്ഥയുടെ പിടിയിലായിരുന്നു കേരളം. കേരളോല്പത്തിയും കേരള മഹാത്മ്യവും ബോധപൂർവ്വം പ്രചരിപ്പിച്ച പരശുരാമ കഥയുടെ പിൻബലത്തിൽ ബ്രാഹ്മണ മേധാവിത്വവും ജന്മി സമ്പ്രദായവും സമൂഹത്തെ വരിഞ്ഞു കെട്ടി. വിദ്യാഭ്യാസം ത്രൈവർണ്ണികർക്ക് മാത്രമായി പരിമിതപ്പെട്ടിരുന്നു. അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടെ കൊടും തമസ്സിൽ ഒരു പ്രകാശനാളും പോലും ഇല്ലായിരുന്നു. ഈശ്വരൻ സൃഷ്ടിച്ച ചാതുർവർണ്യത്തെ പിൻതുടരാനല്ലാതെ ചോദ്യം ചെയ്യുവാൻ ആരും ധൈര്യപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. രാജാക്കന്മാർ പോലും ബ്രാഹ്മണരുടെ ആജ്ഞാനുവർത്തികൾ ആയിരുന്നു.

ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് വിപ്ലവത്തിന്റെ വിത്തുകളും ആശയപ്രപഞ്ചവും വിതറിക്കൊണ്ട് ഒരു ജ്യോതിസ് ചരിത്രത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. വാൾട്ടയറും റൂസ്സോയും ഫ്രഞ്ചുവിപ്ലവത്തിന്റെ സാംസ്കാരികാചാര്യന്മാർ ആയതുപോലെ കേരളത്തിലും ഒരു നവോത്ഥാനസാംസ്കാരിക വിപ്ലവത്തിന്റെ ശംഖുനാദം മുഴക്കുവാൻ പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിക്ക് കഴിഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പടിയോലകളും ബൈബിൾ വിവർത്തനവും മനുഷ്യർക്ക് ആത്മാഭിമാനവും സ്വത്വബോധവും ആശയുണ്ടാക്കുന്ന ആശയങ്ങളും പ്രദാനം ചെയ്തു. പാശ്ചാത്യമാതൃകയിൽ വൈദികവിദ്യാഭ്യാസത്തെ അദ്ദേഹം സഫലമായി നവീകരിച്ചു. കൊച്ചി-തിരുവിതാംകൂർ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ആദ്യമായി ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് വേദി ഒരുക്കി. മതത്തിന്റെ മതിലുകൾക്ക് അകത്തും പുറത്തും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രയത്നങ്ങൾക്ക് പ്രതികരണമുണ്ടായി. ആ പ്രതികരണങ്ങളുടെ പ്രതിധ്വനികളാണ് പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യത്തിലും ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യത്തിലും കേരളം കണ്ട നവോത്ഥാന നായകന്മാർ.

നവോത്ഥാനത്തിന്റെ പ്രജാപതിയായ പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി സോദേശ്യമായി പ്രചരിപ്പിച്ച പ്രകാശരശ്മികളാണ് പിൽക്കാല സാംസ്കാരിക-നവോത്ഥാന നായകന്മാരിൽ പ്രതിഫലിച്ചത്.

ആ ജ്യോതിസിന്റെ ഇഴകളെ വിനയപൂർവ്വം പരിശോധിക്കാനുള്ള ഉദ്യമമാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിർവഹിക്കുന്നത്. അഭിമാനകരമായ ഒരു ദൗത്യമാണ് കുന്നംകുളം എം.ജെ.ഡി പബ്ലിഷേഴ്സ് ഈ പുസ്തക പ്രസിദ്ധീകരണത്തിലൂടെ ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നത്. കോട്ടയം മഹാത്മാഗാന്ധി സർവകലാശാലയുടെ മുൻവൈസ് ചാൻസലറും പ്രസിദ്ധ ചരിത്രഗവേഷകനുമായ ഡോ. രാജൻ ഗുരുക്കൾ ഈ പുസ്തകത്തിന് അവതാരിക എഴുതിയത് ഞങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ച വലിയ ഒരു ഭാഗ്യമാണ്. കേരളത്തിന്റെ അക്കാദമിക - ചരിത്ര-സാംസ്കാരിക-സാഹിത്യ മേഖലകളിൽ പ്രസിദ്ധരായ ഒരു സംഘം ലേഖകർ ഈ പുസ്തകത്തിൽ വായനക്കാരോട് സംവദിക്കുന്നു. പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ ശില്പവൈദഗ്ദ്ധ്യത്തെ പറ്റി ലേഖനമെഴുതിയ തച്ചുശാസ്ത്രത്തിന്റെ ആധുനിക കുലപതി കാണിപ്പയ്യൂർ പരമേശ്വരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട് ഞങ്ങളോടൊപ്പം കോട്ടയം വരെ സഞ്ചരിച്ച് പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ ശില്പങ്ങളെ പരിശോധിച്ചതിന് അദ്ദേഹത്തോട് ഞങ്ങൾ വളരെ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കേരള സർക്കാരിന്റെ ഉയർന്ന ഭരണരംഗങ്ങളിൽ നിർണ്ണായക നേതൃത്വം വഹിച്ച ഡോ. ഡി. ബാബുപോൾ (ഐ.എ.എസ്) പ്രസംഗപര്യടനങ്ങൾക്കിടയിൽ ഈ ലേഖനം എഴുതാൻ സമയം കണ്ടെത്തി. കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരിയുടെ ഇന്നത്തെ പ്രിൻസിപ്പൽ ആയ ഫാ. ഡോ. ഒ.തോമസ് സെമിനാരിയുടെ സ്മാപക പ്രിൻസിപ്പലിനെപ്പറ്റി പ്രൗഢമായ ഒരു ലേഖനം തയ്യാറാക്കി. കേരളത്തിലെ ഒരു രാഷ്ട്രീയ കക്ഷിയുടെ മുഖ്യപുരുഷനായ ശ്രീ. സി. പി. ജോൺ തിരക്കുകൾക്കിടയിലും ഒരു ലേഖനം നൽകി ഞങ്ങളെ സഹായിച്ചു. ഡോ. രാജൻ ഗുരുക്കൾ അവർകളോടൊപ്പം ഈ പ്രശസ്തരെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ ഞങ്ങൾ ചാരിതാർത്ഥ്യരാണ്. അവരോടുള്ള അളവറ നന്ദി ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

പുസ്തകത്തിന്റെ മുഖ്യ ഉന്നം മാറിപ്പോകാതിരിക്കാനും പ്രകടമായ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ ഒഴിവാക്കാനും വ്യുമാസ്ഥുലത ഒഴിവാക്കുവാനുമായി ചില ലേഖനങ്ങളിൽ കത്രികപ്രയോഗങ്ങൾ നടത്തിയത് മാനുലേഖകർ ക്ഷമിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു. എങ്കിലും ലേഖനങ്ങളുടെ ആശയപരമായ ഉത്തരവാദിത്വം അന്തിമമായി അതാത് ലേഖകർക്ക് തന്നെയാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കിക്കൊള്ളട്ടെ.

കുന്നംകുളം എം.ജെ.ഡി പബ്ലിഷേഴ്സിന്റെ ഇരുപതിൽപ്പരം പുസ്തകങ്ങൾ ഏറ്റുവാങ്ങിയ സഹൃദയർ ഈ സമാഹാരവും സന്തോഷപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുമെന്ന് ഞങ്ങൾക്കുറപ്പുണ്ട്.

ഈ പുസ്തകം അണിയിച്ചൊരുക്കുന്നതിന്റെ മുഖ്യചുമതലയും ബഹുമതിയും അഹമ്മദാബാദ് ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ചുമതല കൂടി വഹിക്കുന്ന ഡോ. ഗീവറുഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തക്കാണ്. പ്രസാധകസമിതിയുടെ ചെയർമാൻ എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം പുസ്തകപ്രസിദ്ധീകരണരംഗത്ത് ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾ സഹൃദയലോകത്തിന്റെ കൃതജ്ഞതാപൂർവമായ ശ്രദ്ധ പിടിച്ചു പറ്റിയിട്ടുള്ളതാണ്. ഇവർക്കു പുറമെ ഈ ഉദ്യമത്തിൽ ഞങ്ങളെ സഹായിച്ചവരാണ് സർവശ്രീ ജോബ്. സി.വർഗീസ് അഡ്വ. ഗിൽബർട്ട് ചീരൻ, ഉണ്ണി മാസ്റ്റർ, ഡോട്ട് ക്രിയേഷൻ, എബനേസർ പ്രസ് ജീവനക്കാർ തുടങ്ങിയവർ. അവരോരുത്തരോടും നന്ദി പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ ഈ സന്ദർഭം വിനിയോഗിച്ചു കൊള്ളട്ടെ. സഭാ ജ്യോതിസ് പരിശുദ്ധ മാർ ദിവനാസ്യോസ് പുലിക്കോട്ടിൽ ഒന്നാമൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സ്മരണകൾക്കു മുമ്പിൽ പ്രണാമമർപ്പിച്ചു കൊണ്ട് ഈ കൃതി സഹൃദയസമക്ഷം സമർപ്പിച്ചു കൊള്ളട്ടെ.

പഴഞ്ഞി

നവംബർ 20, 2016

അവതാരിക

ഡോ.രാജൻ ഗുരുക്കൾ

മുൻ വൈസ് ചാൻസലർ, M.G. University, Kottayam

വിസിറ്റിങ് പ്രൊഫസർ, I.I.Sc., Bangaloor

ചരിത്രവിഭാഗം മുൻ പ്രൊഫസർ, J.N.U, New Delhi

സാമൂഹിക നവോത്ഥാനത്തിന് തുടക്കം കുറിച്ച ഒരു മഹാനുഭാവൻ-അധികമാരും പഠിച്ചിട്ടില്ലാത്ത മഹാനായ ഒരു ചരിത്ര പുരുഷനാണ് പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് ഇട്ടുപ്പ് എന്ന ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസിയോസ് പ്രഥമൻ (1740 നവംബർ 25 - 1816 നവംബർ 24). മലങ്കര സുറിയാനി സഭാ ഹത്തിന്റെ വളർച്ചയിലും പുരോഗതിയിലും ബദ്ധശ്രദ്ധനായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്തായ സംഭാവനകളെ പറ്റി ഇന്നത്തെ തലമുറ അറിയുന്നത് റവ. ഫാദർ ഡോ ജോസഫ് ചീരനെഴുതിയ ആധുനിക മലങ്കര സഭയുടെ ശിൽപി (1992) എന്ന ചെറു ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നുമാണ്. മലങ്കര ജ്യോതിസെന്നാണ് ഗ്രന്ഥകാരനദ്ദേഹത്തെ സാദരം വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്.

ചരിത്രം ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസിയോസിനെ ഇന്ന് അനുസ്മരിക്കുന്നത് സാമൂഹിക നവോത്ഥാനത്തിന് തുടക്കം കുറിച്ച ഒരു മഹാനുഭാവൻ എന്ന നിലയിലാണ്. 1653 ജനുവരി 3 ന് നടന്നതായി ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള കുനംകുരിശു സത്യം ദേശീയസ്വതന്ത്രതയോടും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്നതായി നിരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സമുദായതലത്തിലുണ്ടാകുന്ന ഈ സ്വതന്ത്രതയോടും, പൂർവ്വാധികം ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും അതിനൊരു പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സ്വഭാവം പകരുകയും ചെയ്തത് ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസിയോസ്സായിരുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരിത്രം വ്യക്തമാക്കുന്നു. പേർഷ്യയും റോമും അന്ത്യോക്യയും മലങ്കര സഭയെ കോളനീകരിക്കുകയാണെന്നും അതിനെതിരെ പ്രതിരോധം ശക്തിപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ടെന്നും മലങ്കരസഭ അനുയായികളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്ന 1806 ലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആർത്താറ്റ് പടിയോല ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമാണ്.

ഇവിടെ അച്ചടി ആരംഭിക്കുന്നതിന് മുൻപ് അതായത് 1806-1807 കാലത്തു തന്നെ അദ്ദേഹം ബോംബെയിലെ ഒരച്ചടിശാലയുടെ സഹായ

ത്തോടെ ബൈബിളിന്റെ മലയാള പരിഭാഷ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ബൈബിളിന്റെ ഈ ജനകീയവൽക്കരണം സ്പർശിപ്പിക്കുന്നത് സാമുദായിക നവോത്ഥാന മൂല്യങ്ങളുടെ സ്വാധീനമാണ്. നവോത്ഥാനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഒരു സവിശേഷമൂല്യം വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളുടെ ജനകീയ വൽക്കരണമാണല്ലോ. വിശ്വാസ പ്രമാണങ്ങളെ അറിഞ്ഞവർക്കല്ലേ യഥാർത്ഥ വിശ്വാസികളായി തീരാനാവൂ. അതിനു പ്രമാണഗ്രന്ഥം ജനങ്ങൾക്ക് സ്വന്തമാകണം. അല്ലാത്തപക്ഷം അതു മതപുരോഹിതൻമാരുടെ കൂത്തകയായി തീരുകയും വിശ്വാസികൾക്കു പകരം വിധേയരെ സൃഷ്ടിച്ച് മതാധിപത്യം ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. ആ സാഹചര്യമാണ് അധിനിവേശത്തിനിടയാക്കുന്നതെന്നു മാർ ദിവന്നാസിയോസ് നേരത്തെ തിരിച്ചറിയുകയുണ്ടായി. അധിനിവേശത്തിനെതിരെ വിശ്വാസികളുടെ പ്രതിരോധം വളർത്തുന്നതിന് ആദ്യം വേണ്ടത് മതാധികാരത്തെ ജനകീയധികാരമാക്കുകയാണെന്നദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. അതിന്റെ ഭാഗമായാണ് ബൈബിളിന്റെ മലയാള പരിഭാഷയെ അദ്ദേഹം കണ്ടതെന്നു സാരം. ദേശീയതലത്തിലും ജനകീയാധികാരത്തിലും അടിയുറച്ച സാമുദായിക മുന്നേറ്റമായിരുന്നു ആ മഹാനുഭാവന്റെ ലക്ഷ്യം.

സാമുദായിക സംഘടനകളിലും നടത്തിപ്പിലും അദ്ദേഹത്തിനു അസാമാന്യ പ്രാഗത്ഭ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. 1809-ൽ അദ്ദേഹം ചിട്ടപ്പെടുത്തിയ കണ്ടനാട് പടിയോലയാണല്ലോ മലങ്കരസഭയുടെ നിയമാവലിക്കു അടിത്തറ പാകിയത്. വിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടായ ഉത്തരവാദിത്വം ഉറപ്പാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള സഭയുടെ ജനാധിപത്യപരമായ നടത്തിപ്പിനുള്ള മാർഗ്ഗരേഖയായി അതു മാറി. കണ്ടനാടു പടിയോല എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഈ രേഖ, തിരുവിതാംകൂറിന്റെ സാമുദായിക സംഘടനാ ചരിത്രത്തിലതൊരു പുതിയ കാൽവെപ്പായിരുന്നു. ഒരുപക്ഷാരികമായി സംഘം ചേർന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു സാമുദായിക നിയമാവലി നിർമ്മിക്കേണ്ടത് എങ്ങനെ എന്ന് ഈ പടിയോല മാതൃക കാണിച്ചു. തിരുവിതാംകൂർ ഭരണകൂടം ഭരണ രൂപീകരണത്തിനു ഒരു നിയമാവലിയുണ്ടാക്കുന്നത് 1882-ൽ മാത്രമാണ്. പിന്നീട് 1886 ലാണല്ലോ ദിവന്നാസിയോസും (പുലിക്കോട്ടിൽ രണ്ടാമൻ) നിധീരിക്കൽ മാണി കത്തനാരും ചേർന്നു നസ്രാണി ജാതീയകൃഷ്ണസംഘം രൂപീകരിച്ചത്.

ദിവന്നാസിയോസ് പ്രഥമന്റെ ചരിത്ര പ്രധാനമായ മറ്റൊരു സംഭാവന ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു തുടക്കം കുറിച്ചതാണ്. 1814-ൽ അദ്ദേഹം കോട്ടയത്ത് ഒരു സെമിനാരി സ്ഥാപിച്ച് അവിടെ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തു. അത് ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിലെ ആധുനിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ തുടക്കം കൂടിയിരുന്നു. ആധുനിക വിദ്യാഭ്യാസവും സാമുദായികാഭിവൃദ്ധിയും തമ്മിലുള്ള അഭേദ്യബന്ധത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന ഉത്തമബോധ്യമാണിതു വ്യക്തമാക്കുന്നത്.

ആധുനികവത്കരണത്തിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം നൽകിയ പ്രാധാന്യം നിസ്തുലമാണെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടാനിനി വേറൊരുദാഹരണം ആവശ്യമില്ല. ആഗ്നിക്കാ സഭയുടെ പ്രചോദനം ആദ്യഘട്ടത്തിലദ്ദേഹം ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്നെങ്കിലും പിന്നീട് മാർ ദിവന്നാസിയോസ് നാലാമൻ മാവേലിക്കര സുന്നഹദോസിലൂടെ അതു വേണ്ടെന്ന് തീരുമാനിക്കുകയായിരുന്നു.

മാർ ദിവന്നാസിയോസ് പ്രഥമനെന്ന മഹാ മനീഷിയുടെ ജീവചരിത്രവും സാമുദായിക സംഘാടകപാടവവും മലങ്കര സഭാ പരിപാലനം, ആധുനികവത്കരണം എന്നിവയുടെ വിശദാംശങ്ങളും ചരിത്ര പശ്ചാത്തലവും മറ്റനുബന്ധ വിഷയങ്ങളും പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഏതാനും ഉപന്യാസങ്ങളാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം. ഒരു ചരിത്രകാരനെന്ന നിലയിൽ അവയെ വിലയിരുത്തുവാനുള്ള ഉപസ്ഥിതി എനിക്കില്ല. അവ ആധാരമാക്കിയിരിക്കുന്ന ഉപാദാന സാമഗ്രികളധികവും എനിക്ക് നേരിട്ട് പരിചയമുള്ളവയല്ല. എങ്കിലും അവയരോന്നും ദിവന്നാസിയോസിനോടുള്ള ആദരസൂചകങ്ങൾ മാത്രമല്ല, ആധികാരിക പഠനങ്ങൾകൂടിയാണ്. ചരിത്രാഖ്യാനങ്ങളിലൊന്നും അർഹിക്കുന്ന പ്രാധാന്യത്തോടെ ഇനിയും പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത വസ്തുതകളിലേക്ക് പൊതു സമൂഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയാകർഷിക്കുക എന്ന ദൗത്യവും ഈ സമാഹാരം നിർവഹിക്കുന്നുണ്ട്. ഇത് സവിനയം അനുവാചകസമക്ഷം അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ഇതിലെ ഉപന്യാസങ്ങൾ ഓരോന്നും അറിവുപകരുന്നതായനുഭവപ്പെടുമെങ്കിൽ ഞാൻ കൃതാർത്ഥനായി.

എന്ന്

ഡോ.രാജൻ ഗുരുക്കൾ

സ്മൃതി നാളങ്ങൾ

(കവിത)

സുധീർ പി. പുലിക്കോട്ടിൽ

അദ്ധ്യാപകൻ, ഹൈസ്കൂൾ, പെങ്ങാമുക്ക്

ജ്യോതിസ്സായ് നല്ലിലെ ശ്രേഷ്ഠമാം പ്രഭാവമായ്
താരമായ് ചരിത്രത്തിന്നീടുവെയ്പുകൾ
തീർത്ത ജ്ഞാനമേ
അജ്ഞാനാധികാരത്തിൻ സമസ്തകൾ
ഹരിക്കും തീനാളമായ് ജലിക്കും പ്രസൂനമേ,

ജീവദായകം വേദം മാതൃവാണിയിൽചമ-
ച്ചജ്ജലം കാലാതീതനായങ്ങു വിളങ്ങവേ
കാലടിപ്പാടിൽ രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടു കൊഴിച്ചിട്ട
വന്ധ്യമാമലസമാമന്യത നശിക്കട്ടെ..

യവനൻ പ്രോമിത്യൂസിൻ ആർജ്ജവം
ഭഗീരഥ പ്രയത്നവും
ബലരാമ കർമ്മവും ഒന്നിച്ചൊന്നായ്
കാണുന്നു വിപ്രൻമാരീ ജീവിതം പഠിക്കയാൽ
ഉത്തമ നവോത്ഥാന നായകാ നിതാന്തമായ്...

ആയിരത്തെഴുനേറ്റിനാൽപതിൽ
 വൈദേശികക്കോയ്മകളടച്ചിട്ടൊരാർത്താറ്റുപള്ളിക്കായി
 അഗ്നിയിൽ കുരുത്തവൻ ആതപമേശാത്തവൻ
 പൈലപ്പനാശാനിൽ, നിനക്ഷരം പഠിച്ചവൻ
 പുകൾപ്പറ്റതാം പുലിക്കോട്ടിലെ തറവാട്ടിൽ
 ചുമ്മാരി നെളിച്ചിയിൽ പിറന്നോരുട്ടുപ്പുണ്ണി.

ബലിയില്ലാതെ മുകമടഞ്ഞു കിടന്നതാമാലയം തുലുക്കൻ തൻ
 ഭ്രാന്തിനാലഗ്നിപ്പെട്ടു പോയതിൻ വേവും നോവു-
 മുളളുലച്ചവൻ; ഉയിർത്തേൽക്കുവാനുറച്ചവൻ
 ശരശയ്യയിൽ നിദ്രകൊണ്ടിട്ടേ സ്വപ്നം കണ്ടോൻ

നാട്ടുരാജാക്കന്മാരെ ശ്രേഷ്ഠമാം പ്രഭാവത്താൽ
 പാട്ടിലാക്കുവാനേറ്റം വൈഭവം നൽകി പരൻ
 ബുക്കാനൻ സായിപ്പിന്റെ ചരിത്രം വായിക്കയാൽ
 കുന്നംകുളത്തെ പാപ്പാ എന്നത്രേ ചൊൽവു പാറം.

ആർത്താറ്റ് പള്ളിപ്പാട്ട് കീർത്തിപ്പു നിരന്തരം
 കഹനാ യൗസേഫിന്റെ യത്നങ്ങൾ ത്യാഗങ്ങളും
 ഒടുവിൽ ശക്തൻതമ്പുരാനിൽ നിന്നഹോ കിട്ടി
 പള്ളിയും നറുക്കിട്ടു കലഹം തീർന്നും മുദാ
 സ്വന്തനാട്ടിലെ യാധിയൊട്ടൊക്കെയൊടുക്കി ഹാ
 പാവനം ദേവാലയം കീർത്തിയാൽ നിർമ്മിച്ചവൻ

ആയിരത്തെണ്ണുറ്റാറിലാർത്താർത്താറ്റു പടിയോല ധീരമായ് ചമച്ചവൻ
 തോമാസുശ്ലീഹാ നട്ട വിശ്വാസത്തിന്റെ
 വേരുകൾ രക്തം നൽകി നനച്ചു പാലിച്ചവൻ
 അന്തിയോക്യയിൽ നിന്നോ
 ബാബിലോണിയിൽ നിന്നോ
 വൻപെഴും റോമിൽ നിന്നോ, മറ്റേതു നാട്ടിൽ നിന്നോ
 വന്നവർ ഇടത്തുട്ടു വിച്ചാതം ചൊന്നെന്നാകി-
 ലില്ലതിൻ പിൻപറ്റുവാനെന്നങ്ങു ഗർജ്ജിച്ചവൻ

ഈ വിധം പുകൾപെറ്റൊരുപ്പു കശീശയെ
റമ്പാച്ചാനാക്കാൻ യോഗം കണ്ടുനാട്ടുണ്ടായ് വന്നു
ഏതാമൻ മാർതോമ്മായിൽ നിന്നത്രേ റമ്പാൻ സ്ഥാനം
ആർത്താറ്റു ദേവാലയം തന്നിൽ നിന്നേറ്റാൻ മോദം

ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാനന്റെയിഗിംതമറിഞ്ഞവൻ
ഉടുപ്പു റമ്പാച്ചനും, ഫീലിപ്പോസ് റമ്പാച്ചനും
പിന്നെയുമൊരു തിമ്മയ്യാപ്പിള്ള മൂന്നാമനായ്
ഇവരേ സുറിയാനിയുഴുതു മറിച്ചവർ
മലയാളത്തിൽ വേദപുസ്തകം ചമച്ചവർ

അത്രമേൽ സ്നേഹിച്ചവർ രണ്ടു റമ്പാച്ചന്മാരെ
എത്ര നാം ചരിത്രത്തിൻ യുക്തിബോധത്താൽ നോക്കി
അപരൻ തീപ്പെട്ടതു സഹിയാതഹോ ചമ-
ച്ചതി ഗംഭീരം കാവ്യം ഉടുപ്പു റമ്പാൻ താനും
പഠിത്തവീടുണ്ടാക്കാനുറച്ചു പുറപ്പെട്ടു
മൺറോ സായിപ്പിന്റെ ആശീർവാദവും തേടി
പിന്നെയോ വട്ടിപ്പണപ്പലിശ തരപ്പെട്ടു
പെട്ടന്നാ സെമിനാരിയുയർന്നുകാണായ് വന്നു.

ഗ്രന്ഥശാലയും, ചെമ്മേ സംഘടിപ്പിച്ച ശ്രേഷ്ഠം
ആംഗലേയത്തിനാദ്യാക്ഷരങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചു
അങ്ങിനെ നവോത്ഥാനച്ചുഴലികൊടുങ്കാറ്റി-
ന്നാദ്യത്തെ ജീവശ്വാസമുതിയ മഹാത്മാവായ്..

ശ്രീയെഴും മാതാവിന്റെ നാമത്തിലെഴുന്നതാം
പഴഞ്ഞിപള്ളിക്കൈത്രഭാഗ്യവും ഉണ്ടായ് വന്നു.
വൃദ്ധനാം റമ്പാച്ചനെ തൊഴിയൂർ സഭയുടെ
കിടങ്ങൻ പീലക്സിനോസ് ആബുനായ് വാഴിച്ചപ്പോൾ
തിരുവാങ്കുറിഞ്ഞ രാണിയും കൊച്ചി മഹാ-
രാജനും തിരുവെഴുത്തെഴുതീ മലങ്കര
വാഴേണ്ട മെത്രാൻ മോറാൻ മാർ ദിവന്നാസോസ് തന്നെ

കത്തനാരിനെപ്പോലെയന്ത്യ വിശ്രമം* കൊള്ളാ-
 നങ്ങു മുന്നമേ ചട്ടം കെട്ടിയ പാടെ തന്നെ
 ചാപ്പലിൽ കാലംചെയ്തയച്ചനായ്** ദീർഘാകാര
 രൂപമാം കബറതിൽ പുകിനാൻ ജ്യോതിർമയൻ

ചെല്ലവും കോളാമ്പിയും ചെറുകത്തിയും പേറും
 മുരുകിൻ മരപ്പെട്ടി മാത്രമാണവിടുത്തെ
 ജന്മഗേഹം കുന്ദംകുളത്തേയ്ക്കെത്തിപ്പെട്ടു
 അഗ്നിയായ് ജ്വലിച്ചൊരാ ജീവിതക്കണൽ പോലെ

അതിനായ് യഥാവിധിമൊരുക്കി പഴേപള്ളിക്കകമേ
 യൊരു ചെറു സ്മാരക കബറിടം
 ശീമയിൽ നിന്നും പിന്നീടൊരു നാൾ വന്നൊന്നൊരു
 കുറിലോസ് മെത്രാനച്ചനാ കബറും നശിപ്പിച്ചു.

ചവിട്ടിയൊടിച്ചിട്ട ചരിത്രം പോലെ
 കബറിടത്തിൻ മീതെ നിന്ന കുരിശും നെഞ്ചിൽ പേറി
 കിടന്നു കുന്നംകുളത്തൊത്തീയ മക്കൾ
 തോമാശ്ലീഹതൻ നാമത്തിലൊരാലയം തീർക്കും വരെ***

ഹൃത്തടം തുടിക്കാതെ, മിഴികൾ നിറയാതെ
 കർത്തനെ സ്തുതിക്കാതെ, യകമേ തീയില്ലാതെ
 എങ്ങിനെയനുസ്മരിക്കുമീ ധന്യനാം പിതാവിനെ
 യെത്രമേൽ ചരിത്രങ്ങൾ വിസ്മരിച്ചാലും മേലിൽ

നമ്മളീ കുന്നംകുളത്തുള്ളവർ നസ്രാണികൾ
 ആത്മനിന്ദയാലന്ധ കാഞ്ചുങ്ങൾ താണ്ടിപ്പോന്നോർ
 മിഴികൾ തുറക്കുക തെല്ലിട വിവേകത്താൽ
 വിനയം വിടാതാത്ത ഹർഷ ബാഷ്പത്താൽ മന്ദം

ഗുഡുമായിരുട്ടല്ല യീശനെനറിഞ്ഞവൻ

ദീപ്തമാം ജ്ഞാനത്തിനാൽ ഈശനെയറിഞ്ഞവൻ

ശ്രേഷ്ഠമാം ത്യാഗത്തിനാലതിനായെറിഞ്ഞവൻ

അവനേ സ്മര്യൻ പുണ്യശ്ലോകനാം ദീവനാസ്യോസ്

* കുന്നംകുളത്തെ ഐതീഹ്യം

** തിരുമേനിയുടെ ആദ്യചരിത്രത്തിന്റെ ശീർഷകം

***കുന്നംകുളം മറ്റൊരു ഐതീഹ്യം

കേരള നവോത്ഥാനത്തിന്റെ പ്രഥമ പ്രവാചകൻ

ഡോ.ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ
അഹമ്മദാബാദ് ഭദ്രാസനം

1. ആമുഖം

ചരിത്ര ദശാസന്ധികളിൽ യുഗപുരുഷന്മാരായി അവതരിച്ച് ജനതയെ അജ്ഞാനാന്ധകാരത്തിൽ നിന്നും വിജ്ഞാന ദ്യുതിയിലേക്ക് നയിക്കുന്ന മഹദ് വ്യക്തിത്വങ്ങളെ സാംസ്കാരിക ജ്യോതിസ്സുകളായ നവോത്ഥാന നായകർ എന്ന് നിർവചിക്കാമെങ്കിൽ ആ ഗണത്തിൽ നിസ്തർക്കം ഉൾപ്പെടുന്ന മഹാത്മാവാണ് പരിശുദ്ധനായ 'സഭാജ്യോതിസ്സ്' പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനി.

ഉൾജ്ജ്വലത്തിന്റെ മൂലകാരണമായ അഗ്നിയുടെ രഹസ്യം മനുഷ്യകുലത്തിന് വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുക വഴി സർവ്വോത്തമമായ സാംസ്കാരിക നവോത്ഥാനത്തിലേക്ക് അവനെ നയിച്ച പ്രൊഫസർ ദേവൻ ഗ്രീക്ക് മിഥോളജിയിൽ നവോത്ഥാന നായകരുടെ ഉദാത്തമായ പ്രതീകമാണ്.

സ്വർഗ്ഗമാർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവഹിച്ചിരുന്ന ദേവഗംഗയെ കഠിനതപം ചെയ്ത് ഹിമാലയസാനുക്കളിലേക്ക് പതിപ്പിച്ച് പ്രപഞ്ചത്തെ താരും തളിരുമണിഞ്ഞ ഉദ്യാനമാക്കി പുനർ നിർമ്മിച്ച മനുഷ്യസ്നേഹിയായ ഭഗീരഥനും യമുനാ നദിയെ ഗതിമാറ്റിയൊഴുക്കി വരണ്ടുപോയ ഭൂപ്രദേശങ്ങളെ ഫലഭൂയിഷ്ടമാക്കി നാടിനെ പുനർജീവിപ്പിച്ച ബലരാമനും ഭാരതപുരാണങ്ങളിൽ നവോത്ഥാന നായകത്വത്തിന്റെ ചിരപ്രതിഷ്ഠ നേടിയ പ്രതീകങ്ങളാണ്.

ആധുനിക ഭാരതചരിത്രത്തിൽ ഈവണ്ണം നവോത്ഥാനത്തിലേക്ക് ജന

തയെ നയിച്ചവരിൽ ശ്രീ. രാജാറാം മോഹൻ റായ് (1827-1890), മഹാത്മാ ഗാന്ധി, സ്വാമി വിവേകാനന്ദൻ, ഡോ. അംബേദ്കർ (1891-1956) എന്നിങ്ങനെ അനേകം സാംസ്കാരിക നായകന്മാരെ കാണാം. മലയാളക്കരയിൽ നിന്നും ഈ ഗണത്തിൽ ആരെയെങ്കിലും ഉൾപ്പെടുത്താമെങ്കിൽ അതിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം പഴയസെമിനാരി സ്ഥാപനത്തിലൂടെ ആധുനിക ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും വൈദിക പരിശീലനത്തിനും വിത്തുപാകി തദ്വാരാ സാംസ്കാരിക കേരളത്തിന് അടിത്തറ പാകിയ സ്മര്യപുരുഷനാണ് എന്ന് അവിതർക്കിതമായി പറയാം.

ചരിത്ര ആഖ്യായികകളും പഠനങ്ങളും ഭാരതത്തിൽ സാർവ്വത്രികമാകുന്നതിന്റെ മുമ്പായിരുന്നു സ്മര്യപുരുഷന്റെ കർമ്മകാണ്ഡമെന്നതിനാലും ഭാരത നവോത്ഥാന ചരിത്രകാരന്മാരുടെ ദൃഷ്ടി ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥത്തിൽ നിന്നും മലയാളക്കര വരെ എത്തുന്നതിലെ സംവേദനക്ഷമതയുടെ കുറവു മൂലവും എല്ലാത്തിലുമുപരി ജാതിമത ചിന്തകൊണ്ട് തിമിരം ബാധിച്ച കണ്ണുകളാണ് കേരള നവോത്ഥാന ചരിത്രരചനയ്ക്കും മറ്റും നേതൃത്വം നൽകിയത് എന്നതിനാലുമൊക്കെയാവാം നവോത്ഥാന ചരിത്രത്തിലെ ഈ പ്രപിതാമഹനെ കേരള-ഭാരത നവോത്ഥാന ചരിത്രം ഒരുപോലെ വിസ്മരിച്ചത് എന്ന് തോന്നുന്നു.

സ്മര്യപുരുഷന്റെ 175-ാം ചരമവാർഷികം പ്രമാണിച്ച് 1990-ൽ ആരംഭിച്ച ചരിത്രഗവേഷണത്തിന്റെ ഫലമായി അഭ്യൂഹങ്ങൾക്കും പാരമ്പര്യ കേൾവികൾക്കും അപ്പുറത്ത് ചരിത്രം കുറേക്കൂടെ തെളിമയോടെ ലഭ്യമായിത്തുടങ്ങി. തുടർന്നുള്ള കാൽ നൂറ്റാണ്ടിനിടയിൽ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി നാലിലധികം ജീവചരിത്രപുസ്തകങ്ങളും അനേകം ഗവേഷണ പ്രബന്ധങ്ങളും പ്രസിദ്ധീകൃതമായി. ഇപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമഗ്ര സംഭാവന കണ്ടെപ്പിയിട്ടുള്ള ഗവേഷണങ്ങൾ തുടരുകയും ചെയ്യുന്നു.

2. ജീവചരിത്രം

സംഭവബഹുലമായ ആ ജീവിതത്തിന് 1740 നവംബർ 25-ന് തിരശ്ശീല ഉയർന്നു. തൃശൂർ ജില്ലയിൽ കുന്നംകുളത്ത് മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായാൽ സ്ഥാപിതമായ പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര (ആർത്താറ്റ്) ദൈവമാതാവിന്റെ നാമത്തിലുള്ള പള്ളി ഇടവകയിൽ ഭൂജാതനായ അദ്ദേഹം പൈലപ്പൻ എന്നു പേരുള്ള കുടിപ്പള്ളിക്കൂടം ആശാന്റെ കീഴിൽ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തി. തച്ചുശാസ്ത്രത്തിൽ അതീവ താൽപര്യം പുലർത്തിയ ബാലനെ ഗുരുനാഥന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം മാതാപിതാക്കൾ (പുലിക്കോട്ടിൽ ചുമ്മാർ, എളിച്ചി - ശൈമവൂൻ-ഏലിൾബാ) തൊട്ടടുത്തുള്ള തച്ചുശാസ്ത്രവിശാരദനായ കാണിപ്പയ്യൂർ ഇല്ലത്തെ മുഖ്യ ഗുരുവിന്റെ കീഴിൽ തച്ചുശാസ്ത്രപഠനത്തിനയച്ചു. പിതൃഭവനത്തിനടുത്തുള്ള കുന്നംകുളം പഴയപള്ളിയും മാതൃഭവ

നത്തിനടുത്തുള്ള പഴഞ്ഞി പള്ളിയും ജിജ്ഞാസുവായ ബാലനെ പുരോഹിതവൃത്തിയിലേക്ക് ആകർഷിച്ചിരുന്നു. നാലാം മാർത്തോമ്മായുടെ (1689-1728) കാലത്തും അഞ്ചാം മാർത്തോമ്മായുടെ കാലത്തും (1728-1765) ആറാം മാർത്തോമ്മായുടെ കാലത്തും (1765-1808) സഭാ നേതൃത്വത്തിന്റെ പൗരോഹിത്യ സാധ്യതയെക്കുറിച്ച് ഉത്ഭവിച്ച തർക്കവിതർക്കങ്ങളിൽപ്പെട്ട മലങ്കരസഭ തീച്ചുളയിൽ കൂടെ കടന്നുപോയിരുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. റോമൻ സഭയുടെ ആധിപത്യം ഉയർത്തിക്കാണിച്ച പ്രലോഭനങ്ങളിൽപ്പെട്ട മാർത്തോമ്മാ മെത്രാന്മാർ പോലും തങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ 1653-ൽ മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ പ്രഖ്യാപിച്ച കുന്നുകുരിശുസത്യത്തെ തുണവൽഗണിച്ചു കൊണ്ട് സഭയെ റോമൻ തൊഴുത്തിൽ കെട്ടുവാൻ മടിക്കാതിരുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. അതിന്റെ ശക്തമായ ചലനങ്ങൾ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹാ സ്ഥാപിച്ച പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിയിലും പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു. പതിറ്റാണ്ടുകളോളം ദൈവമാതാവിന്റെ പള്ളിയും അതിന്റെ ചാപ്പൽ ആയ ചാവക്കാട് മാർ കുറിയാക്കോസ് കുരിശുപള്ളിയും തർക്കത്തിൽപ്പെട്ട പുട്ടിക്കിടന്നു. സാമൂതിരിയുടെ കീഴിലായിരുന്ന ചാവക്കാട് മാർ കുറിയാക്കോസ് പള്ളി (ഇന്നത്തെ പാലയൂർ പള്ളി) റോമൻ അനുഭാവികൾക്ക് തുറന്ന് കിട്ടി എങ്കിലും ദൈവമാതാവിന്റെ പള്ളി അപ്പോഴും ആരാധനയില്ലാതെ ശവസംസ്കാരഭൂമി മാത്രമായി അവശേഷിച്ചു. 1751-ൽ ശാക്രളള ബാബായും മറ്റും ചിറളയം പള്ളിയിൽ താമസിക്കുവാനും ചിറളയം പള്ളിയിൽ മല്പാൻ വിദ്യാലയം സ്ഥാപിക്കാനും ഇടയായത് ഇക്കാലത്താണ്; ഇക്കാരണത്താലുമാണ്.

ആറാം മാർത്തോമ്മായുമായുണ്ടായ വ്യവഹാരത്താൽ തിരു-കൊച്ചി സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്ന് ബഹിഷ്കൃതരായ കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കുറിലോസ് പ്രഭൃതികളെ കുന്നംകുളത്ത് സുരക്ഷിതമായി പാർപ്പിച്ചതിലും കുന്നംകുളത്തോട് ചേർന്ന് ബ്രിട്ടീഷ് മലബാറിൽപ്പെട്ട അഞ്ഞൂറിൽ ഒരു ദേവാലയവും ആസ്ഥാനവും പണിത് 1774-ൽ അവരെ അവിടേക്ക് നിയോഗിച്ചതിലും ചരിത്രപുരുഷന്റെ നേതൃപാടവവും സഭാദർശനവും വ്യക്തമാവുന്നുണ്ട്. വംശപിന്തുടർച്ചയുടെ പേരിൽ അനന്തര സഭയുടെ നേതൃസ്ഥാനങ്ങളിൽ വന്ന് ചേക്കേറുന്നതിനെതിരെ അന്ന് സഭയിൽ രൂപംകൊണ്ട ആശയപരമായ വിപ്ലവത്തെ ചരിത്രപുരുഷൻ പിന്തുണയ്ക്കുകയായിരുന്നു എന്ന് നിരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

1789-ൽ ടിപ്പു സുൽത്താന്റെ പട ചാട്ടുകളങ്ങര ദൈവമാതാവിന്റെ പള്ളി തീവെച്ച് നശിപ്പിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഏറെ വേദനിച്ചു. ആക്രമണഭീഷണിയിൽ ചിതറി ഓടിയ ജനങ്ങളെ അദ്ദേഹം ആശ്വസിപ്പിച്ച് ധൈര്യപ്പെടുത്തി കുന്നംകുളത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ അവരെ താമസിപ്പിച്ചു. ചിറളയം രാജാവിന്റെയും മണക്കുളം രാജാവിന്റെയും സഹായത്തോടെ കുന്നംകുളം-ചിറളയം പള്ളികൾ അദ്ദേഹം വിപുലമാക്കി പണിയിച്ചത് ഇക്കാലത്താണ്.

ണ്. യുവസന്ത്യാസവൈദികനും സാമൂഹ്യപരിഷ്ക്കർത്താവും ഗുരുവും വൈദിക പഠനശാലയിലെ മുഖ്യ മല്പാനുമൊക്കെയായി അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് 1800-ൽ കുന്നംകുളത്ത് പര്യടനം നടത്തിയ ഡോ. ഫ്രാൻസിസ് ബുക്കാനനെ അദ്ദേഹം സന്ദർശിച്ച വിവരം ബുക്കാനൻ (ബുക്കാനന്റെ കേരളം, വിവർത്തനം-സി. കെ. കരീം) രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. കുന്നംകുളം പാപ്പാ എന്നാണ് ബുക്കാനൻ അദ്ദേഹത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്.

കുന്നംകുളത്തെ സുറിയാനിക്കാരുടെ നേതാവും കർത്തവ്യനുമായ 'കഹന യൗസേഫ്' (ഇട്ടുപ്പ് മല്പാൻ) ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളി തുറന്നുതരുവാനുള്ള അഭ്യർത്ഥനയുമായി പലവട്ടം കൊച്ചി രാജാവിനെ സന്ദർശിച്ച വിവരം 1829-ൽ വിരചിതമായ ആർത്താറ്റ് പള്ളിപ്പാട്ടിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. ഒടുവിൽ കൊച്ചിരാജാവായി ശക്തൻ തമ്പുരാൻ ഭരണമേറ്റപ്പോൾ ഇട്ടുപ്പ് മല്പാന്റെ ചിരകാലാഭിലാഷം സഫലമായി. രാജാവ് സ്ഥലത്തെത്തി. രണ്ടുഭാഗക്കാരുടെയും സങ്കടം കേട്ടു. അവകാശത്തർക്കം നറുക്കെടുപ്പിലൂടെ തീർക്കുവാൻ ഇരുകൂട്ടരും സമ്മതിച്ചു. പള്ളിയും തർക്കഭൂമിയിൽ ഒരു ഭാഗവും ഒരു ഭാഗത്തിനും തർക്കഭൂമിയിൽ ഒരു ഭാഗവും കുരിശു പള്ളിയും മറുഭാഗക്കാർക്കും ലഭിച്ചു.

3. തലപ്പള്ളിയുടെ പുനർനിർമ്മാണം

തർക്കമൊഴിഞ്ഞ് കിട്ടിയ ദേവാലയം അദ്ദേഹം ഏതാനും മാസങ്ങൾ കൊണ്ട് പുനർനിർമ്മിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആസൂത്രണ വൈഭവവും ശില്പ ചാതുര്യവും സംഘാടക വൈഭവവും അദ്ധ്യാനസന്നദ്ധതയും ജനസമ്മതിയും ഭാവനാവൈഭവവും ക്രാന്തദർശിത്വവും വിളിച്ചോതിക്കൊണ്ട് ആ ദേവാലയം മലങ്കരസഭയിലെ ഒരു വിസ്തൃതമായി ഇന്നും നിലകൊള്ളുന്നു. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ സ്ഥാപിച്ച ദേവാലയം എന്ന ചിന്ത ദേവാലയ നിർമ്മിതിയുടെ ഓരോ ഘട്ടത്തിലും അദ്ദേഹത്തെ ഭരിച്ചിരുന്നു. ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തൻ ആസ്ഥാനമാകാൻ ഉതകുംവിധമാണ് അദ്ദേഹം ആ ദേവാലയത്തെ രൂപകല്പന ചെയ്തത്. അതിന്റെ ഗാഢീര്യവും അതിബൃഹത്തായ ആകാരവും ഇന്നും നമ്മെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നു.

4. ആർത്താറ്റ് പടിയോല (1806)

ഇടവകയിൽ പ്രവർത്തിക്കുമ്പോഴും ഇടവകയ്ക്ക് പുറത്ത് സഭയുടെയും നാടിന്റെയും അതിസൂക്ഷ്മമായ ചലനങ്ങളെപ്പോലും അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. പത്രണ്ടുപേർ അടങ്ങിയ ഒരു ഭരണസമിതിയെയും (അവരെ കസേരക്കാർ എന്നാണ് വിളിച്ചിരുന്നത്) ഒരു മേൽവീകാരിയെയും ഇടവക ഭരണസമിതിയായി അദ്ദേഹം ചുമതലപ്പെടുത്തി. സ്വന്തം ഇടവകയിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ അവസാനിച്ച് എങ്കിലും പ്രശ്നങ്ങളുമായി പുകയുന്ന ഇടവകകൾ

മലങ്കരയിൽ ഏറെ ഉണ്ടായിരുന്നു. കാലാകാലങ്ങളായി മലങ്കരസഭയിൽ കോളനി മനോഭാവത്തോടെ വന്ന വിദേശസഭാശക്തികൾ അവശേഷിപ്പിച്ച പാരമ്പര്യങ്ങൾ ഇടവകകളെ ശിഥിലമാക്കിയിരുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കും സ്വത്വബോധത്തിലേക്കും അവരെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുവാനുള്ള ചുമതല തലപ്പള്ളി ഏറ്റെടുക്കുകയായിരുന്നു. മലങ്കരസഭയെ കോളനിയാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ള റോം, ബാബിലോൺ, അന്ത്യോഖ്യ എന്നിവയുടെ സ്വാധീനങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ച് മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ പൈതൃകത്തിലേക്കു മടങ്ങിവരുവാൻ നടത്തുന്ന ആഹ്വാനമാണ് ആർത്താറ്റ് പടിയോലയുടെ ആത്മാവ്. ഈ അർത്ഥത്തിൽ മലങ്കരസഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ മാഗ്നാകാർട്ടാ എന്ന് ചരിത്രകാരന്മാർ ഇതിനോടകം വിശേഷിപ്പിച്ച ആർത്താറ്റ് പടിയോല 'ആർത്താറ്റ് വിളംബരം' എന്ന പേർ ആണ് കൂടുതൽ അർഹിക്കുന്നത്. മൂന്ന് അടരുകളായി ഈ വിളംബരത്തെ സമീപിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

1. പാലൂർ ഇടവകയുടെ ചരിത്രത്തിൽ റോമൻ ബന്ധത്തെ മുൻനിർത്തിയുള്ള തർക്കങ്ങൾ ശക്തിപ്പെട്ടതും തന്മൂലം പതിറ്റാണ്ടുകൾ പള്ളി ആരാധനകളില്ലാതെ പൂട്ടിയിടേണ്ടി വന്നതുമായ ഹൃദയഭേദകമായ സമീപകാല ചരിത്രം.

2. നെസ്തോർ മെത്രാന്മാരുമായി ചങ്ങാത്തം കൂടുവാനും പുനരെങ്കും എന്ന പ്രലോഭനകാരിയായ പദം കൊണ്ട് റോമൻ ആധിപത്യത്തിൽ ചേരുവാനുമായി മലങ്കരസഭയിൽ നടന്ന ശ്രമങ്ങൾ, ആറാം മാർത്തോമ്മാ ഔപചാരികമായി റോമൻ സഭയിൽ ചേർന്നതും ഒറ്റപ്പെട്ട സഭാത്യാഗമായതിനാൽ ആറു മാസക്കാലം കഴിഞ്ഞ് മാതൃസഭയിൽ തിരിച്ചെത്തിയതുമായ സമീപകാല മലങ്കരസഭാ ചരിത്രസംഭവങ്ങൾ.

3. പോർച്ചുഗീസ്, ഡച്ച്-ഇംഗ്ലീഷ് ഭരണങ്ങളിലൂടെ സ്വാതന്ത്ര്യം നഷ്ടപ്പെട്ട ഭാരത ദേശീയതയുടെ അടിമത്തച്ചങ്ങല പൊട്ടിച്ച് തദ്ദേശീയമായ സാംസ്കാരിക തനിമയിലേക്ക് നാടിനെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്ന ദേശീയ വികാരം.

ഈ മൂന്ന് തലങ്ങളിൽ ആർത്താറ്റ് ചെപ്പേടിനെ അപഗ്രഥിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചാൽ സ്മര്യപുരുഷൻ പുലർത്തിയ ഭാവനാവിലാസവും പ്രതിഭാവിലാസവും നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാം. ആർത്താറ്റ് പടിയോലയിലെ ആഹ്വാനം കഴിഞ്ഞ് അഞ്ച് പതിറ്റാണ്ട് കഴിഞ്ഞിട്ടേ ഒന്നാം ദേശീയ സ്വാതന്ത്ര്യ വിപ്ലവം (ശിപായി ലഹള) അരങ്ങേറിയുള്ളൂ എന്ന് തിരിച്ചറിയുമ്പോൾ ഇടവകയുടെയും സഭയുടെയും നാടിന്റെയും നവോത്ഥാനം സ്വപ്നം കാണുന്ന ഒരു പ്രവാചകന്റെ മുഖം നാമിവിടെ കാണുന്നു.

5. കണ്ടനാട് പടിയോല (1809)

1806-ലെ ആർത്താറ്റ് പടിയോലയുടെ അനുബന്ധവും വികാസവുമാണ് കണ്ടനാട് പടിയോലയിൽ നാം കാണുന്നത്. വൈവിധ്യമാർന്ന ആരാധനാ പാരമ്പര്യങ്ങൾ, സാമൂഹിക ആചാരങ്ങൾ, ഭരണസമ്പ്രദായങ്ങൾ എന്നിവയെ ഏകീകരിക്കുവാനുള്ള ശ്രമം കണ്ടനാട് പടിയോലയിൽ കാണാം. സാധുവായ കൈവെപ്പില്ലാതെ മെത്രാൻസ്ഥാനം അവകാശപ്പെട്ട എട്ടാം മാർത്തോമ്മായ്ക്കെതിരെ ഉയർന്ന ജനരോഷത്തെ മയപ്പെടുത്തുവാനാണ് അന്തരിച്ച ഏഴാം മാർത്തോമ്മായുടെ ഉപദേശകരായിരുന്ന കുനംകുളം ഇട്ടുപ്പ് മല്പാനും കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാനും കൂടി ശ്രമിച്ചത്. മെത്രാൻപട്ടം സാധുവല്ലെങ്കിൽ പോലും കശ്ശീശാ പട്ടത്തിന് സാധുത്വമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ മെത്രാൻസ്ഥാനത്തിന്റെ കൈവെപ്പ് ഗുരുതരമായ പ്രശ്നമാക്കേണ്ടതില്ല എന്ന് ശൈഹിക പാരമ്പര്യവും അലക്സാന്ത്രിയൻ പാരമ്പര്യവും മലങ്കരസഭയിലെ പുരാതന പാരമ്പര്യവും ഗ്രഹിച്ചിരുന്ന മല്പാനാർക്ക് അറിയാമായിരുന്നതിനാൽ എട്ടാം മാർത്തോമ്മായെ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ പടിയോലയുടെ ശില്പികൾ യാതൊരു അസാംഗത്യവും കണ്ടില്ല. അതേസമയം മലങ്കരസഭയുടെ സർവതലസ്ഥാനമായ ഒരു ഭരണക്രമത്തിന്റെ ആദിരൂപം കണ്ടനാട് പടിയോലയിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുള്ളത് നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടാതിരുന്നു കൂടാ. ഭാരതത്തിലെ യാതൊരു സാമൂഹിക-സാംസ്കാരിക-രാഷ്ട്രീയ സംഘടനകൾക്കും സ്വന്തമായ ഒരു ഭരണഘടന ഇല്ലാതിരുന്ന കാലത്താണ് പുലിക്കോട്ടിൽ മല്പാൻ ഈ പരീക്ഷണം സർവ്വസമ്മതമായും വിജയകരമായും അവതരിപ്പിച്ചത്.

1809-ലെ കണ്ടനാട് പള്ളിപ്രതിപുരുഷയോഗം ചരിത്രപുരുഷനെ റമ്പാനാക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെയും പീലിപ്പോസ് റമ്പാനെയും എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെ ഉപദേശകർ ആയി നിയമിച്ചു. 1809 കന്നി എട്ടാം തീയതി ദൈവമാതാവിന്റെ ആർത്താറ്റ് പള്ളിയിൽ വച്ച് ചരിത്രപുരുഷൻ എട്ടാം മാർത്തോമ്മായിൽ നിന്ന് റമ്പാൻ സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു.

6. 1811-ലെ ബൈബിൾ വിവർത്തനം

1806-ൽ മലങ്കരസഭയിൽ സന്ദർശനം നടത്തിയ ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാനൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് ആറാം മാർത്തോമ്മാ വേദപുസ്തക പരിഭാഷയ്ക്കായി രണ്ടു സുറിയാനി പണ്ഡിതന്മാരെ പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു. പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് മല്പാനും കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാനുമായിരുന്നു അവർ. അവർ ഉൾപ്പെടെ മൂന്നുപേരെ വേദപുസ്തകം സുറിയാനിയിൽ നിന്ന് മലയാളത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യുവാൻ ബുക്കാനൻ ചുമതലപ്പെടുത്തി. അവർക്കുള്ള വേതനവും അദ്ദേഹം ഏർപ്പെടുത്തി (മെമ്മോയേഴ്സ് ഓഫ് ബുക്കാനൻ, 1819, മൂന്നാം പതിപ്പ്, ലണ്ടൻ, പാ. 80).

പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാൻ, കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ, തിമ്മയ്യാപ്പിള്ള എന്നിവരാണ് ആ മൂന്നുപേർ. 1816-ൽ മലങ്കരസഭ സന്ദർശിച്ച കൽക്കട്ടയിലെ ആംഗ്ലിക്കൻ ബിഷപ്പ് തോമസ് മിഡിൽട്ടൺ ജീവചരിത്രം രണ്ട് വാല്യങ്ങളായി ചാൾസ് വെബ് 1831-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. അതിലെ ഒരു ഭാഗം കാണുക. “ബിഷപ്പ് മിഡിൽട്ടൺ സന്ദർശിച്ച പള്ളികളിൽ ആദ്യത്തേത് തൃപ്പൂണിത്തുറയിലേതായിരുന്നു. ഈ പള്ളി കത്തോലിക്കരും സുറിയാനിക്കാരും വ്യത്യസ്തം കൂടാതെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ... ആദ്യം പള്ളിയിലെത്തുന്നവർ ആരാധന നയിക്കും. ... മിഡിൽട്ടൺ സന്ദർശിക്കുമ്പോൾ ഇരു വിഭാഗങ്ങളിലെയും പട്ടക്കാർ സന്നിഹിതർ ആയിരുന്നു. സുറിയാനിക്കാർ മാത്രം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതും ബോംബെയിൽ അച്ചടിച്ചതുമായ മലയാളം സുവിശേഷപുസ്തകം സുറിയാനി വൈദികർ (സന്ദർശകനെ) കാണിച്ചു. ... അവരുടെ മിക്ക പള്ളികളിലും ബൈബിളിന്റെ മലയാളപരിഭാഷ ഉണ്ടായിരുന്നു. കുട്ടികൾക്കുപോലും ഗ്രഹിക്കത്തക്കവിധം അത് ലളിതവും പ്രയോജനപ്രദവുമെന്ന് അവർ കരുതുന്നു. ജോസഫ് റമ്പാനാണ് അത് തയ്യാറാക്കിയത്. അദ്ദേഹമാണിപ്പോഴത്തെ (1816) മെത്രാൻ. മാർ ദീവന്നാ സ്യോസ് എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര്. അതേ പേരുള്ള മുൻമെത്രാന്റെ പ്രേരണയാൽ ആണ് ഈ വിവർത്തനം തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടത് (പുറം 284-292. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഇന്റർനെറ്റ് എഡീഷൻ വെബ്സൈറ്റിൽ ലഭ്യമാണ്). ഈ സമകാല പരാമർശങ്ങൾ കൂടാതെ നിരവധി രേഖകൾ ഈ കാര്യത്തിൽ ലഭ്യമാണ്. മഹാകവി ഉള്ളൂർ (20-ാം നൂറ്റാണ്ട്) വിവർത്തകൻ കായംകുളം റമ്പാൻ ആണെന്നാണ് എഴുതിയത്. അത് അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ച വിവരം എന്നല്ലാതെ ആധികാരിക രേഖയായി സ്വീകരിക്കുവാൻ കഴിയില്ല. ബുക്കാനന്റെയും മിഡിൽട്ടന്റെയും സാക്ഷ്യങ്ങളെ ഖണ്ഡിക്കുവാൻ അത് പര്യാപ്തമല്ല. ഇതൊരു പ്രാദേശിക വികാരമായി ചിലർ ആരോപിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് ദുരുദ്ദേശ്യപരമാണെന്ന് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ബൈബിളിന്റെ ബാക്കി ഭാഗങ്ങൾ കൂടി വിവർത്തനം ചെയ്യുവാൻ ചരിത്രപുരുഷനെ താൻ ആദരപൂർവ്വം നിർബ്ബന്ധിച്ചതായി കേണൽ മൺറോ 1816 ജൂലൈ 19-നു അയച്ച കത്തിൽ പറയുന്നു. 1815 ആഗസ്റ്റ് 7-നു അയച്ച കത്തിൽ മൺറോ എഴുതുന്നു: “ഞാൻ മദ്രാസിലേക്ക് പോകുന്നതിന് മുമ്പ്, താങ്കൾ ബൈബിളിന്റെ മുഴുവൻ ഭാഗങ്ങളും മലയാള ഭാഷയിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യുവാൻ തുടങ്ങി. അതിന് പ്രതിഫലം ഒന്നും ആവശ്യമില്ലെന്ന് സുറിയാനിക്കാരുടെ മെത്രാൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു (സഭാചരിത്രം, പി. ചെറിയാൻ ജഡ്ജി, അനുബന്ധം - മിഷനറിമാരുടെ കത്തുകൾ). (ഇപ്രകാരം നടത്തിയ വിവർത്തനത്തിൽ സങ്കീർത്തനപ്പുസ്തകം പൂർണ്ണമായും അപ്രകാശിത രൂപത്തിൽ കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. പഴയനിയമത്തിലെ ചില പുസ്തകങ്ങൾ കുന്നംകുളം പനയ്ക്കൽ കുടുംബത്തിൽ നിന്നും ശേഖരിച്ചത് ബഥനിയിലെ ബഹു. കുറിയാക്കോസ് അച്ചൻ കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ ഏൽപ്പിച്ചതായി അറിയാം.)

ഒരു നാടിന്റെ നവോത്ഥാനത്തിന് എപ്പോഴും അനിവാര്യമായിട്ടുള്ളത് ആശയങ്ങൾ ആണ്. ബംഗാളിൽ രാജാറാം മോഹൻ റോയിയും ബൈബിൾ നൽകിയ ആശയങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ടിട്ടാണ് നവോത്ഥാന സംരംഭത്തിന് ആരംഭം കുറിച്ചത്. ഹീബ്രു പഠിച്ച് പഴയനിയമവും ഗ്രീക്കു പഠിച്ച് പുതിയ നിയമവും അദ്ദേഹം ബംഗാളിയിലേക്ക് തർജ്ജിമ ചെയ്തതോടെയാണ് ബംഗാളിൽ നവോത്ഥാനാഗ്നി പടർന്നു പിടിച്ചത്. കേരളത്തിലും ദൈവം പിതാവും മനുഷ്യർ പരസ്പരം സഹോദരങ്ങളുമാണ് എന്ന ആശയമാണ് സമത്വത്തിന്റെ അഗ്നി പാകിയത്. ഈ അഗ്നി മലയാളി ആദ്യം പരിചയപ്പെട്ടത് 1811-ലെ ബൈബിളിലൂടെയാണ്. അത് പഠിച്ച് അതിന്റെ പ്രചാരകന്മാരുടെ ഒരു സംഘം സംജാതമാകുവാൻ വീണ്ടും കുറെ ദശാബ്ദങ്ങൾ കഴിയേണ്ടി വന്നു. നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ശക്തമായ അടിത്തറയും ബീജവാപവും ഉണ്ടായത് 1811-ലെ മലയാളം ബൈബിൾ മൂലമാകയാൽ ചരിത്രപുരുഷനെ കേരള നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ആദ്യ പ്രവാചകൻ എന്ന് ന്യായമായും വിശേഷിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. കേരളത്തിന്റെ നവോത്ഥാന നായകന്മാർ എന്ന് നാം വാഴ്ത്തുന്ന പല മഹാരഥന്മാരും ജനിച്ചത് തന്നെ അര നൂറ്റാണ്ടിനു ശേഷമായിരുന്നു എന്ന് ഓർക്കണം.

7. കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി സ്ഥാപനം (1815)

തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി സംസ്ഥാനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള മാനസി കവ്യം സാംസ്കാരികവുമായ ശീതസമരം സഭാതലത്തിലും ചരിത്രാതീത കാലം മുതൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നത് കൂടി കണക്കിലെടുത്താണ് കണ്ടനാട് പടിയോലയിൽ, രണ്ടു പഠിത്തവീടുകളെ ചരിത്രപുരുഷൻ വിഭാവനം ചെയ്തത്. തെക്കും വടക്കും ഓരോ മെത്രാസനാസ്ഥാനങ്ങൾ ഭാവിയിൽ വികസിപ്പിച്ചെടുക്കണമെന്നും നിരണത്തും കണ്ടനാടുമായി രണ്ടു മെത്രാന്മാർ ഭരിക്കണമെന്നും ഏഴാം മാർത്തോമ്മാ പുലർത്തിയ സ്വപ്നത്തിന്റെ സാക്ഷാൽക്കാരമായിരുന്നു രണ്ട് പഠിത്തവീടുകൾ എന്ന പദ്ധതി. ഒരു പഠിത്തവീടിന്റെ ചുമതല തന്റെയും തെക്കുള്ള പഠിത്തവീടിന്റെ ചുമതല കായംകുളം റമ്പാന്റെയും നിയന്ത്രണത്തിലേൽപ്പിക്കാൻ ആയിരുന്നു പദ്ധതി. എന്നാൽ 1811-ൽ കായംകുളം റമ്പാൻ നിര്യാതനായതോടെ ആ പദ്ധതി ഒരു പഠിത്തവീട് എന്ന് പരിമിതപ്പെടുത്തേണ്ടിവന്നു (കായംകുളം റമ്പാൻ എന്ന സഹപ്രവർത്തകന്റെ നിര്യാതത്തിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാൻ മനംനൊന്ത് പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി ഭാഷയിൽ കൂക്കോയോ രാഗത്തിൽ എഴുതിയ വിലാപദശകം (കേരളത്തിൽ വിരചിതമായ ഒന്നാമത്തെ വിലാപകവിത) ഈ ലേഖകൻ തൊഴിയൂർ ഗ്രന്ഥപ്പുരയിലെ കൈയെഴുത്ത് ഗ്രന്ഥശേഖരത്തിൽ നിന്ന് കണ്ടെടുക്കുകയും തൃശൂരിലെ ഡോ. മാർ അപ്രേം മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സഹായത്തോടെ വിവർത്തനം ചെയ്ത് ചരിത്രപുരുഷന്റെ ജീവചരിത്രത്തിന്റെ രണ്ടാം പതിപ്പിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും

ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.). ഭരണാധികാരികളുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തി സഭാവിഷയങ്ങളിൽ അവരുടെ അനുഭാവം നേടിയെടുക്കുന്ന സ്വഭാവം ചെറുപ്പം മുതൽ വളർത്തിയെടുത്ത ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാൻ തിരുവിതാംകൂർ റസിഡണ്ടായി നിയമിക്കപ്പെട്ട കേണൽ മൺറോയുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തുകയും പഠിത്തവീടിനെപ്പറ്റിയുള്ള തന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തോട് പങ്കുവെയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. പരിഷ്കൃതമാനസനും സുറിയാനി സഭയുടെ സുഹൃത്തുമായിരുന്ന കേണൽ മൺറോ റമ്പാന്റെ ഇംഗിതത്തോട് അനുഭാവം പ്രദർശിപ്പിച്ചു.

അക്കാലത്ത് ലഭിച്ച വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ പലിശ കണ്ടനാട് പടിയോലയിൽ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട പഠിത്തവീടുകളുടെ നിർമ്മാണത്തിനുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കണമെന്ന റമ്പാന്മാരുടെ ഉപദേശം എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ അവഗണിച്ചത് കരാർ ലംഘനമാകയാൽ റമ്പാന്മാർ എട്ടാം മാർത്തോമ്മായ്ക്കെതിരെ സർക്കാരിൽ പരാതി ബോധിപ്പിച്ചു. എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ റമ്പാന്മാർക്കെതിരെയും പരാതി സമർപ്പിച്ചു. രണ്ടു പരാതികളും കേണൽ മൺറോ പള്ളിക്കാരെ വിളിച്ച് അന്വേഷിച്ചു. ഒടുവിൽ റമ്പാന്മാർക്കനുകൂലമായ തീരുമാനം പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. അതോടെ കണ്ടനാട് പടിയോലയിലെ കരാർപ്രകാരം അധികാരത്തിൽ പ്രവേശിച്ച മെത്രാൻ കരാർ ലംഘനം മൂലം സ്ഥാനത്തിന് അയോഗ്യനെന്ന് സ്വയം തെളിയിച്ചു.

പുലിക്കോട്ടിൽ റമ്പാൻ സെമിനാരി നിർമ്മാണത്തിനായി സ്ഥലം ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് തിരുവിതാംകൂർ റാണിക്ക് സമർപ്പിച്ച അപേക്ഷ അനുകൂലമായി തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടു. മൺറോയുടെ ശുപാർശപ്രകാരം കോട്ടയത്ത് മീനച്ചിലാറിന്റെ തീരത്ത് കരമൊഴിവായി ആവശ്യമായ സ്ഥലം നൽകി. പുലിക്കോട്ടിൽ റമ്പാനും പിൻഗാമികൾക്കും ഉടമസ്ഥത നൽകുന്ന രേഖപ്രകാരം റമ്പാൻ തയാറാക്കിയ പ്ലാൻ അനുസരിച്ച് കോട്ടയത്ത് സെമിനാരിയുടെ നിർമ്മാണം ആരംഭിച്ചു. വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ മുടങ്ങിക്കിടന്ന നാലുവർഷത്തെ പലിശ മൺറോയുടെ ശുപാർശയനുസരിച്ച് പുലിക്കോട്ടിൽ റമ്പാന് ലഭിച്ചു. പള്ളികൾ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഉദാരമായി സഹകരിച്ചതിന്റെ വിവരങ്ങൾ നിരണം പള്ളിയുടെയും കുറുപ്പംപടി പള്ളിയുടെയും ചരിത്രത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1815-ൽ പണി മിക്കവാറും തീർന്നു. വൈദിക പരിശീലനത്തിന് ആദ്യ ബാച്ചിന് 1815-ൽ പ്രവേശനം നൽകി പഠനം ആരംഭിച്ചു. ഇടവഴിക്കൽ പീലിപ്പോസ് കത്തനാർ (ഇടവഴിക്കൽ ഇ. എം. ഫിലിപ്പിന്റെ പിതാമഹൻ), കുനംകുളം പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് കത്തനാർ (1886-ൽ 94-ാം വയസ്സിൽ നിര്യാതനായി ആർത്താറ്റ് പള്ളിയുടെ വടക്കേ വരാന്തയിൽ കബറടങ്ങിയ ഇട്ടുപ്പ് കത്തനാർ) എന്നിവർ ആദ്യ ബാച്ചിൽ വിദ്യാർത്ഥികളായിരുന്നു എന്ന് ഇടവഴിക്കൽ നാളാഗമത്തിൽ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. പുലിക്കോട്ടിൽ റമ്പാൻ ആദ്യ പ്രിൻസിപ്പലും അദ്ധ്യാപകനും ആയിരുന്നു. കേണൽ മൺറോ

ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് മുമ്പ് വിവർത്തനം ചെയ്ത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതിന്റെ ശേഷം വേദഭാഗങ്ങളുടെ വിവർത്തനം അദ്ദേഹം അവിടെവെച്ച് നിർവഹിച്ചതായി മിഷനറി രേഖകൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. മലങ്കരസഭയുടെ പല ഭാഗത്തുനിന്നും പുസ്തകങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് സെമിനാരിയിൽ ഒരു ലൈബ്രറി അദ്ദേഹം സംവിധാനം ചെയ്തു. അതിന്റെ ഒരു കാറ്റ്ലോഗ് തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിരുന്നതായി മൺറോയുടെ കത്തുകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

8. മെത്രാൻസ്ഥാനം (1815)

വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ പലിശ സുറിയാനി സമുദായത്തിന്റെ മെത്രാൻ നൽകുവാൻ വ്യവസ്ഥ ഉണ്ടായിരിക്കേ അത് പാലിക്കാതെ ഒരു റമ്പാൻ നൽകിയതിൽ എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ നൽകിയ പരാതി ബ്രിട്ടീഷ് സർക്കാർ സ്വീകരിച്ചു. സെമിനാരിപ്പണിക്ക് ചെലവാക്കിയ പലിശപ്പണം തിരിച്ചടയ്ക്കുകയോ റമ്പാൻ മെത്രാൻസ്ഥാനമേൽക്കുകയോ വേണം എന്ന അവസ്ഥ സംജാതമായി. മെത്രാൻസ്ഥാനമേൽക്കുവാൻ കേണൽ മൺറോ ഉൾപ്പെടെ അനേകർ നിർബന്ധിച്ച സാഹചര്യത്തിൽ, ലോകമോഹങ്ങൾ പതിറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പേ വെടിഞ്ഞ് സന്യാസത്തിന്റെ ഭക്തിമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ സ്വയം പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരുന്ന വൃദ്ധനായ റമ്പാൻ മേൽപട്ടസ്ഥാനമേൽക്കുവാൻ തലകുനിച്ചു. പഴഞ്ഞി പള്ളിയിൽ വെച്ച്, പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിയിൽ തന്റെ ജൂണിയർ വൈദികൻ ആയിരുന്ന തൊഴിയൂരിന്റെ കിടങ്ങൻ ഗീവറുഗീസ് മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്ന് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി സ്ഥാനമേറ്റു. 1815 മാർച്ചിൽ (മീനം 9) ആയിരുന്നു ആ സംഭവം.

9. തിരുവെഴുത്തു വിളംബരം (1816)

1816 ജനുവരി 10-ന് എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ നിര്യാതനായി. പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാൻ ജോസഫ് മാർ ദിവനാസ്യോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാനായത് വിപ്ലവാത്മകമായ ഒരു നടപടി ആയിരുന്നു. 1653 മുതൽ ഒന്നര നൂറ്റാണ്ടായി പ്രാബല്യത്തിലിരുന്ന പകലോമറ്റം മെത്രാൻവാഴ്ച അതോടെ അസ്തമിച്ചു. എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ തന്റെ ചിറ്റപ്പനെ ഒമ്പതാം മാർത്തോമ്മാ എന്ന പേരിൽ മെത്രാനാക്കി എങ്കിലും അതാരും ഗൗനിച്ചില്ല. എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ കാലഗതി പ്രാപിച്ചതോടെ പുതിയ ഇടയൻ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് ആദ്യം തിരുവിതാംകൂർ റാണിയും തുടർന്ന് കൊച്ചി രാജാവും തിരുവെഴുത്ത് വിളംബരങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെ കൈവശം സഭ ഏൽപിച്ച മലങ്കരമെത്രാന്റെ സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങൾ ഒമ്പതാം മാർത്തോമ്മാ എന്നു കൂടെ പേരുള്ള ഐപ്പ് മെത്രാനിൽ നിന്നു മാർ ദിവനാസ്യോസ് ഏറ്റുവാങ്ങി.

10. മലങ്കര മെത്രാന്റെ ആസ്ഥാനം

മലങ്കരസഭാചരിത്രത്തിൽ അക്കാലം വരെ സഭാതലവന്മാർക്ക് സ്ഥിരമായ ഒരു ആസ്ഥാനം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ആദിമന്റാണ്ടുകളിൽ പാലൂർ ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിയും പിൽക്കാല നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ അങ്കമാലി പള്ളിയും അർക്കിയാക്കോന്മാരുടെ ആസ്ഥാനങ്ങൾ ആയിരുന്ന സഭയിൽ സ്ഥിരമായി മെത്രാന്മാർ അവിർഭവിച്ചതു മുതൽ അങ്കമാലി, നിരണം, കണ്ടനാട് എന്നീ ദേവാലയങ്ങൾ ആസ്ഥാനമായി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അന്നത് മെത്രാന്മാരുടെ ഇടവകയോ അവർക്ക് സ്വാധീനമുള്ള ഇടവകയോ ആയിരുന്നു ആസ്ഥാനമായി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട ദേവാലയങ്ങൾ. ആദ്യമായി ഒരു ആസ്ഥാനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സങ്കല്പങ്ങൾ സാക്ഷാൽക്കരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചത് ആറാം മാർത്തോമ്മായാണ്. മലങ്കര മെത്രാന്മാരുടെ ആസ്ഥാനമാകുവാൻ എന്ന ചിന്തയിലാണ് അദ്ദേഹം പുത്തൻകാവിൽ ബൃഹത്തായ ദേവാലയം പണിയിച്ചത്. പഴയ-പുത്തൻ കുറ്റുകാരെ തന്റെ ഭരണത്തിൽ സംയോജിപ്പിച്ച് പുത്തൻകാവ് പള്ളിയിലിരുന്ന് സഭാഭരണം നിർവഹിക്കാമെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതീക്ഷ. എന്നാൽ ആ ഉദ്യമം വിജയിച്ചില്ല.

എന്നാൽ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവനാസ്യോസ്, മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ആസ്ഥാനമായി നിശ്ചയിച്ചത് കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി ആയിരുന്നു. വൈദിക പരിശീലനകേന്ദ്രം എന്ന നിലയിൽ അന്ന് സഭയുടെ പൊതുവകയായിട്ടാണ് ആദ്യകാലം മുതലേ സെമിനാരി അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. പിൽക്കാലത്ത് ദേവലോകം അരമന കോട്ടയത്ത് സ്ഥാപിക്കുന്നത് വരെയും ഒന്നര നൂറ്റാണ്ടുകാലം മലങ്കര മെത്രാന്റെ ആസ്ഥാനം കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി തന്നെയായിരുന്നു. ആ നിലയിലാണ് നവീകരണക്കാരും പിന്നീട് അന്ത്യോദ്ധ്യൻ പക്ഷപാതികളും പഴയസെമിനാരിയെ ലക്ഷ്യമാക്കി വ്യവഹാരങ്ങളിലേക്ക് നീങ്ങിയത്.

11. ചാപ്പൽ നിർമ്മാണം (1816)

ശെമ്മാശന്മാരുടെ പരിശീലനകേന്ദ്രവും മലങ്കര മെത്രാന്റെ ആസ്ഥാനവുമായ പഴയസെമിനാരിയിൽ ഒരു ചാപ്പൽ അനിവാര്യമായിരുന്നു. വൃദ്ധ മെത്രാപ്പോലീത്താ ചാപ്പൽ നിർമ്മാണം ആരംഭിച്ചിരുന്നതായി 1817 മാർച്ച് 13-ന് കേണൽ മൺറോ എഴുതിയതായി മിഷനറിരേഖകളിൽ കാണുന്നുണ്ട്. മലങ്കരസഭ വിഭാഗീയതകൾ മറന്ന് അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചതിനാൽ കാര്യങ്ങൾ സുഗമമായി നീങ്ങി. കോട്ടയം പുനത്ര ജോർജ്ജ് കത്തനാറെ (പിന്നീട് ദിവനാസ്യോസ് മൂന്നാമൻ) ചരിത്രപുരുഷൻ തന്റെ സഹായിയായി ഇക്കാലത്ത് നിയോഗിച്ചിരുന്നു.

12. ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസകേന്ദ്രം

കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി സുറിയാനി ശെമ്മാശന്മാരുടെ പരിശീലനകേന്ദ്രവും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ആസ്ഥാനവും മാത്രമായിരുന്നെങ്കിൽ കേരള നവോത്ഥാന ചരിത്രത്തിൽ ആ സംഭവത്തെ അവഗണിക്കാമായിരുന്നു. എന്നാൽ കേരള നവോത്ഥാനത്തെ യാഥാർത്ഥ്യമാക്കിയ മുഖ്യ ഘടകം ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസമാണെന്ന ചരിത്രവസ്തുതയുടെ മുമ്പിൽ ആദ്യത്തെ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസ സൗകര്യം ക്രമീകരിച്ച വിദ്യാഭ്യാസകേന്ദ്രം എന്ന നിലയിൽ കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയുടെ സ്ഥാനം നവോത്ഥാന ചരിത്രത്തിൽ ഒന്നാമത്തേതാണ്. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽപ്പോലും നവോത്ഥാനത്തിന്റെ അനിവാര്യഘടകമാണ് ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം എന്ന് സാഹിത്യകാരന്മാർ ചർച്ച ചെയ്യുന്നതിന്റെ മികച്ച ഉദാഹരണം 'ഇന്ദുലേഖ'യിലുണ്ട്. ഫ്യൂഡൽ വ്യവസ്ഥിതിയിൽ നിന്നും ജാതീയ അസമത്വത്തിൽ നിന്നും യാഥാസ്ഥിതിക പാരമ്പര്യങ്ങളിൽ നിന്നും മോചനത്തിന് ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം നേടുകയാണ് ഏക പോംവഴി എന്ന് ഇന്ദുലേഖ എന്ന കഥാപാത്രത്തിലൂടെ ഒ. ചന്തുമേനോൻ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പൂമുഖത്തുപോലും ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം നവോത്ഥാനത്തിന്റെ അനിവാര്യഘടകമായി ചർച്ച ചെയ്തിരിക്കേ അതിനും ദശാബ്ദങ്ങൾ മുമ്പ് ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് ആദ്യമായി തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ആരംഭം സൃഷ്ടിച്ച പഴയസെമിനാരിക്ക് നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിലുള്ള പ്രഥമസ്ഥാനം അനിഷേധ്യമാണ്. കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിക്ക് സ്ഥലം അനുവദിക്കുമ്പോൾ തിരുവിതാംകൂർ റാണിയുടെയും കേണൽ മൺറോയുടെയും മനസ്സിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സ്വപ്നപദ്ധതിയായിരുന്നു ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം. ഫ്യൂഡൽ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ പിടിയിലമർന്ന കേരളീയ സമുദായങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയെ സ്വീകരിക്കുവാൻ വൈമനസ്യം കാണിച്ച പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് സുറിയാനി സമുദായത്തിന്റെ സഹായം ഇക്കാര്യത്തിൽ മഹാരാണി തേടിയത്. വൈദികപരിശീലനത്തിനുള്ള സെമിനാരിയോടൊപ്പം ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാ പരിശീലനവും കോട്ടയം കോളജിന്റെ ലക്ഷ്യമായിരുന്നു. സെമിനാരിയിൽ നിയമിക്കപ്പെട്ട അദ്ധ്യാപകർ ശെമ്മാശന്മാർക്ക് ബൈബിൾ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ദൈവശാസ്ത്രാഭ്യസനം നടത്തുന്നതോടൊപ്പം അവൈദികരായ യുവാക്കൾക്ക് ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാ പരിശീലനവും നൽകി എന്നതും ചരിത്രപുരുഷന്റെ ഭാവനാവിസ്തൃതിയെ ഉദാഹരിക്കുന്നു; അദ്ദേഹത്തെ കേരളനവോത്ഥാനത്തിന്റെ പ്രഥമ പ്രവാചകനാക്കുന്നു.

പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദിവനാസ്യോസ് ഒന്നാമൻ വിതച്ച വിത്തുകൾ സമൃദ്ധിയായി പടർന്നു പന്തലിച്ചു ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം നേടിയവരുടെ പിൻക്കാല തലമുറയുടെ കാലത്ത് നവോത്ഥാന നേതാക്കൾ ഇരുട്ടിന്റെ മറ കീറി പുറത്തുവന്നു. നവോത്ഥാന തലമുറയെ ആവിർഭവിപ്പിച്ചതിൽ

മലയാള ബൈബിളിനും ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയ്ക്കും തദാതാ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനും നവോത്ഥാന ചരിത്രത്തിൽ നായകസ്ഥാനം അനിഷേധ്യമാണ്.

13. മലങ്കരസഭയുടെ സെക്രട്ടറിയേറ്റിന്റെ ആവിർഭാവം

മേൽപട്ടക്കാരുടെ സാന്നിധ്യം സഭയിൽ അതിന് മുമ്പും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അവർക്ക് ഇടവകകളുടെ മേൽ കാര്യമായ നിയന്ത്രണമോ ഇടവകഭരണത്തിൽ പങ്കാളിത്തം പോലുമോ ഉണ്ടായിരുന്നതായി കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി പ്രവർത്തനക്ഷമമായതോടെ കാര്യങ്ങൾക്ക് മാറ്റം വന്നു. കുറുപ്പംപടി പള്ളിയുടെ ചരിത്രകാരൻ ആത്തുകൽ ഗീവറുഗീസ് കോറെപ്പിസ്കോപ്പാ ആ മാറ്റത്തെ ഇപ്രകാരം വരച്ചു കാട്ടുന്നു:

“ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്ത് ഈ പള്ളിയുടെ തെറ്റ് കോട്ടയം സെമിനാരിയിൽ തിരുമുമ്പാകെ പള്ളിയോഗം ഹാജരാക്കി. ഈ കാലം മുതൽക്കാണ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർക്ക് കോട്ടയത്ത് ആസ്ഥാനം ഉണ്ടായത്” (പുറം 118).

ആർത്താറ്റ് പടിയോലയിൽ നിന്ന് ആരംഭിച്ച് കണ്ടനാട് പടിയോലയിലൂടെ വളർന്ന് വികാസം പ്രാപിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭാദർശനം കൂടുതൽ വികാസോന്മുഖമാകുന്നതിന്റെ തെളിവായി ഇതിനെ കാണാം. 1934-ൽ രൂപംകൊണ്ട മലങ്കര സഭാഭരണഘടനയുടെ നിയമക ഘടകങ്ങളിൽ ഒന്നായ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സൂപ്പർവിഷൻ സഭയിൽ ആദ്യമായി പ്രാവർത്തികമാക്കിയത് പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ക്രാന്തദർശിത്വമാണ് എന്ന് കുറുപ്പംപടി ചരിത്രം നമ്മെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു. ഒരു സഭാസെക്രട്ടറിയേറ്റിന്റെ രൂപഭാവങ്ങൾ സെമിനാരി സ്ഥാപനത്തോടെ സഭയിൽ ആവിർഭവിച്ചു. പഴയസെമിനാരിയെ മലങ്കരസഭയുടെ ഹൃദയവും മസ്തിഷ്കവും എന്ന് ചരിത്രകാരന്മാർ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇവിടെ ഓർക്കാവുന്നതാണ്.

14. അന്ത്യ നാളുകൾ (1816)

റിലേ ഓട്ടത്തിലെ അവസാനത്തെ ഓട്ടക്കാരനെപ്പോലെ സർവ്വശക്തിയും ഉപയോഗിച്ച് മലങ്കരസഭയെ പുതിയ നൂറ്റാണ്ടിലേക്ക് സംക്രമിപ്പിക്കുവാൻ അത്യധാനം ചെയ്യുന്ന ഇടയശ്രേഷ്ഠനെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്ത്യനാളുകളിൽ നാം കണ്ടെത്തുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാര്യവിചാര കത്വബോധവും അനുപമമായ നിസ്വാർത്ഥതയും നിഷ്കളങ്കതയും ഇടയത്വബോധവും ജ്വലിച്ചു നിൽക്കുന്ന ഒരു സംഭവം സഭാചരിത്രകാരനായ ഇസ്ലാഫ്. എം. പാറേട്ട് വരച്ചു കാട്ടിയിട്ടുള്ളത് ഇപ്രകാരമാണ്:

“അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിസ്വാർത്ഥതയും പക്ഷപാതരാഹിത്യവും അനുപ

മവും അതിശയിക്കത്തക്കതുമായിരുന്നു. സെമിനാരിയുടെ ചുമതല വളരെ ക്ലേശഭരിതമായ സാഹചര്യത്തിൽ നിർവ്വഹിച്ചു പോരുമ്പോൾ ഉണ്ടായ ഒരു സംഭവം ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാണ്. ഒരിക്കൽ സ്വന്തം കുടുംബത്തിൽ നിന്ന് വളരെ അടുത്ത ബന്ധമുള്ള ചില ബന്ധുക്കൾ സെമിനാരിയിൽ എത്തി. തങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികപ്രയാസങ്ങളും മറ്റും അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചു. അവർക്ക് ഒരു നേരത്തെ ആഹാരം കൊടുത്തു. എത്രയുംവേഗം അവർ തിരിച്ചുപോകുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ചു. എങ്കിലും പോകാത്തതിനാൽ വീണ്ടും ഞെരുങ്ങി ഒരു നേരത്തെ ആഹാരം കൂടി കൊടുത്തു. പിന്നെയും താമസിക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ അത് അത്ര പന്തിയല്ല എന്ന് കണ്ട് സങ്കോചം കൂടാതെ അദ്ദേഹം അവരോട് പറഞ്ഞു, 'നിങ്ങൾ കുടുംബത്തേക്ക് പോകണം. ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ മുകളിൽ നിന്ന് തീർക്കണം. ഈ സ്വന്തം നിങ്ങൾക്കുള്ളതല്ല. തീയ്യണിത്' എന്ന് പറഞ്ഞു യാത്രച്ചിലവിലേക്ക് നാലഞ്ച് ചക്രം കൊടുത്തുവിട്ടു" (മലങ്കര നസ്രാണികൾ, വാല്യം 3, പുറം 115, 116). അസ്ഥിമാത്രശേഷനായ ആ വൃദ്ധപിതാവ് 1816 നവംബർ 24-ന് കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ വെച്ച് അന്ത്യശ്വാസം വലിച്ചു. 25-ാം തീയതി ചാപ്പലിൽ കബറടക്കപ്പെട്ടു. മരണപത്രത്തിൽ എഴുതിവെച്ചതനുസരിച്ച് ഒരു ചെല്ലവും കോളാമ്പിയും പേനാകത്തിയും ഒരു മുരിയ്ക്കിൻ പെട്ടിയും സ്വദേശത്തേക്ക് കൊടുത്തയച്ചു. കുടുംബക്കാർ ആ നിക്ഷേപം കുന്നംകുളം പഴയപള്ളിയിൽ സമർപ്പിച്ചു. അവിടെ ഒരു സ്മാരക കബറിടമുണ്ടാക്കി അതിൽ അവ നിക്ഷേപിച്ചു. അന്നു മുതൽ എല്ലാ കൊല്ലവും ആ വിശുദ്ധന്റെ ഓർമ്മ നവംബർ 25-നു (വൃശ്ചികം 12) ദേശീയ ഉത്സവമായി കുന്നംകുളത്ത് ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്നു. യുയാക്കിം മാർ കുറിലോസ് പിൻക്കാലത്ത് ആ സ്മാരക കബറിടം പൊളിച്ചുകളഞ്ഞപ്പോൾ നാട്ടുകാർ ഭക്തിപൂർവ്വം കബറിലെ കുരിശ് എടുത്ത് മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ നാമത്തിൽ കിഴക്കേപ്പുത്തൻപള്ളി സ്ഥാപിച്ച് അവിടെ സ്മാരക കബറിടം പുനർനിർമ്മിച്ചു. വൃശ്ചികം 12-ന് (നവംബർ 25-ന്) ആ പള്ളിയിൽ പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ ഓർമ്മ പെരുന്നാളായി ആഘോഷിക്കുന്നുണ്ട്.

ഒരു പുതിയ സുര്യോദയത്തിലേക്കും പ്രഭാതത്തിലേക്കും മലങ്കര സഭയെയും കേരള സാംസ്കാരിക ചരിത്രത്തെയും ഭാവനാപൂർവ്വം സംക്രമിപ്പിക്കുവാൻ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ അത്യധ്വാനം ചെയ്ത ആ പരിശുദ്ധ സഭാജ്യോതിസ്സിനോട് പിൻക്കാല തലമുറകൾ നീതി കാണിച്ചുവോ?

ജന്മംകൊണ്ട് കുന്നംകുളത്തെയും കർമ്മംകൊണ്ട് മലങ്കരസഭയെയും കേരളചരിത്രത്തെയും പവിത്രമാക്കിയ ആ സുര്യതേജസ്സ് നമുക്ക് കാവലും കോട്ടയും ആയിത്തീരാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരമത്തിന്റെ 200-ാം വർഷത്തിലും നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥന നമ്മോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാന്റെ കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി ഒരു ത്രിവേണീസംഗമം

ഫാ.ഡോ.കെ.എം.ജോർജ്ജ്

ഡയറക്ടർ, സോപാനം അക്കാദമി, കോട്ടയം

മുൻ പ്രിൻസിപ്പൽ, ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരി കോട്ടയം

കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹിക സാംസ്കാരിക നവോത്ഥാന ചരിത്രത്തിലെ നിർണ്ണായകമായ ഒരേ മറിയുന്നത് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ ഉടമസ്ഥതയിലും ചുമതലയിലും കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാവുന്നതോടു കൂടിയാണ്. സെമിനാരി സ്ഥാപകന്റെ ഇരുനൂറാം ചരമവാർഷികത്തോടനുബന്ധിച്ച് സെമിനാരിയുടെ മുഖ്യശില്പിയെയും സഹായികളെയും ഒരു സാംസ്കാരിക ചരിത്രഗ്രന്ഥ രചനയിലൂടെ അനുസ്മരിക്കുവാനും ആദരിക്കുവാനും മുൻകൈ എടുത്ത സുമനസ്സുകളായ ഏവരെയും അഭിനന്ദിച്ചു കൊള്ളട്ടെ. ഇരുനൂറ് കൊല്ലത്തിനു ശേഷം ഒരു മഹാശില്പത്തിന്റെ ശില്പിയെയും സഹായികളെയും കുറിച്ച് വിചിന്തനം ചെയ്യുന്നത് ഗൗരവമായ ഒരു ഗവേഷണത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടേ സാധ്യമാകൂ. ആ വഴിക്കുള്ള സുദീർഘമായ ഗവേഷണസാധ്യതയിലേക്കുള്ള ഉപക്രമ പഠനമായി ഈ പ്രബന്ധത്തെ കണ്ടാൽ മതിയാകും.

കുന്നംകുളം സ്വദേശിയായ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാൻ (അവുസേപ്പ് റമ്പാൻ), യൂറോപ്യൻ ആയ കേണൽ മൺറോ, തിരുവിതാംകൂറിലെ റാണിമായിരുന്ന ഗൗരി ലക്ഷ്മിബായിയും പാർവ്വതിബായിയും എന്നിവരെയാണ് ഇവിടെ സ്മരിക്കുന്നത്. വ്യക്തികൾ എന്ന നിലയിൽ ഇവരെക്കുറിച്ച് ആർക്കും സങ്കോചിപ്പിച്ച് പറയാനാവില്ല. മഹാത്മാരായ എല്ലാ ചരിത്രനായകരെയും പോലെ ഇവരും ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ സങ്കീർണ്ണമായ വ്യവസ്ഥിതികളുടെ പ്രതിനിധികൾ ആണ്.

ആധുനികത

കേരളത്തിന്റെ ആധുനികത ഈ മഹാപ്രതിഭകളുടെ കാലത്തോടെയാണ് ആരംഭിക്കുന്നത് എന്ന് പറയാം. രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു ശേഷം നാം തിരിഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ ആ കാലത്തെ സംഭവവികാസങ്ങളെക്കുറിച്ച് നമുക്ക് ഏകതാനവും ഏകശിലാരൂപവുമായ ഒരു നിലപാട് സ്വീകരിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്. ബഹുസ്വരമായ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ ആണ് ഇന്ന് നമുക്കുള്ളത്. ഉദാഹരണത്തിന് ബ്രിട്ടീഷ് സി.എം.എസ് മിഷനറിമാരുടെ നിലപാടുകൾ, അതിർത്തന്നെ ആദ്യകാലത്തെയും പിൻക്കാലത്തെയും മിഷനറിമാരുടെ നിലപാടുകൾ, ഈസ്റ്റ് ഇന്ത്യാ കമ്പനിയുടെ നിലപാട്, സുറിയാനി സഭയിൽ മിഷനറിമാരോട് ആദ്യം സഹകരിച്ചവരുടെ നിലപാടുകൾ, എതിർത്തവരുടെ നിലപാടുകൾ, പൂർണ്ണമായും പിന്നീട് മിഷനറിമാരെ ആക്രമിച്ചവരുടെ നിലപാടുകൾ, തിരുവിതാംകൂർ രാജകുടുംബത്തിന്റെ നിലപാടുകൾ, ദളിത് ചിന്തകരുടെയും പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും നിലപാടുകൾ, പോസ്റ്റ് കൊളോണിയൽ ഡിസ്കോഴ്സ് എന്ന വൈജ്ഞാനിക വ്യവഹാരത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ, ഇങ്ങനെ സെമിനാരി നിർമ്മാണ കാലഘട്ടത്തെപ്പറ്റി ബഹുമുഖമായ പരിപ്രേക്ഷ്യങ്ങളും പൂർവ്വപക്ഷങ്ങളും നിഗമനങ്ങളുമുണ്ട്.

പൊതുഭൂമിക

ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഞാൻ ഇവിടെ നടത്തുന്ന ചില എളിയ നിരീക്ഷണങ്ങളുടെ രീതി ശാസ്ത്രപരമായ അടിസ്ഥാനം വ്യക്തമാക്കി കൊള്ളട്ടെ. കോട്ടയത്ത് സുറിയാനിക്കാരുടെ വൈദിക സെമിനാരി സ്ഥാപിക്കുമ്പോഴും അതിന് സഹായി ആയി നിന്ന ബ്രിട്ടീഷ് റസിഡന്റായ കേണൽ മൺറോ ഇവിടെ വരുമ്പോഴും കേരളത്തിൽ പുത്തൻ കുർ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഒരു സഭയേ ഉള്ളൂ. ഇന്ന് നാം കാണുന്ന വേർപിരിവുകൾ ഒന്നും അന്ന് ഇല്ല. പോർച്ചുഗീസ് അധിനിവേശത്തോടും വൈദേശികരായ റോമൻ കത്തോലിക്കാ മിഷനറിമാരുടെ ക്രൂരമായ ബലാൽക്കാരമിഷനോടും ഐതിഹാസികമായി പൊരുതി നിന്ന് പുത്തൻകുറുകാർ എന്ന് ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടവർ ആയിരുന്നു ആ ക്രിസ്ത്യാനികൾ. ഒത്തിരി കുറവുകൾ അവർക്കുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ഒരുമയായിരുന്നു അവരുടെ ബലം. ആ പൊതു പൈതൃകത്തെ അൽപം ഗൂഹാതുരതയോടെ ഒരു പ്രധാന കാഴ്ചപ്പാടായി ഞാൻ സ്വീകരിക്കുന്നു. ഈ പൊതുഭൂമികയിൽ നിന്നു കൊണ്ട് ചില ചെറിയ സംഗതികൾ സൂചിപ്പിച്ചു കൊള്ളട്ടെ.

സി.എം.എസ് കോളേജിൽ നിന്ന് കോട്ടയം കോളേജിലേക്ക്

പ്രശസ്തമായ കോട്ടയം സി.എം.എസ് കലാലയത്തിൽ ഒരു പൂർവ്വികവിദ്യാർത്ഥിയാണ് ഞാൻ. അതിൽ വളരെ സന്തോഷവും അഭിമാനവുമുണ്ട്. മൂന്ന് വർഷം സി.എം.എസ് കോളേജിൽ ശാസ്ത്രം പഠിച്ചതിന് ശേഷം പിന്നെ പോയത് നാലു വർഷം കോട്ടയം കോളേജ് എന്ന പുരാതനകാലം മുതൽ വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടു പോന്ന പഴയ സെമിനാരിയിൽ ദൈവശാസ്ത്രം പഠിക്കുവാനാണ്. എന്റെ ആയുസ്സിന്റെ ചക്രം മുമ്പോട്ടാണ് ഉരുണ്ടതെങ്കിലും 49 വർഷം മുമ്പത്തെ മാറ്റം 150 വർഷം ചരിത്രത്തിൽ പിറകോട്ട് യാത്ര ചെയ്യാൻ എന്നെ സഹായിച്ചു. മീനച്ചിൽ ആറിന്റെ കരയിൽ ഗോവിന്ദപുരം കരയിൽ ഇപ്പോൾ രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടു പഴക്കമുള്ള പഴയസെമിനാരിയുടെ നാലുകെട്ടിന്റെ രണ്ടാം നിലയിലായിരുന്നു അന്ന് ലൈബ്രറി. അവിടെ എല്ലാ ദിവസവും കയറി ചെല്ലുമ്പോൾ രണ്ടു അപൂർവ്വചിത്രങ്ങൾ എന്നെ ആകർഷിച്ചിരുന്നു. ഒന്ന് കേണൽ മൺറോയുടേത് (അത് മൺറോ അല്ലെന്ന് ചിലർക്ക് അഭിപ്രായം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ഞങ്ങൾ കേട്ടത് അങ്ങനെയാണ്) മറ്റേത് റീജന്റ് മഹാരാണി ഗൗരിലക്ഷ്മി ബായിയുടേത്. പിന്നെ മൂന്നാമത് ചിത്രമില്ലാത്ത ഒരു ചിത്രം, മുകളിലല്ല, താഴെപ്പലിനുള്ളിൽ. നാലുകെട്ടിന്റെ അസ്ഥിവാാരത്തിനടുത്ത് സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ യൗസേഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത അഥവാ കുന്നംകുളം സ്വദേശി ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാന്റേറ്റ്. കഴിഞ്ഞ ഏതാനും ആഴ്ചകൾക്ക് മുമ്പ് പ്രൊഫ. പി.സി ജോണും പ്രൊഫ. സുസൻ വർഗ്ഗീസും പഴയ സെമിനാരിയിലെ അപൂർവ്വ മൺറോ ചിത്രത്തിന്റെ ഒരു കോപ്പി എടുക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് എന്നോട് അഭിപ്രായം ആരാഞ്ഞപ്പോൾ, കഴിഞ്ഞ 50 വർഷങ്ങളായി എന്റെ വിദ്യാർത്ഥി മനസ്സിന്റെ ആഴത്തിൽ ആദരവോടെ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന ഈ ചിത്രങ്ങൾ ത്രിമാനശോഭയോടെ വീണ്ടും തെളിഞ്ഞു വന്നു. ഇതിനൊരു ത്രികോണ സമഗ്രതയുമുണ്ട്. (A certain triangular integrity) അതായത് ഒരാളെ ഓർക്കുമ്പോൾ മറ്റു രണ്ടു പേരും അവിടെ സന്നിഹിതരാകും.

മൂന്ന് വ്യക്തികളും മൂന്ന് വ്യവസ്ഥകളും

ഈ മൂന്ന് വ്യക്തികളും പ്രാതിനിധ്യം വഹിക്കുന്നത് വ്യത്യസ്തമായ മൂന്ന് വ്യവസ്ഥകളെയും ശക്തമായ മൂന്ന് പാരമ്പര്യങ്ങളെയും ആണ്. മൂന്ന് പേരെയും കുറിച്ച് ഹ്രസ്വമായി പറയട്ടെ.

1.കുന്നംകുളം സ്വദേശി പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് അഥവാ ഔസേപ്പ് റമ്പാൻ
പിന്നീട് സഭാജ്യോതിസ് ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ട ഇദ്ദേഹം ഉൽപ്പതിഷ്ണുക്കളായ സുറിയാനി

വൈദികരുടെ പ്രതിനിധിയാണ്. 1809 ൽ കണ്ടനാട് ചേർന്ന പള്ളിപ്രതിപുരുഷയോഗം (സഭാസമ്മേളനം) പാസ്സാക്കിയ കണ്ടനാട് പടിയോല എന്ന രേഖയനുസരിച്ച് മലങ്കരസഭയുടെ തെക്കും വടക്കും ഓരോ പരിന്ത വീടുകൾ പണിയാൻ തിരുമാനമെടുത്തു. ആ തിരുമാനം നടപ്പിലാക്കുവാൻ ആവേശത്തോടെ കാത്തിരുന്നവർ പ്രബുദ്ധരായ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാനും കായംകുളം ഫീലിപ്പോസ് റമ്പാനും അവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ മലങ്കരസുറിയാനി സഭ മുഴുവനും ആയിരുന്നു. 1811 ൽ കായംകുളം റമ്പാൻ അന്തരിച്ചതോടെ സെമിനാരി നിർമ്മാണച്ചുമതല ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാനിൽ മാത്രമായി. അപ്പോഴാണ് കേണൽ മൺറോയുടെ സഹായഹസ്തം (Mission of Help) നീട്ടപ്പെട്ടത്. രോഗി ഇച്ഛിച്ചതും വൈദ്യൻ കൽപ്പിച്ചതും എന്ന മട്ടിലായി കാര്യങ്ങൾ. അങ്ങനെ ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാൻ തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാരിൽ അപേക്ഷ കൊടുത്തു. വാസ്തുശില്പവിദഗ്ധൻ കൂടിയായിരുന്ന റമ്പാന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ 1813 ൽ പണി തുടങ്ങി. 1815 ൽ റമ്പാൻ അതിന്റെ പ്രഥമസാരഥിയായി പഠനം തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. താമസിയാതെ അദ്ദേഹം മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്ത ആയി. 1816 ൽ ഇതേ കുറിച്ച് മൺറോയുടെ ഒരു കത്തിൽ പറയുന്നു: The college proceeds under the superintendence of the new Bishop Joseph and it is my intention to adopt the best measures in my power for placing it in a state of efficiency and combining its operations with a system of parish schools among Syrians. 1816 ൽ ആലപ്പുഴയിൽ നിന്ന് ഇടക്കിടെ നോർത്നും 1817 ൽ ബെഞ്ചമിൻ ബെയിലിയും കോട്ടയത്ത് സെമിനാരിയിലെത്തി. അസാമാന്യമായ ആത്മീകോർജ്ജവും വിദ്യാർജ്ജന തുഷ്ണയും പുതിയൊരു സഭാ സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥക്ക് വേണ്ടിയുള്ള അദമ്യമായ ആഗ്രഹവും ഉണ്ടായിരുന്നു ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാൻ. ഒരു പക്ഷേ കേണൽ മൺറോയും മിഷനറിമാരും ഇവിടെ വന്നില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ പോലും ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാൻ ഒരു വി.ടി ഭട്ടതിരിപ്പാടിനെപ്പോലെ അന്നത്തെ സുറിയാനി വൈദിക ബ്രാഹ്മണ്യത്തിന്റെ അടഞ്ഞ കോട്ട വെട്ടിപ്പൊളിച്ച് കാറ്റും വെളിച്ചവും അകത്തു കടത്തുമായിരുന്നു എന്ന് ചിന്തിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല.

2. കേണൽ ജോൺ മൺറോ

സ്കോട്ടലന്റുകാരൻ അസാദൃശമായ ഭരണപാടവവും ആർജ്ജവവും കാണിച്ച ചെറുപ്പക്കാരൻ ആയ ബ്രിട്ടീഷ് റസിഡന്റും തിരുവിതാംകൂറിലെ ദിവാൻ അഥവാ പ്രധാനമന്ത്രിയും ഈസ്റ്റ് ഇന്ത്യാ കമ്പനിയുടെയും ക്രമേണ ഉയർന്ന് വന്നു കൊണ്ടിരുന്ന ബ്രിട്ടീഷ് കൊളോണിയൽ ഭരണത്തിന്റെയും പ്രഗൽഭനായ അംബാസഡർ. യൂറോപ്പിൽ 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിലുണ്ടായ പ്രസിദ്ധമായ Enlightenment അഥവാ

ജ്ഞാനോദയപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അനുയായി. തിരുവിതാംകൂർ - കൊച്ചി രാജവംശങ്ങളോട് ആദരവും പ്രതിബദ്ധതയും പുലർത്തിയ വിദേശിയായ ഭരണാധികാരി. കേരളത്തിലെ പുരാതനമായ ക്രിസ്തീയ സമൂഹത്തെക്കുറിച്ച് അറിവും അനുഭവവും ബഹുമാനവും പുലർത്തിയ ഉന്നത മൂല്യങ്ങളുള്ള ആംഗ്ലിക്കൻ ക്രിസ്ത്യാനി. ബുദ്ധിമാന്ദരമായ ക്രിസ്ത്യാനി ചെറുപ്പക്കാരെ പ്രത്യേകിച്ച് വൈദികസ്ഥാനികളെ ഇംഗ്ലീഷും പാശ്ചാത്യവിദ്യകളും പഠിപ്പിച്ചാൽ അത് ഇവിടത്തെ പുരാതനസഭയ്ക്ക് നന്മയുണ്ടാക്കുക മാത്രമല്ല, ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്തിനും കമ്പനിക്കും ഇവിടെ പുതിയൊരു സൗഹൃദപിന്തുണയുണ്ടാക്കുമെന്നും മൺറോ സ്വപ്നം കണ്ടു. വിദ്യാലയസൃഷ്ടിയിലൂടെ തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തിന് സത്യസന്ധതയും കാര്യക്ഷമതയുമുള്ള ഉന്നത സിവിൽ സർവ്വീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥരെ ലഭിക്കുമെന്നും മൺറോ എന്ന ക്രാന്തദർശി ചിന്തിച്ചു. അന്നത്തെ സുറിയാനി സഭയിൽ ഒരളവിലുണ്ടായിരുന്ന ജാഡ്യവും ജീർണ്ണതയും ഉച്ചാടനം ചെയ്യുവാൻ Mission of Help ഉം സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ അഴിമതിയും കെടുകാര്യസ്ഥതയും ഇല്ലാതാക്കാൻ സുശിക്ഷിതമായ സിവിൽ സർവ്വീസും, ഈ ദർശനത്തോടും നയചാതുരിയോടും കൂടിയാണ് മൺറോ വിഭാവനം ചെയ്തത്.

ഒരിക്കലും സുറിയാനി സഭയുടെ മേൽ അമിതമായ അധികാരമോ അതിരുവിട്ട സമ്മർദ്ദമോ ഉപയോഗിക്കരുത് എന്ന് അദ്ദേഹം സി.എം.എസ് മിഷനറിമാരോട് സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഒരു വിധത്തിൽ ഇന്ത്യയിലെ ഒരു നാട്ടുരാജ്യത്തെക്കാളും മതാധ്യക്ഷന്മാരെക്കാളും അധികാര ശേഷി ബ്രിട്ടീഷ് റസിഡന്റ് എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഒരിക്കൽ പോലും ഈ അധികാരത്തെ തൻകാര്യത്തിനു വേണ്ടി ദുർവിനിയോഗം ചെയ്യാതെ, അന്ന് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന അറിവും ഉത്തമബോധ്യവും അനുസരിച്ച് കൊളോണിയൽ താൽപര്യം അനുസരിച്ചാണെങ്കിലും പൊതുനന്മക്കായി ഉപയോഗിച്ചു എന്നതാണ് മൺറോയുടെ മഹത്വം.

3. ഗൗരിലക്ഷ്മി ബായിയും പാർവ്വതി ബായിയും

മൺറോയുടെ കാലത്ത് തിരുവിതാംകൂർ ഭരിച്ച സാത്വികരും ശ്രീപത്മനാഭ സേവിനികളുമായ രണ്ടു റാണിമാർ, പ്രജകളുടെ ക്ഷേമവും സാമൂഹ്യനവോത്ഥാനവും അഴിമതിയില്ലാത്ത സർക്കാർ ഭരണവും കാംക്ഷിച്ചവരാണ്. വിദേശിയെങ്കിലും സത്യസന്ധനും ഭരണനിപുണനും ബ്രിട്ടീഷ് റസിഡന്റുമായ മൺറോയെ പൂർണ്ണമായും വിശ്വസിച്ചാണ് ദിവാൻ പദവി ഏൽപ്പിച്ചത്. ജനങ്ങളുടെ പുരോഗതിയും പൊതുഭരണത്തിന്റെ കാര്യക്ഷമതയും രാജ്യത്തിന്റെ സുരക്ഷയും വാണിജ്യശേഷിയും

മഹാശക്തിയായി ഉയർന്നു കൊണ്ടിരുന്ന ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്തോട് നയപരമായ സൗഹൃദവും വിശാലമായ അർത്ഥത്തിൽ മുൻകണ്ട് കൊണ്ടാണ് അങ്ങനെ ചെയ്തത് എന്ന് കരുതാം.

മീനച്ചിൽ ആറിന്റെ തീരത്ത് ഗോവിന്ദപുരം കരയിൽ ഔസേപ്പ് റമ്പാന്റെ അപേക്ഷയനു സരിച്ച് അനുഭോഗക്കൊഴുവായി പതിനഞ്ച് ഏക്കർ സ്ഥലവും വിദ്യാലയം പണിയാൻ ആവശ്യമായ തടിയും കുറെ പണവും റമ്പാൻ നൽകിയത് റാണി ലക്ഷ്മി ബായിയാണ്. സത്യസന്ധനായ ഒരു പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ നല്ല ഉപദേശവും പ്രേരണയും ദീർഘദൃഷ്ടിയുള്ള ഒരു രാജ്ഞി നല്ല മനസ്സോടെ സ്വീകരിച്ചതിന്റെ ഉത്തമ ഉദാഹരണവുമാണിത്.

മുന്ന് സംസ്കാരങ്ങളുടെ സംഗമം

മുന്ന് സംസ്കാരങ്ങളുടെ സവിശേഷമായ സംഗമമാണ് ആദ്യ വിദ്യാലയത്തിന്റെ നാലു കെട്ടിൽ നടന്നത്. ഒന്ന് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഓക്സ്ഫോഡ്, കോംബ്രിഡ്ജ് കോളേജുകളിലെപ്പോലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഒരുമിച്ച് താമസിക്കുകയും ഒരുമിച്ച് പഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കൊളീജിയം (ലത്തീൻ ഭാഷയിൽ college എന്ന വാക്കിനർത്ഥം ഒരുമിച്ച് വായിക്കുക എന്നാണ്. അതിൽ നിന്ന് college എന്ന പദമുണ്ടായി.)

രണ്ടാമത്, കേരളത്തിൽ അന്ന് നടപ്പാക്കിയിരുന്ന ഗുരുകുലശൈലി. സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സഭയിലും മൽപാൻ ഭവനങ്ങളിൽ താമസിച്ച് പഠിക്കുന്ന ഗുരുകുല രീതിയായിരുന്നു. (പോർച്ചുഗീസുകാരാണ് ആദ്യം ഇവിടെ സെമിനാരി കൊണ്ടു വന്നത്)

മൂന്നാമത്, സുറിയാനി ഓർത്തഡോക്സ് പാരമ്പര്യത്തിലുള്ള ആരാധനയുടെ സംസ്കാരം. ഇവ മൂന്നും സമുചിതമായി തുടക്കത്തിൽ സമന്വയിപ്പിച്ചിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാനും കേണൽ മൺറോക്കും ഇത് സാധ്യമാണെന്ന് തോന്നിക്കാണം.

ആദ്യകാല മിഷനറിമാരായിരുന്ന ബെഞ്ചമിൻ ബെയിലി, ഫെൻ, ബേക്കർ എന്നിവർ അവരുടെ ത്യാഗപൂർണ്ണമായ ജീവിതവും പ്രവർത്തനങ്ങളും മൂലം സെമിനാരിയിലെ മൽപ്പാമ്പാരോടും ഇതരമതസ്ഥരായ അധ്യാപകരോടും ചേർന്ന് പോയി. നിങ്ങൾക്ക് ഒരു പക്ഷേ തമാശയായി തോന്നുമായിരിക്കും, ബെഞ്ചമിൻ ബെയിലിയെപ്പോലെ ത്യാഗോജ്ജ്വലമായ ഒരു ക്രിസ്തീയ ജീവിതം നയിക്കുകയും നമ്മുടെ പൊതുസമൂഹത്തിനും സംസ്കാരത്തിനും ഇത്രയേറെ സംഭാവനകൾ നൽകുകയും ചെയ്ത ഒരു വ്യക്തി കത്തോലിക്കാസഭയിലോ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലോ ആയിരുന്നെങ്കിൽ അവർ അദ്ദേഹത്തെ

ഇതിനകം വിശുദ്ധനായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ പള്ളി പണിയുകയും ഭണ്ഡാരം സ്ഥാപിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്തേനെ.

സംസ്കാരങ്ങളുടെ സംഘർഷങ്ങൾ

1815 മുതൽ 1836 വരെയുള്ള കാലഘട്ടം അതായത് പാശ്ചാത്യരായ സി.എം.എസ് മിഷനറിമാരും പൗരസ്ത്യരായ മലങ്കര സുറിയാനി സഭയും തമ്മിലുള്ള കൂട്ടായ പ്രവർത്തന കാലഘട്ടം നിരീക്ഷിച്ചാൽ നമുക്ക് വ്യക്തമാകുന്നത് തുടക്കത്തിലുണ്ടായിരുന്ന സൗഹൃദം ക്രമേണ മാറുകയും അവസാനം സംഘർഷത്തിലും വേർപിരിയലിലും അവസാനിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നാണ്. 1816 ൽ ആലപ്പുഴ നിന്നും ഇടക്കിടെ വന്നു കൊണ്ടിരുന്നു നോർട്ടൻ (ഇദ്ദേഹത്തെ സകുടുംബം കോട്ടയം സെമിനാരിയിൽ താമസിപ്പിക്കാനാണ് മൺറോ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിലും ഇട്ടപ്പ് റമ്പാൻ ഈ നിർദ്ദേശത്തെ അനുകൂലിക്കാത്തതിനാൽ ആലപ്പുഴയിൽ താമസിക്കുകയായിരുന്നു. - എഡിറ്റർ). 1817 ൽ ആദ്യമായി കോട്ടയത്തു വന്ന ബഞ്ചമിൻ ബെയ്ലി, ഹെന്റി ബേക്കർ, തുടങ്ങിയ മിഷനറിമാർ പ്രദർശിപ്പിച്ച പ്രബുദ്ധത, പ്രതിബദ്ധത, ദേശീയസംസ്കാരത്തോടും ആചാരങ്ങളോടുമുള്ള ആദരവ് എന്നിവയൊക്കെ പിൽക്കാല മിഷനറിമാരിൽ കണ്ടില്ല. സുറിയാനിക്കാർ മുഴുവൻ അന്ധവിശ്വാസത്തിലും അനാചാരങ്ങളിലും മുഴുകിക്കഴിയുകയായിരുന്നു. അവരെ മോചിപ്പിച്ച് യൂറോപ്യൻ ശൈലിയിൽ പാശ്ചാത്യനവീകരണ വിശ്വാസത്തിലേക്ക് മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുകയാണ് പരിഹാരമെന്നുമാണ് പിൽക്കാല മിഷനറിമാർ പലരും ചിന്തിച്ചത്. സുറിയാനി സഭയിൽ സി.എം.എസ് മിഷനറിമാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അവർ ഉദ്ദേശിച്ച രീതിയിൽ ഫലപ്രദമായില്ല എന്ന് മാത്രമല്ല, സഭയെ ഭിന്നിപ്പിക്കാനും കലഹങ്ങളിലേക്കും വ്യവഹാരങ്ങളിലേക്കും ഏകമായിരുന്ന സഭയെ നയിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇക്കാലത്ത് പ്രവർത്തിച്ച London Mission Socitey (L.M.S), Basel Mission, Serempore Mission എന്നിവ വിജയിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ മൂന്നു മിഷനുകളിലും തദ്ദേശീയമായ ഒരു പുരാതന ഇന്ത്യൻ സഭയുമായി അവർക്ക് ഇടപെടേണ്ടി വന്നില്ല. അവർണ്ണരായ ജനങ്ങൾക്കിടയിലാണ് അവർ മിക്കവരും പ്രവർത്തിച്ചത്. ചുരുക്കം ചില മേൽജാതിക്കാരെ ഒഴിച്ചാൽ ഈ മിഷനുകൾ എല്ലാം തന്നെ പാവങ്ങൾക്കും പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടവർക്കും മാനസികമായ അന്തസ്സം സാമൂഹ്യ പുരോഗതിയും നൽകാൻ മിഷനറിമാരുടെ ശ്ലാഘനീയമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ സഹായിച്ചു. ജാതിചിന്ത പുലർത്തിക്കൊണ്ടാണെങ്കിലും കേരളത്തിൽ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ പാരമ്പര്യത്തിൽ അഭിമാനം

കൊള്ളുകയും പോർച്ചുഗീസുകാരോടും റോമൻ അധികാരികളോടും പോരാടുകയും ചെയ്ത സുറിയാനി സഭാസമൂഹത്തിന്റെ ആത്മാവബോധവും അഭിമാനവും തിരിച്ചറിയാൻ പിൽക്കാല മിഷനറിമാർക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. അതുകൊണ്ട് സുറിയാനിക്കാർക്ക് അവരോട് എതിർപ്പുണ്ടാവുകയും സുറിയാനിക്കാർക്ക് ആവശ്യമായിരുന്ന പല മാറ്റങ്ങളും പുതിയ കാര്യങ്ങളും തിരസ്കരിക്കപ്പെടുകയും മിഷൻ പരാജയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. (പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദിവനാസിയോസ് സെമിനാരിയുടെ പ്രഥമ പ്രിൻസിപ്പൽ 1816 ൽ അന്തരിച്ചതിനു ശേഷം മിഷനറിമാരെ സഭാപാരമ്പര്യത്തിലേക്ക് ഉപദേശിച്ചും വേണ്ടി വന്നാൽ ശാസിച്ചും തിരുത്തിയും നിയന്ത്രിക്കുന്നതിൽ സഭാധ്യക്ഷന്മാർ ഫലപ്രദമായി ശ്രമിച്ചുവോ എന്ന കാര്യത്തിൽ ചരിത്രകാരന്മാർക്ക് സംശയമുണ്ട്. - എഡിറ്റർ) മൺറോ സ്ഥാനമൊഴിഞ്ഞു പോയി. വളരെക്കുറച്ച് 1830 ൽ സെമിനാരിയിൽ ചുമതലയേറ്റു വന്ന മോർവുഡ് സായിപ്പ് ക്ലാസിൽ എന്തോ ചെറിയ കുറ്റത്തിന് സുറിയാനി സഭയിലെ ഒരു ശെമ്മാശനെ (deacon) ശിക്ഷിച്ചു. വിദ്യാർത്ഥികൾ മിക്കവാറും ഒന്നടങ്കം കോളേജ് ബഹിഷ്കരിച്ചു. ഒരു പക്ഷേ ഇന്ത്യയിലെ ആദ്യത്തെ വിദ്യാർത്ഥിസമരമായിരുന്നിരിക്കാം അത്. അധ്യാപകർ വിദ്യാർത്ഥിയെ ശിക്ഷിക്കുന്നത് വിശുദ്ധകർമ്മമായി വാഴ്ത്തപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു കാലത്താണ് ഇത് സംഭവിച്ചത്. അതിന്റെ അർത്ഥം അവിടെ സംസ്കാരങ്ങളുടെ സംഘർഷം ആണ് ഉണ്ടായതെന്ന് ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വെള്ളക്കാരൻ ഇന്ത്യക്കാരനെ അപമാനിച്ചു എന്ന് വ്യഖ്യാനിക്കാം. മഹാത്മാഗാന്ധിയെ വെള്ളക്കാരൻ ചവുട്ടിയത് പിന്നീട് പത്ത് തൊണ്ണൂറ് വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാണ്. ഏതായാലും പിന്നെ ബേക്കർ സായിപ്പ് വന്നാണ് വിദ്യാർത്ഥികളെ അനുകൂലിച്ച് ക്ലാസ് പുനരാരംഭിച്ചത്. മിഷനറി ബന്ധത്തിന്റെ അസ്വാഭാവികത നിറഞ്ഞ പിൽക്കാല സംഭവങ്ങൾ മൺറോ എന്ന അനുപമവ്യക്തിത്വത്തിന്റെ മാറ്റം കുറയ്ക്കുകയോ അദ്ദേഹം പുലർത്തിയ ദർശനത്തിന്റെ ആത്മാർത്ഥതയെ ലഘൂകരിച്ച് കാണിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. അദ്ദേഹം ഇന്ത്യയിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കിയ വിദ്യാഭ്യാസദർശനം ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്വത്തെ ആത്യന്തികമായി സഹായിച്ചുവെങ്കിലും അത് നമ്മുടെ കേരളത്തിന് നൂറ് ശതമാനം സാക്ഷരതക്കും പൊതുവായ സാമൂഹ്യ നവോത്ഥാനത്തിനും കാരണമായി തീർന്നു. (സെമിനാരി സ്ഥാപനത്തിലൂടെ അതിന്റെ സ്ഥാപകൻ ലക്ഷ്യമാക്കിയതും ഇതു തന്നെ -എഡിറ്റർ)

ഭാവിക്ക് വേണ്ടി

1858 അദ്ദേഹം ദിവംഗതനായ ദിവസമാണ്, ഇന്നത്തെ പാക്കിസ്ഥാൻ, ബംഗ്ളാദേശ്, മ്യാൻമർ തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്ന

ഇന്ത്യാ മഹാരാജ്യത്തിന്റെ ജനതകളെ മുഴുവൻ ഇംഗ്ലീഷുകാരിടത്തിന്റെ പ്രജകളാക്കി ബ്രിട്ടീഷ് രാജ് പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടത്. ഇത് നമുക്ക് പലതരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കാം. മൺറോ കണ്ട വലിയ സ്വപ്നത്തിന്റെ അവസാനമെന്നോ അല്ല, ശാക്തീകരണമെന്നോ പല തരത്തിൽ പറയാനാകും. എന്റെ വിനീതമായ നിഗമനങ്ങൾ ഒരു ചർച്ചക്ക് വേണ്ടി സമർപ്പിക്കുന്നു.

1. കേണൽ മൺറോ വിഭാവനം ചെയ്തതും മലങ്കര സഭക്കുള്ളിൽ ഉത്പ്പതിഷ്ണുക്കളായ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാനെപ്പോലെയുള്ളവർ സ്വപ്നം കണ്ടതുമായ ചില മാറ്റങ്ങൾ (നവീകരണം എന്നല്ല പറഞ്ഞത്) അന്ന് സഭ നടപ്പിലാക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ പിന്നീടുണ്ടായ സഭാ വിഭജനങ്ങളും കക്ഷി വഴക്കുകളും വ്യവഹാരങ്ങളുമെല്ലാം ഒരുപക്ഷേ ഒഴിവായി അന്ന് ഒന്നായിരുന്ന സഭ വീണ്ടും കൂടുതൽ ശക്തിയോടെ അങ്ങനെയൊന്നെ നിൽക്കുമായിരുന്നു.

2. വേദശാസ്ത്രമുൾപ്പെടെ ശാസ്ത്രവും സാമൂഹിക വിഷയങ്ങളും വിവിധ ലോകഭാഷകളും പഠിപ്പിച്ച് തുടങ്ങിയ കോട്ടയം കോളേജ് ആദ്യവിദ്യാലയത്തിൽ ഇന്ന് സംസ്കാരങ്ങളുടെ സംഘർഷം ഉണ്ടാവതെ പരസ്പര ബഹുമാനത്തോടുകൂടെ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഒരു പക്ഷേ കേരളത്തിലെ ആദ്യത്തെ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയായി രൂപാന്തരപ്പെടുമായിരുന്നു.

3. കേരളത്തിൽ ഒരു പുതിയ മനുഷ്യസമൂഹം നീതിയും സമാധാനവും ഉള്ള ഒരു രാഷ്ട്രീയസാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥയും ദർശിച്ച് കൊണ്ട് ഒരു ഉന്നത വിജ്ഞാനപീഠം ഉണ്ടാവണം. എല്ലാവരുടെയും സഹകരണം സ്വീകരിച്ചും, എന്നാൽ ഒരു മതത്തിന്റേയും സമുദായത്തിന്റേയും വ്യക്തിയുടെയും രാഷ്ട്രീയത്തിന്റേയും ലേബൽ കൂടാതെയുമുള്ള ഒരു വിജ്ഞാനപീഠം സൃഷ്ടിക്കാൻ നമുക്ക് സാധിക്കുമെങ്കിൽ ആദ്യം സൂചിപ്പിച്ച പൊതുഭൂമികയുടെ (Common Ground) ഒരു സാക്ഷാത്മകമായ ആവിഷ്ക്കാരമായിരിക്കും അത്. നമ്മുടെ യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി എല്ലാ വിജ്ഞാനശാഖകളിലും നടത്തുന്ന അന്വേഷണങ്ങളെ ദാർശനികമായി സമന്വയിപ്പിച്ചും ഒരു inter disciplinary seat of learning - വിജ്ഞാനപീഠം ഉരുത്തിരിയേണ്ടതുണ്ട്. ഇത് 10-15 വർഷം ഫലപ്രദമായി പ്രവർത്തിച്ചാൽ മതി, പുതിയൊരു മനുഷ്യദർശനവും പുതിയ സാമൂഹ്യക്രമവും ഇവിടെയുണ്ടാകും എന്ന സ്വപ്നം പങ്കു വെച്ചു കൊണ്ട് നിർത്തട്ടെ.

വേദപുസ്തകവും കേരള നവോത്ഥാനവും

ഡോ.ഡി. ബാബുപോൾ

റിട്ട. ഐ.എ.എസ്, മുൻ ഓംബുഡ്സ്മാൻ അംഗം

വെള്ളക്കാർ തങ്ങളെ എന്നും കീഴാളും അടിമകളും ആയി നിലനിർത്താനാണ് മോഹിച്ചതെങ്കിൽ അവർ തങ്ങൾക്ക് വേദപുസ്തകം ലഭ്യമാക്കരുതായിരുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞത് വർണ്ണവിവേചനത്തിനെതിരെ പൊരുതിയ ആർച്ച്ബിഷപ്പ് ഡെസ്മണ്ട് ടുട്ടു. നീതിക്കായ് ദാഹിക്കുന്ന ഏത് വിപ്ലവകാരിയുടെയും കൈയിൽ ചെന്നുപെടാവുന്ന ഏറ്റവും ശക്തമായ ആയുധം ബൈബിളാണ് എന്ന് ടുട്ടുവും കൂട്ടരും കരുതി.

വേദപുസ്തകത്തിന്റെ ഈ പ്രാധാന്യവും രാഷ്ട്രീയമാനവും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടത് സാക്ഷരത വ്യാപകമാവുകയും അച്ചടി പ്രചാരത്തിൽ വരികയും ചെയ്തതിന് ശേഷം ആയിരുന്നു. നവീകരണത്തിന്റെ പ്രയോക്താക്കളാണ് അധികാരസ്ഥാനങ്ങളെ വെല്ലുവിളിക്കാനുള്ള ധൈര്യം പകരുന്ന മാനിഫെസ്റ്റോ ആയി ബൈബിളിനെ അവതരിപ്പിച്ചത് എന്ന് പറയാറുണ്ട്. ഒപ്പം യാഥാസ്ഥിതികരും തങ്ങളുടെ നിലപാടിന് ബലം പകരാൻ ബൈബിളിൽ തന്നെ വക കണ്ടു.

യൂറോപ്യൻ നവോത്ഥാനത്തിന് മുൻപ് സാധാരണസായിപ്പിന് ബൈബിൾ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പഴയ -പാൽപ്പുസ്തകം- പോലെയോ, മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെ ഊറീമുകളുടെയും തൂതുമ്മീമുകളുടെയും ഒരു പരിഷ്കൃത രൂപം പോലെയോ, അനുഗ്രഹിക്കാനും ശപിക്കാനും ഉപയോഗിക്കാവുന്ന വാക്യങ്ങളുടെ

കലവറയും, യഹൂദന്മാർ പട്ടയിൽ എഴുതിയതുപോലെ കോട്ടിന്റെ കീഴയിൽ തൂണിച്ചേർക്കാനുള്ള ദൈവവചനവും ഒക്കെ ആയിട്ടല്ലാതെ ബൈബിൾ എന്ന് പറയുന്നു എന്നറിയാൻ സാധാരണക്കാരനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്ന ഗ്രന്ഥമായി കാണാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അതായത് ബൈബിൾ, ആധ്യാത്മിക സന്ദേശം എന്നതിലുപരി മാജിക്കുകാരന്റെയോ മന്ത്രവാദിയുടെയോ ആയുധം മാത്രം ആയിരുന്നു. അങ്ങനെ ഒരു സാധനം ആശാരിയുടെയും മൂശാരിയുടെയും കൈവശം എത്തുന്നതിനെ ഭയന്നവരാണ് പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ വൈക്ലിഫിനെ എതിർത്തത്. പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിലും ബൈബിൾ പരിചയം വ്യാപകമാകുന്നത് - ആട് ഇടയനെയും ഭാര്യ ഭർത്താവിനെയും ജനം പട്ടാളക്കാരെയും - പഠിപ്പിക്കുന്നതിലേക്ക് നയിക്കും എന്ന ഭയം ബൈബിൾ ഇംഗ്ലീഷിലേയ്ക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്ത ചിലർക്കെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. മാർട്ടിൻ ലൂഥർ പോലും - ഒരുത്തൻ പൊരുൾ തിരിച്ചുതരാത്താൽ എങ്ങനെ ഗ്രഹിക്കും - എന്ന് ചോദിച്ച എത്യോപ്യൻ ഷണ്ഡനെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുമാറ്, അവിദ്യാലംകൃതരായ അൽമായക്കാർക്ക് ബൈബിൾ ഗ്രഹിക്കാൻ വേദോപദേശം ഒപ്പം ഉണ്ടാവണം എന്ന് കരുതിയിരുന്നു. പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിലാണ് ബൈബിൾ ആർക്കും വാങ്ങി വായിക്കാവുന്ന ഗ്രന്ഥമായി യൂറോപ്പിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടത്.

ബൗദ്ധികലോകത്ത് ബൈബിൾ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയതും ഏതാണ്ട് നവോത്ഥാനത്തോട് ചേർത്തുവായിക്കാവുന്നതാണ്. -പഠിക്കാൻ നമുക്ക് രണ്ട് പുസ്തകങ്ങളുണ്ട്. ദൈവഹിതം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന വേദപുസ്തകവും ദൈവശക്തി വെളിപ്പെടുത്തുന്ന സൃഷ്ടിയും ആദ്യത്തെത്. പഠിക്കാൻ പരിശോധിക്കേണ്ട പാഠപുസ്തകമാണ് രണ്ടാമത്തേത്- എന്ന് ഫ്രാൻസിസ് ബേക്കൺ (1561-1626) പറഞ്ഞു. തുടർന്നുവന്ന രണ്ട് നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ശാസ്ത്രീയജ്ഞാനത്തിൽ ഉണ്ടായ വർദ്ധന ഈ പ്രസ്താവനയിൽ നിന്ന് തുടരുന്നതായി ക്വിൻസ്ലന്റ് സർവ്വകലാശാലയിലെ പീറ്റർ ഹാരിസൺ നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ പ്രകൃതി, സ്രഷ്ടാവിന്റെ ശക്തിയും വിവേകവും തെളിയിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും സ്രഷ്ടാവിന്റെ സ്വഭാവം അറിയണമെങ്കിൽ വേദപുസ്തകം തന്നെയാണ് ശരണം എന്ന് ബേക്കൺ തന്നെ പറഞ്ഞതും ഇവിടെ ഓർമ്മിക്കണം. ഗലീലിയോ, ബോയൽ തുടങ്ങിയവരൊക്കെ പ്രകൃതിയെയും ശാസ്ത്രത്തെയും പഠിച്ചവരാണ്. അവരുടെ അന്വേഷണങ്ങളുടെ വിശദാംശങ്ങളോ അവർ എത്തിച്ചേർന്ന നിഗമനങ്ങളോ ഈ പ്രകൃതത്തിൽ പരിശോധിക്കേണ്ടതില്ല. അവരുടെ പ്രചോദന സ്രോതസ്സ് വേദപുസ്തകമായിരുന്നു എന്നാണ് പറയാൻ

ശ്രമിക്കുന്നത്. സങ്കീർത്തനം 19:1, റോമാലേഖനം 1 : 20 എന്നിവ വേലിയുടെ രണ്ട് വശത്ത് നിന്നും വായിക്കാവുന്നതാണെങ്കിലും അറിവിന്റെ പുതിയ അധ്യായങ്ങൾ രചിക്കുവാൻ അവ പ്രേരകമായി എന്നതാണ് ഇവിടെ പ്രധാനം.

ബൈബിളിന്റെ പുനർവായനകൾ ചരിത്രത്തിന്റെ ദർശനത്തെ രൂപപ്പെടുത്താൻ സഹായിച്ചു. ഒരൈത്തായുടെ അഞ്ച് പുസ്തകങ്ങളിൽ മനുഷ്യരാശിയുടെ ചരിത്രം പരിമിതപ്പെടുത്താവതല്ല എന്ന് കണ്ടെത്താൻ സഹായിച്ചതും മറ്റൊന്നല്ല. സാഹിത്യം, സംഗീതം, ചിത്രകല, ശില്പകല എന്നിങ്ങനെ നവോത്ഥാനമുദ്രകൾ തെളിഞ്ഞിട്ടുള്ള സമസ്ത മേഖലകളെയും വേദപുസ്തകം സ്വാധീനിച്ചു.

ഭാരതം പോലെ ഒരു ബഹുസ്വരസമൂഹത്തിൽ ബൈബിൾ പുനർവായനയ്ക്ക് വിധേയമാകേണ്ടതുണ്ട്. രാജാറാം മോഹൻ റോയിയും ജോഷ്വാ മാർപ്പാമാനും തമ്മിൽ നടന്ന വാദപ്രതിവാദങ്ങളും കുമരപ്പയും ആർച്ച്ബിഷപ്പ് വെസ്റ്റുകോട്ടും തമ്മിൽ ഉണ്ടായ സംവാദവും യഹൂദസമൂഹത്തിൽ ഏകദൈവ വിശ്വാസം ഇന്നത്തെ രൂപം പ്രാപിച്ചത് പ്രവാസാനന്തരമാണെന്ന് കാരൺ ആംസ്ട്രോങ് പറയുന്നത് അനുസരിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവരൂപങ്ങൾ ശ്രദ്ധയ്ക്കായി മത്സരിക്കുന്ന പൗരസ്ത്യദേശത്ത് പുതിയ ഒരു ഹെർമെന്യൂട്ടിക്സ് ഉണ്ടാകേണ്ടതുണ്ട് എന്ന് വാദിക്കുന്ന സുകുതരാജിനെ പോലെ ഉള്ളവരുടെ ചിന്താപദ്ധതികളും ഭാരതത്തിൽ ബൈബിളിന്റെ സ്വാധീനതയെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുമ്പോൾ മറന്നുകൂടാ. മലയാളിക്ക് ബൈബിൾ ലഭ്യമായ കാലത്തെ ബൗദ്ധികാന്തരീക്ഷമല്ല ഇന്ന് ഈ നാട്ടിലുള്ളത് എന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ബൈബിൾ കഴിഞ്ഞ പത്തിരുന്നൂറുപത് കൊല്ലമായി നമ്മുടെ സമൂഹത്തിലും സാഹിത്യത്തിലും ചെലുത്തുന്ന സദ്പ്രേരണകൾ തിരിച്ചറിയുന്നതിൽ നിന്ന് നമ്മെ തടയരുത് എന്ന് പറയാനാണ്. വേദപുസ്തകം രണ്ട് വട്ടം മുറിച്ചുകടക്കാൻ കഴിയാത്ത, അനുനിമിഷം പരിണാമവിധേയമായ നദിയെപ്പോലെയാണ് എന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കാനാണ് ഇത് പറയുന്നത്.

തോമാശ്ലീഹായുടെ കാലത്ത് പുതിയനിയമം ഇല്ല. കനായിത്തൊമ്മായുടെ കാലത്തും അത് ഇന്നത്തെ രൂപത്തിൽ ലഭ്യമായിരുന്നിരിക്കാനിടയില്ല. എങ്കിലും സാബോർ-അഫ്രാത്ത് കാലം ആയപ്പോഴേയ്ക്കും വൈദികർക്കെങ്കിലും ബൈബിൾ ഇന്നത്തെ രൂപത്തിൽ തന്നെ ലഭ്യമായിരുന്നിരിക്കണം. അത് കൂടുതൽ പ്രതികൾ ലഭ്യമാക്കാനുമാവാം, ഒരു ആദ്ധ്യാത്മീകാനുഷ്ഠാനം എന്ന നിലയിലും ആവാം. ഇപ്പോഴും വേദപുസ്തകം സ്വന്തം കൈയ്യക്ഷരത്തിൽ

പകർത്തിയെഴുതി ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്ന ശുദ്ധാത്മാക്കൾ ഉണ്ടല്ലോ. ക്ളോഡിയസ് ബുക്കാനൻ വന്ന കാലത്ത് നമ്മുടെ റമ്പാന്മാർ വേദപുസ്തകം മലയാളത്തിൽ ആക്കിയതും അതേ മനസ്സോടെ ആവണം. മലയാളം ബൈബിൾ ഉണ്ടാകുന്നതിന് മുൻപ് തന്നെ മലയാളിക്ക് ബൈബിൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അത് വൈദികർക്കും - അവരിൽ തന്നെ സുറിയാനി അറിയാവുന്നവർക്കും- മാത്രം ആയിരുന്നു പ്രാപ്തം എന്ന് മാത്രം. അതിന്റെ സാമൂഹികമാനങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം ആരും അത് പഠനത്തിനോ വിമർശനത്തിനോ വിധേയമാക്കിയിരുന്നില്ല.

മൺറോയുടെ കാലം മുതലാണ് കേരളത്തിൽ നവോത്ഥാനം തുടങ്ങുന്നത് എന്നാണ് എന്റെ പക്ഷം. പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ കാലത്ത് ധനാത്മകമായും ഋണാത്മകമായും സാംസ്കാരിക ഭൂമികയിൽ ഇടപെടലുകൾ ഉണ്ടായി. അർണേസ് പാതിരി ആദ്യത്തെതിനും മെനേസിസ് രണ്ടാമത്തെതിനും അടയാളങ്ങൾ. ഡച്ചുകാറാകട്ടെ ഹോർത്ത്യൂസ് മലബാറിക്കസിലും വാൻഡീഡിന്റെ കത്തുകളിലും മാത്രം ആണ് അടയാളങ്ങൾ അവശേഷിപ്പിച്ചത്. ബ്രിട്ടീഷുകാരും ശീമയിൽ നിന്ന് വന്ന സുറിയാനിപിതാക്കന്മാരും കേരളീയസമൂഹത്തെ ഒന്നായി കാണാനോ അവരുടെ നവോത്ഥാനത്തിലൂടെ ഒരു പുതിയ യുഗം സൃഷ്ടിക്കണം എന്ന ചിന്തയോടെ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാനോ ശ്രമിച്ചു എന്ന് തോന്നുന്നില്ല. ബ്രിട്ടീഷുകാർക്ക് വ്യാപാരവും അതിന് ആവശ്യമായത്ര രാഷ്ട്രീയാധികാരവും മാത്രം ആയിരുന്നു കൗതുകം. സുറിയാനി പിതാക്കന്മാരാകട്ടെ സ്വന്തം വിശ്വാസം പങ്കിട്ടവരെ ആ വിശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പിക്കാനാവുന്ന അനുഷ്ഠാനവിധാനങ്ങളിലാണ് ശ്രദ്ധിച്ചത്. അതു കൊണ്ടാണ് മൺറോ മുതലാണ് നമ്മുടെ നവോത്ഥാന ചരിത്രം തുടങ്ങുന്നത് എന്ന് നേരത്തെ പറഞ്ഞതും.

മൺറോ ഒരു മിഷണറി ആയിരുന്നു മനസ്സു കൊണ്ട്. വൈദികനാ കാൻ മോഹിച്ച് സൈനികനായ ആളായിരുന്നുവല്ലോ അദ്ദേഹം. മത പരിവർത്തനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം ആയിരുന്നില്ല. എന്നു മാത്രമല്ല ക്ഷേത്രങ്ങളെയും അദ്ദേഹം ആദരിച്ചിരുന്നു താനും. മൺറോയുടെ ശ്രീപദ്മനാഭ ഭക്തിയെക്കുറിച്ച് കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ സംഭവത്തിന് ഭാഷ്യഭേദം ഉണ്ട്. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ചരിത്രവഴികൾ പരാമർശിക്കുന്ന എന്റെ ലേഖനങ്ങളിൽ ഒന്നു രണ്ടിടത്ത് ഞാൻ അക്കാര്യം പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും മൺറോ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ കുലദേവതയെ ആദരിച്ചിരുന്നു. പ്രാദേശിക ജന്മിമാരിൽ നിന്ന് ഇതരക്ഷേത്രങ്ങളുടെ സ്വത്ത് വീണ്ടെടുക്കാനായി ദേവസ്വം ഭരണം ഏറ്റെടുത്തതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈശ്വര വിശ്വാസത്തിനും ഹിന്ദു മതത്തോടുള്ള ബഹുമാനത്തിനും തെളിവാണ്.

വേണമെങ്കിൽ ദിവാനായി തുടരാമായിരുന്നിട്ടും നാട്ടാചാരങ്ങൾ പാലിക്കുന്ന ഒരു ഹിന്ദു ദിവാനാകുന്നതാണ് നല്ലത് എന്ന് മദിരാശിയിലെ ഗവർണ്ണറെയും ബ്രിട്ടണിലെ പാർലമെന്റിനെയും ബോധ്യപ്പെടുത്തിയ വ്യക്തി ആയിരുന്നു മൺറോ. അതായത് മൺറോ മതം മാറ്റാൻ ശ്രമിച്ച മിഷണറി ആയിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം ബൈബിളിലെ സമദർശനവും ഗിരി പ്രഭാഷണത്തിലെ സുവിശേഷ ചൈതന്യവും ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് തന്റെ ചുമതലയിൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ട ജനസമൂഹത്തിന്റെ പുരോഗതിക്കും ഒപ്പം അവരിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളെ സുവിശേഷ ദീപ്തിയിൽ നവീകരിക്കാനും മോഹിച്ച മഹാത്മാവ് ആയിരുന്നു.

മൺറോ ഇട്ട അടിത്തറയിലാണ് കേരളത്തിന്റെ നവോത്ഥാനം ഫലം കണ്ടത്. മൺറോ ദിവാനായത് വലിയ സൗഭാഗ്യമായി സി. കേശവൻ വിവരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണവും മറ്റൊന്നല്ല. മൺറോ റസിഡന്റും ദിവാനുമായി വന്നില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ -ഏഴജാതികൾക്ക് അന്ന് അഭയം എവിടെ കിട്ടുമായിരുന്നു എന്നും ഈ രാജ്യത്തെ വിദ്യാഭ്യാസനിലവാരം എങ്ങനെ നിൽക്കുമായിരുന്നു എന്നും ഊഹിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. ഹിന്ദു ദേവസ്വങ്ങൾക്കും അന്നത്തെ ഊർദ്ധ്വനിൽ ഒടുങ്ങുകയേ ഗതിയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. മൺറോയുടെ ജീവചരിത്രം എഴുതപ്പെടേണ്ട ഒന്നാണ്. തിരു - കൊച്ചിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിന് തക്ക പ്രാധാന്യമുള്ള ചരിത്രപുരുഷനാണദ്ദേഹം - എന്നാണ് ജീവിതസമരം എന്ന ആത്മകഥയിൽ കേശവൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്.

എന്നാൽ മൺറോ തിരുവിതാംകൂറിൽ വരുമ്പോൾ മലയാളത്തിൽ വേദപുസ്തകം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതു കൊണ്ട് മൺറോ വായിച്ച ഇംഗ്ലീഷ് വേദപുസ്തകം ആണ് കേരളത്തിലെ നവോത്ഥാനത്തിന് വഴിതെളിച്ചത് എന്ന് വേണം പറയാൻ. മൺറോ വായിച്ച ബൈബിൾ സാമൂഹ്യ പരിവർത്തനത്തിനും വിദ്യാഭ്യാസ പരിവർത്തനത്തിനും കാരണമായി. ആധുനിക മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ ക്രിസ്തീയ സ്വാധീനത അതിന്റെ ഉത്തരഭാഗമായി ചേർത്തു വായിക്കുകയും ആവാം. ഒരു കമ്മതി കണക്കിൽ പറഞ്ഞാൽ നൂറ്റമ്പത് സംവത്സരങ്ങൾ (1810 -1959) കൊണ്ട് ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് മന്ത്രി സഭയ്ക്കായി കേരളത്തെ പരുവപ്പെടുത്തിയതിൽ ബൈബിളിന് വലിയ പങ്കുണ്ട്.

മൺറോ കണ്ട തിരുവിതാംകൂറിൽ അടിമകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച മനുഷ്യർക്ക് മുഴുവൻ ഉടമ ദൈവമാണ് എന്ന് മൺറോ പഠിച്ചത് ബൈബിളിൽ നിന്നാണ്. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ചർച്ച് മിഷൻ സൊസൈറ്റി, വിലയ്ക്കും വിൽബർ ഫോഴ്സിനൊപ്പം നിന്ന ആദർശശാലികളുടെ സമൂഹമായിരുന്നു എന്നതും സ്മർത്തവ്യമത്രെ.

തിരുവിതാംകൂറിലും കൊച്ചിയിലും അടിമ, സ്വത്തായിരുന്നു. ഭൂമി പോലെ തന്നെ മൂന്ന് തരം. ജന്മം, പാട്ടം, കാണം. ഉടമയ്ക്ക് പൂർണ്ണവും സ്ഥിരവും ആയ അവകാശം ഉള്ള അടിമയാണ് ജന്മം. ഒരു നിശ്ചിത കാലത്തേക്ക് പ്രതിഫലം കൊടുത്ത് നിർത്തുന്നത് പാട്ടം. വിലയുടെ പകുതിയോ മൂന്നിൽ രണ്ടോ കൊടുത്ത് അനിശ്ചിതകാലത്തേക്ക് വാങ്ങുകയും ആ തുക തിരികെ കിട്ടുമ്പോൾ അടിമയെ പഴയ ഉടമസ്ഥന് മടക്കി കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് കാണം. മൺറോ ഈ പരിപാടിയിലെ അന്യായം റാണിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തി. 1812 ഡിസംബർ 6 അഥവാ 987 വ്യശ്ചികം 21 ആണ് അടിമവ്യാപാരം നിർത്തലാക്കുന്ന വിളംബരത്തിന്റെ തീയതി. വിളംബരം ഇങ്ങനെ.

“..... ഈ രാജ്യത്തിൽ ഒളളവരും പിറരാജ്യത്തിൽ ഒളളവരും ഈ സംസ്ഥാനത്ത് പലജാതികളിലും ഒളള കുഞ്ഞുക്കുട്ടികളെയും പെണ്ണുങ്ങളെയും ലാഭസംഗതിയായിട്ട് ചുരുങ്ങിയ വിലയ്ക്ക് വാങ്ങിക്കയും ഏറിയ വിലയ്ക്ക് വിലക്കയും പിറനാട്ടുമെൽ കൊണ്ടു പോകയും ആയത് തുറമുഖത്ത് സ്ഥലങ്ങളിൽ പണ്ടാരവകയിൽ അറിയുന്നവകക്ക് തീരുവ വാങ്ങിക്കയും ഇതിൽ വണ്ണം ആളുകളെ വിലക്കുന്ന കാര്യം ഒരു കച്ചോടമര്യാദ പ്രകാരമായിട്ട് തീർന്നിരിക്കുകൊണ്ടും ഇത് എത്രയും മര്യാദകെടും ദുര്യശസ്സും ആയിട്ടുള്ള കാര്യം നടക്കാതെ ഇരിക്കേണ്ടുന്നതിന് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത് എന്തെന്നാൽ:-

കൃഷി മുതലായിട്ടുള്ള വേലകൾക്ക് അതതു ദിക്കുകളിലെ മര്യാദ പോലെ കുറവർ, പറയർ, പുലയർ, പള്ളർ, മലയർ, വേടർ മുതലായ ആളടയാരെ കുടിയാനവന്മാരെ തമ്മിൽ ഒറ്റിയും ജന്മവും പാട്ടവുമായിട്ട് നടവൻ മുത്തകരക്കരക്കൊണ്ട് ആധാരം എഴുതി വാങ്ങിക്കയും കൊടുക്കയും അവർ കൃഷിവേല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യിച്ചുവരികയും മാമൂലായിട്ട് എല്ലാദിക്കിലും നടന്നു വരുന്ന മര്യാദ പ്രകാരം ഒളളത് ഒഴികെ ശേഷം ജാതിക്കാരെ അവരവരുടെ വംശത്തിൽ ഒളളവർ എങ്കിലും മറ്റ് ആരെങ്കിലും വിലക്കയും വാങ്ങിക്കയും പണ്ടാരവകയ്ക്കു തീരുവ വാങ്ങിക്കയും അരുതെന്ന് ഉറപ്പായിട്ട് കൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു ഈ കൽപ്പന ലംഘിച്ച് ആളുകളെ വിലക്കയും വാങ്ങിക്കയും ചെയ്താൽ അവിടെ വസ്തുവക സർവ്വസ്വവും പണ്ടാരവകയായിട്ട് ചേർത്ത് വലുതായിട്ടുള്ള ശിക്ഷയും ചെയ്ത് നാട്ടിൽ നിന്നും പുറത്തു കളയുകയും ചെയ്യും. എന്ന 987-ാമാണ്ട് വ്യശ്ചികമാസം 21-ാം തീയതി”

മൺറോയുടെ ഒരു പ്രധാനപരിഷ്ക്കാരം നീതി നിർവ്വഹണമേഖലയിൽ ആയിരുന്നു. ബൈബിൾ വായിച്ച മൺറോയ്ക്ക് മുൻപ് ബ്രാഹ്മണന് ഒരു നീതി, ശുഭ്രന് മറ്റൊന്ന്, അവർണ്ണന് വേറൊന്ന് ഇങ്ങനെയൊക്കെ ആയിരുന്നു. മൺറോ അവതരിപ്പിച്ച സിദ്ധാന്തം ശിക്ഷ കുറ്റത്തെയാണ് കുറ്റവാ

ളിയെയല്ല ആശ്രയിച്ചിരിക്കേണ്ടത് എന്നതായിരുന്നു. ഒരു കൊലപാതകം നടന്നാൽ കൊലപാതകമാണ് മുഖ്യ ഘടകം. ചെയ്തത് ബ്രാഹ്മണനായാലും ചണ്ഡാളനായാലും കൊല കൊല തന്നെ.

യരുശലേം ദേവാലയത്തിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന നാനാജാതിക്കാരന്റെയും വിദേശിയുടെയും പ്രാർത്ഥന കേൾക്കണം എന്ന് യഹോവയോട് അപേക്ഷിച്ച ശലമോനെയാണ് ക്ഷേത്രഭരണം ഏറ്റെടുത്ത മൺറോ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. ക്ഷേത്രങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ഏറ്റെടുത്തതു കൊണ്ടാണ് പിൽക്കാലത്ത് അവർണ്ണർക്ക് ക്ഷേത്രപ്രവേശനം ഉറപ്പു വരുത്തുവാൻ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിന് കഴിഞ്ഞത് സർക്കാർ ക്ഷേത്രങ്ങൾക്ക് മാത്രം ആയിരുന്നു വിളംബരം എന്നു ഓർക്കുക. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ സാമൂഹികനവോത്ഥാനത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു അടയാള പലകയായിരുന്നു ക്ഷേത്ര പ്രവേശന വിളംബരം എന്നോർക്കുമ്പോഴാണ് ബൈബിളും ക്ഷേത്രപ്രവേശനവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം തെളിയുന്നത്.

ഇത്പോലെ തന്നെ പ്രധാനമാണ് ആധുനികവിദ്യാഭ്യാസത്തിന് മിഷണറിമാർ നൽകിയ പ്രധാന്യം. നേരത്തെ പറഞ്ഞതു പോലെ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ബൈബിൾ പ്രാപ്യമായിരുന്നില്ല. പോർച്ചുഗീസ് മിഷണറിമാർ കത്തോലിക്കരായിരുന്നു. അവർ തീരദേശങ്ങളിൽ വ്യാപകമായി മതപരിവർത്തനം നടത്തിയെങ്കിലും വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ അവർക്കും ശ്രദ്ധ ഉണ്ടായില്ല. പതിനാറും പതിനേഴും നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ബൈബിൾ വായന കത്തോലിക്കാസഭ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. എല്ലെമ്മെസ്, സീയെമ്മെസ് മിഷണറിമാരാണ് ബൈബിൾ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചത്. അവർ വേദപുസ്തകം മലയാളത്തിലാക്കിയത്, അത് സാധാരണക്കാർക്ക് പ്രാപ്യമാക്കാൻ ആയിരുന്നു. അത് പ്രചരിപ്പിക്കാനാണ് അവർ അച്ചടി ഇവിടെ എത്തിച്ചത്.

ബൈബിൾ മലയാളത്തിലാക്കിയത് നവോത്ഥാനത്തിന്റെ രണ്ട് ഘടകങ്ങൾക്ക് കാരണമായി. ഒന്നാമത് മലയാളഗദ്യത്തിന് അതോടെ ഒരു മാനക മാതൃക ഉണ്ടായി. അതിനു മുൻപ് തന്നെ നമുക്ക് ഗദ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നത് ശരി. എന്നാൽ അത് ജാതി അനുസരിച്ചും ഭൂപ്രദേശം അനുസരിച്ചും പ്രതിഭിന്നമായിരുന്നു. കോട്ടയം മുതൽ കുന്നംകുളം വരെ എന്ന് ഏകദേശമായി നിർവ്വചിക്കാവുന്ന ഭൂപ്രദേശത്ത് നായന്മാരും സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളും ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഗദ്യമാണ് കേരളത്തിൽ എവിടെയെങ്കിലും ഏറ്റവും കൂടുതൽ ജനങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഗദ്യം എന്ന് ബെയ്ലിക്ക് ചന്തു മോനോൻ പറഞ്ഞു കൊടുത്തിടത്താണ് മലയാളഗദ്യത്തിന്റെ മാനകഭാവം ഉരുത്തിരിയുന്നത്. കായംകുളം ഫിലിപ്പോസ് റമ്പാനും പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാനും പരിചയം ഉണ്ടായിരുന്ന ഭാഷയാണല്ലോ

റമ്പാൻ ബൈബിളിൽ. അതിൽ നിന്ന് കാലഭേദം കൊണ്ട് ന്യായീകരിക്കാവുന്ന മാറ്റം മാത്രമാണ് ചന്തുമോനോൻ ഉപയോഗിച്ച ഭാഷയിലും കാണുന്നത്.

രണ്ടാമത് ബൈബിൾ വിവർത്തനം നവോത്ഥാന വഴിയിലെ നാഴി കകല്ലായത് ബെയ്ലി നാം ഉപയോഗിക്കുന്ന അക്ഷരങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തിയതിനാലാണ്. വട്ടെഴുത്തിലും കോലെഴുത്തിലും ചതുരവടിവിലും നിന്നും മുന്നോട്ടുള്ള യാത്രയാണല്ലോ ഈ ഉരുണ്ട അക്ഷരങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. വിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞു. എന്റെ നാടായ കുറുപ്പംപടിയിൽ പോലും സായിപ്പ് പള്ളിക്കൂടം തുടങ്ങി. 1821 ൽ തോമ്മാ എന്ന വാദ്ധ്യാരും പത്തുകുട്ടികളും. പിറകെ അധ്യാപകൻ പൗലോസ്, കുട്ടികളുടെ സംഖ്യ 22 അതുൾപ്പെടെയുള്ള വിവരങ്ങൾ സീയെമ്മെസ്സിന്റെ റിപ്പോർട്ടുകളിലുണ്ട്. എന്നാൽ ഞങ്ങളുടേത് പോലെ യാഥാസ്ഥിതികമായ ഇടങ്ങളിൽ അവർക്ക് മിഷൻ സ്റ്റേഷനുകൾ ഉണ്ടായില്ല. എന്റെ പിതാമഹിയുടെ മാതൃലൻ പൊയ്ക്കാട്ടിൽ ചാക്കോ അബ്രാഹം മല്പാൻ ഭാഗ്യസ്ഥരണാർഹനായ മാത്യുസ് മാർ ബർന്നാബാസിന്റെ മാതാമഹൻ - മിഷണറിമാരോട്, അടുപ്പം പുലർത്തി എന്നു പറഞ്ഞ്. -ഊരു വിലക്ക്- കല്പിച്ചവരാണ് അന്നാട്ടുകാർ. ഒടുവിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ പ്രത്യേക കല്പന വേണ്ടിവന്നു അദ്ദേഹത്തെ കബറടക്കാൻ, എന്നാൽ കോട്ടയം മുതൽ തെക്കോട്ട് അവസ്ഥ അതായിരുന്നില്ലല്ലോ, അതുകൊണ്ട് അവിടെയൊക്കെ അവർക്ക് മിഷനുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ മിഷനുകളിലൊക്കെ റീഡർമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ചെറിയ പുര ഇക്കാലത്തെ വായനശാല പോലെ തന്നെ, ഏതാണ്ട് അവിടെ ഒരു ഉയർന്ന ഒരു തറ കാണും അതിന്മേൽ കയറി നിന്ന് റീഡർമാർ ബൈബിൾ വായിക്കും. പിന്നെ സാരോപദേശങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഇതരകൃതികളും. -ചെറു പൈതങ്ങൾക്ക് ഉപകാരാർത്ഥം ഇംഗ്ലീഷിൽ നിന്ന് പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയ കഥകൾ, മദ്യ നിരോധിനി, രണ്ട് ആട്ടിൻകുട്ടികൾ, മിസ്ട്രസ് ഷർവുഡിന്റെ ഇൻഡ്യൻ പിൾഗ്രിം തുടങ്ങിയവ ഇങ്ങനെ വായിച്ചിരുന്നു. പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ പഠിച്ച് ആധുനിക വിദ്യാഭ്യാസം നേടാൻ കഴിയാതിരുന്ന തലമുറയ്ക്ക് - ദ് മിസ്ഡ് ജനറേഷൻ - ഈ റീഡർ പരിപാടി ഉപകാരപ്രദമായി.

ഭാഷ, ലിപി വായനാശീലം, പൊതു വിദ്യാഭ്യാസം എന്നീ നാലു മേഖലകളിലെയും മിഷണറി ഇടപെടലുകൾ കേരളീയ നവോത്ഥാനത്തിലേയ്ക്ക് നൽകിയ സംഭാവനകൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഇതിനൊക്കെ അടിസ്ഥാനമായത് ബൈബിൾ തന്നെ. ഭാഷയുടെയും ലിപിയുടെയും കാര്യത്തിൽ വിശേഷിച്ചും.

ബൈബിളിന്റെ നവോത്ഥാനമുഖമായ സംഭാവനയുടെ ഒരു തലം കൂടെ പ്രസ്ഥമായി പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട് ഈ പ്രബന്ധം ഉപസംഹരിക്കാം. മലയാളസാഹിത്യത്തിലെ ബൈബിൾ സ്വാധീനതയെക്കുറിച്ചാണ് പറയാൻ പോകുന്നത്. മതസാഹിത്യത്തിലും മതനിരപേക്ഷസാഹിത്യത്തിലും ബൈബിൾ സൂചനകൾ വ്യക്തമായി കാണാം.

മതസാഹിത്യത്തിൽ ബൈബിൾ സ്വാധീനത ചെലുത്തിയത് അത്ര പ്രധാനമാണോ എന്ന് ചോദിക്കരുത്. ബൈബിൾ വ്യാപകമായി വായിക്കപ്പെടാതിരുന്ന കാലത്ത് ഉദയപേരൂർ സുന്നഹദോസിന്റെ കാനോനുകളിലും സംക്ഷേപവേദാർത്ഥത്തിലും കരിയാറ്റിൽ മല്പാന്റെ വേദതർക്കത്തിലും ബൈബിൾ അടിസ്ഥാന രേഖയാകുന്നത് നവോത്ഥാന പ്രവണതകളുടെ ഭാഗമായി തന്നെ കാണണം. തീണ്ടൽ തുടങ്ങിയ അനാചാരങ്ങൾക്കെതിരെ തീരുമാനിക്കുമ്പോൾ അന്തിമന്യായവിധിയെക്കുറിച്ച് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ഓർക്കുക. തമ്പുരാന്റെ തിരുമുമ്പിൽ നല്ലകൊലം തണ്ടുകൊലം എന്നും അച്ചനും ചെറുക്കനും എന്നും എളിയവനും പെരിയവനും എന്നും ഇല്ല അതെ എന്തെ? കാനോനാ തന്നെ വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട് അടുത്ത വാക്യത്തിൽ അന്തിമ ന്യായവിധി വേളയിലും തിരുവത്താഴമേശയിലും വലിപ്പ ചെറുപ്പമില്ല എന്നതാണ് കാരണം.

അർണോസ് പാതിരിയുടെ പുത്തൻ പാനയും ചതുരാന്ത്യവും മുതൽ ചെറിയാൻ മാപ്പിളയും കെ.വി. സൈമണും. രചിച്ച മഹാകാവ്യങ്ങൾ വരെ കവിതയിലും കോളിൻസ് മദാമ്മ മുതൽ പോഞ്ഞിക്കര റാഫി വരെ നോവലിലും കണ്ടത്തിൽ വർഗീസ് മാപ്പിള മുതൽ സി.ജെ. തോമസ് വരെ നാടകത്തിലും ബൈബിളിന്റെ സ്വാധീനത വ്യക്തമാണ്.

സത്യവേദപുസ്തകത്തിന്റെ മലയാളം, കിങ് ജയിംസ് വേർഷനിലെ ഇംഗ്ലീഷ് പോലെ മനോഹരമാണ് എന്നാണ് എനിക്ക് എന്നും തോന്നിയിട്ടുള്ളത്. ഭാഷ വളരുകയും ശൈലികൾ മാറുകയും ചെയ്തതിനൊപ്പം പുതിയ വിവർത്തനങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതിരുന്നതിനാലാണ് മറിച്ചൊരു ധാരണ ഉപരിതലത്തിൽ മാത്രം ശ്രദ്ധിക്കുന്നവരിൽ ഉരുത്തിരിഞ്ഞത് എന്നാണ് എന്റെ പക്ഷം. പാറപ്പുറത്തെ വിടുക, സി.വി. ബാലകൃഷ്ണനും സതീഷ്ബാബു പയ്യന്നൂരും യഥാക്രമം ആയുസ്സിന്റെ പുസ്തകം, വിലാപവൃക്ഷത്തിലെ കാറ്റ് എന്നീ കൃതികളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന ബൈബിൾ ഭാഷ സത്യവേദപുസ്തകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ നിരീക്ഷണവും പി.ഒ.സിയും അതിലേറെ ഓശാനയും ഭാഷയിലെ വ്യതിയാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നിരീക്ഷണവും ശരിവെയ്ക്കുന്നതാണ്.

ചുരുക്കി പറഞ്ഞാൽ കേരളീയ നവോത്ഥാനത്തിലെ അതിപ്രധാ

നമായ - ഒരുപക്ഷെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രരണ വേദപുസ്തകം തന്നെ ആണ്. ശ്രീ നാരായണനെയും ചട്ടമ്പിസ്വാമികളെയും മന്നത്തു പദ്മനാഭനെയും ഒന്നും ബൈബിൾ നേരിട്ട് സ്വാധീനിച്ചില്ല എന്ന് പറയാമായിരിക്കും എന്ന് ഞാനും സമ്മതിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും അരങ്ങോരുങ്ങിയത് ബൈബിൾ മലയാളിക്ക് ലഭ്യമായതിന്റെ തുടർച്ചയാണ്.

ബൈബിൾ വിശ്വാസികൾക്ക് മതഗ്രന്ഥം ആണ്. സംശയം വേണ്ട. എന്നാൽ അത് വിശ്വാസികളുടെ മതഗ്രന്ഥം മാത്രമല്ല, മനുഷ്യരാശിയുടെ ചരിത്രത്തിലെ വഴിവിളക്കാണ്. അതു കൊണ്ടാണ് ഇന്നും ക്രിസ്ത്യാനികൾ ന്യൂനപക്ഷമായിരിക്കുന്ന കേരള സമൂഹത്തിൽ ആദർശത്തിന്റെയും ദർശനത്തിന്റെയും തലത്തിൽ ബൈബിൾ നിർണ്ണായകമായ ഒരു സ്വാധീനം ആയിരിക്കുന്നതും അസ്തീത്വോപോപലബ്ധവ്യ എന്ന് നാം ബൈബിളിൽ വായിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ആത്യന്തികമായി ബൈബിൾ പറഞ്ഞു തരുന്നത് അത് തന്നെ ആണ്. ഈശ്വരൻ സദാ സർവ്വത്ര ഉണ്ട് എന്ന് ഓർമ്മിച്ചു കൊണ്ട് ഈശ്വരസാക്ഷാത്ക്കാരത്തിനായി യത്നിക്കുക.

ഭാഗവത സപ്താഹങ്ങളിലും മാരാമൺ കൺവെൻഷനിലും പ്രസംഗിക്കുന്നയാളാണ് ഞാൻ. ഭാഗവത പാഠങ്ങൾ ബൈബിൾ ഉപയോഗിച്ചും ബൈബിൾ ഭാഗവത-രാമായണാദികൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയും പറഞ്ഞു കൊടുക്കുമ്പോൾ മറ്റൊരുമതത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥമാണ് ഞാൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത് എന്ന് ശ്രോതാക്കളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും ഗ്രഹിക്കാറില്ല. അതാണ് വേദത്തിന്റെ സാർവ്വത്രികതയെക്കുറിച്ച് എന്നെ ബോധവാനാക്കുന്നത്. അതു കൊണ്ടാണ് മലയാളത്തിൽ വായിക്കുന്ന വേദപുസ്തകം മതഭേദമന്യേ മലയാളിയുടെ മഹാപൈതൃകമാണ് എന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നതും.

പഴയ സെമിനാരി സ്ഥാപകൻ- സഭാചരിത്രത്തിന്റെയും നായകൻ

ഫാ.ഡോ.ഒ. തോമസ്

പ്രിൻസിപ്പൽ

ഓർത്തഡോക്സ് തിയോളജിക്കൽ സെമിനാരി, കോട്ടയം

പഴയസെമിനാരി 200 വർഷം പൂർത്തിയാക്കിയ ഒരു കെട്ടിട സമുച്ചയമല്ല, സ്മൃതിമന്ദിരവുമല്ല. പുരാതനമായ ഒരു സഭയുടെ ഈ കഴിഞ്ഞ 200 വർഷത്തെ ചരിത്രത്തെ നയിക്കുകയും, നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ജീവധാരയാണ്. ചരിത്രത്തിലേക്ക് കടക്കുമ്പോൾ വ്യത്യസ്ത വീക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ടാകുക സ്വാഭാവികമാണ്. നിലപാടുകളെ സാധൂകരിക്കുവാൻ ഓരോരുത്തർക്കും തെളിവുകൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടാനാവും. ഒന്നായിരുന്ന ദേശീയ മാർത്തോമൻ സഭ പാശ്ചാത്യരുടെ വരവോടെ ഭിന്നിച്ച് ഒട്ടേറെ സഭകളായി. ഒട്ടേറെ സഭകളുണ്ടായി എന്ന തിന്മക്കു മറ്റൊരു വശവുമുണ്ട്. ഭാരതം മുഴുവൻ ഒരു ക്രിസ്തു സാന്നിധ്യമെങ്കിലും ഉണ്ടാകാൻ പാശ്ചാത്യ മിഷണറിമാരുടെ വരവു സഹായിച്ചു. ചരിത്രത്തെ ഇങ്ങനെ ഗുണഭോഷങ്ങളോടെ മനസ്സിലാക്കുവാനും ചരിത്രം നൽകിയ പാഠം ഭാവിക്കു വേണ്ടി പ്രയോജനപ്പെടുത്താനും ശ്രമിക്കുന്നതായിരിക്കും നല്ലതെന്ന് തോന്നുന്നു. വ്യത്യസ്ത വീക്ഷണങ്ങളുടെ ഒരു സമന്വയമായിരിക്കാം ഭാവിക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുന്നത്.

സെമിനാരി സ്ഥാപകനായ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പൂലിക്കോട്ടിൽ ഒന്നാമൻ സഭാ ജ്യോതിസ് എന്ന ബഹുമതിയും ടൈറ്റിലും സഭ ഔദ്യോഗികമായി നൽകിയിട്ടുണ്ട്. യൗസേഫ് എന്നായിരുന്നു മാമോദീസാ പേര്. ഇട്ടുപ്പ് എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടു. ശാക്രളള ബാവായിൽ നിന്നാണ് പ്രഥമ വൈദിക പട്ടങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചത്.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രം കൂടുതൽ വിവരണങ്ങളോടു കൂടി മറ്റു പേജുകളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമെന്നതിനാൽ വൈദിക സെമിനാരിയുമായി മാത്രം ബന്ധിപ്പിച്ച് ചില കാര്യങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തട്ടെ.

വൈദിക സെമിനാരിയുടെ സ്ഥാപനവും കണ്ടനാട് പടിയോലയും

1809 ൽ കൂടിയ കണ്ടനാട് സുന്നഹദോസ് അംഗീകരിച്ച പടിയോലയാണ് പഴയ സെമിനാരിയുടെ സ്ഥാപനത്തിനു പെട്ടെന്നു മുഖാന്തരമായതെന്നു പറയാം. 8-ാം മാർത്തോമായെ ഭരണകാര്യത്തിൽ സഹായിക്കാനും, വൈദികവിദ്യാഭ്യാസം നടപ്പാക്കാനും പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാനെയും കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാനെയും ചുമതലപ്പെടുത്തി. വേദപുസ്തക തർജ്ജമയും ഇവരോടു കൂടി ചേർന്ന് തമിഴ് പണ്ഡിതൻ തിമ്മയ്യാപിള്ളയും കൂടി ചേർന്നാണ് നടത്തിയത്. വടക്കും തെക്കും രണ്ട് പഠിത്ത വീടുകൾ ആരംഭിക്കണമെന്ന തീരുമാനത്തെ 8-ാം മാർത്തോമാ കാര്യമായി പിൻതുണച്ചില്ല എന്ന അഭിപ്രായമുണ്ട്. അധികം താമസിയാതെ കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ അന്തരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ പഠിത്തവീട് ആരംഭിക്കുവാനുള്ള ചുമതല പൂർണ്ണമായും ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാനിൽ വന്നു ചേർന്നു. അത് യാഥാർത്ഥ്യമായിത്തീരാൻ അസാധാരണമായ നേതൃത്വപാടവമാണ് ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാനിൽ നിന്നും ഉണ്ടായത്. പദവിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന് താൽപര്യമില്ലാതിരുന്നിട്ടും മെത്രാൻ പട്ടവും തൊഴിയൂർ കിടങ്ങൻ മാർ പീലിക്സിനോസിൽ നിന്നും സ്വീകരിക്കേണ്ടി വന്നു. സഭയെ ഭരിക്കാനല്ല ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാൻ മെത്രാനായത്. ലോകചരിത്രത്തിൽ തന്നെ ഇത് ഒരു വേറിട്ട അനുഭവം തന്നെയായിരിക്കും. ഭദ്രാസന അഥവാ ഇടയപരിപാലനമാണല്ലോ മെത്രാന്റെ പ്രധാന ചുമതലയായി എന്നും വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്. എന്നാൽ ഇവിടെ ഒരു റമ്പാൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരിക്കുന്നു. ഒരു സെമിനാരി കെട്ടിപ്പടുക്കുവാൻ വേണ്ടി. അവിടെയാണ് തിരുമേനിയും പഴയ സെമിനാരിയും തമ്മിലുള്ള അടുത്ത ബന്ധത്തിന്റെ ചുരുളഴിയുന്നത്. കണ്ടനാട് പടിയോലയാണ് പെട്ടെന്നുള്ള ഹേതുവെങ്കിലും ചരിത്രാനുഭവങ്ങളെ കൂട്ടി വായിച്ചാൽ സെമിനാരി സ്ഥാപനത്തിനു മറ്റു ചില അന്തർധാരകൾ കാണുവാൻ കഴിയും. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തെളിവുകൾ ഇല്ലെങ്കിലും പരോക്ഷമായി ഈ യാഥാർത്ഥ്യവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന കണ്ണികൾ കാണാം.

റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ സ്വാധീനം

1599 മുതൽ 1653 വരെയുള്ള കാലഘട്ടം മാർത്തോമാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ റോമൻ ഭരണത്തിൻ കീഴിലായിരുന്നല്ലോ. ചരിത്രപ്രസിദ്ധവും സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ

ആത്മാഭിമാനത്തിന്റേയും സ്വാതന്ത്ര്യച്ഛായയുടെയും പ്രതീകമായ കുനൻ കുരിശ് സത്യത്തിലൂടെ റോമനുകും പൂർവ്വികർ വലിച്ചെറിഞ്ഞെങ്കിലും ഇപ്പോഴും പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കാൻ പറ്റാത്ത ഒരു സമസ്യ അവിടെ ഉണ്ട്. അതായത് റോമനുകും വലിച്ചെറിഞ്ഞവരിൽ (2/3 എന്നും 3/4 എന്നും വ്യത്യസ്ത അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ട്) ബഹുഭൂരിപക്ഷം റോമൻ ആധിപത്യത്തിലേക്കു തന്നെ തിരിച്ചു പോയി. അതിന്റെ കാരണം എന്താണ്? റോമാസഭയുടെ അധിനിവേശസ്വഭാവവും വശീകരണ തന്ത്രങ്ങളുമാണ് ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തെ തിരികെ കൊണ്ടു പോകാൻ ഇടയാക്കിയതെന്ന് ചരിത്രകാരന്മാരുടെ വീക്ഷണം അതേപടി സ്വീകരിക്കാൻ പ്രയാസം തോന്നുന്നു. അതു ഒരു പ്രധാന ഘടകമാണെങ്കിൽ പോലും. പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ ഭരണസംവിധാനത്തോടും പൗരോഹിത്യ ശൈലിയോടും അടുപ്പമുള്ള കുറേ പേരെങ്കിലും പാരമ്പര്യ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടാവാം എന്നു ചിന്തിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. അതായത് കൊടുങ്ങല്ലൂരിലും വൈപ്പിൻ കോട്ടയിലും കൊച്ചിയിലുമൊക്കെ റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭ തുടക്കത്തിൽ സെമിനാരികളും അവിടെ നിന്നു പഠിച്ചിറങ്ങിയ വൈദികരുടെ ഇടവകയിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായ ഇടയ ശുശ്രൂഷയൊക്കെ കുറേ പേരെ ആകർഷിച്ചിരിക്കാം. ഈ രണ്ടു ഘടകങ്ങൾ ചേർന്നായിരിക്കണം ഒരിക്കൽ വീറോടെ വലിച്ചെറിഞ്ഞ നുകത്തിൻ കീഴിൽ തന്നെ തിരികെ ചെല്ലാൻ കുറേ പേരെയെങ്കിലും പ്രേരിപ്പിച്ചത്. അതിനാൽ അവരുടെ സെമിനാരികളോട് കിടപിടിക്കുന്ന വൈദിക പരിശീലന കേന്ദ്രം ഇവിടേയും ഉണ്ടാകണം എന്ന് ആഗ്രഹിച്ചിരിക്കണം.

പകലോമറ്റം തറവാട് പൗരോഹിത്യത്തിനോടുള്ള എതിർപ്പ്

ജനാധിപത്യത്തേക്കുറിച്ച് അറിവില്ലാതിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ രാജഭരണത്തെ എല്ലാവരും അനുകൂലിച്ചിരുന്നുവല്ലോ. രാജാക്കന്മാരെ ദേവതുല്യനായി പോലും കണ്ടിരുന്നു. പോർച്ചുഗീസ് ഭരണക്രമം കണ്ടുതുടങ്ങിയപ്പോഴാണ് പരമ്പരാഗത രാജഭരണം അത്ര ശ്രേഷ്ഠമല്ല എന്ന തിരിച്ചറിവുണ്ടായത്. അതുപോലെ പകലോമറ്റം തറവാടിലൂടെയുള്ള പൗരോഹിത്യ പിൻതുടർച്ചയിൽ തുടക്കം മുതൽ തന്നെ അപാകത തോന്നാൻ ഇടയായിരിക്കില്ല. എന്നാൽ മറ്റൊരു ശൈലി കണ്ടു തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഇതിലെ പോരായ്മകൾ മനസ്സിലാക്കി തുടങ്ങി. തറവാടിന്റെ പേരിൽ മാത്രം അനേകർ പട്ടക്കാരും മേൽപ്പട്ടക്കാരുമായി. ആ സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ച് വേണ്ടത്ര അവബോധമോ ദർശനമോ കാഴ്ചപ്പാടോ ഇല്ലാത്തവർ പോലും പട്ടക്കാരും മേൽപ്പട്ടക്കാരുമായിട്ടുണ്ട്. മാർത്തോമസ്ഥാനനാമധാരികളിൽ പലരേക്കുറിച്ചും ആക്ഷേപങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടല്ലോ. പൗരോഹിത്യം ചില കുടുംബങ്ങൾക്കു മാത്രമായി വിധിക്കപ്പെട്ട കാലങ്ങളിൽ പൗരോഹിതന്മാരുടെ മിടുക്കരായ മക്കൾ

വിദ്യാഭ്യാസം നേടി ഉയർന്ന സ്ഥാനമാനങ്ങളൊക്കെ നേടുമ്പോൾ കാര്യമായ പ്രാപ്തിയൊന്നുമില്ലാത്ത മകനെ പട്ടം ഏൽപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങി തുടർച്ച നിലനിർത്താൻ ശ്രമിക്കുന്ന പതിവ് അടുത്ത കാലം വരെയും തുടർന്നിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. ചേപ്പാട് തിരുമേനിയെക്കുറിച്ച് നവീകരണക്കാർ ഉന്നയിച്ച പ്രധാന ആക്ഷേപങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നല്ലോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരപുത്രനെ അനർഹമായ നിലയിൽ പട്ടം നൽകിയെന്നത്. അങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ കുടുംബവാഴ്ചയിലൂടെയുള്ള പൗരോഹിത്യ പിൻതുടർച്ചക്കു മാറ്റം ഉണ്ടാകണമെന്ന ചിന്ത സമൂഹത്തിൽ ഒരു പരിധി വരെ ഉണ്ടായിക്കാണണം. പാശ്ചാത്യശൈലിയിലുള്ള സെമിനാരി പഠനം അതിനുപകരിക്കുമെന്ന് പലരും ചിന്തിച്ചു. പകലോമറ്റം മെത്രാന്മാരുടെ തറവാടു നിലപാടുകളോട് എതിർത്തപ്പോൾ, വിശ്വാസികളുടെ സമൂഹം ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാനോടു കൂടി നിന്നത് ഇത്തരത്തിൽ ഒരു കാഴ്ചപ്പാട് വളർന്നതുകൊണ്ടുമായിരിക്കണം.

വൈദികർ സെക്കുലർ വിദ്യാഭ്യാസവും വേദശാസ്ത്രപഠനവും ഒരുമിച്ചു നേടണമെന്ന ആഗ്രഹം

മല്പാൻ പാഠശാലകളിലെ പഠനത്തിന് ഒട്ടേറെ നല്ല വശങ്ങളുണ്ട്. അനുഷ്ഠാന കർമ്മങ്ങൾ നന്നായി പഠിപ്പിക്കുകയും ഗുരുശിഷ്യബന്ധം ശ്രേഷ്ഠമായ നിലയിൽ പുലരുകയും വ്യക്തിബന്ധങ്ങൾ ദൃഢമാവുകയും ഒക്കെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. എന്നാൽ നാം അധിവസിക്കുന്ന ലോകത്തേയും അതിൽ വരുന്ന മാറ്റങ്ങളേയും ശാസ്ത്രത്തിന്റെ വളർച്ചയേയും കുറിച്ചൊക്കെ പൗരോഹിത്യഗണത്തിന് കാര്യമായ അറിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. അങ്ങനെ സമൂഹത്തിന്റെ ദുഷിച്ച സമ്പ്രദായങ്ങളുടെ സ്വാധീനം വിശ്വാസികളിലും പൗരോഹിത്യത്തിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആഭിചാരം, മന്ത്രവാദം, ജാതകമെഴുത്ത്, കൂഡോത്രം, ശൈശവവിവാഹം, ബഹുഭാര്യത്വം, ചാതുർവർണ്യത്തിലെ ഉച്ചനീചത്വം, ഇതൊക്കെ സഭയിലും പാലിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. യുക്തിചിന്തയിലൂന്നിയ പാശ്ചാത്യവിദ്യാഭ്യാസം ആ കാലത്ത് ഇതിനൊക്കെ ഒരു തിരുത്തൽ ശക്തിയായിരുന്നു. പാശ്ചാത്യ മിഷനറിമാരുടെ സ്വാധീനത്തിൽ പശ്ചിമബംഗാളിൽ രാജാറാം മോഹൻറായിയുമൊക്കെ സതിക്കും ശൈശവവിവാഹത്തിനുമൊക്കെ എതിരായി പോരാടി വിജയിച്ചതായി ചരിത്രത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. അത്തരത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെയുള്ള സാമൂഹിക പരിഷ്ക്കാരം ആ കാലഘട്ടത്തിന്റെ വലിയ ആവശ്യം തന്നെയായിരുന്നു. അതു തിരിച്ചറിയാനുള്ള അസാധാരണമായ നിരീക്ഷണശക്തി ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാനുണ്ടായിരുന്നു. ആ തരത്തിൽ സമൂഹത്തെ നയിക്കണമെങ്കിൽ അതിനുള്ള നേതൃത്വം തന്നെ ആദ്യം ഉണ്ടാകണമെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. ആ വിധത്തിൽ

പൗരോഹിത്യ സ്ഥാനികൾക്ക് സെക്കുലർ വിദ്യാഭ്യാസവും വേദശാസ്ത്രപരിശീലനവും ഒരുമിച്ച് നൽകാനും അത്മായക്കാർക്ക് സെക്കുലർ വിദ്യാഭ്യാസവും നൽകണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഇതു രണ്ടും പഠിത്തവീതിയിൽ ആരംഭിക്കാൻ ഇടയായത്. ശാസ്ത്രീയമായ അറിവും ആധുനികവിദ്യാഭ്യാസവും പകർന്നു നൽകുന്ന കൂട്ടത്തിൽ പുരാതനമായ സഭയുടെ വിശ്വാസം ഇളകി പോകാതിരിക്കാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. അതുകൊണ്ടാണ് പഴയസെമിനാരിയിൽ പഠിപ്പിക്കാൻ വന്ന നോർത്ത് സായിപ്പിനെ പഠിത്തവീതിയിൽ താമസിപ്പിക്കാൻ അനുവദിക്കാത്തത്. ആലപ്പുഴ താമസിച്ചു കൊണ്ട് കോട്ടയത്തു വന്നു പഠിപ്പിക്കുവാനുള്ള ക്രമീകരണമാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്തത്. വിവിധ ഭാഷകളിൽ പൗരോഹിതന്മാർ പ്രാവീണ്യം നേടണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. മലപ്പാൻ പാഠശാല അതിനു മതിയാവുകയില്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയാണ് പഠിത്തവീടിന് ജന്മം നൽകുവാൻ അദ്ദേഹം തലയും മുറുക്കി അദ്ദേഹം രംഗത്തു വന്നത്.

വേദശാസ്ത്രപഠനത്തിലെ ഐക്യരൂപം

ആദ്യനൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ഒരു പ്രദേശത്തു നടക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ മറ്റൊരിടത്ത് അടുത്താണെങ്കിൽ പോലും അറിയാൻ സാധ്യമല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ 17, 18 നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ മനുഷ്യർ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലേക്കും നാടുകളിലേക്കുമൊക്കെ കൂടുതൽ സഞ്ചരിക്കാൻ തുടങ്ങി. സാമ്യങ്ങളും വ്യത്യാസങ്ങളും അറിയാൻ തുടങ്ങിയത് അങ്ങനെയാണ്. ആ കൂട്ടത്തിൽ മറ്റൊരു അറിവും ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. അതായത് വ്യത്യസ്ത മലപ്പാന്മാരുടെ കൂടെ പഠിച്ചവർ ഒരേ സഭയിലാണെങ്കിലും പല കാര്യങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്തമായ ശൈലിയും രൂപവും അവലംബിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. സഭയുടെ ഐക്യത്തിന് അത് വിഘാതമാകും. എല്ലാവരും ഒരേ സ്ഥലത്തു നിന്ന് പരിശീലനം ലഭിച്ച് പുറത്തു വന്നാൽ ഈ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഒരു വലിയ അളവിൽ പരിഹരിക്കപ്പെടാൻ സാധിക്കും. വടക്കും തെക്കും രണ്ടു പഠിത്തവീട് എന്ന ആശയം ഉപേക്ഷിച്ച് രണ്ടിനുമിടയിൽ കോട്ടയം എന്ന സ്ഥലത്ത് ഒരേണ്ണം ആരംഭിക്കാൻ ഇടയായതിന്റെ പിന്നിൽ ഈ താത്പര്യവും കാണുമായിരിക്കാം. തെക്കും വടക്കും തമ്മിൽ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ ഇന്നും ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ടല്ലോ. ഒരേ വൈദിക സെമിനാരിയിൽ നിന്നും പഠിച്ചിറങ്ങിയാൽ പോലും ഇത്തരം വ്യത്യസ്തതകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ പല മലപ്പാന്മാരുടെ കീഴിൽ പഠിച്ചാൽ വൈവിധ്യങ്ങൾ വർദ്ധിക്കാനാണ് സാധ്യത. അതിനാൽ കുറെയെങ്കിലും ഐക്യരൂപം ഉണ്ടാകാൻ പഠിത്തവീട് എന്ന ആശയത്തിന് മുൻതൂക്കം

ഉണ്ടാകാൻ ഇടയായി. ഒരു പക്ഷേ കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാന്റെ അകാലത്തിലെ വേർപാടും ഈ കാര്യത്തിൽ ഒരു ഹേതുവായിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. അങ്ങനെ തെക്കിന്റേയും വടക്കിന്റേയും മദ്ധ്യത്തിൽ പഠിത്തവീട് തുടങ്ങാനുള്ള സാഹചര്യമുണ്ടായി.

മാതൃഭാഷയിൽ ആരാധിക്കുവാനും ദൈവവചനം പഠിക്കുവാനുമുള്ള താല്പര്യം

പാശ്ചാത്യസഭയിൽ വേദപുസ്തകം ലത്തീനിൽ നിന്നും ഇംഗ്ലീഷ് തുടങ്ങിയ മറ്റു യൂറോപ്യൻ ഭാഷകളിലേക്ക് ഭാഷാന്തരം ചെയ്തതും നവീകരണപ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് ആക്കം കൂട്ടിയതാണല്ലോ. സംസാരിക്കുന്ന ഭാഷയിൽ ചിന്തിക്കുവാനും ആരാധിക്കുവാനും ദൈവവചനം വായിക്കുവാനുമുള്ള താല്പര്യം ആ കാലഘട്ടത്തിൽ പൊതുവായി ഉണ്ടായി തുടങ്ങി. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ സെമിനാരിയുടെ പ്രവർത്തനം ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് തന്നെ ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാനും മറ്റും വേദപുസ്തക പരിഭാഷയിലേക്ക് ശ്രദ്ധ വെച്ചത്. ആ പരിശ്രമത്തെ പൂർണ്ണതയിലാക്കുവാനോ അതോടൊപ്പം മാതൃഭാഷയിൽ ആരാധിക്കുവാനുമുള്ള മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാനോ ഏകനായകത്വമുള്ള മല്പാൻ പാഠശാലകൾക്ക് പരിമിതിയുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കി. പാശ്ചാത്യശൈലിയിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലേ കൂട്ടായപ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ ഇതൊക്കെ സാധ്യമാവുകയുള്ളൂ എന്ന് ദീർഘവീക്ഷണമുള്ള ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാൻ മനസ്സിലാക്കി. ഈ ലക്ഷ്യം നേടിയെടുക്കാനും പാശ്ചാത്യമാതൃകയിലുള്ള ഒരു പഠനകേന്ദ്രം ഉണ്ടാകണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചു. അതുകൊണ്ടു തന്നെ പഠിത്തവീട്ടിൽ സംസ്കൃതം, ഇംഗ്ലീഷ്, ഹീബ്രു, സുറിയാനി, ഗ്രീക്ക് തുടങ്ങിയ പല ഭാഷകളും പഠിപ്പിച്ചിരുന്നതായി കാണുന്നു. വേദപുസ്തകപഠനം ആഴത്തിൽ നടക്കണമെങ്കിൽ മൂലഭാഷകൾ കൂടി അറിഞ്ഞിരിക്കണമെന്ന തത്വം ഇപ്പോൾ എല്ലാവർക്കും ബോദ്ധ്യമാണെങ്കിലും ആ കാലത്ത് അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു തിരിച്ചറിവ് ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാനെപ്പോലെയുള്ള ചുരുക്കം ചില പ്രതിഭാശാലികൾക്ക് മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

മാർതോമാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സ്വത്വത്തേക്കുറിച്ചുള്ള (Identity)

അന്വേഷണം

പാശ്ചാത്യരുടെ വരവിനു മുമ്പുള്ള മാർതോമാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സാമൂഹ്യജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് പല പഠനങ്ങളും നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇന്നത്തെപ്പോലെ ഒരു വ്യക്തമായ വേദശാസ്ത്ര വീക്ഷണത്തോടു കൂടിയ ഒരു സഭയായിരുന്നു എന്നു പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇവിടുത്തെ ചാതുർവർണ്യ വ്യവസ്ഥയിൽ ബ്രാഹ്മണർക്കു താഴെയുള്ള ക്ഷത്രിയ വർഗ്ഗത്തോട് ഏകീഭവിച്ച ഒരു നിലയിൽ

ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസവും ഹിന്ദുമതത്തിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ ആരാധനയുമായിട്ടൊക്കെ നിലനിന്നിരിക്കണം. നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെ കാര്യസ്ഥന്മാരും അംഗരക്ഷകരും ആയോധനകലയിൽ പ്രാവീണ്യമുള്ളവരെക്കെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് ജാതിവ്യവസ്ഥയിൽ ക്ഷത്രിയകുലത്തോട് ബന്ധിച്ചുള്ള സ്ഥാനമാണ് അവർക്കുള്ളതെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ആഗോളക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തോട് കാര്യമായ ബന്ധമൊന്നും ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ പാശ്ചാത്യ പൗരസ്ത്യ ദേശങ്ങളിൽ ഉണ്ടായ വേദശാസ്ത്രപരമായ തർക്കങ്ങളൊന്നും ഈ സമൂഹത്തെ ബാധിച്ചിരുന്നില്ല. അറിയോസും മക്കദോനിയോസും നെസ്തോറുമൊന്നും മാർത്തോമൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് തർക്കവിഷയമേ ആയിട്ടില്ല. പേപ്പൽ ആധിപത്യവും പത്രോസിന്റെ പരമാധികാരവും ഒന്നും മാർത്തോമ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ചിന്തിച്ചിരിക്കാൻ വഴിയില്ല. പാശ്ചാത്യരുമായിട്ടുള്ള വേദചയിലാണ് ഭാരതീയർ അവരുടെ സ്വത്വബോധം വളർത്തി എന്ന നില മാർത്തോമൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും ഉണ്ടായി. പോർട്ടുഗീസുകാരെ നിരീക്ഷിച്ചപ്പോൾ ഒരു കാര്യം വ്യക്തമായി, നവീകരണക്കാരെ പരിശോധിച്ചപ്പോൾ അവരുടേതുമായി ഒത്തുപോകുന്നതല്ല തങ്ങളുടെ പൂർവ്വിക വിശ്വാസമെന്നു തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അപ്പോൾ പിന്നെ ഈ സമൂഹത്തിന്റെ വേദശാസ്ത്ര നിലപാട് എന്തായിരിക്കണം. അതുവരെ ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്ന പൂർവ്വ സുറിയാനി സമുദായങ്ങളിൽ നിന്ന് ആശയാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ കടം കൊടുക്കുന്നതല്ലാതെ വേദശാസ്ത്രപരമായനിലപാടുകളെപ്പറ്റി കാര്യമായ ബോദ്ധ്യമില്ലായിരുന്നു എന്നു ചിന്തിക്കുന്നതിൽ അപാകതയില്ല. അതെന്തെന്നു വിശദീകരിക്കാനുള്ള വേദശാസ്ത്രപാണ്ഡിത്യം ഇല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ അത് കണ്ടെത്തുവാൻ ക്രമീകൃതമായ വേദശാസ്ത്രപഠനം ആവശ്യമാണെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. പകലോ മറ്റും തറവാട് പൗരോഹിത്യം സഭയുടെ പുറം ചട്ട സംരക്ഷകരായി പരിണമിച്ചപ്പോൾ അതിന്റെ അകപ്പെരുൾ കണ്ടെത്താനായിരുന്നു ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാൻ ശ്രമിച്ചത്. ജീവൻ നിലനിൽക്കുന്നത് അതിന്റെ അകക്കാമ്പിലാണല്ലോ. എട്ടാം ഒൻപതും മാർത്തോമമാരോട് ഒരു വിധത്തിൽ കലഹിക്കാൻ ഇടയായത് അവരുടെ വംശമേധാവിത്വത്തോടുള്ള എതിർ ചിന്തകൾ സഭയുടെ സ്വത്വബോധം കണ്ടെത്തുന്ന ശ്രമങ്ങളോട് കൂട്ടുനിൽക്കാൻ അവർ തയ്യാറായില്ല എന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കണം. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ എന്ന പേരും അതിന് വേദശാസ്ത്രപരമായ നിലപാടും മാർത്തോമൻ പൈതൃകത്തിലൂന്നിയ ഒരു ചരിത്രവും എല്ലാം ഉണ്ടായത് പഠിത്തവീട് എന്ന പഴയ സെമിനാരിയുടെ സ്ഥാപനം ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രമാണ്. ആ നിലയിൽ നോക്കിയാൽ സഭയുടെ ചരിത്രത്തിൽ കുനൻ കുരിശു പ്രതിജ്ഞയേക്കാൾ ദുരവ്യാപകമായ ഫലങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ച മഹാസംഭവമാണ് പഠിത്ത വീടിന്റെ സ്ഥാപനം

പഠിത്ത വീടും സഹായികളും:-

പഠിത്തവീട് യാഥാർത്ഥ്യമാക്കാൻ മുന്നേകും പേരുടെ സഹായം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഒരാളിന്റെ മാത്രം ദർശനവും, കാഴ്ചപ്പാടുംമാണ് അതിൽ എടുത്തുപറയേണ്ടത്. പഠിത്തവീടിന്റെ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ക്രെഡിറ്റ്, മിഷനറിമാരിലും, കേണൽ മൺറോയിലും റീജന്റ് മഹാരാണിയിലുമൊക്കെ അവരോധിക്കുന്ന ചരിത്രങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവരുടെ പങ്കിനെ നിഷേധിക്കേണ്ടയാവശ്യവുമില്ല. എന്നാൽ ഗോവിന്ദാപുരം കരയിൽ 16 ഏക്കർ ഭൂമി വ്യക്തമായി യൗസേഫ് റമ്പാന്റെ പേരിലാണ് തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാണി ലക്ഷ്മിഭായ് നിന്നവ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. അതിൽ മിഷനറിമാരുടെയോ, സഹായികളുടെയോ ഒരു പേരും ചേർത്തിട്ടില്ല. പുത്തൻകൂർ സമുദായത്തിനുവേണ്ടി യൗസേഫ് റമ്പാനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമികൾക്കും കൂടി എന്ന് അതിൽ പ്രത്യേകം എഴുതിചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ ഒരൊറ്റ രേഖമതി പഠിത്തവീടിന്റെ സ്ഥാപകൻ മറ്റാരുമല്ല എന്നു തെളിയിക്കാൻ. വാസ്തുശില്പി കൂടിയായ ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാന്റെ നേർക്കുമേൽനോട്ടത്തിൽ 200 വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഇത്രയും ബൃഹത്തായ കെട്ടിട സമുച്ചയം പണിയുവാൻ സാധിച്ചത് അപാരമായ ദൈവകൃപ അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചിരുന്നു എന്നതിന്റെ തെളിവാണ്. ഒബൈദ്യാവ് യെരൂശലേമിന്റെ മതിലുകൾ പണിതതുപോലെ ഒട്ടേറെ പ്രതിബന്ധങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനു നേരിടേണ്ടി വന്നു. നേരത്തേ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ പലിശ ഏറ്റുവാങ്ങിയതിന് സാധ്യകരണം ഉണ്ടാകാൻ മെത്രാപോലീത്തയാകേണ്ടിയും വന്നു. പിൽക്കാല ചരിത്രത്തിൽ വളരെ സാധാരണക്കാരായ പലരും അമാനുഷികരായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടത് മെത്രാൻ പട്ടം ഒന്നുകൊണ്ടു മാത്രമാണ്. മെത്രാൻപട്ടം അധികമായ യാതൊരു പദവിയും നേടിക്കൊടുക്കാത്ത മലങ്കരസഭയിലെ ഏക വ്യക്തി പുലിക്കോട്ടിൽ ഒന്നാമനായ സഭാജ്യോതിസ്സ് തന്നെയായിരിക്കണം.

സെമിനാരി സ്ഥാപനത്തിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങൾ

നവോത്ഥാനം ആദ്യഘട്ടത്തിൽ - സമൂഹത്തിന്റേയും സഭയുടേയും നവോത്ഥാനത്തിന് നാനികുറിച്ചത് പഠിത്ത വീടിന്റെ ആരംഭത്തോടു കൂടിയാണെന്ന് ചരിത്രം സാക്ഷിയാകുന്നു. മിഷനറിമാരുടെ വരവും ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസവുമാണ് കേരളത്തിലെ നവോത്ഥാനത്തിന് നാനികുറിച്ചത് എന്ന് നിഷ്പക്ഷമതികളായ ചരിത്രകാരന്മാരും സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. 200-ാം വാർഷികം കൊണ്ടാടിയ കോട്ടയത്തെ ചില സ്ഥാപനങ്ങൾ ഈ കാര്യം എടുത്തു പറയുന്നുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം കേരളത്തിൽ ആരംഭം കുറിച്ചത് കോട്ടയത്തെ പഠിത്ത വീട്ടിലാണ് എന്ന് പരോക്ഷമായി സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. ആദ്യത്തെ മിഷിനറിയായ തോമസ് നോർട്ടൻ പഠിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങിയത് പഴയ സെമിനാരി എന്ന നാലുകെട്ടിന്റെ സമുച്ചയങ്ങളിലാണ് എന്ന്

വ്യക്തമായി പറയാൻ എന്തുകൊണ്ടോ ചിലർ മനപ്രയാസപ്പെടുന്നു. ക്രാന്ത ദർശിയായ ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാൻ, തോമസ് നോർട്ടനെ നാലുകെട്ടിൽ താമസി്ക്കാൻ അനുവദിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ടായിരിക്കണം ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രഭവകേന്ദ്രത്തെ മറന്നുകൊണ്ട് ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം എന്നു മാത്രം പറയുവാൻ ചിലർ ശ്രമിക്കുന്നത്. ചരിത്ര സത്യങ്ങളെ ആർക്കും വിസ്മരിക്കാനാവില്ല. അല്പകാലത്തേയ്ക്കും, അജ്ഞാനികൾക്കുമായി മുടി വെക്കാൻ സാധിക്കുമായിരിക്കും. ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസമാണ് കേരളചരിത്രത്തിന്റെ നവോത്ഥാനത്തിന് വഴിതെളിച്ചതെങ്കിൽ ആ സൗകര്യം ഒരുക്കിക്കൊടുത്ത പഴയ മിഷനറി സ്ഥാപകൻ തന്നെയാണ് നവോത്ഥാനത്തിന്റെ പിതാവ്. മിഷനറിമാരുമായി പിൻക്കാലത്ത് വിശ്വാസത്തിന്റെ പേരിൽ അകലാൻ ഇടയായതും നല്ലതിനായിരുന്നു. നവീകരണ വിശ്വാസത്തിലേയ്ക്ക് പുരാതനമായ ഈ സഭയ്ക്ക് വഴുതിപ്പോകാതിരിക്കാൻ ഇടയായതുതന്നെ ഒരു ഭാഗ്യം. മറുവശത്ത് മറ്റു ജാതിക്കാരിലേയ്ക്കുമായി പ്രവർത്തനങ്ങൾ വ്യാപിപ്പിക്കാൻ മിഷനറി മാർ ഇറങ്ങി പുറപ്പെട്ടതും ആ വേർപിരിയൽ മൂലമായിരുന്നു. അല്ലാത്തതാൽ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ അന്നും ഇന്നും മറ്റു ജാതിക്കാരെ സഭയിൽ ചേർക്കുവാനോ, ഉൾക്കൊള്ളുവാനോ, മാനസിക അവസ്ഥയിലേയ്ക്കു വളർന്നിട്ടില്ല. പരുമല തിരുമേനിയെ വിശുദ്ധനായി വരെ ഉയർത്തിക്കാട്ടുമ്പോഴും അദ്ദേഹം സഭയിൽ ചേർത്ത ഇതര മതസ്ഥരെ ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ നമ്മുടെ പൂർവ്വികർക്കു സാധിച്ചില്ല. ഈ യാഥാസ്ഥിതികത്വം ഇന്നും തുടരുന്നു. ഇതിനെതിരെ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിമാർ കാര്യമായി പ്രവർത്തിച്ചെങ്കിലും കാര്യമായ മാറ്റം ഇന്നുമുണ്ടായിട്ടില്ല. ഈ വസ്തുത പരിഗണിക്കുമ്പോൾ മിഷനറിമാർ വേറൊരു വഴിക്കുപോയതു നന്നായി. അധഃസ്ഥിതർക്കു വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുക വഴി അവർക്കു വിമോചന ചിന്തകൾ ലഭിക്കുകയും, ആ മനോഭാവത്തെ ഉച്ചസ്ഥായിലെത്തിക്കാൻ പിൻക്കാലത്തുവന്ന ശ്രീനാരായണഗുരുവിനെ പോലെയുള്ളവർക്കു സാധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇന്ന് ശ്രീനാരായണ പ്രസ്ഥാനക്കാർ മിഷനറിമാരുടെ സംഭാവനകളെ മറന്നും മിഷനറിമാരിൽ നിന്നും പ്രചോദനം സ്വീകരിച്ച സംഭാവനകൾ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് നാദികുറിച്ച പഴയ സെമിനാരിയേയും അതിന്റെ സ്ഥാപകരേയും മറന്നു. എവിടേയും കൃതഘ്നതമാത്രം. മലങ്കര സുറിയാനി സഭയെങ്കിലും കേരളനവോത്ഥാനത്തിന് നാദികുറിച്ച സഭാജ്യോതിസ്സിനെ മറക്കാതിരുന്നാൽ മതി.

സഭയിലെ നവോത്ഥാനം

സാമൂഹ്യനവോത്ഥാനം മറ്റുപലരും ഏറ്റെടുത്ത് ആ വഴിക്കുപോയി. എന്നാൽ സെമിനാരി സ്ഥാപനം മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ ഉള്ളിൽ ഒട്ടേറെ വ്യതിയാനങ്ങൾക്ക് ഇടയാക്കി. ഈ സഭയുടെ വേദശാസ്ത്രപരമായ നിലപാടുകൾ, ആരാധനാ ക്രമങ്ങൾ, അവയുടെ അർത്ഥം,

ഭരണഘടന, സ്വസ്ഥാപിതമായ ഭരണസെലി ഇവയെല്ലാം രൂപപ്പെട്ടത് പഴയ സെമിനാരിയുടെ സ്ഥാപനത്തിനുശേഷമാണ്. പുജാവിധികൾ മാത്രം പഠിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് സഭാ ചരിത്രത്തിലേയ്ക്കും, വേദശാസ്ത്രപഠനത്തിലേയ്ക്കും സഭ നീങ്ങിയത് പഴയ സെമിനാരി സ്ഥാപനത്തോടെയാണ്. അവിടെയും ഒരു വളർച്ച കാണാവുന്നതാണ്. ഉദാഹരണമായി പറഞ്ഞാൽ വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗ്ഗീസ് റമ്പാൻ, സെമിനാരിയിലെ അധ്യാപകനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വിദ്യാർത്ഥികളെ പഠിപ്പിച്ചതാണ് പിന്നീട്, ക്രോഡീകരിച്ച് മതോപദേശ സാരങ്ങൾ എന്ന പുസ്തകമാക്കിയത്. അതിൽ കുദാശകളെക്കുറിച്ച് ഇപ്രകാരത്തിൽ നിർവ്വചിച്ചിരിക്കുന്നു. കർത്താവ് കൽപ്പിച്ച് നിയമിച്ചതും അപ്രത്യക്ഷങ്ങളായ കൃപകളുടെ പ്രത്യക്ഷങ്ങളായ കർമ്മങ്ങളാകുന്ന കുദാശകൾ അവ ഏഴാണ്. ഈ വക കാര്യങ്ങൾ അടുത്തകാലം വരെയും സൺഡെ സ്കൂളിലും പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. കുദാശകൾ അനുഷ്ഠിച്ചുവരുന്നതിന് നിർവ്വചനവും വിശദീകരണവും ആവശ്യമായിരുന്നു. അറിയാവുന്ന രേഖകളിൽ നിന്നു അതു സ്വീകരിച്ചു. പണ്ഡിതനായ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനിയുടെ കാലത്താണ് ഈ നിർവ്വചനം. കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ പ്രതിനവീകരണത്തിനായി കൂടിയ 1517 ലെ ട്രെന്റ് കൗൺസിലിന്റെ നിർവ്വചനമാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയത്. പൗരസ്ത്യ സഭകൾ അപ്രകാരം നിർവ്വചനം കൊടുക്കുന്നില്ല എന്നും കുദാശകളുടെ എണ്ണം 7 എന്ന് നിജപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെന്നും അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയപ്പോൾ അതിനെ സഭ അംഗീകരിച്ചു. ആഗോള ക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തിൽ കാത്തലിക്, പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ്, ഓർത്തോഡോക്സ് വിഭാഗങ്ങളുണ്ടെന്നും അവയുടെ വേദശാസ്ത്ര ഊന്നലുകളിലെ വ്യത്യാസം മനസ്സിലാക്കി. ഓർത്തഡോക്സ് വിഭാഗത്തിൽ ബൈസാന്റീയിൽ, ഓറിയന്റൽ എന്നീ രണ്ടു വിഭാഗങ്ങൾ വേറെയുമുണ്ടെന്നും അതിൽ ആദ്യത്തെ 3 പൊതു സുന്നഹദോസുകൾ അംഗീകരിക്കുന്ന ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ വേദശാസ്ത്രമാണ് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടേതെന്നുമുള്ള അവബോധം സഭയിൽ ഉണ്ടായി. അന്ത്യോഖ്യൻ സുറിയാനി സഭയുമായിട്ടുള്ള ബന്ധം ഒരു പരിധി വരെ ഇത്തരം ഒരു തിരിച്ചറിയലിന് സഹായകമായിരുന്നു. അതേ സമയം ഓർത്തഡോക്സ് സഭകൾ അതാത് രാജ്യങ്ങളിൽ സ്വതന്ത്രമായി നിലകൊള്ളുന്നതും സഭയുടെ പരമാധ്യക്ഷന് അതാത് സഭകൾ തെരെഞ്ഞെടുക്കുന്നതാണെന്നുള്ള (Autonomous and Autocephalous) ചരിത്രാവബോധവും നമുക്കുണ്ടായി. നിർഭാഗ്യവശാൽ അത് ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ തയ്യാറാകാത്ത ഒരു വിഭാഗം ഓർത്തഡോക്സ് സഭ വിജ്ഞാനീയത്തിന് നിരക്കാത്ത നിലപാട് സ്വീകരിച്ചത് ഇന്നും വിഷമകരമായ അവസ്ഥയിൽ സഭയെ കൊണ്ടെത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ 200 വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ സഭയിൽ സംഭവിച്ച എല്ലാ

മാറ്റങ്ങളുടെയും കേന്ദ്രസ്ഥാനം പഴയ സെമിനാരി തന്നെയാണ്. സഭയുടെ വേദശാസ്ത്രം, ചരിത്രം, ആരാധനാക്രമം, വൈദികപരിശീലനം, നേതൃസ്ഥാനികൾ ഭരണക്രമം, ഭരണഘടന, ആത്മീയ വിദ്യാഭ്യാസം (ദിവ്യബോധനം), ആരാധനാ സംഗീതം, ഓർത്തഡോക്സ് പാരമ്പര്യത്തിലുള്ള കൗൺസിലിങ്ങ് തുടങ്ങി ഒട്ടനവധി കാര്യങ്ങൾ രൂപപ്പെട്ടത് പഴയ സെമിനാരിയിലൂടെയാണ്. അതുകൊണ്ട് എല്ലാം പൂർണ്ണമായി എന്നർത്ഥമില്ല. കുറവുകൾ ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്നും ചിന്തിക്കേണ്ടതില്ല. ഒട്ടനവധി കാര്യങ്ങൾ ഇനിയും ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സ്വതന്ത്രസഭയ്ക്ക് ഒരു കാനോൻ ഉണ്ടാകേണ്ടത് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. അടിസ്ഥാനനതവങ്ങൾക്ക് മാറ്റം വരാതെ ആരാധനയിൽ കാലോചിതമായ മാറ്റങ്ങൾ ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. ഭാരതത്തിന്റെ മതസന്തുലിതയും മറ്റു സാഹചര്യങ്ങളും കണക്കിലെടുത്ത് സാമൂഹ്യ പ്രതിബദ്ധതയുള്ള ഇടയപരിപാലനം നടക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കത്തോലിക്ക - പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകളിലെ ആരോഗ്യകരമല്ലാത്ത സ്വാധീനങ്ങളെ ചെറുത്തുകൊണ്ട് ശരിയായ ഒരു ഓർത്തഡോക്സ് ആദ്ധ്യാത്മികതയും അതിന്റെ ശൈലികളും രൂപപ്പെടുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സെക്യുലർ, അതിഭൗതികതയെ ചെറുക്കുന്ന ലാളിത്യത്തിന്റെ സംസ്കാരം വളർത്തുന്ന സഭാജീവിതം കരുപിടിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സുവിശേഷ തല്പരതയിൽ ഇപ്പോഴുമുള്ള പിന്നോക്കാവസ്ഥയ്ക്ക് മാറ്റം വരുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒട്ടേറെ ഇതുപോലെയുള്ള വെല്ലുവിളികൾ പഠിത്തവീടിന്റെ മുൻപിൽ ഇനിയുമുണ്ട്. ഈ വിധത്തിൽ സഭയുടെ ചരിത്രത്തെ നയിച്ചത് പഠിത്തവീട് എന്ന സെമിനാരിയാണെങ്കിൽ അതിന്റെ സ്ഥാപകൻ തന്നെയാണ് ഇന്നും സഭയുടെ നവോത്ഥാനചരിത്രനായകൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ 200-ാം മത് ഓർമ്മയിൽ ഇനിയും പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടാനുള്ള കർമ്മപരിപാടികൾ ഏറ്റെടുക്കാൻ നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കട്ടെ. ആ പരിശുദ്ധന്റെ പ്രാർത്ഥന നമുക്ക് കോട്ടയും കാവലും ആകട്ടെ.

പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ

വാസ്തുവിദ്യാ വൈദ്യം

കാണിപ്പയ്യൂർ പരമേശ്വരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്

വാസ്തുവിദ്യാ വിദഗ്ദ്ധൻ, കുന്നംകുളം

പാലൂർ - ചാട്ടുകുളങ്ങര എന്ന് പ്രസിദ്ധിയുള്ള ആർത്താറ്റ് ദൈവമാതാവിന്റെ നാമത്തിലുള്ള പള്ളി, ചിറളയം മാർ ലാസറസ് ദേവാലയം, തൊഴിയൂർ സഭയുടെ ആസ്ഥാന മന്ദിരം, കുന്നംകുളം മാർ ലാസറസ് പഴയ പള്ളി, മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ആസ്ഥാനമന്ദിരമായിരുന്ന കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി എന്നീ ശില്പങ്ങൾ ഈ ലേഖനം തയ്യാറാക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി ഞാൻ സന്ദർശിച്ചു. ആർത്താറ്റ് ജൂതക്കുന്നിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്ന യഹൂദദേവാലയമാണ് ആർത്താറ്റ് പള്ളിയുടെ മൂലസ്ഥാനം എന്നത് ശ്രദ്ധേയമായി തോന്നി. തച്ചുശാസ്ത്രവിദ്യയിൽ പൗരാണിക കാലം മുതൽക്കേ ലോകപ്രസിദ്ധരായിരുന്നു യഹൂദന്മാർ. ആരാധനാലയത്തിനു തെരഞ്ഞെടുത്ത സ്ഥലം ആരെയും ആകർഷിക്കുന്നു. യഹൂദന്മാരാണ് മരം കൊണ്ടുള്ള ഗൃഹനിർമ്മാണവിദ്യ കേരളത്തിൽ പരിചയപ്പെടുത്തിയത് എന്ന് കേരളം എന്ന അപൂർണ്ണ മഹാകാവ്യത്തിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടല്ലോ.

പരമീകടലിന്റെ പശ്ചിമക്കരയിൽ വാണ യഹൂദർ
വന്നമേൽ തരമോടവിടെപെടും
പണിത്തരവും നമ്മുടെ നാട്ടിലെത്തിപോൽ

(കേരളം: ശ്ലോകം 104 മുതൽ 110 വരെ കാണുക)

നാലുഭാഗത്തുമുള്ള താഴ്വരകളിൽ നിന്ന് എപ്പോഴും കാറ്റ് സമൃദ്ധിയായി വീശുന്ന ആർത്താറ് കുന്നിന്റെ മുകളിലാണ് പള്ളി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. മനസ്സിനെയും ആത്മാവിനെയും പ്രശാന്തിയിലേക്ക് നയിക്കുന്ന ഒരന്തരീക്ഷം പ്രവേശനമാത്രയിൽ അനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ട്. അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ജൂതദേവാലയത്തിന്റെ സ്ഥാനത്താണ് ഇന്നു കാണുന്ന ഗംഭീരവും ബൃഹത്തുമായ ദേവാലയം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത് എന്ന് ഞാൻ അറിഞ്ഞു. അകത്ത് പ്രവേശിക്കുന്ന ആർക്കും താൻ എത്രയോ നിസ്സാരൻ ആണെന്ന വിനയഭാവം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമാണ് പള്ളിയുടെ വിശാലവും വിസ്തൃതവുമായ ഉൾഭാഗം. അപാരതയുടെ പ്രതീകമായ ആ വിശാലതരീക്ഷം അഹന്തയുടെ പുറത്തോട് ഉടയുവാൻ സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. നഭ:സ്ഥലസമാനമായ ആകാശഗംഭീര്യം അഭൂതമായ ഒരന്തരീക്ഷത്തിൽ ആരെയും എത്തിക്കും. ഈ ആലയത്തിന്റെ നിർമ്മാണം സംവിധാനം ചെയ്ത് പൂർത്തീകരിച്ച പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് കത്തനാർ കേരളീയ വാസ്തുവിദ്യാശാസ്ത്രം പഠിച്ചു എന്ന വസ്തുത അംഗീകരിച്ചു കൊണ്ടു തന്നെ പറയട്ടെ, അദ്ദേഹം വാസനാസമ്പന്നനും പ്രത്യുൽപ്പന്നമതിയും പ്രതിഭാശാലിയും ആയ ശില്പി ആയിരുന്നു എന്ന് സംശയലേശമന്വേ പരയാം. തച്ചുശാസ്ത്രപഠനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാസനകളെ അനന്തസാധുതകളിലേക്ക് വികസിപ്പിച്ചുവെന്നേയുള്ളൂ. കിഴക്കേ ഭാഗത്തിന്റെ മുകൾവശം ആർച്ച് മാതൃകയിലാണ്. ഇതിൽ കേരളീയ വാസ്തുനിർമ്മാണ വൈദഗ്ധ്യവും പേർഷ്യൻ തച്ചുശാസ്ത്ര വിദ്യയും സമ്മേളിച്ചിരിക്കുന്നു. കിഴക്കു ഭാഗത്തുള്ള ആർച്ച് മാതൃകയിലെ നിർമ്മാണം കേരളവാസ്തു ശൈലിയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതല്ല.

കിഴക്കേ അറ്റത്തുനിന്ന് കാർമ്മികനായ വൈദികൻ ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥനകൾ, ഉച്ചഭാഷിണി ഇല്ലാതിരുന്ന അക്കാലത്ത് 100 അടിയോളം (ഉദ്ദേശം 31 മീറ്റർ) ദൂരെ പടിഞ്ഞാറെ അറ്റത്തു നിൽക്കുന്ന ആരാധകർക്ക് ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം കേട്ട് പ്രതിവാക്യം ചൊല്ലുവാൻ കഴിയുന്നത് പള്ളിയുടെ ശില്പസംവിധാനത്തിന്റെ ചാരുതയെ മാത്രമല്ല ശാസ്ത്രീയതയെക്കൂടെ കാണിക്കുന്നു. ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനകൾ ശരാശരി 3 മണിക്കൂർ ദൈർഘ്യം ഉള്ളതാണെന്ന് കേൾക്കുമ്പോൾ നാം ആശ്ചര്യഭരിതരായി പോകുന്നു. ഉദ്ദേശം 40 അടിയോളം ഉയരത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന പള്ളിയുടെ മേൽപ്പുറ ശീതക്കാലത്തും ഉഷ്ണക്കാലത്തും ഒരുപോലെ അകത്ത് ദീർഘനേരം പ്രാർത്ഥനാനിരതരായി നിൽക്കുന്ന ആരാധകരെ ബാധിക്കാത്ത വിധം സംവിധാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മേൽപ്പുറയിൽ കാണുന്ന ഉത്തരക്കൂട്ടിന്റെ സംവിധാനം ആരെയും വിസ്മയിപ്പിക്കും. രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടിനു മുൻപ് നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട ഈ

ശില്പത്തിന് ഇനിയും അനവധി നൂറ്റാണ്ടുകളെ അതിജീവിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്ന് അതിശയോക്തിലേശമെന്നു പറയാനാവും. ആക്രമണസാധ്യതയെ അതിജീവിക്കുവാൻ ആകാം ഭിത്തിയുടെ കനം അസാധാരണമാം വിധം കൂടുതലാണ് (ഒരു ആക്രമണത്തെ തുടർന്നാണല്ലോ പള്ളി പുതുക്കി പണിയേണ്ടി വന്നത്). താൻ പഠിച്ച കേരളീയ വാസ്തുശില്പവിദ്യാ ശാസ്ത്രവും പേർഷ്യൻ ശില്പശാസ്ത്രവും ജന്മസിദ്ധമായി ലഭിച്ച പ്രതിഭയും പ്രത്യുൽപ്പന്നമതിത്വവുമാണ് പള്ളിയുടെ നിർമ്മാണത്തിൽ സൂക്ഷ്മദർശികൾക്ക് നിരീക്ഷിക്കാനാവുക. സമാധാനക്കാലത്തേയും ആക്രമണപ്രതികൂലതകളേയും നേരിടുവാൻ ആവശ്യമായ കരുത്ത് ദേവാലയനിർമ്മാണത്തിൽ അതിന്റെ ശില്പി പ്രകടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. മണക്കുളം രാജാവിന്റെ പ്രജകളെ ഉദ്ദേശിച്ച് നിർമ്മിതമായ പഴയ പള്ളി കുന്നംകുളത്തെ ഒരു വിസ്മയമാണ്. ആർത്താറ് പള്ളിയിലെ നപ്പോലെ മുറിഞ്ഞും കിഴക്കുഭാഗത്തെ ആർച്ചും ഇവിടെയുമുണ്ട്. വിസ്തൃതി അൽപം കുറയുമെന്നേയുള്ളൂ. നഗരത്തിലുള്ള ഈ ദേവാലയവും ഇന്നു കാലത്തിന്റെ വെല്ലുവിളികളെ അതിജീവിക്കുവാൻ കരുത്തുറ്റതാണ്. തന്റെ ശില്പകലാവിദ്യ ഉപയോഗിച്ച് കുന്നംകുളത്തുള്ള 3 പള്ളികളും പുനർനിർമ്മിച്ച ഇട്ടുപ്പ് കത്തനാറെ വിസ്മയപൂർവ്വം അഭിനന്ദിക്കുവാനേ അസ്ഥാഭ്യുദയം കഴിയുകയുള്ളൂ. തലപ്പള്ളി രാജാക്കന്മാരിൽ പ്രമുഖനായ ചിറളയം തമ്പുരാന്റെ പ്രോത്സാഹനത്തോടെ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട ചിറളയം പള്ളിയിലും ആർത്താറ് പള്ളിനിർമ്മാണത്തിന്റെ പ്രാഗ്ഭൂപം ദർശിച്ചാൽ ഒരേ ശില്പിയുടെ ശൈലി രണ്ടിടത്തും പ്രകടമാണ്.

1774 ൽ പണിയിച്ച തൊഴിയൂർ ഭദ്രാസന ആസ്ഥാനവും ആ ശില്പിയുടെ മികവിനെ എടുത്തു കാട്ടുന്നു. കേരളീയ തച്ചുശാസ്ത്രത്തിന്റെ തനത് ശൈലിയായ നാലുകെട്ടിന്റെ മാതൃകയിലാണ് ഇത് നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. മണൽപ്രദേശത്തും കടൽത്തീരത്തും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഈ ശില്പം 2 നൂറ്റാണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടും തലയെടുപ്പോടെ അതിന്റെ ശില്പിയുടെ വൈഭവത്തെ പ്രകടമാക്കുന്നു. മലങ്കരസഭയുടെ വടക്കൻ പ്രദേശങ്ങളുടെ ആസ്ഥാനമാകാൻ പണിയപ്പെട്ട ഈ സമുച്ചയം ശില്പിയുടെ ശില്പചാതുര്യത്തെ എന്നപോലെ ആസൂത്രണ വൈഭവത്തെയും സഭാദർശനത്തെയും പ്രകടമാക്കുന്നു. കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരിയുടെ പിൻക്കാല നിർമ്മിതിയുടെ ഒരു മിനിയേച്ചർ സ്വഭാവം തൊഴിയൂരിലെ ആസ്ഥാനത്തേക്ക് ആരേയും ആകർഷിക്കും.

കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി

പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാന്റെ (പിൻക്കാലത്ത് മാർ ദീവന്നാസേയാസ് പുലിക്കോട്ടിൽ ഒന്നാമൻ) ശില്പശാസ്ത്രപാടവം

അതിന്റെ വികസിതവും പൂർണ്ണവുമായ രൂപത്തിൽ കാണുന്നത് 1814 ൽ അദ്ദേഹം കോട്ടയത്ത് നിർമ്മിച്ച പഴയ സെമിനാരിയിലാണ്. പോർച്ചുഗീസുകാർ പാശ്ചാത്യ ശില്പമാതൃകയിൽ നിർമ്മിച്ച സെമിനാരികൾ നാലഞ്ചെണ്ണം കേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അവയെ മാതൃകയായി സ്വീകരിക്കുവാൻ ആ ധന്യ പുരുഷൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. കേരളീയവാസ്തുവിദ്യാ പാരമ്പര്യവും അദ്ധ്യാപകരും വിദ്യാർത്ഥികളും ഒരുമിച്ച് താമസിക്കുന്ന ഗുരുകുല സമ്പ്രദായവുമാണ് അദ്ദേഹം സ്വീകാര്യമായി കരുതിയത്. മിനച്ചിലാറിന്റെ തീരത്ത് സ്വച്ഛരവും പ്രശാന്തവും ഗ്രാമീണവുമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച സെമിനാരി ശാന്തിനികേതനത്തിന്റെ മറ്റൊരു പകർപ്പാണ്. കേരള വാസ്തുവിദ്യാശാസ്ത്രത്തിന്റെ കിരീടമായ നാലുകെട്ടിന്റെ മാതൃകയാണ് അദ്ദേഹം തെരഞ്ഞെടുത്തത്. നാല് പത്തികളിലും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കായുള്ള താമസസ്ഥലവും മധ്യഭാഗത്ത് നടമുറ്റവും മുകൾനിലയിൽ അദ്ധ്യാപകർക്ക് താമസിക്കാൻ സൗകര്യവുമൊരുക്കിയിരുന്നു. തൊട്ടടുത്ത് ദേവാലയവും. മലങ്കര സഭയുടെ സെമിനാരിയും മെത്രാന്റെ ആസ്ഥാനവും ഭരണസിരാകേന്ദ്രമായ സെക്രട്ടേറിയേറ്റുമായി ഒന്നര നൂറ്റാണ്ടോളം പ്രവർത്തിച്ച ഈ കെട്ടിടസമുച്ചയം ഒരു കേടുപാടും കൂടാതെ ഇനിയും നൂറ്റാണ്ടുകളെ അതിജീവിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമാണ്. സെമിനാരി നിർമ്മാണം പൂർത്തിയാക്കിയ അദ്ദേഹം 18 മാസങ്ങൾ കൊണ്ട് നാലുകെട്ടിനെ, ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ വേദിയും മലങ്കര മെത്രാപോലീത്തയുടെ ആസ്ഥാനവും ഭരണസിരാകേന്ദ്രവുമായി സംവിധാനം ചെയ്തു എന്ന് മാത്രമല്ല ഒരു ദേവാലയവും അവിടെ നിർമ്മിച്ച ഗ്രന്ഥപുരയും കേവലം ഒരു ശില്പവിദഗ്ദ്ധൻ മാത്രമായിട്ടല്ല, യുഗസംക്രമണത്തിന്റെ ആചാര്യൻ എന്ന് അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ വിശേഷിപ്പിക്കുവാൻ യോഗ്യനായ ആയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇരുന്നൂറാം ചരമവാർഷികം ആചരിക്കുന്ന ഈ സമയത്ത് ആചാര്യദേവോഭവഃ എന്ന തത്വപ്രകാരം ദേവസന്നിഭനായി തീർന്ന അദ്ദേഹത്തെ നമിച്ചു കൊള്ളട്ടെ. കേരളത്തിലെ സാംസ്കാരിക ആചാര്യന്മാരുടെ നിരയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനം വിലപ്പെട്ടതാണെന്ന് തറപ്പിച്ച് പറയാൻ ഈ സന്ദർഭം ഞാൻ വിനിയോഗിച്ച് കൊള്ളട്ടെ. പള്ളികളുടെ ചരിത്രപരവും മറ്റുമായ വിവരങ്ങൾ നൽകിയ എന്റെ സന്ദർശകരോട് ഞാൻ കൃതജ്ഞനാണ്.

വാസ്തുശാസ്ത്രം അഥവാ തച്ചുശാസ്ത്രം

ഭാരതീയ പൗരാണിക വിജ്ഞാനശാഖകളിൽ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠവും പവിത്രവുമായ വേദങ്ങൾ പ്രഥമസ്ഥാനമലങ്കരിക്കുന്നു.

ജ്യോതിഷത്തിന് ലോകസാഹിത്യത്തിൽ സ്ഥാനം ലഭിച്ചതും പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യവുമാണ്. വേദങ്ങൾക്കുശേഷം ഉദ്ഭവിച്ച വേദാംഗങ്ങൾ, ഉപവേദങ്ങൾ, പുരാണങ്ങൾ, ഇതിഹാസങ്ങൾ എന്നിവയും പൗരാണിക വിജ്ഞാനശാഖകളുടെ മണിമുത്തുകളാണ്. ഭാരതീയാചാര്യന്മാർ ഈ വിജ്ഞാനശാഖകളെ 14,16,18,32 എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിദ്യാസ്ഥാനങ്ങളായി കൽപ്പിച്ചുവരുന്നു.

നാലുവേദങ്ങൾ, ആറു വേദാംഗങ്ങൾ, മീമാംസ, ന്യായശാസ്ത്രം, ധർമ്മശാസ്ത്രം, പുരാണം എന്നിങ്ങനെ പതിനാലായി കൽപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ നാലുവേദങ്ങൾ ആറു വേദാംഗങ്ങൾ, നാലു ഉപവേദങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ പതിനാലായും സങ്കൽപമുണ്ട്. നാലുവേദങ്ങളോടുകൂടി ആറുവേദാംഗങ്ങളും, സാംഖ്യം, യോഗം, ന്യായം, വൈശേഷികം, പൂർവ്വമീമാംസ, ഉത്തരമീമാംസ, എന്നീ ആറു ദർശനങ്ങളും കൂടി പതിനാറായും സങ്കൽപമുണ്ട്. പുരാണവും, ഇതിഹാസവും കൂടി പതിനെട്ടായും കൽപ്പിച്ചു വരുന്നു. നാലുവേദങ്ങൾ, ആറു വേദങ്ങൾ, മീമാംസ, ന്യായശാസ്ത്രം ധർമ്മശാസ്ത്രം പുരാണം എന്നീ പതിനാലു വിദ്യകളോടുകൂടി ആയുർവേദം ധനുർവേദം, ഗാന്ധർവ്വവേദം (സ്ഥാപത്യവേദം) എന്നീ നാലു ഉപവേദങ്ങളും കൂടി പതിനെട്ടു വിദ്യകളായും കൽപ്പിച്ചു വരുന്നു. എന്നാൽ വിദ്യകൾക്കു പുറമെ പിൽക്കാലത്ത് വന്നുചേർന്ന സ്മൃതികൾ, ആഗമങ്ങൾ, നാസ്തിക ദർശനങ്ങൾ, അർത്ഥശാസ്ത്രം, കാമശാസ്ത്രം, ശിൽപ്പശാസ്ത്രം, അലങ്കാരശാസ്ത്രം, തന്ത്രശാസ്ത്രം, കാവ്യം യവനമതം എന്നിവയെല്ലാം കൂടി 32 വിദ്യകളായും കൽപ്പിച്ചു വരുന്നു. ആറു വേദാംഗങ്ങളെ ശാസ്ത്രമായും പറയുന്നു. ഒരു വ്യക്തി നാലുവേദങ്ങളും ആറുശാസ്ത്രങ്ങളും കൂടി പഠിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നായിരുന്നു ഭാരതീയ സങ്കൽപ്പം. അർത്ഥശാസ്ത്രം, പരം, തസ്മാത് എന്നിങ്ങനെ നാലാമത്തെ ഉപവേദമായി സ്ഥാപത്യവേദത്തെയാണ് കൽപ്പിച്ചു വരുന്നത്. സ്ഥപതിയെ സംബന്ധിച്ച വേദത്തെ സ്ഥാപത്യവേദമെന്ന് പറയാം. അഥർവ്വവേദത്തിന്റെ ഉപവേദമാണ് സ്ഥാപത്യവേദം. ഈ വേദത്തിൽ വാസ്തുശാസ്ത്രത്തെ കുറിച്ച് പറയുന്നു.

സംസ്കൃത ഭാഷയിലെ താമസിക്കുക എന്നർത്ഥമുള്ള വസ് ധാതുവിൽ നിന്നും ഉദ്ഭവിച്ച പദമാണ് വാസ്തു. മാനസാദർശിപ്പശാസ്ത്രം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഗൃഹക്ഷേത്രരാമസേതു തടാകാധാരഭൂതോ വാസ്തു. എന്ന നിർവ്വചനം. കേരളീയരായുള്ള ഈ ശാസ്ത്രത്തെ തച്ചുശാസ്ത്രം എന്നും പറയുന്നു. എന്നാൽ കരയിൽ ഓടുന്ന രഥം മുതലായവയുടേയും, വെള്ളത്തിൽ ഓടുന്ന വഞ്ചി മുതലായ യാനങ്ങളുടേയും ഗൃഹോപകരണങ്ങളുടേയും നിർമ്മാണത്തെക്കുറിച്ച് ഇതിൽ

പ്രതിപാദ്യമുണ്ട്. ഇതിനെല്ലാം പുറമെ ശിൽപ്പങ്ങളുടെ നിർമ്മാണത്തെക്കുറിച്ചും പ്രതിപാദിക്കുന്നതിനാൽ വാസ്തു ശാസ്ത്രത്തിന് ശിൽപ്പശാസ്ത്രമെന്നും പേരു സിദ്ധിച്ചു. മൂപ്പത്തിരണ്ടു വിദ്യകളിൽ ശിൽപ്പശാസ്ത്രവും പറയുന്നുണ്ട്. വാസ്തുവിദ്യ എന്നും ഇതറിയപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഇതിനെല്ലാം പുറമെ സമരാങ്കണസൂത്ര ധാരം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ കോട്ടകൊത്തളങ്ങളുടെ നിർമ്മാണത്തെക്കുറിച്ചും പ്രതിപാദ്യമുണ്ട്. മത്സ്യ പുരാണത്തിൽ ശിൽപ്പശാസ്ത്രത്തലെ 18 ആചാര്യന്മാരെ കുറിച്ച് പറയുന്നു.

സ്ഥപതി ശങ്കുസ്ഥാപന കർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ യോഗ്യവും എല്ലാ ശാസ്ത്രങ്ങളിലും പാണ്ഡിത്യമുള്ളവനും, അംഗവൈകല്യമോ, അംഗാധിക്യമോ ഇല്ലാത്തവനും, ധാർമ്മികനും, ദയയുള്ളവനും, മാത്സര്യബുദ്ധി ഇല്ലാത്തവനും, അസൂയ ഇല്ലാത്തവനും, താന്ത്രികവിദ്യ അറിയുന്നവനും, ഉന്നതകുലജാതനും, ഗണിതവും, പുരാണവും അറിയുന്നവനും സന്തോഷവാനും, പിശുക്കില്ലാത്തവനും, ചിത്രം വരയ്ക്കുന്നവനും, എല്ലാ ദേശങ്ങളേയും അറിയുന്നവനും, സത്യവാദിയും ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ ജയിച്ചവനും, രോഗമില്ലാത്തവനും, തെറ്റ് ചെയ്യാത്തവനും, മദ്യസേവ സ്ത്രീസേവ, വാക്പാരുഷ്യം, ദണ്ഡപാരുഷ്യം, ചൂതുകളി മുതലായ ഏഴു ദോഷങ്ങളില്ലാത്തവനുമാകണം. ഇപ്രകാരം ആചാര്യൻ സർവ്വ ഗുണസമ്പന്നനായ ഉത്തമവ്യക്തിതന്നെ ആകണമെന്ന് ശാസ്ത്രം അനുശാസിക്കുന്നു.

മനുമതം, ഭാസകരീയം, ഗുരുദേവപദ്ധതി, മാർക്കണ്ഡേയം മുതലായവയും ദേവശിൽപ്പിയായ വിശ്വകർമ്മാവ് രചിച്ച വിശ്വകർമ്മീയം അസുരശിൽപ്പിയായ മയന്റെ മയമതം എന്നിവയും തിരുമംഗലം നീലകണ്ഠൻ മുസ്സിന്റെ മനുഷ്യാലയചന്ദ്രികയിൽ പറയുന്ന പ്രയോഗ മഞ്ജരി, ഈശാനഗുരുദേവ പദ്ധതി, കാശ്യപമതം, കുമാരാഗമം, ഹരിസംഹിത, രണ്ടു ഭാസ്കരീയങ്ങളും രണ്ടു മാർക്കണ്ഡേയങ്ങളും വാസ്തുവിദ്യ എന്നിവയും കൂടി പതിനാറോളം വാസ്തുശാസ്ത്രങ്ങളുണ്ടെന്ന് കാണുന്നു. ഇവയിൽ പലതും ഇന്ന് ലഭ്യമല്ല. ക്ഷേത്രത്തിലെ പ്രതിഷ്ഠാമുതൽ ഉത്സവാന്തമുള്ള എല്ലാ കർമ്മങ്ങളേയും സവിസ്തരം പന്ത്രണ്ടധ്യായങ്ങളിലായി പ്രതിപാദിക്കുന്ന ചേന്നാസ് നാരായണൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട് രചിച്ച തന്ത്രസമുച്ചയമെന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലെ രണ്ടാം പടലം ക്ഷേത്രനിർമ്മാണത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു. ഈ രണ്ടാം പടലവും ശിൽപ്പരത്നം മുതലായ മറ്റ് ഉപരിഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നെടുത്ത് ചേർത്ത ശിൽപ്പവിഷയങ്ങളും കൂടി കാണപ്പയ്യൂർ ശങ്കരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട് രചിച്ച തന്ത്രസമുച്ചയം (ശിൽപ്പഭാഗം) ക്ഷേത്ര നിർമ്മാണത്തെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഒരു പരിപൂർണ്ണകൃതിയാണ്. വാസ്തുശാസ്ത്രത്തിലെ

ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥമാണ് മാനസാശിർപ്പശാസ്ത്രം ഈ പ്രാമാണിക ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു പുറമെ അഗ്നിപുരാണം, മത്സ്യപുരാണം മുതലായ പുരാണങ്ങളിലും നാട്യശാസ്ത്രം, ബൃഹത്സംഹിത എന്നിവയിലും ഇതേകുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ഈ ഉപരിഗ്രന്ഥങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി തന്ത്രസമുച്ചയത്തിലെ ക്രമത്തിൽ തിരുമംഗലത്ത് നീലകണ്ഠൻ മുസ്സത് രചിച്ച ഗ്രന്ഥമാണ് മനുഷ്യാലയ ചന്ദ്രിക. ഇതിൽ അദ്ദേഹം കേരളത്തിന്റെ ഭൂപ്രകൃതിയ്ക്കനുസരിച്ചുള്ള ഗൃഹനിർമ്മാണ ക്രമത്തെ സവിസ്തരം പറയുന്നു. അടുത്ത കാലത്തുവരെ, ഇതിലെ നിയമങ്ങളനുസരിച്ചാണ് കേരളത്തിലെ മിക്കവാറും ഗൃഹങ്ങളും നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഗൃഹനിർമ്മാണത്തെക്കുറിച്ച് എല്ലാ വിഷയങ്ങളേയും പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഏഴ് അദ്ധ്യായങ്ങളും ഇരുനൂറ്റിനാൽപ്പത്തിയഞ്ച് ശ്ലോകങ്ങളുമുണ്ട്.

മനുഷ്യാലയ നിർമ്മാണത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ചതുശ്ശാലകൾ-നാലുകെട്ടുകൾ കേരളത്തിന്റെ തനതായ ഉത്തമ മനുഷ്യാലയ മാതൃകകളാണ്. ചതുശ്ശാലയുടെ ഓരോരോ ശാലകളും പ്രത്യേക ഉപയോഗത്തിനായി നീക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രകൃതിദത്തമായ കാറ്റും വെളിച്ചവും ലഭിക്കത്തക്ക രീതിയിലാണ് ശാലകൾ രൂപകൽപ്പന ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. മധ്യത്തിലുള്ള അങ്കണവും, ഗർത്താങ്കണവും ഇതിലെ പ്രധാന ഘടകങ്ങളാണ്. കോൺഗൃഹങ്ങളെ കിടപ്പുമുറികളായും പഠനമുറികളായും കൽപ്പിക്കുകയെന്നു പറയുന്നു. ഈ ചതുശ്ശാലകളിലെ അങ്കണത്തിലെ തൂണുകളുടെ ഉത്തരങ്ങളും കഴുകോലുകളും ശിൽപ്പചാതുര്യത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നവയാണ്. എന്നാൽ കേരളത്തിലെ ഏകശാലാ ഗൃഹങ്ങളും വളരെ മനോഹരങ്ങളാണ്. ഇരുനിലയായി പണിയുന്ന ഏകശാലയിലെ വരാന്തകളും വരാന്തകളിലെ തൂണുകളും മേൽപുരയിലെ മുഖപ്പുകളും ശിൽപ്പചാതുര്യത്തിന്റെ ഉത്തമ മാതൃകകളാണ്. വലിയ പടിപ്പുരകളും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു.

ഗൃഹനിർമ്മാണത്തിന് ഉത്തമമായ സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചാണ് ആദ്യമായി ആചാര്യൻ പറയുന്നത്. ഫലഭൂയിഷ്ടമായ്തും ധാരാളം ജലം ലഭിക്കുന്നതും സമശീതോഷ്ണാവസ്ഥയിലുള്ളതും കിഴക്കോ വടക്കോ നിരൊഴുക്കായതും സമചതുരമോ ദീർഘചതുരമോ ആയതും നല്ല ഉറപ്പുള്ളതും നിരപ്പുള്ളതുമായ ഭൂമിയാണ് ഗൃഹനിർമ്മാണത്തിന് തെരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടത്.

പശുക്കൾ, മനുഷ്യർ, ഉപയോഗശൂന്യങ്ങളായ ഫലങ്ങളും പൂഷ്പങ്ങളും പാലും ധാരാളമുള്ള വൃക്ഷങ്ങൾ ഇതുകളോടുകൂടിയും, കുന്നും കുഴിയും കൂടാതെ സമനിരപ്പായതും, കിഴക്കോട്ട് നിരൊഴുക്കുള്ളതായും മിനുപ്പുള്ള മണ്ണോടുകൂടിയും, വിത്തുകൾ വിതച്ചാൽ

ക്ഷണത്തിൽ മുളയ്ക്കുന്നതായും വേനൽകാലത്തുകൂടി വെള്ളം ധാരാളമുള്ളതായും, ശീതോഷ്ണങ്ങൾ സമമായും ഇരിയ്ക്കുന്ന ഭൂമി ഉത്തമമാകുന്നു. ഇതിനു വിപരീതമായതു അധമവും, രണ്ടു ലക്ഷണവും കലർന്നത് മദ്ധ്യമവുമാകുന്നു.

തച്ചുശാസ്ത്ര വിധി പ്രകാരം ആദ്യമായി ദിക്ക് നിർണ്ണയം ചെയ്ത് ഖണ്ഡം തിരിച്ച് ഈശാൻ ഖണ്ഡത്തിലോ നിരുതി ഖണ്ഡത്തിലോ സ്ഥാനം കൽപ്പിക്കുന്നു. വീണ്ടും ദിശ തിരിച്ച് കിഴക്ക്, തെക്ക്, പടിഞ്ഞാറ്, വടക്ക് എന്നിവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ദിക്കിലേയ്ക്ക് ദർശനമായി ഗൃഹം പണിയുന്നു.

നാലുഖണ്ഡങ്ങളാക്കിയ പരമ്പിൽ ഈശാനഖണ്ഡത്തിനു മനുഷ്യഖണ്ഡം എന്നു പേർ പറയുന്നു. ഇതിൽ ഗൃഹം നിർമ്മിച്ചാൽ സന്തതി സമ്പത്ത് ഇത്യാദി എല്ലാറ്റിന്റേയും അഭിവൃദ്ധിയാകുന്നു ഫലം. അപ്രകാരമുള്ള നിരുതിഖണ്ഡത്തിനു ദേവഖണ്ഡം എന്നും പേർ പറയും. ഇതിൽ ഗൃഹം നിർമ്മിച്ചാൽ സർവ്വാഭീഷ്ടങ്ങളും സാധിക്കയും ചെയ്യും. ഇവ രണ്ടും മനുഷ്യാലയ നിർമ്മാണത്തിനു ശുഭ പ്രദങ്ങളുമാകുന്നു.

ആധുനിക സിവിൽ എൻജിനീയറിങ്ങിൽ നിന്നുള്ള ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട മാറ്റവും ഇതാണെന്നു പറയാം. പ്രകൃതി ദത്തമായ കാറ്റും വെളിച്ചവും, ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള ഏറ്റവും ശാസ്ത്രീയ മാർഗ്ഗവും ഇതാണ്. ദിശതിരിച്ചുള്ള സ്ഥാന നിർണ്ണയം.

ഒരു വീടിന്റെ രൂപകൽപ്പന തയ്യാറാക്കുമ്പോൾ ശാസ്ത്ര നിയമപ്രകാരം വീടിന്റെ ഓരോ ഘടകത്തിനും സ്ഥാനം കൽപ്പിക്കുന്നു. അടുക്കള കിടപ്പുമുറി ഊൺതളം, പൂജാമുറി എന്നീ പ്രധാന ഘടകങ്ങളെല്ലാം ഉത്തമസ്ഥാനത്തായിരിക്കണം. അടുക്കള പർജ്ജന്യ പദത്തിലും- വടക്കു കിഴക്കെ മൂലയിലും അഗ്നികോണിലും -തെക്കുകിഴക്കെ മൂലയിലും കിണറിന് മീനം രാശിയും -വടക്കു കിഴക്ക് ഉത്തമമാണ്.

പൂജാമുറി കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും ആകാം. ദേവീദേവന്മാരുടെ രൂപങ്ങൾ കിഴക്കോട്ടോ പടിഞ്ഞാട്ടോ ഏതെങ്കിലും ഒരു ദിശയിലേയ്ക്ക് മാത്രമായി അഭിമുഖമായി വെയ്ക്കുന്നതാണ്. ഉത്തമം. പൂജാമുറിയുടെ കട്ടിളയ്ക്ക് ഇരുപാളികളുള്ള വാതിൽ വെക്കുക.

ഗൃഹത്തിന്റെ ദിശയ്ക്കനുസരിച്ച് ദർശനത്തിനനുസരിച്ച് -കിഴക്ക് തെക്ക് പടിഞ്ഞാറ് വടക്ക് എന്നീ അതാതു ദിശകളിലേയ്ക്ക് വിധിക്കപ്പെട്ട ഉത്തമമായ ചുറ്റളവുകളിൽ വീടിന്റെ രൂപരേഖ തയ്യാർ ചെയ്യണം. സമചതുരം, ദീർഘചതുരം എന്നിങ്ങനെ ഏതെങ്കിലും ഒരാകൃതിയിൽ പ്രധാനപുരയുടെ രൂപരേഖ തയ്യാർ ചെയ്യുന്നതാണ് ഉത്തമം.

പ്രധാനപുരയുടെ ചുറ്റളവും തള്ളിനിൽക്കുന്ന പൂമുഖം വരാന്തകൾ എന്നിവയുടെ ചുറ്റളവുകൾക്കുടി ഗൃഹത്തിന്റെ ആകെ ചുറ്റളവും ഉത്തമമാക്കണം.

അടുക്കള, സ്വീകരണമുറി, കിടപ്പുമുറികൾ, ഊൺതളം, പൂജാമുറി, എന്നിവയുടെ ഉള്ളിലെ ചുറ്റളവുകൾ ഉത്തമമാക്കണം. കാറ്റും വെളിച്ചവും കിട്ടത്തക്ക രീതിയിൽ ശാസ്ത്രത്തിനനുസരിച്ച് വാതായനങ്ങളും വെക്കണം. മുഹൂർത്തപദവിയിലെ പ്രമാണമനുസരിച്ച് നല്ല ദിവസങ്ങളിൽ തച്ചുശാസ്ത്ര വിധിപ്രകാരം ശങ്കുസ്ഥാപനം നിർവ്വഹിച്ച് ശിലാസ്ഥാപനവും ചെയ്ത് ഗൃഹം നിർമ്മിക്കണം. നല്ല ദിവസം നോക്കി കട്ടിയും വെച്ച് വീടിന്റെ പണി പൂർത്തീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ ശുഭമുഹൂർത്തത്തിൽ ഗൃഹപ്രവേശം ചെയ്യുന്നതാണ് ശാസ്ത്രീയ രീതി.

പർജ്ജന്യന്റേയും, അഗ്നിയുടേയും, പദത്തിലോ മേടം ഇടവം എന്നീ രാശികളിലോ വായുവിന്റെ പദത്തിലോ ആണ് അടുക്കള പണിയേണ്ടത്. ഭക്ഷണത്തിനുള്ള സ്ഥലവും മേൽപ്പറഞ്ഞ സ്ഥലങ്ങളിൽ തന്നെ അടുക്കള പണിയേണ്ടത്. അതിനും പുറമെ ഭക്ഷണ ഗൃഹം മകരം രാശിയിലും വരുണപദത്തിലും പണിയുന്നതിനു വിരോധമില്ല. സുഖമായിരുന്നു വിശ്രമിപ്പാനുള്ള ഗൃഹം കുറേ രാശിയിലോ മകരത്തിലോ മാരുത പദത്തിലോ പണിയിക്കാം. അത്യാവശ്യമെങ്കിൽ ഈ വിശ്രമ ഗൃഹം മേടത്തിലോ ഇടവത്തിലോ പണിയുന്നതിനും വിരോധമില്ല. അപ്രകാരം തന്നെ ഉരൽപ്പുറ-നെല്ലുകുത്തുവാനുള്ള ഗൃഹം മാരുതപദത്തിലാണ് പണിയേണ്ടത്.

മീനം രാശിയിൽ കിണർ കുഴിക്കുന്നത്. വളരെ മുഖ്യവും, സകല സമ്പത്തുകൾക്കും പുഷ്ടികരവുമാകുന്നു. മേടത്തിലും കുറേത്തിലും കിണർ കുഴിക്കുന്നതു സമ്പൽക്കരമാണ്. മകരത്തിലും ഇടവത്തിലും ഉണ്ടാക്കിയ കിണർ ധനത്തെ വർദ്ധിപ്പിയ്ക്കും. ആപൻ ആപത്സൻ വരുണൻ ഇവരുടെയെല്ലാം പദങ്ങളും കിണർ കുഴിയ്ക്കുന്നതിനു നല്ല സ്ഥാനങ്ങളാണ്. ഇന്ദ്രജിത്തിന്റെ പദത്തിലും കിണർ കുഴിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. മാരുതന്റെ പദത്തിൽ കിണറുണ്ടാക്കുന്നത് സ്ത്രീകൾക്ക് നാശകരമായിത്തീരുന്നതാകുന്നു.

പൂജാമുറി കിഴക്കോ, പടിഞ്ഞാറോ സ്ഥാനം നിശ്ചയിക്കണം. വീടിന്റെ ദർശനമനുസരിച്ച് പ്രധാന ദ്വാരങ്ങൾക്കും (കട്ടിള, ജനൽ) സ്ഥാനം നിശ്ചയിക്കുന്നു. ശാസ്ത്ര വിധിപ്രകാരം ദ്വാരങ്ങൾ കൽപ്പിക്കുന്ന പക്ഷം ധാരാളം കാറ്റും വെളിച്ചവും ലഭിക്കുന്നു.

ആധുനിക രീതിയിൽ നാലുകെട്ടുകൾ ചതുശ്ശാലകൾ നിർമ്മിക്കുന്ന പക്ഷം നടമുറ്റം (കോർട്ട് യാർഡ്) ഗൃഹത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ പണിത്

നാലുവശവും വരാത്തയും, വരാത്തയിൽ തൂണുകളും നിർമ്മിച്ചാൽ മാത്രമെ ശുദ്ധവായുവും വെളിച്ചവും, ലഭിക്കുകയുള്ളൂവെന്ന് പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്. മാത്രമല്ല പൗരാണിക ചതുശ്ശാലയുടെ നിയമങ്ങളും രീതിയും പാലിയ്ക്കുന്നതാണ് ഉത്തമം.

മനുഷ്യർക്ക് നിത്യോപയോഗത്തിനുള്ള പ്ലാവ്, മാവ്, തെങ്ങ്, പൂള, വാഴ, കവുങ്ങ് എന്നീ ഫലവൃക്ഷങ്ങളേയും, അത്തി, ഇത്തി, അരയാൽ പേരാൽ (നാൽപ്പാമരം) തുടങ്ങി ഔഷധവൃക്ഷങ്ങളേയും അശോകം, ചന്ദനം, വേങ്ങ, ചെമ്പകം, കരിഞ്ഞാലി എന്നീ വൃക്ഷങ്ങളേയും വച്ചു പിടിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള സ്ഥാനങ്ങളെയും പ്രത്യേകമായി നിർദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്. അത്തി, ഇത്തി, പേരാൽ തുടങ്ങിയ വൃക്ഷങ്ങൾ മാത്രമെ സ്ഥാനം തെറ്റിയാൽ ദോഷമുള്ളൂ. വീടിന് ദോഷമുള്ള ഏതു വൃക്ഷവും മുറിയ്ക്കാം. സ്വർണ്ണം കായ്ക്കുന്ന മരമാണെങ്കിലും വീടിനു ചാഞ്ഞാൽ മുറിയ്ക്കാമെന്ന് ശാസ്ത്രം.

ഈശാസ്ത്രനിയമങ്ങളെല്ലാം പാലിച്ച് നിർമ്മിച്ച ഗൃഹങ്ങളിലെല്ലാം ശാന്തിയും സമാധാനവും നിലനിന്നിരുന്നു എന്നതാണ് പുതിയ തലമുറയേയും ഈ ശാസ്ത്രലോകത്തിലേയ്ക്ക് ആകർഷിക്കാൻ പ്രധാന കാരണം. ഏറെ വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു നിർമ്മിച്ച ഈ ഗൃഹങ്ങളിൽ പ്രധാന മുറികളെല്ലാം മരത്തിൽ നിർമ്മിച്ച തട്ടുകളോടു കൂടിയവയാണ്. മരം ഉപയോഗിച്ച് തട്ടിട്ട മുറികളിൽ പ്രതിധനി ഉണ്ടാകില്ല. അത്യുഷ്ണമില്ലാത്ത കേരളത്തിലെ ഈ പൗരാണിക ഗൃഹങ്ങളിൽ വേനൽ കാലത്ത് ഉഷ്ണം ഏൽക്കാറില്ല. നിരവധി അംഗങ്ങളുള്ള കുടുംബങ്ങൾ ഈ പൗരാണിക ഗൃഹങ്ങളിൽ തലമുറകളായി ശാന്തിയും സമാധാനവും നിറഞ്ഞ ജീവിതം നയിച്ചിരുന്നു. എന്നത് പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്.

ഭാരതീയർ ഭൂരിഭാഗവും ഈശ്വര വിശ്വാസികളാണ്. ജീവിതത്തിന്റെ ജയാപജയങ്ങളുടേയും ഐശ്വര്യാഭിവൃദ്ധികളുടെ അടിസ്ഥാനം ഈശ്വരാനുഗ്രഹമാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ആധുനിക ഗൃഹോപകരണങ്ങളെക്കുറിച്ചോ വാഹനങ്ങളെ കുറിച്ചോ ശാസ്ത്രത്തിൽ പ്രതിപാദ്യം കാണുന്നില്ല. മാത്രമല്ല തമിഴ്നാട്, ആന്ധ്ര, കർണ്ണാടക മുതലായ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ ശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ നിയമങ്ങൾ കേരളത്തിൽ അനുവർത്തിക്കേണ്ടതില്ല. കേരളത്തിന്റെ ഭൂപ്രകൃതിയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി രചിയ്ക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യാലയചന്ദ്രിക ഒരു പൂർണ്ണ ശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥമെന്ന നിലയ്ക്ക് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ നിയമങ്ങൾ മാത്രം പാലിച്ചാൽ മതിയെന്ന് പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്.

ഭാരതീയ ശാസ്ത്രങ്ങളെല്ലാം പഠിച്ചവനും വാസ്തുശാസ്ത്ര പാരംഗതനുമായ ആചാര്യൻ -സ്ഥപതി- ഭയഭക്തി ബഹുമാനപൂരസ്സരം

ഗുരുവന്ദനത്തോടും പരദേവതാ വന്ദനത്തോടും കൂടി ശങ്കുസ്ഥാപനം മുതൽ ഗൃഹപ്രവേശം വരെയുള്ള എല്ലാ കർമ്മങ്ങളും സശ്രദ്ധം ചെയ്യുന്നു. ഈശ്വരാർപ്പിതമായി ചെയ്യുന്ന എല്ലാ കർമ്മങ്ങൾക്കും പൂർണ്ണതയും പവിത്രതയും കൈവരുന്നുവെന്നു ഭാരതീയർ അടിയുറച്ചു വിശ്വസിക്കുന്നു. ആചാര്യന്റെ ഈ വിശ്വാസം ആ വ്യക്തി ചെയ്യുന്ന എല്ലാ കർമ്മങ്ങളും ശുഭ പര്യവസായിയായി തീർക്കുവാൻ സഹായകമാകുന്നു. ഒരു പരിധിയിൽ കൂടുതൽ ചിന്തിച്ചാൽ ഈ വിശ്വാസം തന്നെയാണ് ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാന തത്വമെന്നു പറയാം. അതായത് ശാസ്ത്രം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന വ്യക്തിയിലാണു ശാസ്ത്രം കുടികൊള്ളുന്നത്. ശാസ്ത്രവിശ്വാസിയായ ആചാര്യനാണു ശാസ്ത്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം.

വാസ്തുശാസ്ത്രപ്രകാരം അതായത് തച്ചുശാസ്ത്രവിധിയനുസരിച്ച് കേരളീയശൈലിയിൽ പണിയുന്ന ഹൈന്ദവദേവാലയങ്ങൾ - ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ്. ക്രിസ്തീയ ദേവാലയങ്ങൾ പള്ളികൾ എന്ന് പറയുന്നതാകും ശരി. വിശാലമായ തളത്തിന്റെ ആരംഭസ്ഥാനത്ത് ഉയർത്തി പടുത്ത് വേർതിരിച്ച് കല്പടവുകളോടുകൂടി പ്രധാന ആരാധനാസ്ഥാനം നിർമ്മിയ്ക്കുന്നു. ഈ പ്രാർത്ഥനാസ്ഥാനത്തിന് മാത്രമായി ചിത്രപ്പണികളോടുകൂടിയ മേല്പുരയും നിർമ്മിയ്ക്കുന്നു. ഇതേ രീതിയിലാണ് ആർത്താറ്റ, ചിറളയം, അഞ്ഞൂർ പള്ളികളിൽ കാണുന്നത്. ഈ പ്രാർത്ഥനാസ്ഥലം പരിപാവനമായി സൂക്ഷിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു.

ക്രിസ്തീയ ദേവാലയങ്ങളിലെ പ്രാർത്ഥനകൾ കിഴക്കോട്ട് അഭിമുഖമായി ക്രമീകരിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. ലോകോല്പത്തിയ്ക്കും നിലനില്പിനും വിനാശത്തിനും കാരണഭൂതനും മൂന്നുലോകങ്ങളിലേക്കും വിളക്കുമായ സൂര്യഭഗവാന് അഭിമുഖമായ ആരാധനാ ഭാരതീയസങ്കല്പത്തിന് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായതാണ്. പള്ളി നിർമ്മിച്ച തിരുമേനിയാണല്ലോ ഇവിടെ അടിസ്ഥാനവിഷയം. അദ്ദേഹം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയ ശാസ്ത്രനിയമങ്ങളും ഉത്ഭവവും കണ്ടെത്തുവാൻ ശ്രമിയ്ക്കാം.

തച്ചുശാസ്ത്രവും ജ്യോതിഷവും മൂന്നുറുകൊല്ലമായി കൈകാര്യം ചെയ്തുവരുന്ന തൃശ്ശൂർ ജില്ലയിലെ കാണിപ്പയൂർ വില്ലേജിലെ കാണപ്പയൂർ മനയിൽ നിന്നും സ്മര്യപുരഷൻ ശാസ്ത്രം അഭ്യസിച്ചതായും പറയപ്പെടുന്നു.

ഇദ്ദേഹം ആദ്യമായി പണികഴിപ്പിച്ചത് കോട്ടയത്തെ പൗരാണിക കെട്ടിട സമുച്ചയം ശാസ്ത്രീയമായി പണിതീർത്തതായാണ് കാണുന്നത്. ഈ ഗൃഹം പടിഞ്ഞാറ് മീനിച്ചിലാറിന് അഭിമുഖമായി നിർമ്മിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. നദി, വയൽ, എന്നിവയ്ക്ക് അഭിമുഖമായി ഗൃഹം നിർമ്മിയ്ക്കണമെന്ന് ശാസ്ത്രം അനുശാസിയ്ക്കുന്നു.

കേരളത്തിന്റെ ഗൃഹനിർമ്മാണത്തെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിയ്ക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥമാണ് മനുഷ്യാലയചന്ദ്രിക . ഏഴ് അദ്ധ്യായങ്ങളിലുള്ള ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഗൃഹനിർമ്മാണത്തോടൊപ്പം പണിയേണ്ട ഗോശാല, ഉരൽപ്പുര, നെല്പുര, കല്പുര എന്നീ ഉപഘടകങ്ങളോടൊപ്പം സ്നാനപാനാദികൾക്ക് വേണ്ട കിണർ, കുളം മുതലായവയുടെ സ്ഥാനവും കല്പിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. ഇതോടൊപ്പം ഗൃഹത്തിന് ചുറ്റും വച്ച് പിടിപ്പിയ്ക്കേണ്ടതായ ഫലവൃക്ഷങ്ങളുടെയും ഔഷധച്ചെടികളുടെയും വിവരങ്ങൾ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

കേരളത്തിലെ ഭൂപ്രകൃതിയ്ക്കനുസരിച്ച് പലപല ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിലാണു ഈ ഗ്രന്ഥം രചിയ്ക്കപ്പെട്ടതെന്നും പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്. ഭാരതത്തിൽ എവിടെയും കാണാത്തതും പവിത്രവുമായ ചതുശ്ശലാക്രമം, നാല് ദിഗ്ഗുഹങ്ങളോടുകൂടിയ ഗൃഹനിർമ്മാണമാണ്, ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള രൂപകല്പന എന്ന് പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്. സൂര്യച്ഛായയ്ക്കനുസരിച്ച് ഉത്തരായണ ദക്ഷിണായണകാലത്തിലെ സൂര്യന്റെ ചലനമനുസരിച്ച് ദിങ്നിർണ്ണയം ചെയ്ത് കിഴക്ക്, തെക്ക്, വടക്ക്, പടിഞ്ഞാറ് എന്നീ ഏതെങ്കിലും ഒരു ദിക്കിലേയ്ക്ക് ദർശനമായി പണിയുന്നു. കിഴക്കിനി, തെക്കിനി, പടിഞ്ഞാറ്റിനി എന്നീ ഏതെങ്കിലും ഒരു ദിക്കിലേയ്ക്ക് ദർശനമായി പണിയുന്നു. കിഴക്കിനി, തെക്കിനി, പടിഞ്ഞാറ്റിനി, വടക്കിനി എന്നീ ഓരോ ദിഗ്ഗുഹത്തിനും പ്രത്യേക കണക്കുകളും വിധിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു.

നാല് ദിഗ്ഗുഹങ്ങളുടേയും നാലുകോൽ ഗൃഹങ്ങളുടെയും കൂടി എട്ട് ദിഗ്ഗുഹങ്ങൾക്കും പ്രത്യേക കണക്കുകൾ ഉണ്ടായിരിയ്ക്കുന്നു. ദിഗ്ഗുഹങ്ങളുടെയും കോൺഗുഹങ്ങളേയും വേർതിരിയ്ക്കുന്ന അന്തരാളങ്ങൾക്കും ഇടനാഴികൾക്കും പ്രത്യേക കണക്കുകൾ ഉണ്ട്. ഇതിനെല്ലാമുപരി നാല് ഗൃഹങ്ങളുടെയും ഉള്ളിലുള്ള അങ്കണം - നടുമുറ്റം ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമർഹിയ്ക്കുന്നു. ഈ അങ്കണം പ്രകൃതിദത്തമായ വെളിച്ചവും വായുവും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. അങ്കണത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ നാലുദിക്കുകളിലേയ്ക്കും പുറത്തേയ്ക്കും വാതായനങ്ങൾ വയ്ക്കുന്നു. ഈ വാതായനങ്ങളാണ് പ്രകൃതിദത്തമായ സമതൂലനാവസ്ഥയ്ക്ക് നിദാനം ഈ ശാസ്ത്രനിയമങ്ങൾക്കനുസൃതമായി നിർമ്മിച്ച പുരാണ കെട്ടിട സമുച്ചയം പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് തമ്പാന്റെ ശാസ്ത്രപഠനത്തിന് നിദാനമാണ്. മാത്രമല്ല, മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച നിയമങ്ങളെല്ലാം പാലിച്ച് നിർമ്മിച്ചതാണ് ഈ പൗരാണിക ദേവാലയസമുച്ചയമെന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം.

ദേവാലയസമുച്ചയത്തിന്റെ കൈകണക്കുകളെല്ലാം ശാസ്ത്രനിയമപ്രകാരമായി കാണുന്നു. അങ്കണം 24-22 X 21-6 ; 92 കോൽ 8 വിരൽ ചുറ്റളവിൽ ക്രമീകരിച്ചപ്പോൾ അങ്കണത്തിന്റെ ഉൾചുറ്റു കിഴക്കോട്ട് ദർശനമായ 71 കോൽ ഉത്തമമായ ചുറ്റളവിൽ നിർമ്മിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. ഈ കെട്ടിട

സമുച്ചയത്തിന്റെ പുറത്തെ ചുറ്റളവ് ഭിത്തിപ്പുറം $45 - 6 \times 32 \times 14 = 155$ കോൽ 16 അംഗുലമാണ്. ഈ ചുറ്റളവും ഉത്തമമാണ്. അളവുകളിലുള്ള ഈ പരിജ്ഞാനം ശാസ്ത്രബോധത്തിന്റെ ലക്ഷണമാണെന്ന് പറയാവുന്നതാണ്. പൗരാണിക ഭാരതീയ സങ്കല്പപ്രകാരം ശാസ്ത്രങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന വ്യക്തികൾ ആചാര്യന്മാരാകണം. ശാസ്ത്രങ്ങളെല്ലാം പഠിച്ച് തന്റേതായ മാർഗ്ഗം കണ്ടെത്തി സമൂഹത്തെ നയിക്കണം.

ക്രിസ്തീയ സമൂഹത്തിന്റെ പ്രഥമാചാര്യന്റെ സ്ഥാനം മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച ആചാര്യതുല്യനായ ബിഷപ്പാണല്ലോ വൈദികന്മാരുടെ ഗുരുനാഥനാകുമല്ലോ. വൈദികന്മാരെല്ലാം ഈ ഗുരുശബ്ദദർശനത്തിന് അനുയോജ്യരാകണം.

സമൂഹത്തിന്റെയും വ്യക്തികളുടെയും അജ്ഞാനമാകുന്ന ഇരുട്ടിനെ നീക്കി വീജ്ഞാനമാകുന്ന വെളിച്ചത്തെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന വ്യക്തിയാണ് ഗുരുനാഥൻ. ഈ പദവിയ്ക്ക് അർഹനാണ് താൻ പരിചയപ്പെട്ട വ്യക്തി എന്ന് സൂചിപ്പിയ്ക്കട്ടെ. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശാലമനസ്കത, വിനയം, ആർജ്ജവം എന്നിവയ്ക്കു പുറമെ സ്നേഹബഹുമാനാദരവുകൾക്കും നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഇദ്ദേഹം ഭാരതത്തിന്റെ മാത്രമല്ല വിദേശത്തും പല ദേവാലയങ്ങളുടേയും ചുമതല വഹിയ്ക്കുന്നതോടൊപ്പം വിദ്യാലയങ്ങളുടെ ചുമതലയും വഹിയ്ക്കുന്നു. ഭാരതീയതത്ത്വസംഹിതയെക്കുറിച്ചും ഗവേഷണം നടത്തുന്ന വ്യക്തി എന്ന നിലയ്ക്ക് ശാസ്ത്രകാരന്മാരായ ഞങ്ങളുടെ ബഹുമാനാദികൾക്ക് പാത്രീഭൂതനാണ്. പരാശരസ്മൃതി, മനുസ്മൃതി, അത്രിസ്മൃതി മുതലായ ധർമ്മശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളാണ് മാനവസമൂഹത്തിന്റെ നന്മയ്ക്കും ശ്രേയസ്സിനും ഐശ്വര്യാഭിവൃദ്ധിയ്ക്കും മാർഗ്ഗദർശികളായ ഗ്രന്ഥങ്ങളെന്നും ഇവിടെ ഓർമ്മിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കാരണം സമൂഹത്തെ നയിക്കേണ്ട പുരോഹിതന്മാർ ഈ പൗരാണികഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ തത്ത്വങ്ങൾ അറിയേണ്ടതാണ്.

ലോകത്തിൽ ഒരു ചൈതന്യം മാത്രമേ നിലനിൽക്കുന്നുള്ളുവെന്ന ആചാര്യന്മാർ ഉദ്ഘോഷിയ്ക്കുന്നു. ആത്യന്തികമായ ആ പരമമായ ചൈതന്യത്തിന് - പരമസത്യത്തിന് വർണ്ണഭേദങ്ങളോ, ജാതിമതഭേദങ്ങളോ ലിംഗഭേദങ്ങളോ മറ്റ് യാതൊരു തരത്തിലുള്ള ഭേദങ്ങളോ ഇല്ലെന്നും ആചാര്യന്മാർ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. വേദങ്ങളിലെ തത്ത്വമനുസരിച്ച് ജഗദ്ഗുരു ശങ്കരാചാര്യരുടെ അദ്വൈതസിദ്ധാന്തവും ഈ ചിന്തയ്ക്ക് ഉദാഹരണമാണ്. ഈ ചൈതന്യരഹസ്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വ്യക്തി ആദരണീയനായി എന്നും അറിയപ്പെട്ടു. ഇപ്രകാരം നിരവധി ഋഷീശ്വരന്മാർക്കും ആചാര്യശ്രേഷ്ഠന്മാർക്കും ജന്മം നൽകിയ പുണ്യഭൂമിയാണ് ഭാരതം.

ഞങ്ങളുടെ കുടുംബപരമ്പരയിൽപെട്ട ആചാര്യന്മാരുടെ അനുഗ്രഹം

മാത്രമാണ് പുതിയ തലമുറയിൽപ്പെട്ട ഞങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനത്തിനടിസ്ഥാനം. ഈ ആചാര്യപരമ്പരയിലെ ഒടുവിലുത്തെ കണ്ണിയായിരുന്നു പണ്ഡിതശ്രേഷ്ഠനും പ്രപിത്യവ്യനുമായി (മുത്തച്ഛന്റെ സഹോദരൻ) രുന്നു. മാത്രമല്ല, ശങ്കരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാടിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ആണ് ഞങ്ങളുടെ അറിവിന്റെ അടിസ്ഥാനം. പൗരാണികരീതിയിൽ ശാസ്ത്രാഭ്യാസം ചെയ്യുന്നവർ അവരുടെ പരദേവതയെ - കുലദൈവങ്ങളെ ഉപാസിച്ച ശാസ്ത്രം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു. ഇപ്രകാരം പരദേവതയുടെയും മാതാപിതാക്കളുടെയും അനുഗ്രഹാശിസ്സുകളാൽ കുന്നംകുളത്തെ ആർത്താറ്റ്, അഞ്ഞൂർ, ചിറളയം ദേവാലയങ്ങൾ സന്ദർശിച്ച്ക്കുവാനുള്ള അസുലഭസന്ദർഭവും ലഭിച്ചു എന്നു പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്. നൂറ്റാണ്ടുകളായി ചൈതന്യം പരിലസിയ്ക്കുന്ന ഈ ദേവാലയങ്ങൾ എന്നെന്നും ഐശ്വര്യാഭിവൃദ്ധിയോടെ പരിലസിയ്ക്കുന്നതോടൊപ്പം സമൂഹത്തിന് അനുഗ്രഹാശിസ്സുകൾ പകരമെ എന്നും പ്രാർത്ഥിയ്ക്കുന്നു.

1811 ലെ ബൈബിൾ വിവർത്തനവും, മലയാള ഭാഷയും

ഫാ.ഡോ.ജോസഫ് ചിരൻ
റിട്ട. പ്രൊഫസർ, മലയാള വിഭാഗം,
യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജ്, ആലുവ
സഭാ ചരിത്രകാരൻ

സാമൂഹിക ജീവിതത്തിന്റെ കണ്ണാടിയാണ് സാഹിത്യം എന്നതിനാൽ പ്രാചീന കേരളീയ സംസ്കാരത്തിന്റെ ചരിത്രം തേടുന്നവർക്ക് സമകാലസാഹിത്യ പഠനം അനിവാര്യമാകും. എ.ഡി ആറും ഏഴും നൂറ്റാണ്ടുകളിലായി പൊന്നാനി തുറമുഖം മുഖേന (ആര്യന്മാരുടെ കുടിയേറ്റം - കാണിപ്പയ്യൂർ) കേരളത്തിലെത്തിയ നമ്പൂതിരി ബ്രാഹ്മണർ ഏതാനും നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കകം കേരളസംസ്കാരത്തിന്റെ ശ്രീകോവിലിൽ ആധിപത്യമുറപ്പിച്ചതായാണ് പ്രാചീന കേരള ചരിത്രവും പ്രാചീന സാഹിത്യചരിത്രവും വ്യക്തമാക്കുന്നത്. സ്ഥിരോത്സാഹികളും അദ്ധ്വാനശീലരുമായിരുന്നു ആദ്യ തലമുറകൾ. ആയുധവിദ്യ, നവീന കാർഷികവിദ്യകൾ, ആരാധനാസമ്പ്രദായം, കുടുംബജീവിതഭദ്രത തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളിലെ മികവുകൊണ്ട് കേരളത്തിന്റെ ഹൃദയം കീഴ്പ്പെടുത്തിയതിൽ അത്ഭുതപ്പെടാനില്ല. ബ്രാഹ്മണ്യത്തിന് സർവാധിപത്യം വിധിക്കുന്ന ചാതുർവർണ്യം സാമാന്യജനത ആദരപൂർവ്വം അംഗീകരിച്ചതോടെ അവരുടെ ആധിപത്യം പൂർണ്ണമായി. മനുസ്മൃതിയുടെയും മറ്റും അടിസ്ഥാനത്തിൽ വർണ്ണവിഭജനവും കുലവൃത്തികളും സർവ്വസമ്മതമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ സ്വീകാര്യമായി തോന്നിയ വർണ്ണാശ്രമ ധർമ്മങ്ങൾ പിന്നീട് അടിമച്ചങ്ങലയായി മാറി. ന്യൂനപക്ഷമായ ത്രൈവർണ്ണിക സമുദായങ്ങളെ പോറ്റാനും സംരക്ഷിക്കാനുമുള്ള ബാധ്യത ശുഭ്രനും അവർണ്ണരും ഏറ്റെടുക്കേണ്ടി വന്നതോടെ ഉപരി സമുദായങ്ങൾ അഹന്തയിലേക്കും

സുഖലോലുപത യിലേക്കും അധഃപതിച്ചു. ഈ അധഃപതിച്ച സമൂഹത്തിന്റെ ചിത്രമാണ് എ.ഡി 12 മുതലുള്ള ശതകങ്ങളിൽ എഴുതപ്പെട്ട മണിപ്രവാള കൃതികളിൽ പ്രതിഫലിച്ചു കാണുന്നത്. 11-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ വൈശികതന്ത്രം തൊട്ട് പില്ക്കാലത്തുണ്ടായ ചന്ദ്രോത്സവം വരെയുള്ള കൃതികൾ കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക അപചയത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. രാമചരിതം, രാമകഥാപ്പാട്ട്, കണ്ണശ്ശകൃതികൾ തുടങ്ങി ഭക്തിരസ പ്രധാനമായ ചില കൃതികൾ പാട്ടുശാഖയിൽ ഇക്കാലത്തുണ്ടായെങ്കിലും മണിപ്രവാള കൃതികളെ മറി കടക്കാൻ അവക്കൊന്നിനും കഴിഞ്ഞില്ല. സാംസ്കാരികമായി കേരളം അന്ന് അന്ധകാരയുഗത്തിലായിരുന്നു. 16 -ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക കാലാവസ്ഥ മലയാള കവിതാസാഹിത്യ ചരിത്രം വിലയിരുത്തുന്നത് കാണുക: സാംസ്കാരികമായ ഉപരിതല ജീർണ്ണിപ്പം ആത്മീയമായ അന്തഃസ്ഥല ജീർണ്ണിപ്പം ഒത്തുചേർന്ന ഒരവസ്ഥയാണ് മണിപ്രവാള സാഹിത്യം മൊത്തത്തിൽ അനാവരണം ചെയ്തു തരുന്നത്. തീർച്ചയായും മനുഷ്യാത്മാവിന്റെ സമഗ്രമായ തകർച്ചയെയും തളർച്ചയെയും ആണ് അത് വ്യഞ്ജിപ്പിക്കുന്നത് (ഡോ. എം. ലീലാവതി പുറം 96)

16 -ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ എഴുത്തച്ഛൻ കൃതികൾക്ക് സമൂഹത്തെ അൽപമൊക്കെ ശുദ്ധീകരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ പരിമിതമായ തോതിലേങ്കിലും ഭക്തിരസം സമൂഹത്തിലേക്ക് സന്നിവേശിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ച രാമായണമഹാഭാരത കിളിപ്പാട്ടുകൾക്ക് പോലും ഭാഷയുടെ ഗഹനതമുലം സാധാരണക്കാരിലേക്കെത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

18 -ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ സാംസ്കാരിക പരിതോവസ്ഥയെ ഡോ. ലീലാവതി വിലയിരുത്തുന്നത് കാണുക: പരദ്രോഹാരതി, വിശ്വാസരാഹിത്യം, പണക്കൊതി, കർമ്മവൈമുഖ്യം, പൊങ്ങച്ചം, ധർമ്മലോപം, കർത്തവ്യപരാങ്മുഖത ഇവയൊക്കെ നടമാടും സമകാലസമുദായം അതിന്റെ അപചയാവസ്ഥയിലാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് (കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാർക്ക്) തോന്നി. (മലയാള കവിതാ സാഹിത്യ ചരിത്രം പുറം 136)

ബ്രഹ്മാവിന്റെ മുഖത്ത് നിന്ന് ബ്രാഹ്മണനും ബാഹ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ക്ഷത്രിയനും ഊരുക്കുകളിൽ നിന്ന് വൈശ്യനും പാദങ്ങളിൽ നിന്ന് ശൂദ്രനും ആവിർഭവിച്ചു എന്ന ചാതുർവർണ്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ഭൂമികയെ തകർക്കുവാനോ ചോദ്യം ചെയ്യുവാൻ പോലുമോ എഴുത്തച്ഛൻ കൃതികൾക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല.

ജഗന്നിയന്താവായി ഒരു ദൈവമേ ഉള്ളു എന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൃഷ്ടികൾ ആകയാൽ എല്ലാ മനുഷ്യരും സഹോദരന്മാർ ആണെന്നും ജനം കൊണ്ട് എല്ലാവരും തുല്യരാണെന്നും മനുഷ്യലോകത്തിന്റെ ശാന്തിപൂർവമായ നിലനിൽപ്പിന് ത്യാഗത്തിലധിഷ്ഠിതമായ സ്നേഹമാണ് ഏക പരിഹാരമെന്നും ലോകത്തെ പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരു തത്വശാസ്ത്രം 1811 വരെയും സാംസ്കാരിക കേരളം കേൾക്കുകയോ, വായിക്കുകയോ, ചെയ്തിരുന്നില്ല.

ബംഗാളിൽ ചിന്തയുടെ ചലനങ്ങൾ

ജവഹർലാൽ നെഹ്രു എഴുതുന്നു, ഹിന്ദുമതത്തെ പരിഷ്ക്കരിക്കുവാനും നവീകരിക്കുവാനും ഉള്ള ഒരു ശ്രമം ബംഗാളിൽ ഉണ്ടായി. ക്രിസ്തുമതവും പാശ്ചാത്യചിന്തയുമായിരുന്നു ഇതിന്റെ പിന്നിലെ ശക്തികൾ. മഹാനും അഗാധപണ്ഡിതനുമായ രാജാ റാം മോഹൻ റോയ് ആയിരുന്നു ഇതിന്റെ പ്രണേതാവ് (അന്വേഷണങ്ങൾ, പഠനങ്ങൾ ഡോ കെ.എം ജോർജ്ജ് പൂറം 99) സട കൂടത്തെഴുന്നേറ്റ ഭാരതസംസ്കാരത്തിന്റെയും ഹൈന്ദവ ദർശനത്തിന്റെയും പ്രതീകം എന്ന് മോഹൻ റോയിയെ വിശേഷിപ്പിക്കാറുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്ത രൂപത്തിലുള്ള ബൈബിൾ വായിച്ച് തൃപ്തി വരാതെ അദ്ദേഹം ബൈബിൾ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ മൂലഭാഷകളായ ഹീബ്രുവും ഗ്രീക്കും പഠിച്ച് മൂലഭാഷയിൽ ബൈബിൾ പഠിച്ച് ഇങ്ങനെ എഴുതി: “ക്രിസ്തുമതം മനുഷ്യരാശിയെയെല്ലാം ഒരു നിത്യപിതാവിന്റെ മക്കളായി കരുതുന്നതിനാൽ ജാതി, വർണ്ണം, ആചാരം, രാജ്യം എന്നീ വകഭേദങ്ങൾ കൂടാതെ പരസ്പരം സ്നേഹിക്കാൻ അത് അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചു.....” (മലയാള സാഹിത്യ പഠനങ്ങൾ സുകുമാർ അഴീക്കോട് പൂറം 79). 1820 ൽ അദ്ദേഹം എഴുതിയ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ സമാധാനത്തിനും സന്തുഷ്ടിക്കും ഉള്ള മാർഗ്ഗം എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് പുസ്തകം പിൽക്കാലത്ത് അദ്ദേഹം തന്നെ സംസ്കൃതത്തിലും ബംഗാളിയിലും വിവർത്തനങ്ങൾ തയ്യാറാക്കി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. സതി, പുനർവിവാഹം, ബഹുഭാര്യത്വം, ശിശുവിവാഹം, സ്ത്രീ വിദ്യാഭ്യാസം, ജാതി എന്നീ മേഖലകളിൽ അദ്ദേഹം വിജയപൂർവ്വം നയിച്ച ഐതിഹാസിക വിപ്ലവങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമായ ഊർജ്ജവും പ്രേരണയും മുഖ്യമായി അദ്ദേഹം നേടിയത് ബൈബിളിൽ നിന്നാണ്.

നവോത്ഥാനവും ആശയവും

വിപ്ലവകരമായ നവോത്ഥാന യത്നങ്ങൾ മുളച്ചുയരുവാൻ രണ്ടു സാഹചര്യങ്ങൾ അത്യാവശ്യമാണ്. 1. സർവതോമുഖമായ സാംസ്കാരിക

അപചയം 2. നൂതനവും ഊർജ്ജസ്വലവുമായ പുരോഗമന ദർശനങ്ങളുടെ വിത്ത്. കേരളത്തിൽ സാംസ്കാരിക അപചയം അതിന്റെ പാരമ്പര്യസ്ഥിതിയിലായിരുന്നു. ഇത് 17 -ാം നൂറ്റാണ്ടു വരെയുള്ള മണിപ്രവാള സാഹിത്യ ചർച്ചയിൽ ഡോ. എം. ലീലാവതി വിലയിരുത്തിയത് നാം കണ്ടുവല്ലോ. ഈ അപചയത്തിനെതിരെ പോരാടാൻ അനുയോജ്യമായ ആശയങ്ങൾ അന്ന് കേരളത്തിൽ ലഭ്യമല്ലായിരുന്നു. സാംസ്കാരികമായ ഈ തമോയുഗത്തിൽ ക്രിസ്തുമതം പള്ളിക്കുള്ളിൽ ബൈബിൾ ആശയങ്ങൾ ആരാധനയിലൂടെ ചർച്ച ചെയ്തു എങ്കിലും പൊതുസമൂഹത്തിന്റെ ചർച്ചക്ക് വിഷയമാവാൻ പാകത്തിൽ അവ മലയാളത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. 1806 നും 1808 നും ഇടയിൽ മലയാളികളായ രണ്ടു മനുഷ്യസ്നേഹികൾ ബൈബിൾ മലയാളത്തിലേക്ക് പരിഭാഷപ്പെടുത്തി. രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടിന് മുമ്പ് നടന്ന ആ പരിഭാഷ ഇന്ന് പരിശോധിക്കുമ്പോൾ പല പോരായ്മകളും നിരീക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയും. എന്നാൽ ഒരു സാംസ്കാരിക തമോയുഗത്തിൽ വെളിച്ചം വിതറാൻ പര്യാപ്തമായ ആശയങ്ങൾ സമ്മാനിക്കാൻ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്ല മല്പാനും കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാനും സംയുക്തമായി തയ്യാറാക്കിയ ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിന് കഴിഞ്ഞു. ഒരർത്ഥത്തിൽ ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവത്തിന് ആശയപരമായ അടിത്തറ സൃഷ്ടിച്ച വാൾട്ടയർ, റൂസ്സോ എന്നിവരോടും റഷ്യൻ വിപ്ലവത്തിന്റെ ആചാര്യപദവി അലങ്കരിക്കുന്ന കാൾ മാർക്സിനും സമാനമായ ആചാര്യ പദവി നവോത്ഥാനത്തിനുതന്നെ വിപ്ലവ ചിന്തകൾ അടങ്ങിയ ബൈബിൾ മലയാളിക്ക് അച്ചടിച്ച രൂപത്തിൽ 1811 ൽ കാഴ്ച വെച്ച ഇട്ടുപ്ല മല്പാനും പീലിപ്പോസ് റമ്പാനും നൽകുവാൻ സന്ദേഹം വേണ്ട. എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും സ്രഷ്ടാവ് ദൈവമാണ്, ദൈവമാകട്ടെ സ്നേഹമാണ്. സ്നേഹിതനു വേണ്ടി ജീവനെ കൊടുക്കുന്നതിനേക്കാൾ വലിയ സ്നേഹമില്ല. അയൽക്കാരനെ നിന്നെപ്പോലെ സ്നേഹിക്കണം. ആരുടെയും വസ്തുവകകളെ അഭിലാഷപൂർവ്വം മോഹിക്കരുത്, ചിന്ത കൊണ്ടോ വാക്കു കൊണ്ടോ പോലും ആരെയും മുറിവേൽപ്പിക്കരുത് തുടങ്ങിയ ബൈബിൾ സന്ദേശങ്ങൾ അതുവരെ കേരളം കേൾക്കാത്ത, കേരളം കേൾക്കാൻ കൊതിച്ച ആശയങ്ങൾ ആയിരുന്നു. ഈ ആശയങ്ങൾ കേരളത്തിനു സമ്മാനിച്ചു എന്നതാണ് 1811 ലെ മലയാളം ബൈബിളിന്റെ കേരള നവോത്ഥാന ചരിത്രത്തിലെ മൂല്യവും പ്രസക്തിയും. 1811 ലെ മലയാളം ബൈബിൾ നൽകിയ സന്ദേശം കേട്ടു പിറന്ന ഒരു തലമുറയാണ് അര നൂറ്റാണ്ടിനു ശേഷം കേരള സാംസ്കാരിക ചരിത്രത്തിൽ നവോത്ഥാന നായകന്മാരായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്.

1811 ലെ ബൈബിളിന്റെ കഥ

1806 ൽ ആറാം മാർത്തോമ്മാ നിർദ്ദേശിച്ചതിൽ പ്രകാരം ഡോ. ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാനാനെ കണ്ട് ചർച്ച നടത്തിയ രണ്ടു സുറിയാനി പണ്ഡിതന്മാരുടെ ചുമതലയിൽ വേദപുസ്തക വിവർത്തനം എന്ന ചുമതല ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഈ രണ്ടു പേർ ആരെന്ന് അച്ചടിച്ച ബൈബിളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. ബുക്കാനാനും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. എന്നാൽ വിവർത്തനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് മൂന്നു പേരുണ്ടെന്ന് ബുക്കാനാന്റെ സ്മരണകൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. സുറിയാനി ബൈബിളിൽ നിന്ന് വിവർത്തനം നിർവഹിച്ച കുന്നംകുളം പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് മല്പാനും കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാനും മലയാള അക്ഷരങ്ങൾ കൊത്തിയുണ്ടാക്കാൻ അച്ചുണ്ടാക്കാൻ - അദ്ധ്വാനിച്ച തമിഴ്നാട്ടുകാരൻ തിമ്മയ്യ പിള്ളയും ആണ് ആ മൂന്ന് പേർ എന്ന് പരമ്പരാഗതമായി വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടുപോരുന്നു. പകലോമറ്റം കുടുംബവാഴ്ച അവസാനിപ്പിച്ച് തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സഭയിൽ മെത്രാൻ സ്ഥാനികൾ ഉണ്ടാകണം എന്ന ആശയത്തിന്റെ പ്രചാരകൻ ആയതു കൊണ്ടാകാം പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് മല്പാന്റെ പേര് നിരണം ഗ്രന്ഥവരി തമസ്കരിച്ചത്. അജ്ഞാതകർതൃകമായ ആ ചരിത്രകൃതി നമ്പൂതിരിമാരുടെ ആധിപത്യം ചരിത്രപരമായി സാധ്യകരിക്കാൻ എഴുതപ്പെട്ട കേരളോല്പത്തി, കേരള മഹാത്മ്യം തുടങ്ങിയ അജ്ഞാതകർതൃകങ്ങളായ ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളെ പോലെ പകലോമറ്റം കുടുംബവാഴ്ച മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹ മുതൽ ആരംഭിക്കുന്നു എന്ന് സ്ഥാപിക്കുവാൻ എഴുതപ്പെട്ട അജ്ഞാത കർതൃകമായ കൃതിയാണെന്ന് ചരിത്രകാരന്മാർ ഇതിനകം നിരീക്ഷിച്ചത് ഇവിടെ ഓർക്കാവുന്നതാണ്. 1816 ൽ തൃപ്പൂണിത്തുറ പള്ളി സന്ദർശിച്ച കൽക്കട്ട ആംഗ്ളിക്കൻ ബിഷപ്പ് മിഡിൽട്ടനോട് 1811 ലെ മലയാള ബൈബിൾ വിവർത്തനം ചെയ്തത് 1816 ൽ മലങ്കരസഭയെ ഭരിക്കുന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് ആണെന്ന് ഇടവകക്കാർ പറഞ്ഞതായി ബിഷപ്പ് മിഡിൽട്ടന്റെ ജീവചരിത്രം 1831 ൽ രാജ്യവ്യാപകമായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ചാൾസ് വെബ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. (പുറം 284-292) (ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഇന്റർനെറ്റ് എഡിഷൻ വെബ്സൈറ്റിൽ ലഭ്യമാണ്) അവിടെ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസിന്റെ പേർ മാത്രമാണ് വിവർത്തകന്റെ പേർ ആയി കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. വിവർത്തനം 1811 ൽ ബോംബെയിൽ നിന്ന് അച്ചടി എത്തിച്ചതും വിതരണം ചെയ്തതും പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാൻ ആയതു കൊണ്ടാകാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേർ മാത്രം ആളുകളുടെ ഓർമ്മയിൽ നിലനിന്നത്. (കായംകുളം റമ്പാൻ 1811 ൽ അന്തരിച്ചിരുന്നു)

ബൈബിൾ വിവർത്തകരെപ്പറ്റി നിരവധി തെളിവുകൾ ഉള്ളത് താഴെ ചേർക്കുന്നു.

1. പ്രതിമാസ വേതനം പറ്റുന്ന മൂന്നു പേർ വിവർത്തനത്തിൽ വ്യാപൃതരായിരുന്നു. (മെമ്മോയേഴ്സ് ഓഫ് ബുക്കാനാൻ - പുറം 97)

2. ബിഷപ്പ് മിഡിൽട്ടന്റെ ജീവചരിത്രം- അവരുടെ മിക്ക പള്ളികളിലും ബൈബിളിന്റെ മലയാള പരിഭാഷ ഉണ്ടായിരുന്നു. കുട്ടികൾക്കു പോലും ഗ്രഹിക്കത്തക്കവിധം അത് ലളിതവും പ്രയോജനപ്രദവുമെന്ന് അവർ കരുതുന്നു. ജോസഫ് റമ്പാനാണ് അത് തയ്യാറാക്കിയത്. അദ്ദേഹമാണിപ്പോഴത്തെ (1816) മെത്രാൻ. മാർ ദിവനാസ്യോസ് എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര്. (പുറം 284-292, ഇന്റർനെറ്റിൽ ഈ ജീവചരിത്രം ലഭ്യമാണ്)

3. റെയ്നോൾഡ് വാഗർ - ലേഖനം, വിവ. ഫാ. ഡോ. റജി മാത്യു. ഇംഗ്ലീഷ് ചർച്ച് മിഷനും മലയാളം ബൈബിളും എന്ന ലേഖനത്തിൽ വാഗർ ജർമ്മൻ ഭാഷയിൽ എഴുതുന്നു. ഇതിൽ ജോസഫ് അഥവാ റമ്പാൻ ജോസഫ് അന്ന് പ്രധാന ചുമതല വഹിച്ചിരുന്നതെന്ന് പറയുന്നു (പുറം-109, റെയ്നോൾഡ് വാഗർ - ഇംഗ്ലീഷ് ചർച്ച് മിഷനും മലയാളം ബൈബിളും)

4. ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിന്റെ സാക്ഷ്യം: കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി ചാപ്പലിൽ സ്ഥാപിച്ച മാർബിൾ ഫലകങ്ങൾ പഴയ സെമിനാരി സ്ഥാപകനെ മലയാള ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിന്റെ സംരംഭകൻ എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

5. റവ. ടി.വി തോമസ് (ബൈബിൾ സൊസൈറ്റി - കേരളഘടകം) മാർത്തോമ്മാ സഭയിലെ റവ. ടി.വി തോമസ് മലയാളബൈബിൾ ചരിത്ര പശ്ചാത്തലം എന്ന ലേഖനത്തിൽ എഴുതുന്നു : മലയാളം ബൈബിൾ പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയത് സുറിയാനി ബൈബിളിൽ നിന്നായിരുന്നു. തിമ്മയ്യാ പിള്ള, കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ, പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് കത്തനാർ എന്നിവർ ചേർന്നാണ് സുവിശേഷഭാഗങ്ങൾ മലയാളത്തിലേക്ക് തർജ്ജമ ചെയ്തത്. (ചർച്ച് വീക്കിലി, 1989 മെയ് 29 വാല്യം-37, ലക്കം-21 വിശുദ്ധബൈബിൾ വിശേഷാൽ പതിപ്പ്)

6. “ബൈബിൾ നൂറ്റാണ്ടുകളിലൂടെ”- ദൈവശാസ്ത്ര സാഹിത്യസമിതിയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ബാംഗ്ലൂർ U.T.C യിലെ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ശ്രീ. പി.ടി കുരുവിള എന്ന മാർത്തോമ്മാ സഭയിലെ ഗ്രന്ഥകാരൻ എഴുതിയ ബൈബിൾ നൂറ്റാണ്ടുകളിലൂടെ എന്ന

ഗവേഷണഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നതിപ്രകാരമാണ് : തിമ്മയ്യാപിള്ളയും മൂന്ന് പുരോഹിതന്മാരും തിരുവചനത്തിന്റെ മലയാളത്തിലേക്കുള്ള തർജ്ജമ ചെയ്തു. കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാച്ചനും പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് റമ്പാച്ചനും ഇതിൽ പ്രധാനികളായിരുന്നു. (പുറം-108, 1971, കോട്ടയം)

7. കേരള ക്രൈസ്തവ സംസ്കാരം ബിരുദ-ബിരുദാനന്തര തലത്തിൽ കേരളസംസ്കാരം (മലയാളം സബ്സിഡിയറി) വിഷയത്തിൽ കേരളത്തിലെ സർവ്വകലാശാലകളുടെ സിലബസ് പ്രകാരം തയ്യാറാക്കപ്പെട്ട റഫറൻസ് ഗ്രന്ഥമാണ് മാർത്തോമ്മാ സഭാംഗമായ റവ. മാത്യു ഡാനിയേലിന്റെ കേരളസംസ്കാരം അതിൽ പറയുന്നു: കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ ആണ് വിവർത്തനത്തിൽ മുഖ്യ പങ്ക് വഹിച്ചത്. പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് റമ്പാന്റെയും തിമ്മയ്യാപിള്ളയുടെയും സഹകരണം അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചു. (പുറം-88)

8. പത്രോസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്: സ്ലീബാദാസ സമൂഹസ്ഥാപകനും മിഷനറി വീരനും ചരിത്രഗവേഷകനും സെറാംബൂർ ബിരുദധാരിയും ആയ പത്രോസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് 1948 കുംഭം മലങ്കരസഭാ മാസികയിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതി: പുസ്തകസഞ്ചയത്തിലെ പഴയ ലിസ്റ്റിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതി കാണുന്നു, മലയാള വേദപുസ്തകം നാലു സുവിശേഷങ്ങൾ തിമ്മയ്യാ പിള്ളയും റമ്പാന്മാരും കൂടി തർജ്ജമ ചെയ്തത് മലയാളത്തിലെ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വക ഫാബ്രീഷ്യസിന്റെ തമിഴ് തർജ്ജമയിൽ നിന്ന് ബോംബെ 1811 കായംകുളം മനങ്ങനഴിയം കുടുംബത്തിലെ ഒരംഗമായിരുന്ന കായംകുളത്ത് പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ, പിന്നീട് മെത്രാപ്പോലീത്ത ആയ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് കത്തനാരും വേറൊരു കത്തനാരും ഭാഷാന്തരത്തിൽ റമ്പാനെ സഹായിച്ചു. (മലയാളഭാഷയിൽ അച്ചടിച്ച ഒന്നാമത്തെ വേദപുസ്തകം എന്ന ലേഖനം)

9. 1811 ലെ മലയാള ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിൽ ഒരാൾ മാത്രമേ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ എന്ന് നിരണം ഗ്രന്ഥവരിയിലെ ഏകപക്ഷീയമായ പ്രസ്താവന അടിസ്ഥാനരഹിതമായത് അവിതർക്കിതമായി വ്യക്തമാകുന്ന തെളിവ് ഈ വ്യാഖ്യാതാവ് ആ പ്രാചീനകൃതിയുടെ വ്യാഖ്യാനം തയ്യാറാക്കുവാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ശ്രദ്ധയിൽപെട്ടു.

നാലു സുവിശേഷങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേതായ വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിൽ കേവല വിവർത്തനം മാത്രമേ കാണുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ മർക്കോസ്, ലൂക്കോസ്, യോഹന്നാൻ എന്നീ സുവിശേഷങ്ങളുടെ വിവർത്തനങ്ങളിൽ വിവർത്തനത്തോടൊപ്പം പ്രസ്കൃതമായ

ഒത്തുവാക്യങ്ങൾ കൂടെ തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഉൽപ്പത്തി പുസ്തകം മുതൽ വെളിപാട് പുസ്തകം വരെയുള്ള വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ ഒത്തുവാക്യങ്ങൾ ഉചിതവും പ്രസ്താവുമായ സ്ഥാനത്ത് ചേർത്തു കൊണ്ട് ആ മൂന്ന് സുവിശേഷങ്ങൾ പഠനവിധേയമാക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് സൗകര്യം ഒരുക്കിയിരിക്കുകയാണ്. മൂലഭാഷയായ സുറിയാനി പെഷിത്തയിലോ വിവർത്തനത്തിന് മാതൃകയായി സ്വീകരിച്ച തമിഴ് വിവർത്തനത്തിലോ ഒത്തുവാക്യങ്ങൾ നൽകിയിട്ടില്ല. ഈ പ്രകടമായ വിവർത്തനശൈലീക്രമം രണ്ടു വിവർത്തകരുടെ സാന്നിധ്യം സംശയാതീതമായി വ്യക്തമാക്കുന്നു. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാനും ശേഷം മൂന്ന് സുവിശേഷങ്ങൾ പ്രായേണ കൂടുതൽ വേദപണ്ഡിതനായ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് മൽപാനും തയ്യാറാക്കിയിരിക്കണം. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങൾ കായംകുളം റമ്പാൻ നേരത്തെ വിവർത്തനം ചെയ്യാനാരംഭിച്ചതായി ചില സൂചനകൾ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം ആ സുവിശേഷത്തിന്റെ വിവർത്തനം പൂർത്തിയാക്കി ഇട്ടുപ്പ് മൽപാനെ ഏൽപ്പിച്ചിരിക്കണം. അദ്ദേഹം ശേഷം മൂന്ന് സുവിശേഷങ്ങൾ പഠന സാധ്യതയെ മുൻനിർത്തി ഒത്തുവാക്യങ്ങൾ കൂടെയുള്ള വിവർത്തനം തയ്യാറാക്കി അച്ചടിപ്പിക്കാൻ ബോംബെയിലേക്ക് കൊടുത്തയച്ചിരിക്കണം. തമിഴ് മാതൃകയിൽ അച്ചുകൾ കൊത്തിയുണ്ടാക്കിയത് തിമ്മയ്യാപിള്ളയാണ്. അതാണ് ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പങ്ക്. ഇവിടെ കാണിച്ച ശൈലീഭേദം എന്ന ആഭ്യന്തരതെളിവ് നാളിതുവരെ ആരും പരിശോധിച്ച് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. പുസ്തകത്തെപ്പറ്റി അഭിപ്രായം എഴുതുന്നവർ 1811 ലെ ബൈബിൾ വിവർത്തനം നേരിട്ട് പരിശോധിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ പ്രമാണം ഒഴിവാക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നു.

10. 1811 ലെ മലയാളം ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാൻ വഹിച്ച പങ്ക് സംശയരഹിതമാണ്. (ജെ.സി ദേവ മരുപ്പച്ച ലേഖനം, ആഗസ്റ്റ് 5, 2010, വാല്യം- 14, ലക്കം 15, പുറം- 3-5)

11. മാത്യൂസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാ: “മലയാളഭാഷയിൽ വി. വേദപുസ്തകം പരിഭാഷപ്പെടുത്തുകയും ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം കേരളത്തിൽ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തത് ഈ പിതാവിന്റെ നേട്ടങ്ങളിൽ ചിലവ മാത്രമാണ്”. പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദിവനാസേയ്യാസ് ഒന്നാമനെ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സിനഡ് നിശ്ചയപ്രകാരം സഭാജ്യോതിസ് ആയി പ്രഖ്യാപിച്ച് പുറപ്പെടുവിച്ച പൊതു സർക്കുലർ.

12. മലയാള കവിതയും ബൈബിളും ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ. കോട്ടയം എം.ജി യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ സമർപ്പിച്ച് ഗവേഷണബിരുദം

നേടിയ പ്രബന്ധത്തിൽ നിന്ന് “.....ലാണ് മലയാളത്തിൽ ആദ്യമായി നാലു സുവിശേഷങ്ങൾ അച്ചടിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാനാന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ കേരള സുറിയാനി സഭയിലെ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് റമ്പാൻ (പിന്നീട് കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി സ്ഥാപകൻ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത), കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ തുടങ്ങിയവർ സുറിയാനി ഭാഷയിൽ നിന്നും വിവർത്തനം ചെയ്ത സുവിശേഷഭാഗങ്ങൾ ബോംബെയിലെ കൊറിയർ പ്രസ്സിൽ അച്ചടിക്കുകയാണ് ”

13. പൗലോസ് ദിതീയൻ കത്തോലിക്കാ: “ബൈബിളിന്റെ മലയാളവിവർത്തനത്തെ സംബന്ധിച്ചും അതിന്റെ പിന്നിൽ വളരെയധികം പ്രവർത്തിച്ച പുലിക്കോട്ടിൽ ഒന്നാമൻ തിരുമേനിയുടെ സംഭാവനകളെ പറ്റിയും കേരളസംസ്കാരത്തിലും മലയാളഭാഷയിലും ഈ വിവർത്തനം ചെലുത്തിയ സ്വാധീനത്തെപ്പറ്റിയും വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ശാസ്ത്രീയമായി അപഗ്രഥിക്കുന്ന പ്രസ്തുതഗ്രന്ഥം മലയാള സാഹിത്യത്തിനും ചരിത്ര അന്വേഷികർക്കും തീർച്ചയായും ഒരു മുതൽക്കൂട്ടാണ്”. പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമൻ 1811 ലെ മലയാളം ബൈബിൾ എന്ന പുസ്തകത്തിന് എഴുതിയ ആശംസയിൽ നിന്ന്.

14. ബൈബിളും മലയാളവും, പ്രൊഫ. സുകുമാർ അഴീക്കോടിന്റെ സഹായത്തോടെ ഡോ. റോസി തമ്പി കോഴിക്കോട് സർവ്വകലാശാലയിൽ സമർപ്പിച്ച വിഖ്യാതമായ ബൈബിളും മലയാളവും എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇപ്രകാരം കാണാം, സുറിയാനി പണ്ഡിതനായ കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാനും കുന്നംകുളത്തുകാരനായ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാനും തമിഴ് പണ്ഡിതനായ തിമ്മയ്യാപിള്ളയും കൂടിയാണ് ഈ വിവർത്തനം നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുള്ളത്. ബുക്കാനാന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ നടന്ന ശ്രമമായതു കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിലാണ് പ്രധാനമായും ഈ ഗ്രന്ഥം അറിയപ്പെടുന്നത്. (പുറം-86)

1811 ലെ പ്രഥമ ബൈബിൾ മലയാളവിവർത്തനത്തിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാന്റെ (ജോസഫ് റമ്പാൻ) പങ്കാളിത്തം സ്ഥാപിക്കുവാൻ മേൽ കാണിച്ച ആധികാരികഗ്രന്ഥത്തിലെ തെളിവുകൾ പര്യാപ്തമാണ്.

കേരള നവോത്ഥാനത്തെ യാഥാർത്ഥ്യമാക്കിയ ബൈബിൾ ദർശനം

മനുഷ്യനെക്കുറിച്ചും പ്രകൃതിയെക്കുറിച്ചും സ്രഷ്ടാവിനെക്കുറിച്ചും ബൈബിൾ നൽകിയ ഉൾക്കാഴ്ചകൾ കേരളത്തിൽ ഒരു സാമൂഹ്യവിപ്ലവം

അനിവാര്യമാക്കി. ജീവിതം അമൂല്യമാണെന്നും ലോകവും മനുഷ്യനും ദൈവസൃഷ്ടിയാണെന്നും മനുഷ്യന്റെ ഉണ്മ ദൈവദത്തമാണെന്നും ആകയാൽ മനുഷ്യന് ദൈവത്തോട് അളവറ്റ കടപ്പാടുണ്ടെന്നും ബൈബിൾ വ്യക്തമാക്കി. ഈ തത്വങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ കേരളീയർക്ക് സഹായകമായി തീർന്നത് മലയാള ബൈബിളിന്റെ ആവിർഭാവത്തോടെ ആയിരുന്നു. ഫലേച്ഛ കൂടാതെയുള്ള സൽകർമ്മങ്ങൾ കൊണ്ട് മനുഷ്യൻ ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കണം. ഇത് വൈയ്കതീകമുക്തിയുടെ പ്രശ്നമല്ല, അടിച്ചേൽപ്പിക്കപ്പെട്ട നിയമവും അല്ല, മനുഷ്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട ധർമ്മമാണ്. ഈ ധർമ്മത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിക്കുന്നത് അധർമ്മം അഥവാ പാപം. ഭാരതീയ ചിന്തയിൽ കർമ്മതലത്തിൽ പാപത്തെ പരിമിതപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ ബൈബിൾ പാപത്തിന്റെ മാനസികതലത്തേയും പരിഗണിച്ചു. പിൽക്കാലത്ത് ശ്രീരാമകൃഷ്ണ പരമഹംസർ, സ്വാമി വിവേകാനന്ദൻ, മഹാത്മാഗാന്ധി തുടങ്ങിയവർ ഈ ഗിരിപ്രഭാഷണതത്വങ്ങൾ സ്വന്തം ജീവിതക്രമമായി വളർത്തിയെടുത്തു. എന്നത് വിസ്മരിക്കാവുന്ന കാര്യമല്ല. തന്നോടും അയൽക്കാരനോടും ദൈവത്തോടും ഉള്ള പ്രതിബദ്ധതയിൽ ജീവിതപ്രമാണത്തെ ബൈബിൾ ദർശനം ക്രമീകരിച്ചു. ഈ ദർശനത്തിന്റെ വിളകളാണ് ദശാബ്ദങ്ങൾകഴിഞ്ഞ് കേരളനവോത്ഥാന ചരിത്രകാരന്മാർ എന്നറിയപ്പെടുന്ന ആദ്യകാല നായകന്മാർക്ക് ജന്മം നൽകിയത്.

ബൈബിൾ ദർശനത്തെ പറ്റി ഒരു നിരൂപകൻ എഴുതിയത് ഇപ്രകാരം: ക്രിസ്തുവിന് മുമ്പ് ജീവിച്ചിരുന്ന ഏതൊരു തത്വചിന്തകനും ശത്രുവിനെ സ്നേഹിക്കാവുന്നിടത്തോളം സ്നേഹ സങ്കല്പത്തെ ഉയർത്തിയില്ല. സ്വന്തം സഹോദരന്റെ മനസ്സിൽ അങ്കുരിക്കുന്ന വൈരം തിരിച്ചറിയുകയും അത് ഇല്ലാതാക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഉദാത്തവ്യക്തിത്വമാണ് ക്രിസ്തു വിഭാവനം ചെയ്തത്. പൊടിയിൽ പുളയുന്ന മനുഷ്യരിൽ ഒരാളായി സഹനശരമേറ്റു കൊണ്ട് സ്വന്തം ജീവരക്തത്തിലൂടെ താൻ ഉയർത്തിപിടിച്ച തത്വശാസ്ത്രം തെളിയിക്കുക കൂടി ചെയ്യാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ കുരിശേറ്റത്തിന് കഴിഞ്ഞു. കുരിശേറിയ ക്രിസ്തു ജീവനോടെയുള്ള ക്രിസ്തുവിനേക്കാൾ മനുഷ്യനെ പിടിക്കാൻ ശക്തനായിരുന്നു. - (ബൈബിളിന്റെ സുഗന്ധം)

ബൈബിൾ വിവർത്തനം

1811 ൽ അച്ചടിച്ച് വിതരണം ചെയ്ത മലയാളവേദപുസ്തക വിവർത്തനത്തെ അതീവസാഹസം എന്നാണ് വിശേഷിപ്പിക്കേണ്ടത്. അക്കാലംവരെ ഇത്രയും ബൃഹത്തായ ഒരു ഗദ്യകൃതി മലയാളത്തിൽ രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല. ലേഖനവിദ്യ പോലും ഏകീകൃതമോ സാർവ്വത്രികമോ

ആയിരുന്നില്ല. സാധാരണക്കാരുടെ ഇടയിൽ അക്ഷരാഭ്യാസം പോലും സാർവ്വത്രികമായിരുന്നില്ല. പള്ളികളിൽ വൈദികർക്ക് ആരാധനാമദ്ധ്യേ പരസ്യമായി വായിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് ഈ വിവർത്തനം തയ്യാറാക്കി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. എങ്കിലും സാധാരണവൈദികർക്ക് സുറിയാനി ഭാഷയിൽ ലഭിക്കുന്ന പരിശീലനം പോലും മലയാളഭാഷയിൽ ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. അക്ഷരങ്ങൾ കൂട്ടിവായിക്കുവാനുള്ള പ്രാഥമിക ഭാഷാജ്ഞാനമേ കൂട്ടിക്ക് പള്ളിക്കൂടത്തിൽ നിന്നും ലഭിക്കുമായിരുന്നുള്ളൂ. വിദഗ്ദ്ധ ഭാഷാ പരിശീലനവും കാവ്യ സംസ്കാരവുമൊക്കെ ബ്രാഹ്മണ ക്ഷത്രിയ - വൈശ്യ വിഭാഗങ്ങളടങ്ങിയ ത്രൈവർണ്ണീക വിഭാഗങ്ങൾക്ക് മാത്രമേ ലഭിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ഇന്ന് നാം ഉപയോഗിക്കുന്ന മിക്ക സംസ്കൃതപദങ്ങളും അക്കാലത്ത് ഭാഷയിൽ അപരിചിതങ്ങൾ ആയിരുന്നു. ഉദാത്തചിന്തകളും നിയമവ്യാഖ്യാനങ്ങളും നിർവചനങ്ങളും തയ്യാറാക്കുവാൻ ആവശ്യമായ പദസമ്പത്ത് മലയാളഭാഷക്ക് അക്കാലത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മറ്റൊരു ഭാഷയിലെ സാഹിത്യം ഉൾക്കൊള്ളാൻ ആവശ്യമായ പദസമ്പത്തില്ലായ്മ പോലെ മലയാളഭാഷയിലുള്ള വ്യുൽപ്പത്തിക്കുറവും പ്രതിബന്ധമായിരുന്നു. ഏറെക്കുറെ ശൂന്യമായതും അതീവ ദരിദ്രവുമായ ഈ സാഹചര്യങ്ങളിലാണ് ബൈബിളിന്റെ മലയാള പരിഭാഷ ജനം കൊള്ളുന്നത്. മൂലഭാഷയായ സുറിയാനിയോട് ആക്ഷരീകമായി സത്യസന്ധത പുലർത്തണമെന്ന് വൈദികർ കൂടിയായ വിവർത്തകർക്ക് നിർബന്ധമായിരുന്നു. സംസ്കൃതാനഭിജ്ഞരായ ശ്രോതാക്കൾക്ക് ഗ്രഹിക്കുവാൻ തമിഴ് മിശ്രണം ചെയ്ത പദപ്രയോഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാതെ നിർവ്വാഹമില്ലായിരുന്നു. ദേവാലയ രാധനകൾ അക്കാലത്ത് പൂർണ്ണമായും സുറിയാനി ഭാഷയിൽ നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ അവർക്ക് അത്യാവശ്യം സുറിയാനിപദങ്ങൾ അറിയാമായിരുന്നു. തന്മൂലം വിവർത്തകർ സുറിയാനി പദങ്ങൾ, സർവ്വസാധാരണമായിട്ടുള്ള സുറിയാനിപദങ്ങൾ അതേപടി വിവർത്തനത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുവാൻ മടിച്ചില്ല. ബൈബിൾ പോലെ ഉദാത്തമായ ഒരു ഗ്രന്ഥം മലയാളത്തിലേക്ക് പകർത്താൻ മാത്രം ആവശ്യമായ ഭാഷാജ്ഞാനം വിവർത്തകർക്കും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്ന് വിവർത്തനത്തിലെ പല ഭാഗങ്ങളും തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് ഭാഷയിൽ അവർക്കുള്ള പരിചയക്കുറവുമാത്രമാകണമെന്നില്ല. ഭാഷയുടെ വളർച്ചയുടെ പരിമിതിയും കാരണമാകാം. ഏതായാലും ഇങ്ങനെ ശരാശരി അനുവാചകർക്ക് വിവർത്തനത്തിലെ പല പ്രയോഗങ്ങളും ഗ്രഹിക്കുവാൻ പ്രയാസമുണ്ട്. ഈ വക ദുർഘടങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേയാണ് രണ്ടു സ്വദേശി വൈദികർ ഈ ഹിമാലയം കീഴടക്കുവാൻ സാഹസികമായി ഉദ്യമിച്ചത്. തന്മൂലം ആ വിവർത്തനത്തിന് എന്തെല്ലാം പോരായ്മകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഭാഷാസാഹചര്യങ്ങളിൽ അവ ക്ഷന്തവ്യമാകുന്നു.

വൃഞ്ജനാക്ഷരങ്ങളിൽ ഖരാനുനാസികങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന തമിഴ് മാതൃഭാഷയായ തിമയ്യാപിള്ള അക്ഷരങ്ങൾ കൊത്തിയുണ്ടാക്കിയതിനാലാവാം അക്ഷരശുദ്ധിയിലും ധാരാളം പിഴവുകൾ കാണാനുണ്ട്. അതിഖരം, മുദു, ഘോഷം തുടങ്ങിയ വർഗ്ഗക്ഷരങ്ങളുടെ വ്യവസ്ഥകൾ കൃത്യമായി പാലിക്കുവാൻ അച്ചടിയിൽ സാധിക്കാതെ പോയിട്ടുണ്ട്. ഈ വക പരിമിതികൾ ഏറെയുണ്ടെങ്കിലും 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന് മുമ്പുള്ള മലയാളഭാഷാഗദ്യത്തിന്റെ സ്വരൂപം പരിചയപ്പെടുത്തുവാൻ സഹായകമായ മറ്റൊരു ഗദ്യഗ്രന്ഥം മലയാളത്തിലുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ല.

ഈ വിശിഷ്ട ഗ്രന്ഥം മലയാളഭാഷാപഠനഗവേഷകരുടെ ശ്രദ്ധയിൽ നാളിതുവരെ പരിഗണനാത്മകമായി വന്നിട്ടില്ല. കൂടുതൽ പഠനത്തിന് ഗവേഷകരേയും ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞരേയും ക്ഷണിച്ചു കൊണ്ട് നിരീക്ഷകന്റെ പ്രകടമായ ചില പ്രാഥമികമായ നിരീക്ഷണങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

1. ബൈബിളിലെ നാല് സുവിശേഷങ്ങളും അധ്യായങ്ങളും വാക്യങ്ങളുമായി അക്കമിട്ട് തിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വിവർത്തകർ അധ്യായം, വാക്യം എന്നീ പദങ്ങൾ ഒരിടത്തും ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ല. തൽസ്ഥാനത്തേക്ക് സുറിയാനി പദങ്ങളായ കേപ്പാലയോൻ, പോസുക്കോ എന്നിവ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്താവാം ഇതിന് കാരണം? തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛൻ സംസ്കൃതത്തിൽ നിന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്ത അധ്യായമരമായണം, ഭാരതം എന്നീ കിളിപ്പാട്ട് കൃതികളിൽ മൂലഭാഷയായി ഉപയോഗിച്ച കാണ്ഡം, പർവ്വം എന്നീ പദങ്ങളാണ് യഥാക്രമം ഉപയോഗിച്ച് അധ്യായവിഭജനം നടത്തിയിട്ടുള്ളത്. ആ മാതൃക പിൻതുടർന്ന് നമ്മുടെ വിവർത്തകരും മൂലഭാഷയിലെ പദങ്ങൾ തൽസ്ഥാനമായി ഉപയോഗിച്ചു എന്ന് ന്യായമായും കരുതാം.

2. പ്രസ്തുത കൃതിയിൽ ഉപയോഗിച്ച അക്കങ്ങൾ സ്വാഭാവികമായും മലയാള അക്കങ്ങൾ ആണ്. എന്നാൽ അവ എഴുതുന്നതിൽ നമുക്ക് ഇന്ന് അപരിചിതമായ ഒരു സങ്കേതം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത് കൗതുകകരമാണ്. നാമിന് സംഖ്യകളുടെ സ്ഥാനം നോക്കിയാണ് അവയുടെ മൂല്യം നിശ്ചയിക്കാറ്. ഒന്ന്, പത്ത്, നൂറ്, ആയിരം എന്ന മൂല്യങ്ങൾ അക്കത്തിന്റെ സ്ഥാനം നോക്കിയാണ് നാം നിശ്ചയിക്കുന്നത്. എന്നാൽ രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടു മുമ്പു വരെ ഇതായിരുന്നില്ല സ്ഥിതി. പത്ത്, നൂറ്, ആയിരം എന്നിവയുടെ മൂല്യങ്ങൾ കുറിക്കാൻ ഓരോ സംഖ്യാസങ്കേതം ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ സങ്കേതം ചേർത്താണ് പത്ത്, നൂറ്, ആയിരം എന്നിവ രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. പത്തിന് “ധ” എന്നും നൂറിന് “ന” എന്നും

ആയിരത്തിന് “നമ” എന്നുമായിരുന്നു ആ സങ്കേതങ്ങൾ. ആ സങ്കേതമനുസരിച്ച് 6666 എന്നെഴുതിയിരുന്നത് നേമനേധേ എന്നാണ്. അക്കം മലയാളത്തിലാവുമ്പോൾ നനമനനനനയന. ഈ സമ്പ്രദായം നമ്മുടെ പഴയ താളിയോലഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണുന്നുണ്ട്. ഈ സങ്കേതം 1811 ലെ ബൈബിളിലും സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. വാക്യവും അധ്യായവും പേജുനമ്പറും എഴുതുന്നതിൽ യഥേഷ്ടം ഈ സങ്കേതം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്.

3. സംവൃത “ഉ” കാരം എവിടെയും ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ല. സന്ദർഭോചിതമായി അതിന്റെ ഉച്ചാരണം നടത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അക്കാലത്ത് സംവൃത “ഉ” കാരത്തിന് ഇന്ന് നാം ഉപയോഗിക്കുന്ന ചന്ദ്രക്കല ഉപയോഗത്തിൽ വന്നിട്ടില്ലായിരുന്നു. മുൻ വിനയച്ച രൂപങ്ങളും മുറ്റുവിനയും ജാഗ്രത കുറഞ്ഞാൽ തെറ്റിപ്പോകും.

4. സുറിയാനിയിൽ ബ്രേ എന്ന പദത്തിന് അവന്റെ പുത്രൻ എന്നാണ് അർത്ഥം. മലയാളത്തിൽ വിവർത്തനം ചെയ്യുമ്പോൾ ബ്രേദ് അബ്രഹാം എന്ന വാക്കിന് അബ്രഹാമിന്റെ പുത്രൻ എന്ന് മലയാളശൈലിയിൽ മതിയാകും. എന്നാൽ സുറിയാനിയോട് ആക്ഷരികമായി സത്യസന്ധത പുലർത്തുവാൻ അബ്രഹാമിന്റെ അവന്റെ പുത്രൻ എന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകത്തിൽ ഈ പ്രവണത ആദിയോടന്തം കാണാവുന്നതാണ്.

5. നാമവിശേഷണങ്ങളിൽ നിന്നും മറ്റും നാമരൂപം വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുവാൻ താം എന്ന പ്രത്യയം നാം അനുപ്രയോഗമായി ചേർക്കാറുണ്ട്. പിതൃതാം, മാതൃതാം എന്നിവ ഉദാഹരണം. എന്നാൽ ഈ താം എന്ന പ്രത്യയം സുഖം എന്ന പദം ലോപിച്ച് പ്രത്യയമായി തീർന്നതാണ് എന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന തദ്ധിത രൂപങ്ങൾ ഈ ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്. ദൈവസുഖം = ദൈവം എന്ന സ്ഥാനം, അച്ചസുഖം = അച്ചൻ എന്ന സ്ഥാനം, പട്ടസുഖം = പട്ടം എന്ന സ്ഥാനം, ദേവസുഖം എന്ന പദം ആദ്യം ദേവസ്വമായും പിന്നീട് ദേവത്വമായും സങ്കോചിക്കുന്ന ഭാഷാപരിണാമം പഠനാർഹമാണ്. സുഖം എന്ന പദമാണ് നാമരൂപങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാൻ അനുപയോഗിച്ചിരുന്നത്. അത് പിന്നീട് സങ്കോചിച്ചിട്ടാണ് “താം” എന്ന പ്രത്യയമായത് എന്ന് അനുമാനിക്കുവാൻ ഈ ബൈബിളിൽ കാണുന്ന സുഖ പ്രയോഗങ്ങൾ സഹായിക്കുന്നു.

6. മലയാളഭാഷയിൽ വിശേഷണപദമോ വിശേഷണവാക്യമോ കഴിഞ്ഞാണ് വിശേഷ്യപദമോ വിശേഷ്യവാക്യമോ വിന്യസിക്കുക. എന്നാൽ സുറിയാനിയിൽ ആദ്യം വിശേഷ്യപദമോ വിശേഷ്യവാക്യമോ

എഴുതിയ ശേഷമേ വിശേഷണപദമോ വിശേഷണവാക്യമോ എഴുതും. സുറിയാനിയിലെ ശൈലി തന്നെ ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിലും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

7. സുറിയാനി ഭാഷയിൽ “ത” കാര വ്യഞ്ജനങ്ങൾ രണ്ടുണ്ട്. തേസും താവും. ഇതിൽ മിക്കവാറും താവ് പദാന്ത്യത്തിൽ വരുമ്പോൾ സ കാരമായിട്ടാണ് ഉച്ചരിക്കുക.

ഉദാഹരണം. തൈബൂതോ - തൈബൂസോ

ബർത് - ബർസ്

കാദിശോതോ - കാദിശോസോ

മുൻ അക്ഷരം ദീർഘസ്വരത്തിലാകുമ്പോൾ ആണ് മിക്കവാറും ഇത് സംഭവിക്കുന്നത്. ഈ ഉച്ചാരണപ്രവണത ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിലും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഉദാഹരണം: തോപ്പ് - സോപ്പ്

അപരാധം - അപരാസം

8. കുറി എന്ന പദത്തിന് ഈ വിവർത്തനത്തിൽ ലേഖനം (എഴുത്ത്) എന്നാണ് അർത്ഥം.

പുതിയ നിയമപുസ്തകങ്ങളിലെ ലേഖനങ്ങളെ മുഴുവൻ കുറി എന്ന പേരിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഉദാഹരണം : റോമായെക്കാരുടെ കുറി

എഫേസിയക്കാരുടെ കുറി

9. വേദപുസ്തകത്തിലെ പല പ്രയോഗങ്ങളും അവയുടെ സുറിയാനി പേരുകളിലാണ് വിവർത്തനങ്ങളിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ഉദാഹരണം: പ്രക്സീസ്= അപ്പൊസ്തോലപ്രവൃത്തികൾ

ശ്ലേമ്മാന്റെ ഒപ്പാതി - ശലമോന്റെ സദ്യശവാക്യങ്ങൾ

മസ്മുറാ - സങ്കീർത്തനം

കുഹലാസ - സഭാപ്രസംഗി

ബർയാമീൻ - ദിനവൃത്താന്തം

പഴയനിയമത്തിലെ ആദ്യത്തെ 5 പുസ്തകങ്ങളെ മോശയുടെ പുസ്തകം എന്നോ ഓരൊത്തായുടെ പുസ്തകം എന്നോ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

10. ക്രിയാപദം മുറ്റുവിനയാണെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തുവാൻ ആയി എന്ന പദം പ്രയോഗിക്കുന്ന ഒരു രീതി ഭാഷയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത് ഈ വിവർത്തനത്തിൽ ധാരാളം കാണാം.

ഉദാഹരണം ചെയ്തുവായി - ചെയ്തു

കാണുന്നുവായി - കാണുന്നു

അല്പവ്യത്യാസത്തോടെ കേരളത്തിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങളിൽ ഈ പ്രയോഗം നിലനിന്നു വരുന്നു.

ഉദാഹരണം ചാലക്കുടി പ്രദേശത്ത് കണ്ടിട്ടുണ്ടായി,
പോയിട്ടുണ്ടായി എന്ന് പറഞ്ഞാൽ

കണ്ടിട്ടുണ്ട്, പോയിട്ടുണ്ട് എന്നാണ് അർത്ഥം.

11. അർത്ഥലോപം വന്ന കുറേ പദപ്രയോഗങ്ങൾ ഈ വിവർത്തനത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്.

എതിർത്തു എന്ന പദത്തിന് ഈ വിവർത്തനത്തിൽ അഭിമുഖമായി വന്നു എന്നു മാത്രമാണ് അർത്ഥം. ശത്രുത എന്ന അർത്ഥമില്ല

മുതുന്നു എന്ന വാക്കിന് മുമ്പിൽ കടന്നു എന്നേ അർത്ഥമുള്ളൂ, ഒരുങ്ങി, ശ്രമിച്ചു എന്ന അർത്ഥമില്ല.

12. ഭാഷാഗവേഷകർക്ക് അന്വേഷിക്കാനുള്ള വിഭവങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് ഇതിലെ പദങ്ങൾ. ഉദാഃ

1. അച്ചൻ - യജമാനൻ ഈ അർത്ഥത്തിൽ സഭയിലെ മേലധ്യക്ഷന്മാരെ വിളിക്കുവാൻ ഈ പദങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് വരുന്നതിന് ധാരാളം തെളിവുകളുണ്ട്. (നിരണം ഗ്രന്ഥവരി പരിശോധിക്കുക അവിടെ

ആറാം മാർത്തോമ്മാ, ഏഴാം മാർത്തോമ്മാ, എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ എന്നീ മെത്രാന്മാരെ അച്ചൻ, ഇളയച്ചൻ എന്നിങ്ങനെ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

2. സൊല്ലൂർത്തം = വ്യഭിചാരം ഈ വിവർത്തനത്തിൽ പല പ്രാവശ്യം ഉപയോഗിച്ച ഈ പദം ഇന്ന് ഉപയോഗത്തിലില്ല. മറ്റ് എവിടെയെങ്കിലും പ്രയോഗത്തിലുണ്ടോ എന്ന് അന്വേഷിക്കാവുന്നതാണ്.

3. കുരള = അസൂയ, വ്യാജം എന്നീ അർത്ഥങ്ങൾ. ഈ പദം ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിലുണ്ട്. തത്തുല്യങ്ങളായ സമാനപദങ്ങൾ ഭാഷയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ശുദ്ധ ഭാഷാപദങ്ങൾ ലുപ്തപ്രചാരങ്ങളായിപ്പോയി. അത്തരം പദങ്ങൾ ഈ വിവർത്തനത്തിൽ എണ്ണിയാൽ തീരാത്ത വിധം കാണാനുണ്ട്.

ഭക്ഷണം എന്ന അർത്ഥത്തിൽ യാവന എന്ന പദം ഇതിൽ ധാരാളം കാണുന്നു. നമ്മുടെ കാലയാപനത്തിലെ യാപന ഒരു പക്ഷേ ഈ യാവന ആയിരിക്കണം. കാലം കഴിക്കാനുള്ള യാവന (ഭക്ഷണം) എന്ന അർത്ഥം ഉചിതമാണല്ലോ.

13. അമ്മ എന്ന പദത്തേക്കാൾ വിവർത്തനത്തിൽ ഉപയോഗിച്ച പദം ഉമ്മ ആണ്. അർണോസ് പാതിരിയുടെ പുത്തൻപാനയിലെ ഉമ്മാപർവം പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ക്രിസ്ത്യാനികളും ഉമ്മയെ അമ്മയുടെ സ്ഥാനത്ത് 18 -ാം നൂറ്റാണ്ടു വരെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കണം. കൂടപ്രപ്പ് എന്ന പദം സഹോദരൻ എന്ന സംസ്കൃത പദത്തിന്റെ സംശുദ്ധ മലയാള പദമാണ്. ഇത് വിവർത്തനങ്ങളിൽ ധാരാളമുണ്ട്.

14. 1811 ലെ ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിൽ ധാരാളം കാണപ്പെടുന്ന ആവർത്തിച്ചു വരുന്ന ചില പദങ്ങൾ ഉണ്ട്. മറ്റേതെങ്കിലും കൃതികളിൽ അവ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്.

ആയിസ്തപ്പാട് - ഒരുക്കം	ദീനസപ്പാട് - കഷ്ടപ്പാട്
സ്ത്രീ - ഭാര്യ	പറഞ്ഞാപ്പ് - നിശ്ചയം
നെറിവാളൻ - നീതിമാൻ	പരഹസ്യം - പരസ്യം
	ഗർഭിനിച്ച് - ഗർഭം ധരിച്ച്
മേയുക - ഭരിക്കുക	തേരുക - അനുതപിക്കുക
തേറ്റം - അനുതാപം	യാവെന - ഭക്ഷണം
വെലംപെട്ടവൻ - ബലവാൻ	ദിഷ്ടതി - ആവശ്യം
ഒവ്വാകപ്പെട്ട - വാത്സല്യവാനായ	തുരുമ്പ് - കരട്
ഉതെക്കപ്പെടുക - വിരോധപ്പെടുക	വഴങ്ങപ്പെട്ടു - ഏല്പിക്കപ്പെട്ടു

വീച്ചുകാർ - വീശുന്നവർ സംപൂഷ്ടമാവുക - നന്നാവുക
ദേവസംഗോഷ്ടിക്കാരൻ-ഭൂതബാധിതൻ

ആകാശമോക്ഷം-സ്വർഗ്ഗരാജ്യം സ്വത്വം - സമാധാനം
കപ്യം - വ്യാജം ആവലാതിയാവുക - ഉപദ്രവിക്കുക
മാട്ടം - ഉയർന്ന സ്ഥലം ഓരൊത്താ - നിയമപുസ്തകങ്ങൾ
പട്ടാണ - സത്യം ചോദ്യം - ന്യായവിധി
പേയൻ - ഭ്രാന്തൻ പിച്ഛൻ - നിസ്സാരൻ

വിലങ്ങിടം - കാരാഗൃഹം
അപരാസിക്കുക-അപരാധംചെയ്യുക കടുദാസ് - കടലാസ്
സുല്ലൂർത്തം - വ്യഭിചാരം കുവീട് - വിളിപ്പാട്
വെലസാലെ - ബലാൽക്കാരമായി മവദ - കാപട്യം
കാവൂർ - മതത്തിന് പുറത്തുള്ളവർ പടാർത്ത - പ്രസംഗം, വാചാലം
കടപ്പുകാർ - കടം വാങ്ങുന്നവർ ചെറുപ്പം - പാപം
ഒറപ്പുഴു - പുഴു നിവൃഷ്ഠതപ്പെട്ടത്-പ്രകാശിക്കുന്നത്
അച്ചൻ - യജമാനൻ ഏറ്റപ്പെട്ടത് - വർദ്ധിച്ചത്
മവദക്കാരൻ - കാപട്യക്കാരൻ ദേവസ - ഭൂതം
വ്യാധി - കുഷ്ഠം അശൈക്യപ്പെട്ടു - ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു

മേശക്കിരിക്കുക-ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുക

ചിറ്റാണമ - ശുശ്രൂഷ പെരിയവൻ (തമിഴ്) - പ്രഭു
അനുവാസം - അനുവാദം ചൊല്ലുവിളി - അനുസരണം
നിവൃഷ്ഠം - എളുപ്പം ദോഷത്താളർ - പാപികൾ
ശരസിക്കപ്പെടുന്നു - സൂക്ഷിക്കുന്നു കുറപടി - രക്തസ്രാവ രോഗം
എതിർത്തു - നേരെ വന്നു വെളുതിതപ്പെട്ട - മോശമായ
ഇല്ലപ്പേർ - ഓമനപ്പേർ വഴങ്ങി - ഏൽപ്പിച്ചു കൊടുത്തു
തണ്ണുപ്പ് - ആശ്വാസം പട്ടാണ - സത്യം
പവുകുക - ഭിന്നിപ്പിക്കുക അറിവ് - ദീർഘദർശനം
ആയിസ്തപ്പെട്ടവർ - ഒരുങ്ങിയവർ നെച്ചതപ്പെട്ടത് - ലഘുവായത്
എക്ക - പരിഹാസം കടൽവായിക്കര - കടൽത്തീരം

ഒപ്പാരി - ഉപമ

യോദ് - സുറിയാനി ഭാഷയിലെ പത്താമത്തെ വൃഞ്ജനാക്ഷരം

ഇപ്രകാരം പരിശോധിച്ചാൽ 1811 ലെ മലയാളം ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിന് മലയാള ഗദ്യ ചരിത്രത്തിൽ വൻ ഗവേഷണ സാധ്യതയാണുള്ളത്. അക്കാര്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുക മാത്രമാണ് ഈ ലേഖനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. ഈ വിവർത്തനത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന സുറിയാനിയിലെയും മറ്റും പദങ്ങൾ നിരവധിയാണ്. ആ പദങ്ങൾ ചിലതൊക്കെ തൽഭവമായും ചിലതൊക്കെ തൽസമമായും ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. മലയാളത്തിൽ ഉപയോഗത്തിലും പ്രചാരത്തിലും ഉണ്ടായിരുന്നവയാണവ. ഈ പ്രചാരത്തിന് 1811 ലെ മലയാളം ബൈബിൾ വലിയ അടിസ്ഥാനമായിരുന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പായി പറയാവുന്നതാണ്.

ഏവൻഗേലിയോൻ-സുവിശേഷം

കേപ്പാലയോൻ - അധ്യായം

പോസുകോ - വാക്യം, ഖണ്ഡിക

ശ്ലേമ്മൂൻ- ശലമോൻ സോളമൻ

മശീഹ- അഭിഷിക്തൻ (ക്രിസ്തു)

റുഹാദ് കുദീശാ- പരിശുദ്ധാത്മാവ്

അമ്മാനുവേൽ- ദൈവം നമ്മോടുകൂടെ

നിബിയാ- നിബിയാ-പ്രവാചകൻ

ബേസിലഹേം- ബേതിലഹേം അപ്പത്തിന്റെ ഭവനം

ഉൗർശ്ലേം - യെരൂശലേം- സമാധാനത്തിന്റെ നാട്

മഗുശെമ്മാർ- ജ്യോതിശാസ്ത്രജ്ഞൻ

മെസ്രേം- ഈജിപ്റ്റ്

ബാവാ(അറബി)-പിതാവ്

മായെംദാന-മാംദാന-സ്നാനപകൻ

കുമ്പസാരം(പോർച്ചുഗീസ്)-പാപം ഏറ്റുപറയൽ

മാമോദീസ-സ്നാനം

പ്രീശ- പരീശന്മാർ

ആക്കദിനോ - സർപ്പം

ആകൽക്കുസ-വഴക്കാളി(സാത്താൻ)

പശിച്ചു (തമിഴ്) വിശന്നു.

ഹൈക്കലാ- ദേവാലയം

കേപ്പാ - പാറ (പത്രോസ്)

മദ്ബഹ- ബലിപീഠം

മല്പാൻ - ഗുരു

സ്കിപ്പ -കുരിശ്

കാസാ - പാനപാത്രം.

(വി. മത്തായി എഴുതിയ സുവിശേഷം മാത്രമേ പരിശോധിച്ചിട്ടുള്ളൂ. വി. മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ കാലം മുതൽ AD 52 മുതൽ കേരളം പരിചയപ്പെട്ടതാണ് സുറിയാനി ഭാഷ. ആദ്യം അറമായ സുറിയാനിയായിരുന്നു. (സുറിയാനിയുടെ ഒരു ഡയലക്ട്) പിന്നീട് 18-ാം നൂറ്റാണ്ടു വരേയും സുറിയാനിയുടെ പൗരസ്ത്യരൂപമാണ് (മറ്റൊരു സുറിയാനി ഡയലക്ട്) മലങ്കര സഭയിൽ ഉപയോഗത്തിലിരുന്നത്. തന്മൂലം ഈസ്റ്റേൺ സുറിയാനിയുടെ ഉച്ചാരണരൂപമാണ്. പ്രഥമ മലയാളം ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിലും സാധാരണ ഉപയോഗത്തിലും കാണുന്നത്. സുറിയാനി സഭ ഉപയോഗിക്കുന്ന പാശ്ചാത്യസുറിയാനി (സുറിയാനിയുടെ മറ്റൊരു രൂപം, 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിലേ കേരളത്തിൽ സാർവ്വത്രികമായി പ്രചരിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. അതിന്റെ സ്വാധീനം സാധാരണ ഭാഷയിലേയ്ക്ക് ഇനിയും സംക്രമിച്ചിട്ടില്ല.)

15. എ കാരത്തിനും ഒ കാരത്തിനും ഹ്രസ്വദീർഘഭേദങ്ങൾക്ക് ഉച്ചാരണമുണ്ടെങ്കിലും അവയെ വേർതിരിച്ചു കാണിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം ലിപികൾ ഇല്ല. ഉദാ: കേപ്പാലയാൻ എന്ന പദം ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിൽ കെപ്പാലയൊൻ എന്നാണ് എഴുതുക.

16.തത്ത്വപദനിർമ്മിതിയുടെ ഒരു മാതൃക. പരിച്ഛേദന(ലിംഗത്തിന്റെ അഗ്രചർമ്മം ഛേദിക്കുക) ചെയ്യുക എന്ന പദത്തിന് തുല്യമായ പദം ഭാഷയിലില്ല. സുറിയാനിയിൽ റ്റഗീൾ എന്നാണ് ആകൃത്യത്തിന് ഉപയോഗിച്ച പദം. ഒരു പ്രത്യേക ദൗത്യത്തിനായി വേർതിരിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നാണ് അതിന്റെ അർത്ഥം അറബി ഭാഷയിൽ ഫർക്കാസ് എന്ന ഒരു പദമാണ്.

വേർതിരിക്കപ്പെട്ടത് എന്ന് അർത്ഥം. ഈ രണ്ടു പദവും കൂട്ടിച്ചേർത്ത് വറു ഗ്ലീസ് എന്ന് പുതിയ മലയാള പദം അവർ തൽഭവമായി സൃഷ്ടിച്ചു. പഴയ മലയാളത്തിൽ ഈ പദം ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു. ചേലാ കർമ്മ പെരു ന്നാൾ ആയ ജനുവരി 1നെ പഴയ കലണ്ടർ പ്രകാരം ഇപ്പോഴും വിശേഷി പ്പിക്കുന്നത് നമ്മുടെ കർത്താവിനെ വറുഗീസിട്ട പെരുന്നാൾ എന്നാണ് (പഴയ കലണ്ടറിൽ)

17. പദദാരിദ്ര്യം മൂലം അയർക്കുക തുടങ്ങിയ പദങ്ങൾ പല അർത്ഥത്തിലും ഉപയോഗിച്ചുള്ളത് വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നിന്നും മനസ്സിലാ ക്കാം.

ഉദാ: മറക്കുക, കാണാതെപോവുക.....

ഉപസംഹാരം

1811 ലെ പ്രഥമ മലയാള ബൈബിളിന്റെ പരിശോധനയുടെ ഒന്നാം വായനയിൽ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ട ഭാഷാപരവും വ്യാകരണപരവും ആയ ചില കാര്യങ്ങൾ ആണ് മുകളിൽ കൊടുത്തത്. ബൈബിൾ അച്ചടിച്ച് പ്രസിദ്ധീ കൃതമായത് 1811 ൽ ആണെങ്കിലും വിവർത്തകരുടെ ഭാഷ 18-ാം നൂറ്റാ ണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിലേതാണ്. ആ കാലത്തെ ഭാഷയുടെ രൂപപരിണാ മങ്ങൾ ആഴത്തിൽ ഗവേഷണം ചെയ്തു പഠിക്കുവാൻ ഇത്രത്തോളം ഉപ കരിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം മലയാളഭാഷയിൽ ഉണ്ടായതായി തോന്നുന്നില്ല.. കർസോനി ഭാഷയിൽ കരിയാറ്റി ജോസഫ് മല്പാൻ 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ എഴുതിയ വേദതർക്കം എന്ന കൃതിയുടെ സമകാലീന കൃതിയാണിത്. ഭാഷാഗദ്യപഠനം ഗൗരവമായി നടത്തുന്നവർക്ക് ഈ വിവർത്തനത്തെ അവ ഗണിക്കാനാവില്ല. ഭാഷാ ഗവേഷകരുടെ ശ്രദ്ധയിലേയ്ക്ക് ഈ പ്രാചീന ഗദ്യകൃതിയെ പരിചയപ്പെടുത്തുക മാത്രമാണ് ഈ ലേഖനത്തിന്റെ ഉദ്ദേ ശ്യം.

പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിമാരും കുന്നംകുളവും

സി.പി.ജോൺ

കേരള സംസ്ഥാന ആസൂത്രണ കമ്മീഷൻ ബോർഡ് മുൻ അംഗം

നൂറ്റാണ്ടുകളായി ഒളിമങ്ങാത്ത ചരിത്രമുള്ള അപൂർവ്വം
ചെറുനഗരങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് കുന്നംകുളം. ഊരാതെ ഉണർന്നിരിക്കുന്ന
ചരിത്രമുള്ള നാടാണ് നമ്മുടേത്.

കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിൽ നടന്ന രാഷ്ട്രീയ പോരാട്ടങ്ങൾ ഒന്നും
കാര്യമായി കുന്നംകുളത്തെ പിടിച്ചുലച്ചില്ല. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം
അത്തരം സംഭവങ്ങൾക്ക് ചരിത്രരചനയിൽ മുൻതൂക്കം കിട്ടിയ കഴിഞ്ഞ
കുറെ പതിറ്റാണ്ടുകളിൽ കുന്നംകുളത്തിന്റെ ദീർഘകാല ചരിത്രം
ഓർത്തെടുക്കാൻ പലരും മറന്നു പോയത്. പക്ഷെ ഈ അടുത്ത
കാലത്തായി കുന്നംകുളത്തിന്റെ സഹസ്രാബ്ദങ്ങൾ നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന
ചരിത്ര പശ്ചാത്തലത്തിലേക്ക് എത്തി നോക്കാനും പഠിക്കാനും പലരും
മുന്നിട്ടിറങ്ങുന്നുണ്ട്.

കുന്നംകുളത്തെ ചരിത്രവഴികളിൽ നയിച്ച മഹാരഥന്മാരിൽ എല്ലാ
അർത്ഥത്തിലും അഗ്രഗണ്യനായിരുന്നു പുലിക്കോട്ടിൽ ദിവന്നാസ്യോസ്
ഒന്നാമൻ തിരുമേനി.

1740 ൽ കുന്നംകുളത്ത് ജനിച്ച അദ്ദേഹം ചെറുപ്പത്തിലേ
പുരോഹിതനായി. സുറിയാനി ഭാഷയിൽ ഒന്നാതരം വിദ്യാഭ്യാസം നേടിയ
ഈ യുവപുരോഹിതൻ യാക്കോബായ സഭയുടെ നേതൃകേന്ദ്രങ്ങളിൽ
വളരെ വേഗം ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടു എന്നു മാത്രമല്ല, പുരോഹിതന്മാരെ
പരിശീലിപ്പിക്കുന്ന മൽപ്പാനായി നിയോഗിതനായി.

ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണ് 6-ാം മാർത്തോമ്മാ എന്നറിയപ്പെട്ട പകലോമറ്റം വലിയ മാർ ദിവനാസ്യോസ് തിരുമേനിയുടെ നിർദ്ദേശാനുസരണം കായംകുളം റമ്പാനോടൊപ്പം ബൈബിൾ പരിഭാഷ എന്ന ചരിത്രപരമായ ദൗത്യം ഏറ്റെടുത്തത്. ബോംബെയിലെ കൊറിയർ പ്രസ്സിലാണ് പ്രത്യേകം നിർമ്മിച്ച അച്ചുകൂടത്തിൽ 100 കോപ്പി ബൈബിൾ അച്ചടിച്ചെടുത്തത്. സുറിയാനിയിൽ നിന്നും 4 സുവിശേഷങ്ങൾ നേരെ മലയാളത്തിലേക്ക് തർജ്ജമ ചെയ്യപ്പെടുകയായിരുന്നു. കുർബാനക്കിടയിൽ സുവിശേഷ ഭാഗങ്ങൾ വായിക്കുന്നതിന് (ഏവൻ ഗേലിയോൻ) ഈ മലയാള പരിഭാഷ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നുവെന്ന് ഫാ. ജോസഫ് ചീരനെപ്പോലുള്ള ചരിത്രപണ്ഡിതന്മാർ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മലയാള ഭാഷയുടെ വികാസചരിത്രത്തിലെ നിർണായകമായ ഈ നാഴികക്കല്ല് സഭാചരിത്രത്തിൽ ഉണ്ടെങ്കിലും അർഹിക്കുന്ന ഗൗരവത്തോടെ മലയാളഭാഷാ ചരിത്രത്തിലോ, കേരളചരിത്രത്തിലോ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല എന്നത് വിവർത്തകരിലൊരാളുടെ ചരമദിശതാബ്ദി വേളയിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്.

മലയാളഭാഷയുടെ വികാസം സംസ്കൃതത്തിൽ നിന്നും തമിഴിൽ നിന്നുമുള്ള ഇതിഹാസങ്ങളുടെയും, പൗരാണികഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും പരിഭാഷകളിലൂടെയാണ് ഉരുത്തിരിഞ്ഞതെങ്കിൽ സുറിയാനി ഭാഷയിൽ നിന്നുള്ള കൈവഴിയിലൂടെയും കൈരളിയെ പരിപോഷിപ്പിക്കാൻ രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടു മുൻപു തന്നെ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാന് സാധിച്ചു.

കുറന്നംകുളത്തിനടുത്തുള്ള വേലൂരിൽ വന്നു താമസിച്ച അർണോസ് പാതിരി ഈ കാലഘട്ടത്തിനും ഏതാണ്ട് നൂറുവർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു ശുദ്ധമലയാളത്തിൽ ധാരാളം മലയാളകൃതികൾ രചിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും ബൈബിൾ പരിഭാഷയിൽ കൈവെച്ചിരുന്നില്ല. യൂറോപ്പിൽ സാധാരണക്കാരുടെ ഭാഷകളിലേക്ക് ബൈബിൾ വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നത് വലിയ വിവാദങ്ങൾക്കും, വധശിക്ഷക്കും കാരണമായിട്ടുണ്ട്. 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ (1536) ബൈബിളിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പരിഭാഷ നിർവ്വഹിച്ച വില്യം ടൈന്റേലിനെ (William Tyndel) കെട്ടിയിട്ട് തീ വെച്ച് കൊന്നിരുന്നു. ദിവനാസ്യോസ് തിരുമേനി മൽപ്പാനായിരുന്ന കാലത്തു തന്നെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന് 49 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ 1789 ൽ ടിപ്പുസുൽത്താന്റെ പടയോട്ടം കുറന്നംകുളത്തെ പിടിച്ചു കുലുക്കിയത്. അന്ന് ആർത്താറ്റ് പള്ളി ടിപ്പു കീഴ്പ്പെടുത്തിയെന്നും, തന്റെ ആജ്ഞകൾക്ക് കീഴടങ്ങാത്ത ധീരന്മാരായ കുറന്നംകുളത്തുകാരെ തൂക്കിക്കൊന്നു എന്നും, ടിപ്പുവിന്റെ മരണശേഷം (1799 ൽ ടിപ്പു കൊല്ലപ്പെട്ടു) വടക്കൻ കേരളം സന്ദർശിച്ച ഡോ. ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാനൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ബ്രിട്ടീഷുകാർക്കെതിരെ ധീരമായി പടനയിച്ച ടിപ്പുസുൽത്താൻ, സാമ്രാജ്യത്വശക്തികൾക്ക് പേടിസ്വപ്നമായിരുന്നു. പക്ഷെ ടിപ്പു എന്ന അന്യദേശക്കാരനായ രാജാവിനെ അംഗീകരിക്കാത്ത പ്രാദേശിക പോരാളികളുടെ ചെറുത്തുനിൽപ്പും ചരിത്രരചനയിൽ നിന്നും കൊഴിഞ്ഞു പോകാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്. ആർത്താറ്റ് സംഭവത്തിൽ എത്ര പേർ കൊല്ലപ്പെട്ടു എന്ന കൃത്യമായ വിവരം ലഭ്യമല്ല. പക്ഷെ കലുഷിതമായ ഈ ചരിത്ര മുഹൂർത്തത്തിൽ തന്റെ നാടിനേയും വിശ്വാസങ്ങളെയും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും നിർഭയനായി നാട്ടുകാരെ നയിക്കുന്നതിനും പുലിക്കോട്ടിൽ മൽപ്പാൻ മുന്നിൽ നിന്ന് പ്രവർത്തിച്ചു.

കുന്നംകുളത്തുകാർ തമ്പുരാനെ പെറ്റ അമ്മയുടെ പള്ളി എന്ന് ഭക്ത്യാദരപൂർവ്വം പരാമർശിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ ആർത്താറ്റ് സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തഡോൿസ് പള്ളി ഇരുനൂറു വർഷം മുമ്പ് (1806) പുതുക്കിപ്പണിതത് നമ്മുടെ നാടിന്റെ നിറവിന്റേയും നിശ്ചയദാർഢ്യത്തിന്റേയും ഉത്തമോദാഹരണമാണ്. ഈ ദൗത്യത്തിനു നേതൃത്വം നൽകിയതിലൂടെ കുന്നംകുളത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി ലബ്ധ പ്രതിഷ്ഠ നേടി.

ആർത്താറ്റു പള്ളിയുടെ അവകാശത്തെ സംബന്ധിച്ച തർക്കത്തിന്റെ കാലത്ത് കത്തോലിക്ക-യാക്കോബായാ സഭകൾ തമ്മിലുള്ള തർക്കം തീർക്കുന്നതിന് കൊച്ചി രാജാവായിരുന്ന ശക്തൻ തമ്പുരാൻ ഇടപെടലും നറുക്കിട്ട് പ്രശ്നം പരിഹരിച്ചതും പ്രശസ്തമാണല്ലോ? ഇതേ കാലത്തു തന്നെയാണ് (1806 ൽ) ആർത്താറ്റ് പടിയാല എന്ന സുപ്രസിദ്ധമായ പ്രഖ്യാപനം നടക്കുന്നത്.

കുന്നംകുളത്തെ അൽമായക്കാരായ 12 പേരും വികാരിയും എഴുതി ഒപ്പിട്ടിരിക്കുന്ന ഈ പടിയാല എല്ലാവിധ വൈദേശിക ആധിപത്യ ശ്രമങ്ങൾക്കുമെതിരെ നടത്തിയ യുദ്ധപ്രഖ്യാപനം തന്നെയായിരുന്നു. തമ്പുരാനെ പെറ്റ അമ്മയുടെ പേരിൽ വിദേശ സഭാധിപത്യത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ സാർവ്വലൗകിക പ്രസക്തിയെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കാനും അവർ മറന്നില്ല. ക്രിസ്തുമതവിശ്വാസം വിദേശരാജ്യത്താണ് ഉത്ഭവിച്ചതെങ്കിലും വിശ്വാസത്തെ ദേശാതീതമായി കാണാനും, സഭാധിപത്യത്തെ അതിൽ നിന്നും വേർതിരിച്ചു നിർത്താനും അവർക്കു സാധിച്ചു എന്നതാണ് ചരിത്രത്തിൽ ആർത്താറ്റു പടിയാലയെ ശ്രദ്ധേയമാക്കുന്നത്. 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കുന്ദൻ കുരിശു സത്യത്തിന്റെ ആഴവും വ്യാപ്തിയും പ്രസക്തിയും പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന പുനരാഖ്യാനമായിരുന്നു ആർത്താറ്റ് പടിയാല. എന്നാൽ ഇതേ കാലത്തു തന്നെ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് മിഷ്യനറിമാരുമായി സംവദിക്കാനും, സഹകരിക്കാനും പുലിക്കോട്ടിൽ മൽപ്പാൻ തയ്യാറായി എന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇടക്കമില്ലാത്ത മനസ്സിനെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

ഈ ബന്ധത്തിന്റെ ഭാഗമായാണ് കോട്ടയത്തെ പഴയ സെമിനാരി ഉണ്ടായത്. ഇന്ത്യയിലെത്തന്നെ ആധുനിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും, ഇംഗ്ലീഷ് ശാസ്ത്രപഠനത്തിനും അടിത്തറയിട്ട നടപടിയായിരുന്നു അത്. മിഷനറിമാരുമായ ചങ്ങാത്തം പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് വിശ്വാസപ്രചരണത്തിലേക്കു നീങ്ങുമോ എന്നു സംശയിച്ച ഘട്ടത്തിൽ 1836 ൽ ഉണ്ടായ മാവേലിക്കര പടിയോലയിലും നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ച ആർത്താറ്റ് പടിയോലയുടെ പ്രതിദ്ധ്വനി കേൾക്കാം. പുലിക്കോട്ടിൽ ദിവനാസ്യോസ് തിരുമേനിയുടെ മരണശേഷവും അദ്ദേഹവും സഹപ്രവർത്തകരും ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച ആശയങ്ങൾ കേടുകൂടാതെ നിന്നു എന്നും കരുതാവുന്നതാണ്.

ചില പ്രത്യേക കുടുംബങ്ങളിൽ നിന്നും വന്നിരുന്ന പട്ടക്കാരുടെയും, മെത്രാന്മാരുടെയും പൂർണ്ണ നിയന്ത്രണത്തിലായിരുന്ന സഭാകാര്യങ്ങളെ ഒരു നിയമപരമായ ചട്ടക്കൂട്ടിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനു വേണ്ടി അദ്ദേഹവും, സഹപുരോഹിതരും നടത്തിയ ശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായിരുന്നു. 1809 ലെ കണ്ടനാട് പടിയോല.

69-ാം വയസ്സിലാണ് 1809 ൽ അദ്ദേഹം റമ്പാനായി വാഴിക്കപ്പെടുന്നത്. അതുവരെയും മൽപാണെന്ന നിലയിൽ നിർണായകമായ നിരവധി ചരിത്രമുഹൂർത്തങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം നായകസ്ഥാനത്തു നിന്നു. റമ്പാനായിരിക്കുമ്പോൾ 1814 ൽ ആരംഭിച്ച പഴയ സെമിനാരി - അഥവാ പരിത്തവീട്- അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലും, കേരള ചരിത്രത്തിലും നിർണായകമായ ചരിത്രചിഹ്നമായി.

1815 ൽ അദ്ദേഹം മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തയായി വാഴിക്കപ്പെട്ടു. പക്ഷേ ദീർഘകാലം ആ പദവിയിൽ ഇരുന്ന് സഭക്കും നാടിനും വേണ്ടി സേവനങ്ങൾ ചെയ്യാൻ വിധി ആ മഹാനെ അനുവദിച്ചില്ല. 1816 ൽ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദിവനാസ്യോസ് തിരുമേനി കാലം ചെയ്തു. നാടിന്റെ പുരോഗതിക്ക് വലിയൊരു നഷ്ടമായിരുന്നു ആ വിയോഗം. കുന്നംകുളത്തിനും കേരളത്തിനും എന്നും അഭിമാനത്തോടെ ഓർമ്മിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഈ മഹാത്മാവിന് ചരിത്രത്തിൽ അർഹിക്കുന്ന ഇടം നൽകാൻ ചരമ ദ്വിഗതാബ്ദി ആഘോഷത്തിനു കഴിയുമെന്ന് കരുതാം. ഒന്നാം ദിവനാസ്യോസിനു ശേഷം യാക്കോബായ സഭയെ നയിച്ച പുലിക്കോട്ടിൽ രണ്ടാം ദിവനാസ്യോസ് തിരുമേനി മറ്റൊരു ചരിത്ര സന്ധിയിൽ കുന്നംകുളത്തിന്റെ യശസ്സ് ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു. ഇന്ന് ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ പരമാധ്യക്ഷനായ നമ്മുടെ നാട്ടുകാരനായ പ. കാതോലിക്കാ ബാവാ തിരുമേനി മലയാളി സാന്നിധ്യമുള്ള ലോകത്തിന്റെ സകലകോണുകളിലും, ലോകത്തെമ്പാടുമുള്ള ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ കേന്ദ്രങ്ങളിലും, റോം അടക്കമുള്ള സകല സഭാ നേതൃശൃംഗങ്ങളിലും നമ്മുടെ നാടിന്റെ യശസ്സ് ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നു. പുലിക്കോട്ടിൽ ഒന്നാം ദിവനാസ്യോസിൽ നിന്നു തുടങ്ങുന്ന കുന്നംകുളത്തിന്റെ ആത്മീയ-സഭാ

നേതൃപാരമ്പര്യത്തിന്റെ നേരവകാശിയായ അദ്ദേഹം സഭയുടെ സിംഹാസനാരൂഢനായിരിക്കുമ്പോഴും വിനയത്തിന്റെയും, സ്നേഹത്തിന്റെയും, കരുതലിന്റെയും മറുവാക്കായാണിന്ന് അറിയപ്പെടുന്നത്. കുന്നംകുളം എന്ന ചെറുനഗരം ഇനിയും എത്രയോ ഉയരങ്ങൾ കീഴടക്കേണ്ടതുണ്ട്. സഹസ്രാബ്ദങ്ങൾ പഴക്കമുള്ള നമ്മുടെ നാടിനെ ലോകഭൂപടത്തിൽത്തന്നെ അടയാളപ്പെടുത്തുവാനുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾ നടന്നു വരുന്നു.

കുന്നംകുളത്തിന്റെ ചരിത്രവീഥികളിൽ എന്നും ശോഭ കൂറയാതെ തെളിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ദീപമായിരിക്കും പുലിക്കോട്ടിൽ വലിയ മാർ ദിവനാസോസ് തിരുമേനി.

കണ്ടനാട് പടിയോല : ശില്പവും ശില്പികളും

ഡോ.പ്രസാദ് ജെ.ചീരൻ
പ്രൊഫസർ, ഫെഡറൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് സയൻസ്
& ടെക്നോളജി, അങ്കമാലി

ആമുഖം

1806 ൽ റവ. ഡോ. ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാനൻ മലങ്കര സഭയെ സന്ദർശിച്ചു. സന്ദർശനോദ്ദേശ്യങ്ങൾ രണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ക്രിസ്ത്യൻ 'റിസർച്ച്സ് ഇൻ ഏഷ്യ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ താഴെ പറയും വിധം അദ്ദേഹം നിർവ്വചിച്ച് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

ഒന്ന് - ഇന്ത്യയിലെ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ചരിത്രവും സാഹിത്യവും പഠന വിഷയമാക്കുക; ബൈബിൾ കൈയെഴുത്തു പ്രതികൾ ശേഖരിക്കുക.

രണ്ട് - തെക്കെ ഇന്ത്യയിലെ ജനങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ ഉള്ള യത്നത്തിൽ ഈ പ്രാചീനസുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക. ബൈബിൾ അവരുടെ പ്രാദേശിക ഭാഷയിലേക്ക് ഭാഷാന്തരം ചെയ്യുക.

ഇതിനായി അദ്ദേഹം രണ്ട് ഔദ്യോഗിക സന്ദർശനങ്ങൾ നടത്തി. 1806 ഒക്ടോബർ 19ന് തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിനെ ആദ്യം സന്ദർശിച്ചു; തന്റെ ഇംഗീതം അറിയിച്ചു; സുറിയാനി ഭാഷയിൽ അച്ചടിച്ച വേദപുസ്തകം സമ്മാനിച്ചു. കേണൽ മെക്കാളെയുടെ കത്തുമായി വന്ന ബുക്കാനന് മഹാരാജാവ് ഒരു രത്ന മോതിരം സമ്മാനിച്ചു. (ക്രിസ്ത്യൻ റിസർച്ച്സ് ഇൻ ഏഷ്യാ 1819 പുറം. 111 - 135) അതിനുശേഷം മലങ്കര സഭയുടെ തലവൻ

ആറാം മാർത്തോമ്മായെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആസ്ഥാനമായ കണ്ടനാട് പള്ളിയിൽ ചെന്ന് സന്ദർശിച്ചു. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിലെ സ്വർണ്ണനാവുകാരനായ ഈവാനിയോസിന്റെ പ്രതീതി അദ്ദേഹത്തിൽ ഉണർത്തിയ സഭാതലവൻ ആഗതനോട് വന്നപാടെ പറഞ്ഞു. “ക്ഷയോന്മുഖമായ ഒരു സഭയെയാണ് നിങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചിരിക്കുന്നത്” 1806 നവംബർ 23, 24 തീയതികളിലായിരുന്നു ആ കുടിക്കാഴ്ച. സഭയുടെ തെക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ കായംകുളം ഫിലിപ്പോസ് റമ്പാനും വടക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ കുന്ദംകുളം പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് മല്പാനും ഈ ജീർണ്ണാവസ്ഥയിൽ നിന്ന് മലങ്കരസഭയെ ഉദ്ധരിക്കുവാൻ സാഹസിക യത്നങ്ങൾ നടത്തുകയായിരുന്നു. കത്തോലിക്ക സഭയുമായി ഐക്യം പ്രാപിച്ച് സഭയെ ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ സഭാതലവൻ നിരന്തരം പരിശ്രമിച്ചപ്പോൾ ജനങ്ങളിൽ സ്വതബോധവും ആത്മാഭിമാനവും ഉത്തേജിപ്പിച്ച് സഭയെ കർമ്മോന്മുഖരാക്കുവാനാണ് മല്പാനാർ യത്നിച്ചത്. കരിയാറ്റിൽ മല്പാൻ മുഖേന റോമിലേക്ക് നിവേദനങ്ങളയച്ചതും മറ്റും മല്പാനാരെ അരയും തലയും മുറുക്കി രംഗത്തിറങ്ങുവാൻ പ്രചോദനം നൽകി.

പകലോമറ്റം തറവാട്ടിൽ മാത്രമായി മെത്രാൻസ്ഥാനം ബന്ധിച്ചിടുവാൻ ഏത് അവിഹിതമാർഗ്ഗവും സ്വീകരിക്കുവാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടിരുന്ന മാർത്തോമ്മാ മെത്രാന്മാർക്കെതിരെ ഒരു ബദൽശക്തിയായി അവർ നിലകൊണ്ടു. അവർക്ക് കുറെ പുരോഗമനോന്മുഖമായ കർമ്മപരിപാടികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ അടിയുറച്ച നിലപാടിന്റെ ഉപോല്പ്പന്നമായി വേണം 1806 ലെ ആർത്താറ്റ് പടിയോലയെ വിലയിരുത്തുവാൻ. തങ്ങളുടെ നിലപാടുകളെ പരോക്ഷമായി വിമർശിക്കുന്ന ആർത്താറ്റുപടിയോലയെ ആറാം മാർത്തോമ്മായുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള പകലോമറ്റം താൽപര്യക്കാർ തമസ്ക്കരിക്കുകയും അതിന്റെ ശില്പിയായ ഇട്ടുപ്പ് മല്പാനെ തേജോവധം ചെയ്യുന്ന ചില പ്രചാരണങ്ങൾ അവരുടെ സഭാചരിത്രധാരകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. നമ്പൂതിരിമാരുടെ ആധിപത്യം ആചന്ദ്രതാരം കേരളത്തിൽ നിലനിർത്തുവാനായി എഴുതപ്പെട്ട കേരളോല്പത്തി, കേരള മഹാത്മ്യം എന്നീ അജ്ഞാതകർത്തൃകങ്ങളായ കൃതികളെപ്പോലെ അജ്ഞാത കർത്തൃകമായ നിരണം ഗ്രന്ഥവരിയും പക്ഷപാത വിഷലിപ്തമാണെന്ന് ചരിത്രകാരന്മാർ മനസ്സിലാക്കിത്തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട് കേരളോല്പത്തി, കേരള മഹാത്മ്യം എന്നീ കൃതികൾക്ക് എന്ന പോലെ നിരണം ഗ്രന്ഥവരിക്കും പ്രചാരകന്മാരും വൈതാളികന്മാരും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന കാര്യം വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. ആർത്താറ്റ് പടിയോല മറ്റൊരു ശീർഷകത്തിന് വിഷയമായതിനാൽ അതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ വിചിന്തനം ചെയ്യുന്നില്ല.

2.എന്താണ് പടിയോല?

വ്യക്തികളുടെ ധനവിനിയോഗനിശ്ചയങ്ങൾ, ഭാഗധാരങ്ങൾ, മരണപത്രം, സമിതികളുടെ തീർപ്പുകൾ, പ്രതിനിധിയോഗങ്ങളുടെ നിശ്ചയങ്ങൾ, പ്രമാണങ്ങൾ എന്നിവ ഓലയിൽ എഴുതുന്ന സമ്പ്രദായമാണ്, അടുത്ത കാലം മുമ്പു വരെ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നിലവിലിരുന്നത്. ഈ നിശ്ചയങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയ ഓലയാണ് പടിയോല. ചിതലിനോ അഗ്നിക്കോ ഇരയാകാതെ സൂക്ഷിക്കാൻ കഴിഞ്ഞാൽ ഇവ പല നൂറ്റാണ്ടുകൾ കേടുകൂടാതെ ഇരിക്കും. പ്രാധാന്യം കൂടുന്ന മുറയ്ക്ക് അവ ചെപ്പേടിയിൽ രേഖപ്പെടുത്തി വയ്ക്കുന്ന അനുഭവം വിരളമായി കാണാം. ആർത്താറ്റ് പടിയോല തന്നെ മികച്ച ഉദാഹരണം. 1836 ലെ മാവേലിക്കര പള്ളിപ്രതിപുരുഷയോഗനിശ്ചയങ്ങൾ, മാവേലിക്കര പടിയോല എന്ന പേരിലാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. സഭാനിശ്ചയങ്ങളുടെ രേഖകളാകുമ്പോൾ അവയെ പടിയോല എന്ന പേരിനു പകരം കാനോനുകൾ എന്ന് പേർ മാറ്റി വ്യവഹരിക്കാറുണ്ട്. 1599 ലെ ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയങ്ങളെയും 1876 ലെ മുളംതൂരുത്തി സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയങ്ങളെയും കാനോനുകൾ എന്ന വിദേശപദം ഉപയോഗിച്ചാണ് വ്യവഹരിച്ചു പോരുന്നത്. സഭയെ സംബന്ധിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ ആണ് അവയുടെ ഉള്ളടക്കം. ആത്മീയവും സാമൂഹികവും ആയ വിഷയങ്ങൾക്ക് ഒരു സമുദായം സർവ്വസമ്മതമായി നിയമരൂപം നൽകുന്നത് കാനോൻ. ഈ പ്രബന്ധത്തിൽ ചർച്ച ചെയ്യുന്ന കണ്ടനാട് പടിയോല ആ അർത്ഥത്തിൽ മലങ്കര സഭയുടെ കാനോൻ തന്നെയാണ് അക്കാലത്തെ സഭാതലവനായ 8-ാം മാർത്തോമ്മായും അവരുടെ സഭാചരിത്രമായ നിരണംഗ്രന്ഥവരിയും കണ്ടനാട് പടിയോലയെ തമസ്ക്കരിച്ചതിനാൽ രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടിനുശേഷവും ആ പടിയോല സമഗ്രമായ പഠനത്തിന് വിഷയീഭവിച്ചിട്ടില്ല.

3. സഭാപശ്ചാത്തലം

'ക്ഷയോന്മുഖമായ സഭ' എന്ന് 1806 ൽ തന്റെ ജീവിതസാധാരണത്തിൽ മലങ്കര സഭയെപ്പറ്റി നിരീക്ഷിച്ച 6-ാം മാർത്തോമ്മാ സഭയുടെ പുരോഗതികൾക്കാവശ്യമായ ഭാവി ചർച്ചകൾക്കായി രണ്ടു സുറിയാനി പണ്ഡിതന്മാരെ (കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തു നിന്ന് പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് മൽപ്പാനും തിരുവിതാംകൂർ പ്രദേശത്തുനിന്ന് കായംകുളം ഫിലിപ്പോസ് റമ്പാനും) ഡോ. ബുക്കാനന് പരിചയപ്പെടുത്തിയത് അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ സഭയുടെ ഭാവി ശ്രേയസ്സിനുള്ള വഴി തുറക്കലായിത്തീർന്നു. സുറിയാനിവേദപുസ്തകത്തിന്റെ വിവർത്തനത്തിന് അവർ മുഖ്യ പങ്കു വഹിച്ചു. കുന്ദംകുളം അങ്കമാലി, കുറുപ്പംപടി എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിൽ അക്കാലത്ത് പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന മല്പാൻ പാഠശാലകളിൽ അവർ സഹപ്രവർത്തകരായി. സർവ്വോപരി ക്ഷയോന്മുഖമായ സഭയെ പുതുക്കിപ്പണിയാനുള്ള

സംവിധാനങ്ങളെപ്പറ്റി കൂട്ടായി ചിന്തിച്ചു. 1808 മീനം 27ന് 6-ാം മാർത്തോമ്മാ അന്തരിച്ചതിന് ശേഷം അധികാരത്തിൽ പ്രവേശിച്ച ഏഴാം മാർത്തോമ്മാ തെക്കിനെയും വടക്കിനെയും സമന്വയിപ്പിക്കുവാൻ ദുഃഖപ്രതിജ്ഞയെടുത്ത സഭാധ്യക്ഷൻ ആയിരുന്നു അതിലേക്ക് രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം ചെയ്തു. ഒന്ന്, മെത്രാന്റെ ആസ്ഥാനം സ്ഥിരമായിക്കണ്ടനാട് എന്ന് നിശ്ചയിച്ചു. രണ്ട്, പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് മൽപ്പാണും കായംകുളം ഫിലിപ്പോസ് റമ്പാനെയും അദ്ദേഹം തന്റെ ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരായി സ്വയം വരിച്ചു. പകലോമറ്റം ഗ്രൂപ്പുകാർക്ക് പരിഭ്രമവും ആശങ്കയും സമ്മാനിച്ച ഈ സംഭവങ്ങളുമായി ഏഴാം മാർത്തോമ്മാ സഭാപുരോഗതിയുടെ വഴിയിൽ നീങ്ങിയപ്പോൾ 1809 ജൂലായ് 4ന് അവിചാരിതമായ സാഹചര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം കണ്ടനാട് വെച്ച് അന്തരിച്ചു. താമസം വിനാ പകലോമറ്റം മേൽവിലാസത്തിൽ ഒരു തോമ്മാക്കത്തനാറെ പകലോമറ്റം അനുഭാവികൾ വി. കുർബാനയോ പട്ടംകൊടക്രമമോ നടത്താതെ മോഹാലസ്യപ്പെട്ടു കിടക്കുന്ന ഏഴാം മാർത്തോമ്മായുടെ കട്ടിലിനരികിൽ മെത്രാൻ ചമയങ്ങൾ അണിയിച്ച് ബോധശൂന്യനായ മെത്രാന്റെ കൈ തലയിൽ വെച്ച് മെത്രാന്റെ പിന്തുടർച്ച നേടി എന്ന് അവകാശപ്പെട്ട് രംഗത്തു വന്നു. ആ മോഹാലസ്യത്തിൽ നിന്ന് ഏഴാം മാർത്തോമ്മാ ഒരിക്കലും ഉണർന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തെ കോലഞ്ചേരിയിൽ കൊണ്ടുപോയി കബറടക്കി. ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിന് ഇയാൾ അയോഗ്യനാണ് എന്ന് ഏഴാം മാർത്തോമ്മാ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞ ആൾ പുതിയ മെത്രാൻ സ്ഥാനം അവകാശപ്പെട്ടതോടെ സഭയിൽ തർക്കങ്ങളായി. ഈ മെത്രാൻവാഴ്ച സാധുവല്ലെന്ന് ഭൂരിഭാഗം പേരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. സഭ ഒരു വിഭജനത്തിലേക്ക് നീങ്ങുന്നു എന്ന് തീരുമാനമായി. മുൻമെത്രാന്റെ ഉപദേഷ്ടാക്കൾ ഒരു തീരുമാനത്തിലെത്തി ശിഥിലമായിക്കിടക്കുന്ന സഭയുടെ ഇടവകഭരണം, പൊതുസഭയുടെ ഭരണം എന്നിവ കൃത്യമായി നിർവ്വചിക്കപ്പെട്ട ഒരു നിയമാവലി ഔദ്യോഗികമായി സഭ അംഗീകരിക്കുക. ഈ നിയമാവലിക്ക് വിധേയമായി ഭരണം നടത്താമെന്ന ഉറപ്പു നൽകിയാൽ 8-ാം മാർത്തോമ്മായെ അംഗീകരിക്കാം. ഇതായിരുന്ന ഉപദേശകരുടെ ഫോർമുല. ഇരുകൂട്ടർക്കും ഈ അനൂരഞ്ജനനിർദ്ദേശം സ്വീകാര്യമായി. ആർത്താറ്റു പടിയോല തയ്യാറാക്കിയ കൈകൾ തന്നെ ഇപ്പോഴും മുൻകൈ എടുത്തു. 7-ാം മാർത്തോമ്മായെ കബറടക്കിയ കോലഞ്ചേരി പള്ളിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ 40-ാം അടിയന്തിരം നടത്തിയ ശേഷം കണ്ടനാട് പള്ളിയിൽ മലങ്കര സഭയുടെ പ്രതിപുരുഷ യോഗം കൂടത്തക്കവണ്ണം നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് 1809 ചിങ്ങം ഒന്നിന് യോഗം ചേർന്നു. വിവാദപുരുഷൻ ആയ മെത്രാൻ 8-ാം മാർത്തോമ്മ ആയിരുന്നു യോഗത്തിന്റെ അധ്യക്ഷൻ. യോഗത്തിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് മല്പാൻ പടിയോലയിലെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചത് സുന്നഹദോസ്

ഏകകണ്ഠമായി അംഗീകരിച്ചു. ആ നിശ്ചയങ്ങൾ അടങ്ങിയ രേഖയെയാണ് കണ്ടനാട് പടിയോല എന്നു പറയുന്നത്. ഇതോടെ വിഭജനഭീഷണി സഭയിൽ ഇല്ലാതായി. മെത്രാൻ പടിയോല അംഗീകരിച്ചു. യോഗം അദ്ദേഹത്തെ മോതിരം അണിയിച്ച് സ്വീകരിച്ചു. പുലിക്കോട്ടിൽ മല്പാൻ റമ്പാൻ സ്ഥാനമേൽക്കുവാനും അദ്ദേഹവും കായകുളം ഫീലിപ്പോസ് റമ്പാനും 8-ാം മാർത്തോമ്മായുടെ ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരായി പ്രവർത്തിക്കാനും സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയിച്ചു.

4. കണ്ടനാട് പടിയോലയുടെ സ്വരൂപം

കണ്ടനാട് പടിയോലയിൽ പതിനൊന്ന് കാനോനുകൾ ആണ് ഉള്ളത്. ആദ്യത്തെ 6 കാനോനുകൾ വിശ്വാസികളുടെ സഭാജീവിതത്തെ സ്പർശിക്കുന്ന നിയമങ്ങളാണ് “ഉണ്ണികൾ പിറന്നാൽ 90 ദിവസത്തിനകം മാമ്മോദീസ്സാമുക്കണമെന്ന് ഒന്നാം കാനോൻ. കുട്ടികൾക്ക് സഭാപരമായ വിശ്വാസ പരിശീലനം നൽകണമെന്ന് രണ്ടാമത്തെ കാനോനിൽ നിദ്ദേശമുണ്ട്. (കുട്ടികളെ വീട്ടിൽ മാതാപിതാക്കന്മാരും പള്ളിയിൽ പട്ടക്കാരും ഈ പരിശീലനം യഥാവിധി നിർവ്വഹിക്കണം) പള്ളിയിൽ നമസ്കാരത്തിനായി നിൽക്കുമ്പോൾ കൗമാപ്പടി നമസ്കാരങ്ങൾ ചൊല്ലണം. ഇത് സന്ധ്യയിലും പ്രഭാതത്തിലും ക്രമമായി നടത്തണമെന്ന് മൂന്നാം കാനോന അനുശാസിക്കുന്നു. ഞായറാഴ്ചകളിലും പെരുന്നാളുകളിലും പള്ളികളിൽ കുർബ്ബാന കാണണമെന്ന് നാലാം കാനോൻ. കല്പിക്കപ്പെട്ട അഞ്ചു നോമ്പുകളും ആചരിക്കണമെന്നും 25 നോമ്പിലും അവതു നോമ്പിലും കുമ്പസാരിച്ചു കുർബ്ബാന കൊള്ളണമെന്നും 6-ാം കാനോൻ. രോഗം മൂലമോ മറ്റോ ഇതിന് കഴിവില്ലെങ്കിൽ പട്ടക്കാരിൽ നിന്ന് അനുവാദം വാങ്ങിയിരിക്കണം. അടുത്ത കാനോന വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ചാണ് ചില നിയമങ്ങൾ അവിടെ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

1.പതിനാലു വയസ്സിനകം പെണ്ണുങ്ങളെ കെട്ടിക്കണം. 2. തലേ ഞായറാഴ്ച കുമ്പസാരിക്കണം. 3. ഒരു ഞായറാഴ്ച മുമ്പ് വിവാഹം പള്ളിയിൽ വിളിച്ചു ചൊല്ലി പരസ്യപ്പെടുത്തണം. 4. ചെറുക്കനും പെണ്ണിനും നിശ്ചിത ആഭരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം. 5.പെണ്ണുകെട്ടിന് ഞായറാഴ്ച വിരുന്നു നൽകണം. 6. കുർബ്ബാനക്കുമുമ്പ് മണവാട്ടി പള്ളിയിൽ വരണം. 7. പ്രായത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ദമ്പതിമാരെ നിർത്തണം. 8. വിവാഹം കഴിഞ്ഞ് ഒരാഴ്ചക്കും കുടിവെപ്പ് നടത്തിയിരിക്കണം. (തേനുണ്ടു കുളിക്കുക, വാവുസാ എന്താണെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ) ഏഴുമുതൽ പതിനൊന്നുവരെയുള്ള കാനോനുകൾ പള്ളിയുടേയും പൊതുസഭയുടേയും നടത്തിപ്പ് സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളാണ്.

ഏഴാം കാനോന പറയുന്നു:-

1.പട്ടക്കാർ രണ്ടു നേരം പള്ളിയിൽ നമസ്കരിക്കണം. 2. കഴിയുന്നത്ര അവർ പള്ളിയിൽ താമസിക്കണം. 3. പട്ടക്കാർ മദ്യപിക്കരുത്. 4. ആൾക്കാരുള്ള പള്ളികളിൽ ഞായറാഴ്ചകളിലും പെരുന്നാളുകളിലും രണ്ടു കുർബ്ബാന ചൊല്ലണം. 5. ഇടവകക്കാർ പട്ടക്കാർക്ക് പസാരം കൊടുക്കണം.

8-ാം കാനോൻ സഭയുടെ പൊതു വിഷയങ്ങൾ പരാമർശിക്കുന്നു.

1. തെക്കും വടക്കുമായി രണ്ടു പഠിത്ത വീടുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം. 2. അവിടെ മല്പാമ്പാർ പൈതങ്ങളേയും ശെമ്മാശ്ശന്മാരേയും പഠിപ്പിക്കണം. 3. അവർക്കുവേണ്ട ചെലവുകൾ പള്ളികൾ വരിയിട്ടെടുത്ത് നിർവ്വഹിക്കണം. 4.പട്ടക്കാർ ഇവിടെ പള്ളിക്രമങ്ങൾ വെടിപ്പായി അഭ്യസിക്കണം. 5. മൽപ്പാമ്പാരുടെ കത്ത് ഏൽപ്പിച്ച് യജമാനസ്ഥാനത്തുനിന്ന് കുദാശപ്രവർത്തികൾക്ക് അനുവാദം വാങ്ങണം.

9-ാം കാനോൻ പ്രത്യേക ശുശ്രൂഷകൾ നടത്തുവാനുള്ള ആണ്ടു തക്സാകൾ പള്ളിച്ചിലവിൽ വാങ്ങണം.

10-ാം കനോൻ പള്ളി ഭരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ളതാണ്. ആദ്യം ചുമതലക്കാരുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ്.

1.മദ്ബഹായുടെ തിരശ്ശീല തുറക്കണം. 2. ആദ്യം 16 പേരെ തിരഞ്ഞെടുക്കണം. 3. ഓരോരുത്തരുടെയും പേരിൽ നറുക്ക് (കുറി) എഴുതി പള്ളി നടയിൽ വെക്കണം. 4. അതിൽ നിന്ന് നറുക്കെടുക്കുന്ന ആൾ ആ കൊല്ലത്തെ ഭരണച്ചുമതല വഹിക്കണം. 5. കൈസ്ഥാനി വിശേഷ ചെലവുകൾക്ക് യോഗത്തെ ബോധിപ്പിച്ച് ചെലവു ചെയ്യണം. 6. ആണ്ടു തികയുമ്പോൾ കണക്ക് വികാരിയെയും യോഗത്തെയും എഴുതി ബോധിപ്പിക്കണം. 7. ഇരിപ്പുസംഖ്യ കെട്ടിവെച്ച് വീണ്ടും കുറിയെടുത്ത് പുതിയ സ്ഥാനിയെ ചുമതലകൾ ഏൽപ്പിക്കണം. 8. സ്റ്റോക്കും പണവും മേമ്പട്ടിൽ വെച്ച് പൂട്ടി സൂക്ഷിക്കണം. 9. മേമ്പട്ടിന് മൂന്നു പൂട്ടും താക്കോലുകളും വേണം. ഒരു താക്കോൽ മുൻ കൈക്കാരനും ഒരു താക്കോൽ നടപ്പുകൈക്കാരനും ഒരു താക്കോൽ വികാരിയും കൈവശം വെക്കണം. 10. മിനിട്ട്സും തെരട്ടും മേമ്പട്ടിൽ വെച്ച് പൂട്ടി മൂന്നുപേർ അതതു താക്കോലുകൾ സൂക്ഷിക്കണം. 11. മേമ്പട്ടിലെ പണം ചെലവഴിക്കേണ്ടി വരുമ്പോൾ മെത്രാനെയും വികാരിയെയും യോഗത്തെയും ബോധിപ്പിച്ച് ചെലവഴിക്കാം. (16 പേർ ലഭ്യമല്ലെങ്കിൽ തൽസ്ഥാനത്ത് 4 പേരെങ്കിലും ഉണ്ടായിരിക്കണം) 12.ഇവർ കൈസ്ഥാന ചീട്ടിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരാണ് ഇവരും വികാരിയും ഇടവക പട്ടക്കാരും കൂടി നിശ്ചയിച്ച് യോഗക്കുറി എഴുതേണ്ടതാണ് (കൈസ്ഥാന ചീട്ടിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരായിരിക്കാം. പിൻക്കാലത്തെ പൊതുയോഗ

അംഗങ്ങൾ)

11-ാം കാനോന

പൊതുസഭയിലെ ആരാധനകൾക്ക് ഏക രൂപം വരുത്തുവാൻ ഉദ്യമിച്ചിരിക്കുന്നു. 1751 ൽ വിദേശത്തുനിന്ന് മലങ്കരയിലെത്തിയ മേലധ്യക്ഷന്മാർ പരിചയപ്പെടുത്തിയ നമസ്ക്കാര ക്രമങ്ങളും കുർബ്ബാനക്രമവും ആണ്ടുതക്സ ക്രമങ്ങളും സ്വീകരിക്കുവാൻ ഈ കാനോൻ അനുശാസിക്കുന്നു.

ഈ പടിയോലയിലെ വ്യവസ്ഥകൾ അസ്വീകാര്യമായി തോന്നുന്നവർ പള്ളിക്കു പുറമേ നിന്ന് ചെയ്യുന്ന ശിക്ഷയും പ്രായശ്ചിത്തവും ചെയ്ത് തിരിച്ചു വരാമെന്നും നിശ്ചയിക്കുന്നു. അങ്കമാലി മുതലായ പള്ളികൾ ഒപ്പിട്ട പടിയോല അതിന്റെ ഉപസംഹാര വാക്യത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്..

5. പടിയോലയുടെ നിരൂപണം

അവ്യവസ്ഥാപിതമായിരുന്നു പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഭരണ ക്രമം. മെത്രാന്മാർക്ക് തങ്ങളുടെ പിൻഗാമികൾ പകലോമറ്റം കൂടുംബക്കാർ ആയിരിക്കണമെന്നല്ലാതെ മറ്റുയാതൊരു കാര്യങ്ങളിലും നിഷ്ക്കർഷ ഇല്ലായിരുന്നു. തെക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലും വടക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലും സഭാ നടപടികൾക്കും ആരാധനാനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കും ഏകരൂപമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ക്രമക്കേടുകൾക്കും വിശ്വാസ വിഹീനതക്കും നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ അതത് യോഗക്കാരുടെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളല്ലാതെ പൊതു സഭാ നിയമങ്ങളോ മാനദണ്ഡങ്ങളോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എഴുതപ്പെട്ട നിയമാവലികൾ സഭക്കീഴ്ത്തിത്തന്നാൽ പലരും ഉദയം പേരൂർ കാനോനുകളിലെ നിയമങ്ങൾ നമ്മുടെ സഭയിലെ നിയമങ്ങളായി തെറ്റിദ്ധരിച്ച് അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തർക്കങ്ങൾക്ക് വിധി കൽപ്പിച്ചിരുന്നു. ചില ഇടവകകളിൽ 1665 ൽ വിദേശത്തു നിന്നു വന്ന അബ്ദുൾ ജലീൽ മാർഗ്രിഗോറിയോസിന്റേയും മറ്റു ചില ഇടവകകളിൽ 1685 ൽ വന്ന യൽദോമാർ ബസ്സേലിയോസിന്റെ പാരമ്പര്യങ്ങളും വേറെ ചില ഇടവകകളിൽ 1751 ൽ വന്ന വിദേശ അധ്യക്ഷന്മാരുടെ പാരമ്പര്യങ്ങളും നിലവിലിരുന്നു. ഈ സഭാധ്യക്ഷന്മാരെല്ലാവരും അന്ത്യോഖ്യൻ സഭയിലെ മേലധ്യക്ഷന്മാരാണെന്ന് വേണ്ടത്ര പഠനം കൂടാതെ പിൽക്കാലത്ത് നിരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അവർ വ്യത്യസ്തസഭാപാരമ്പര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് വന്നവർ ആണെന്ന് പിൽക്കാലഗവേഷകർ പ്രമാണ സഹിതം തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. വൈദികരും അവർക്ക് പരിശീലനം നൽകിയ മല്പാമ്പാരുടെ പാരമ്പര്യങ്ങൾ ആധികാരികം എന്ന നിലയിൽ ഉറച്ചു നിന്നു. മല്പാമ്പാരുടെ പാരമ്പര്യങ്ങൾക്ക് ചരിത്രപരമായ കാരണങ്ങളാൽ ഏകരൂപമുണ്ടായിരുന്നില്ല. നടപടികളെ അടിസ്ഥാനപര

മായി നിർവ്വചിക്കുന്ന നിയമഗ്രന്ഥങ്ങൾ തുലോം വിരളമായിരുന്നു. മല്പാ
ന്മാർ അവരവരുടെ യുക്തിക്കനുസരിച്ച് കാര്യങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന പതി
വാൺ വ്യാപകമായി നിലവിലിരുന്നത്. ഒരു സുന്നഹദോസോ വൈദിക
സെമിനാരിയോ ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ ഈ വ്യത്യസ്തതകളെ പരിശോധി
ക്കുവാൻ പോലും ആർക്കും കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഇടവകകളുടെയും വൈദീ
കരുടെയും മേലന്വേഷണം നടത്തുവാനായി സഭയിൽ രൂപം കൊണ്ട മേല
ധ്യക്ഷപദവിയിലുള്ളവർ അക്കാലത്തും അവരുടെ ചുമതലകളോട് നീതി
പൂലർത്തിയിരുന്നില്ല. ഇത്തരം കാരണങ്ങളാൽ അനേകർ ഓരോ തർക്ക
ങ്ങളെ പ്രതി റോമൻ സഭയിലേക്ക് ഒഴുകിപ്പോകുന്നത് അക്കാലത്ത് സർവ്വ
സാധാരണമായിരുന്നു. തൊഴിയൂർ ആസ്ഥാനമായി കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കുറീ
ലോസ് ഒരു സമാന്തരസഭാ സംവിധാനം വിഭാവനം ചെയ്ത് പ്രാവർത്തിക
മാക്കിയത് ഈ വക അനാഥാവസ്ഥയിലാണ്. ഒന്നു രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകാ
ലത്തെ പകലോമറ്റം ഭരണം, റോമ്മാസഭയിൽ ചേരാനുള്ള നിരന്തര ഉദ്യമ
ങ്ങൾ മൂലം മലങ്കരസഭ ആത്മാഭിമാനമില്ലാത്ത ഒരു കൂട്ടമായി അധഃപതി
ച്ചിരുന്നു. റോമൻ സഭക്ക് നിയതവും നിശ്ചിതവുമായ ഭരണ വ്യവസ്ഥയും
നിയമാവലിയും ഉണ്ട് ആ നിയമാവലിയാണ് ഉദയംപേരൂർ കാനോനുകൾ.
അത് പാലിക്കാനും പാലിച്ചു എന്ന ഉറപ്പു വരുത്തുവാനും ഇടവക വികാ
രിമാരും അക്കാര്യത്തിൽ ഫലപ്രദമായി മേലന്വേഷണം നടത്തുവാൻ മെത്രാ
ന്മാരുമുണ്ട്. അവരുടെ ഇടവകകളിലേയും ഭവനങ്ങളിലേയും ആരാധന
കൾക്കും സഭാനടപടികൾക്കും വിശദമായ ചിട്ടകളും നിയമാവലികളും ഉണ്ട്.
അരക്ഷിതരോ അനാഥരോ ഇല്ലാത്ത ആസഭയിൽ വൈദികരും ജനങ്ങളും
ചേർന്നു എങ്കിൽ അതിലവരേ കുറ്റപ്പെടുത്താനാകില്ല. സൂഷ്ടിപരമായ പരി
ഹാരമാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാതെ സഭാത്യാഗത്തെപ്പറ്റി പരിഭവനം നട
ത്തുവാനാണ് ചുമതലപ്പെട്ടവർ അന്ന് ശ്രമിച്ചത്. ഈ നിർഭാഗ്യകരമായ
തമോഗർത്തത്തിൽ നിന്ന് സഭയെ സ്വത്വബോധത്തിലേക്കും ആത്മാഭിമാന
ബോധത്തിലേക്കും കൈപിടിച്ചുയർത്തുവാനാണ് കണ്ടനാട് പടിയോല ഫല
പ്രദമായി ഉദ്യമിച്ചത്. അതിനോട് ഇടഞ്ഞു നിന്നവർ പിൽക്കാലത്ത് എന്തെ
ന്നെന്നുമായി അസ്തമിച്ചു. അതിന്റെ വക്താക്കളും പ്രയോക്താക്കളുമാകട്ടെ
പുതിയൊരു പ്രഭാതത്തിന്റെ പ്രവാചകന്മാരും പ്രചാരകന്മാരുമായി മലങ്കര
സഭയെ പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ നവോത്ഥാനത്തിലേക്ക് ആഘോഷ
പൂർവ്വം ഉപനയിച്ചു.

കണ്ടനാട് പടിയോലയുടെ ശില്പികൾ പൂലർത്തിയ സഭാദർശനം
പഠനീയവും ഇക്കാലത്തും പ്രസക്തവുമാണ്. ഗാർഹിക ജീവിതം ആരംഭി
ക്കുന്ന കാലം മുതൽ ഒരു കൂട്ടി സഭാ നിയമങ്ങൾക്ക് വിധേയനാകണം.
ആ നിയമങ്ങൾ പാലിക്കുന്നു എന്ന് സഭയുടെ അധികൃതരെ ബോധ്യപ്പെ
ടുത്തുവാൻ അവർ ചുമതലപ്പെട്ടവരാണ്. 90 ദിവസത്തിനകം മാമ്മോദീസാ

നടത്തിയില്ലെങ്കിൽ അവർ സമുദായത്തിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കപ്പെടുവാൻ യോഗ്യരാണ്. രണ്ടു നേരം വീട്ടിൽ നമസ്കരിക്കുന്നു എന്നും ഞായറാഴ്ചകളിലും മാനാനായ പെരുന്നാളുകളിലും പള്ളിയാരാധനകളിൽ സംബന്ധിക്കുന്നവരാണെന്നും നോമ്പുകൾ കൃത്യമായി പാലിക്കുന്നവർ ആണെന്നും കുമ്പസാര പിതാവിനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാൻ അവർക്ക് ബാധ്യതയുണ്ട്. (നിലത്തിരുന്ന് മണിക്കുറുകളോലം കുമ്പസാരം കേൾക്കുന്ന ജോലിഭാരം ഒഴിവായതിൽ മിക്ക വൈദികർക്കും ഇപ്പോൾ സന്തോഷമാണുള്ളത്. കൂടുതൽ പേർ ഇന്ന് കുർബ്ബാന അനുഭവിക്കുന്നു എന്ന് സഭയുടെ തലവന്മാർക്ക് അഭിമാനിക്കുകയും ചെയ്യാം. ഈ നിയമപാലനത്തിൽ സഭാനിയമങ്ങളുടെ അന്തരാരത്നാവ് ചോർന്നു പോകുന്നതിനെ എല്ലാവരും സൗകര്യപൂർവ്വം കണ്ണടക്കുന്നു. ഈ മൗഢ്യത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുവാനാണ് കണ്ടനാട് പടിയോല ശ്രമിക്കുന്നത്.)

പെൺമക്കളുടെ വിവാഹം 14 വയസ്സിനുശേഷവും നടത്താത്ത രക്ഷാകർത്താക്കൾ സഭയുടെ ചോദ്യം ചെയ്യലിന് വിധേയരാണ്. അത് നിയമലംഘനമാകയാൽ സമയത്തിനു മുമ്പ് വിവാഹം നടക്കുന്നു; ഇടവകയുടെ സദാചാര പ്രശ്നങ്ങളും കുടുംബങ്ങളുടെ ഭിന്നതകളും ഒരു പരിധിവരെ ഒഴിവാക്കുവാൻ കഴിയും വിധം സഭയുടെ ചുമതലക്കാർ വീട്ടുകാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടുവാൻ കണ്ടനാട് കാനോനുകൾ അവസരം നൽകുന്നു. വിവാഹം വിശുദ്ധ കുദാശയാകയാൽ അത് പൊതു ആരാധനയുള്ള ഞായറാഴ്ചകളിൽ തന്നെ നടത്തപ്പെടണം വിവാഹത്തിനുമുമ്പ് രണ്ടു പേരും കുമ്പസാരിക്കുകയും നമസ്കാരങ്ങൾ കുമ്പസാരപിതാവിനെ ചൊല്ലികേൾപ്പിച്ച് അവരുടെ പകുത സഭയെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും വേണം. (ഇന്നുപോലും നമുക്ക് ആ നിഷ്ക്കർഷ ഇല്ല. കണ്ടനാട് പടിയോലയുടെ ശില്പികളെ നമുക്ക് നമസ്കരിക്കാം.) കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹിക നഭോമണ്ഡലത്തിൽ കോളിളക്കമുണ്ടാക്കിയ വ്യവസ്ഥയാണ് വിവാഹം ആരാധനാമദ്ധ്യേ വിളിച്ചു ചൊല്ലണമെന്നതും വിവാഹ രജിസ്ട്രറിൽ വധുവരന്മാരും സാക്ഷികളും കാർമ്മികനും ഒപ്പു വെക്കണം എന്നതും. സഭാംഗങ്ങളുടെ സദാചാരനിഷ്ഠയും സന്മാർഗ്ഗിക ബോധവും ഉന്നതനിലവാരത്തിലാക്കുന്നവയാണ് ഈ നിയമങ്ങൾ. അപൂർണ്ണമായിട്ടെങ്കിലും എല്ലാ മതങ്ങളും സമുദായങ്ങളും ഈ നിയമങ്ങൾ സർവ്വാത്മനാ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. വിവാഹത്തിൽ നിയമലംഘനം ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു തടയാനാണ് നേരത്തെ പരസ്യപ്പെടുത്തുന്നത്. വിവാഹമോചനം അംഗീകരിക്കാത്ത സഭ വിവാഹം പാവനവും അന്യൂനവുമാണെന്ന് ഉറപ്പാക്കുവാൻ ചെയ്യുന്ന മുൻ കരുതൽ നടപടി കൂടിയാണിത്.

വധുവരന്മാരുടെ ആഭരണ കാര്യത്തിൽ മിതത്വം പാലിച്ചിരിക്കണം എന്ന വ്യവസ്ഥയും പഠനീയമാണ്. വരുമാന ഏകീകരണം പടിയോലയുടെ

സ്വപ്നമാണ്. വിവാഹസമയത്തെ പള്ളിവരുമാനമായി സ്ത്രീധനത്തിന്റെ പസാരം പടിയോല നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല എന്നത് നമ്മുടെ സവിശേഷമായ ശ്രദ്ധ ആകർഷിക്കുന്നു. സ്ത്രീധനസമ്പ്രദായം പടിയോലയുടെ ശില്പികൾ വിഭാവനം ചെയ്യുന്നില്ല എന്നു തോന്നുന്നു. ആ സമ്പ്രദായം സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ അനിവാര്യമായ ഒരു വിഷയമായി തീരുന്നത് പിൽക്കാലത്താണ്. വിവാഹം പുരുഷന്റെ ഇടവകയിൽ വെച്ച് നടത്തണമെന്നും വിവാഹം കഴിഞ്ഞാൽ വരന്റെ ഗൃഹത്തിൽ വധു താമസിക്കണമെന്നുമുള്ള നിർദ്ദേശം അന്നത്തെ ഭൂരിപക്ഷസമുദായങ്ങൾക്ക് പിൽക്കാലത്ത് മാതൃകയും അനുകരണീയവുമായി എന്നത് നായർ സമുദായത്തിന്റെ ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ അറിയാം. ഇക്കാര്യത്തിൽ യഹൂദപാരമ്പര്യത്തെ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ നേരത്തെ മാതൃകയാക്കിയിരുന്നു. ആറും ഏഴും നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ കേരളത്തിൽ കുടിയേറിപ്പാർത്ത മലയാള ബ്രാഹ്മണരും വേളി കഴിഞ്ഞാൽ വരന്റെ ഗൃഹത്തിൽ വധു താമസിക്കുവാൻ (കുടിവെപ്പ്) ചട്ടം കെട്ടിയത് സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളെ അനുകരിച്ചാവാം. കേരളത്തിലെ ഒരു മതത്തിലും സമുദായത്തിലും ഏക ഭാര്യ-ഏക ഭർത്താവ്രതം നിലവിലില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ ആരംഭകാലം മുതലേ ക്രൈസ്തവ സഭ ആ നിഷ്ഠ പ്രാവർത്തികമാക്കിയിരുന്നു. വിവാഹത്തിന്റെ വിശുദ്ധിയും കുടുംബസമാധാനവും നിലനിർത്തുന്നതിൽ അതിനുള്ള പ്രാധാന്യം പരിഗണിച്ചാവാം പിൽക്കാലത്ത് കേരളീയസമുദായങ്ങൾ ഏകപത്നീ ഏക ഭർത്താവ്രതത്തെ അനുകരിച്ചത്. ഇന്ത്യൻസിവിൽനിയമവും അത് അംഗീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞു.

7-ാം കാനോനാ 1. പട്ടക്കാരുടെ നടപടികളെ മുൻനിർത്തിയുള്ളതാണ്. പള്ളിയിലോ പള്ളിയോടനുബന്ധിച്ചുള്ള വീട്ടിലോ പട്ടക്കാർ താമസിക്കണം. ഇടവക പട്ടക്കാർ മാത്രമുണ്ടായിരുന്ന അക്കാലത്ത് ഇത് അസാധ്യമായിരുന്നില്ല. 2. പട്ടക്കാർ രണ്ടു നേരവും പള്ളിയിൽ നമസ്കരിക്കണം. അന്നത്തെ സംവിധാനത്തിന്റെ ഒന്നിലേറെ പട്ടക്കാർ, എല്ലാ പള്ളികളിലും ഉണ്ടാവും. അവരിൽ തവണ പട്ടക്കാർ പള്ളിയിലെ കർമ്മാദികൾ യഥാസമയം നടത്തുവാൻ ചുമതലപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആവശ്യാനുസരണം കാനിലോ ബൈക്കിലോ പള്ളിയിലെത്തി ആവശ്യങ്ങൾ ചട്ടപ്പടി നിർവ്വഹിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ സമ്പ്രദായം കണ്ടനാട് പടിയോലയുടെ ശില്പികൾക്ക് അചിന്ത്യമായിരുന്നു. 3. പട്ടക്കാർ മദ്യപിക്കരുത്. പട്ടക്കാരുടെ ജീവിതവിശുദ്ധിയിൽ പടിയോല ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. 4. പട്ടക്കാർക്ക് ഇടവകക്കാർ പാസാരം കൊടുക്കണം. ഇടവകക്കാരുടെ എല്ലാ ആദായങ്ങളിലും വരുമാനങ്ങളിലും ദശാംശം പട്ടക്കാർക്ക് അവകാശപ്പെട്ടതാണ്. പട്ടക്കാരുടെ ചുമതലകൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുമ്പോൾ അവരുടെ അവകാശം രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ പടിയോല വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. പട്ടക്കാർക്ക് മറ്റു ശമ്പളങ്ങൾ പടിയോല വിഭാവനം ചെയ്യുന്നില്ല.

ഒരു പക്ഷേ കണ്ടനാട് പടിയോലയിലെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ പുരോ ഗമനോന്മുഖമായ വ്യവസ്ഥ 8-ാം കാനോനാ ആണെന്നു തോന്നുന്നു. പൊതു സഭയുടെ ക്ഷേമം ലാക്കാക്കി പല കാര്യങ്ങൾ ആ കാനോനോ എടുത്തു പറയുന്നുണ്ട്.

1. തിരുവിതാംകൂർ - കൊച്ചി എന്നീ രണ്ടു സംസ്ഥാനങ്ങളിലായി മലങ്കര സഭ വ്യാപിച്ചു കിടക്കുന്നു. രണ്ടു പ്രദേശങ്ങളിൽ രണ്ടു വ്യത്യസ്ത സംസ്കാരങ്ങൾ നിലവിലിരുന്നു. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം പടിയോല അംഗീ കരിക്കുന്നു. 2. തെക്കും വടക്കുമായി രണ്ടു പഠിത്തവീടുകൾ ഉണ്ടാവണം. റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭ രണ്ടു മൂന്നു നൂറ്റാണ്ടുകൾ കൊണ്ട് ശക്തി പ്രാപിച്ച് വളർന്നതിന്റെ ഒരു കാരണം കൊടുങ്ങല്ലൂർ, വൈപ്പിക്കോട്ട, വരാ പ്പുഴ, മംഗലപ്പുഴ, എന്നീ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ അവർ സ്ഥാപിച്ച സെമിനാരികൾ ആണെന്ന് പടിയോലയുടെ ശില്പികൾ സൂക്ഷ്മമായി കാര്യങ്ങളെ ഗ്രഹിച്ചു. സെമിനാരികൾക്ക് ഹൃദയത്തിന്റെ സ്ഥാനമാണുള്ളത്. ആശയ ങ്ങൾ വൈദികരിലൂടെ ഇടവകകളിലേക്ക് എത്തിക്കുവാൻ ഈ സംവി ധാനത്തിനേ കഴിയൂ. പ്രത്യേക സ്ഥലം നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും, തെക്ക് നിരണത്തും വടക്ക് കണ്ടനാടും ഓരോ സെമിനാരി ഉണ്ടാക്കുവാൻ പടി യോല ആഗ്രഹിച്ചു. ആരാധനകൾക്കും മറ്റും ഏകീകരണമുണ്ടാക്കുവാൻ അത് അനിവാര്യമാണെന്ന് പടിയോലയുടെ ശില്പികൾ സ്ഥാനുഭവത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. കേവലം സുറിയാനി ഭാഷയും ആരാധനാ നടപടികൾക്കും പുറമേ വേദശാസ്ത്രവും ഭാഷകളും പഠിച്ച് വൈദികർ വിജ്ഞാനവിസ്തൃതി വരുത്തണമെന്ന് മല്പാമ്പാർ ആഗ്രഹിച്ചത് അന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ വിപ്ലവാത്മകം തന്നെയായിരുന്നു. 3. വരിസംഖ്യ നൽകു ന്നതിലൂടെ എല്ലാ ഇടവകകളും പഠിത്ത വീടിന്റെ നടത്തിപ്പിൽ പങ്കാളിത്വം വഹിക്കുവാൻ പടിയോലയിൽ ഏർപ്പാടുണ്ടാക്കി. 4. പള്ളി ക്രമങ്ങൾ വെടി പ്പായി പരിശീലിച്ചു എന്ന് സെമിനാരിയിലെ മല്പാൻ സാക്ഷി പത്രം നൽകി യതിനുശേഷമേ വൈദികവൃത്തി നടത്തുവാനുള്ള അനുമതി പട്ടക്കാർക്ക് നൽകാവൂ എന്ന് മെത്രാൻ ഒരു വ്യംഗ നിർദ്ദേശവും നൽകാൻ അവർ മറ ന്നില്ല. 5. വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളെ മാത്രം പഠിപ്പിക്കാനുള്ള വേദി ആയി ട്ടല്ല പഠിത്ത വീടിനെ പടിയോല വിഭാവം ചെയ്തത്. അവിടെ പൈത ങ്ങളെയും പഠിപ്പിക്കണം ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ പഠിപ്പിക്കുന്ന കാര്യമാണ് അവി ടത്തെ വിവക്ഷ. തിരുവിതാംകൂറിൽ അക്കാലത്ത് എവിടെയും ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് ആരും വേദി ഒരുക്കിയിരുന്നില്ല; കൊച്ചിയിലും. ഇംഗ്ലീഷ് പഠിച്ചാൽ പരമ്പരാഗതമായ തങ്ങളുടെ ആധിപത്യവും ജന്മിത്തവും ഫ്യൂഡൽ ശൈലികളും തകർന്നു പോകുമെന്ന് യാഥാസ്ഥിതിക മനോഭാ വക്കാർ കരുതി. ആ കാലത്താണ് പഠിത്ത വീട്ടിൽ പൈതങ്ങളെ പഠിപ്പി ക്കുവാൻ പുരോഗമനക്കാരായ മല്പാമ്പാർ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നത്. ഒരു

പക്ഷേ കേരളത്തെ നവോത്ഥാനത്തിലേക്ക് നയിച്ച, ദുരവ്യാപകഫലങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ച ഒരു കാനോനായിരുന്ന ഇത്. കാര്യങ്ങളിൽ ഒട്ടൊക്കെ അവ്യക്തതയും അപൂർണ്ണതയും ദുരുഹതയും ഉണ്ടെങ്കിലും പടിയോലയുടെ ശില്പികളിൽ ഉറച്ച വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്ന സമ്മേളനം പടിയോലയിലെ നിർദ്ദേശങ്ങളെ അതേ പടി അംഗീകരിക്കുകയായിരുന്നു. (തെക്കുള്ള പഠിത്തവീട്ടിൽ കായംകുളം ഫീലിപ്പോസ് റമ്പാനും വടക്കുള്ള പഠിത്തവീട്ടിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് മല്പാനും പ്രധാന ചുമതല വഹിക്കാം എന്നായിരിക്കാം പടിയോലയുടെ ശില്പികൾ മനസ്സിൽ കണ്ടത്. എന്നാൽ 1814 ൽ പഠിത്ത വീടിന്റെ പണിയിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുമ്പോഴേക്കും രണ്ടു പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങളുണ്ടായി.

1. കായംകുളം ഫീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ 1811 തുലാം മാസം 28ന് അന്തരിച്ചു.
2. 8-ാം മാർത്തോമ്മാ പഠിത്ത വീടിന്റെ നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനത്തിന് വട്ടിപ്പണപ്പലിശയുടെ സംഖ്യ നൽകാതെ പിന്മാറി. ഈ രണ്ട് കറുത്ത സംഭവങ്ങൾ മൂലം രണ്ടു പഠിത്ത വീടുകൾ എന്ന സ്വപ്നം ഒരു പഠിത്ത വീട് സഭയുടെ മദ്ധ്യഭാഗത്ത് എന്നായി വ്യത്യാസപ്പെട്ടു. സുഹൃത്തായ മൺറോയുടെ ഉപദേശവും അതായിരുന്നു. അങ്ങനെയാണ് പഠിത്തവീട് കോട്ടയത്ത് സ്ഥാപിക്കുവാൻ ഇടയായത്.

അച്ചടിയില്ലാതിരുന്ന അക്കാലത്ത് സുറിയാനിയിൽ മാത്രം ലഭ്യമായ പള്ളി ക്രമങ്ങൾ എന്നത് വൈദികരുടെ ചുമതലയിൽ എഴുതിയുണ്ടാക്കുക എന്നത് എളുപ്പമായിരുന്നില്ല. പുസ്തകം പകർത്തിയെഴുതുന്നത് വലിയ ധനവ്യയം ആവശ്യമായ കാര്യമാകയാൽ പള്ളിക്കാര്യത്തിൽ നിന്ന് ചെലവുചെയ്ത് പുസ്തകങ്ങളുണ്ടാക്കണമെന്ന് പടിയോലയുടെ ഒമ്പതാം കാനോൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. 3. കാര്യപ്രാപ്തിയുള്ള 16 പേരെ (അത്രയും പേരെ കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ 4 പേരെയെങ്കിലും) കൈസ്ഥാന സംഘത്തിൽ അംഗങ്ങളായി തിരഞ്ഞെടുക്കണം. അവരുടെ പേർ പള്ളിനടയിൽ എഴുതിവെച്ച് അതിൽ നിന്ന് നറുക്കെടുക്കും. നറുക്കിൽ പേരെഴുതിയ ആൾ തന്നെണ്ടു കൈസ്ഥാനിയായിരിക്കണം. 4. സാധാരണ ചെലവിനങ്ങൾ കൈസ്ഥാനിക്ക് ചെലവിടാം. 5. വർഷാവസാനം ചെലവുകൾ വികാരിയേയും യോഗത്തേയും ബോധ്യപ്പെടുത്തണം. 6. ബാക്കി സംഖ്യയും തെറ്റും മേമ്പട്ടിൽ സൂക്ഷിക്കണം. 7. മേമ്പട്ടിന് മൂന്നു പുട്ടുകളും മൂന്നു താക്കോലുകളും ഉണ്ടായിരിക്കും. തന്നാണ്ട് കൈസ്ഥാനിയും മുൻകൈക്കാരനും വികാരിയും അവ സൂക്ഷിക്കണം. 8. ഇരിപ്പു സംഖ്യ ചെലവിടുമ്പോൾ മെത്രാനെയും വികാരിയെയും യോഗത്തെയും അറിയിക്കണം. 9. ഇടവകയുടെ മുഴുവൻ അറിവോടു കൂടിയേ യോഗകുറി കൊടുക്കാവൂ. പ്രതിദിന ഇടവക ഭരണത്തിൽ പട്ടക്കാരന് പങ്കാളിത്തം പടിയോല നൽകുന്നി

ല്ല. പള്ളിയിലെ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ, ഭവന സന്ദർശനങ്ങൾ, രോഗികളെ സന്ദർശിക്കൽ, ഇടവകയിലെ ഭിന്നതകൾ പരിഹരിക്കൽ ദുർവൃത്തന്മാർക്കായുള്ള കൗൺസലിങ്ങ് നൽകൽ തുടങ്ങി വൈദികന് മാത്രം നിർവ്വഹിക്കാവുന്ന സേവനങ്ങൾക്ക് ആവശ്യാനുസരണം സമയം ലഭിക്കാൻ വേണ്ടിയാകാം വികാരിയെ പ്രതിദിന പള്ളി ഭരണ കാര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് പടിയോല ഒഴിവാക്കിയത് (മിടുക്കന്മാരായ വൈദികർ ഈ വ്യവസ്ഥയെ ചൂഷണം ചെയ്ത് അലസരായികഴിയുവാൻ ഇടയുണ്ട് എന്ന് മുൻകൂട്ടി കാണുവാൻ പടിയോലയുടെ ശിൽപ്പികൾക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല.

1809 ചിങ്ങം ഒന്നിന് പാസ്റ്റാക്കിയ കണ്ടനാട് പടിയോലയിലെ പതിനൊന്നാം കാനോൻ ഏറെ വിവാദങ്ങൾക്കിടയാക്കിയിട്ടുണ്ട്. കൃഷിയുടെ ബാലപാഠങ്ങൾ പോലും അറിയാത്തവർ കൃഷിയെപ്പറ്റി ആധികാരികം എന്ന മട്ടിൽ വിടുവായത്തരം വിളമ്പിയാൽ സംഭവിക്കാവുന്ന പ്രശ്നങ്ങളാണ് ഇവിടെയും സംഭവിച്ചത്. പതിനൊന്നാം കനോനാ സഭയിലെ ആരാധനാക്രമങ്ങൾ ഏകീകരിക്കാൻ ഉണ്ടായ നിയമമാണ്. 1653 ലെ കുന്നം കുരിശു സത്യം കഴിഞ്ഞിട്ടും റോമൻ മാതൃകയിൽ നടത്തിയിരുന്ന ആരാധനകൾ പല ഇടവകകളും നിലനിർത്തിയിരുന്നു (കുന്നംകുരിശു കഴിഞ്ഞ് മൂന്നര നൂറ്റാണ്ടുകൾ കഴിഞ്ഞിട്ടും അക്കാലത്തെ all souls day (അനീദാച്ചാത്തം) ഇപ്പോഴും നവംബർ 15-ാം തീയതി അങ്കമാലി, കുന്നംകുളം, പഴഞ്ഞി മുതലായ ഇടവകകളിൽ തുടരുന്നതുകാണുക). 1751 ൽ വന്ന വിദേശ സഭാധ്യക്ഷന്മാർ പരിചയപ്പെടുത്തിയ ആരാധന ക്രമങ്ങൾ സ്വീകരിക്കണമെന്നാണ് കണ്ടനാട് പടിയോല ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. 1751 ൽ വന്നവരുടെ ക്രമങ്ങളെ “യാക്കോബായ ക്രമങ്ങൾ” എന്നാണ് പടിയോല വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്.

6. ആരാണ് യാക്കോബായക്കാർ ?

അന്ത്യോഖ്യാപാത്രീയർക്കീസിന്റെ കീഴിലുള്ളവരാണ് ഇപ്പോൾ മലങ്കരയിൽ യാക്കോബായക്കാർ എന്നറിയപ്പെടുന്നത്. തന്മൂലം കണ്ടനാട് പടിയോല അന്ത്യോഖ്യൻ ക്രമങ്ങളെ മലങ്കരയിൽ ഔദ്യോഗികമായി സ്വീകരിച്ചു എന്ന് ഒരു നിരൂപണം കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അന്ത്യോഖ്യൻ സഭ ഉപയോഗിച്ച പാശ്ചാത്യസുറിയാനി മലങ്കരയിൽ പ്രചരിപ്പിച്ചത് പടിയോലയുടെ ശില്പികളാണെന്നും അന്ത്യോഖ്യൻ ക്രമങ്ങളും പാശ്ചാത്യ സുറിയാനിയും പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് കോട്ടയത്ത് പഴയ സെമിനാരി സ്ഥാപിച്ചതെന്നും വാദിഗതിക്ക് കൊഴുപ്പേകാൻ പ്രസ്തുത നിരൂപകന്മാർ കൂട്ടിച്ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ചില കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ അക്കമിച്ച് പറയുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

1. കാൽസിയോൺ സുന്നഹദോസിനെ അംഗീകരിക്കാത്ത ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളെ എല്ലാം യാക്കോബായക്കാർ എന്നാണ്

അക്കാലത്തെ ചരിത്രത്തിൽ വിളിച്ചിരുന്നത്. ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മാർ ഈവാനിയോസ് ഒരു പ്രബന്ധത്തിൽ (ഭാരതത്തിലെ പൂർവ്വിക ക്രിസ്ത്യാനികൾ നെസ്തോറിയർ ആയിരുന്നുവോ?) അലക്സാന്ദ്രിയയിലെ സഭയെ യാക്കോബായസഭ എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് തന്മൂലം യാക്കോബായ ക്രമങ്ങൾ എന്ന പടിയോലയിലെ പ്രയോഗം കോപ്റ്റിക്, എത്യോപ്യൻ, സിറിയൻ, അർമ്മീനിയൻ, ഇന്ത്യൻ, എരിത്രിയൻ എന്നീ ഓറിയന്റൽ സഭകളിൽ ഏതിനെക്കുറിച്ചുമാകാം.

2.1751 ൽ വന്ന വിദേശസഭാധ്യക്ഷന്മാർ അന്ത്യോഖ്യൻ സഭയുടെ മേൽപട്ടക്കാരാണെന്നവാദം പിൻക്കാലത്ത് മലങ്കരസഭയിൽ പ്രചരിച്ചു എങ്കിലും അതിനെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്ന വിശ്വാസ്യമായ ഒരു രേഖയും പരസ്യമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അതേ സമയം 1751 ലെ സംഘത്തിൽപ്പെട്ട മാർഗ്രീഗോറിയോസ് അർമ്മീനിയൻ സഭയിലെ മേൽപട്ടക്കാരനായിരുന്നു എന്ന് വേദതർക്കം എന്ന കർസോനികൃതിയിൽ സുറിയാനി പണ്ഡിതനായ കരിയാറ്റി ഔസേഫ് മല്പാൻ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ പടിയോലയിലെ യാക്കോബായ എന്ന വിശേഷണം അർമ്മീനിയൻ ക്രമങ്ങളെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

3.1809 ൽ കണ്ടനാട് പടിയോലയിലെ തീരുമാനപ്രകാരം പടിയോലയുടെ ശില്പികളിൽ ഒരാളായ കായംകുളം ഫീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ 1810 ൽ കുറുപ്പംപടി പള്ളിയിൽ വെച്ച് പകർത്തി എഴുതിയ “യാക്കോബായ” ആണ്ടുതക്സ ഇതെഴുന്ന ആളിന്റെ വീട്ടിലെ ഗ്രന്ഥശേഖരത്തിലുണ്ട്. അന്ത്യോഖ്യൻ ക്രമത്തിലെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം, പാതിനോമ്പ്, ശുബ്ക്കോനോ, തുടങ്ങിയ ക്രമങ്ങൾ അതിലില്ല. ഉള്ള ക്രമങ്ങൾ തന്നെ ഘടനയിലും ഗാനങ്ങളിലും വ്യത്യസ്തത പുലർത്തുന്നു.

4.1810 ൽ കായംകുളം റമ്പാൻ പകർത്തിയെഴുതിയ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ആണ്ടു തക്സയിൽ പാശ്ചാത്യ സുറിയാനിലിപിയല്ല പൗരസ്ത്യ സുറിയാനിലിപിയാണ് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. കായംകുളം റമ്പാന്റെ കുർബ്ബാന തക്സ കെ.എൻ. ദാനിയേൽ പരിശോധിച്ചതായി “A Critical Study of Primitive Liturgies” എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ അനുബന്ധത്തിൽ കാണാം. ആണ്ടു തക്സയും കുർബ്ബാനതക്സയും പൗരസ്ത്യസുറിയാനിലിപിയാണ് എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്.

5.1811 ൽ കായംകുളം റമ്പാൻ അന്തരിച്ചപ്പോൾ ആത്മസൂഹ്യത്തിന്റെ വിധോഗത്തിൽ മനംനൊന്ത് പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് (യൗസേഫ്) റമ്പാൻ കൂക്കോയോ രാഗത്തിൽ എഴുതിയ ഒരു വിലാപകാവ്യം തൊഴി

യൂർ ഗ്രന്ഥപ്പുരയിൽ നിന്ന് കണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട വിവർത്തനം ചെയ്ത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. അതിൽ ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത് പൗരസ്ത്യ സുറിയാനിയാണ്. വസ്തുതകൾ ഇപ്രകാരമായിരിക്കേ കണ്ടനാട് പടിയോലയെപ്പറ്റി നടത്തിയ മേൽപ്പറഞ്ഞ വിമർശനം ഉപരിപ്ലവവും ദുരുഹവും ആണ് എന്ന് നിരീക്ഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

7.പടിയോല സഭാ ചരിത്രങ്ങളിൽ

കേരളത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ സുറിയാനി സഭാചരിത്രമെന്ന് ചിലരെങ്കിലും വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന നിരണം ഗ്രന്ഥവരിയിൽ “ഒരു പടിയോല എഴുതിവെച്ചു” എന്ന ഒരു വാക്യത്തിൽ പടിയോലയെ വിഴുങ്ങിക്കളഞ്ഞു. സർവ്വതന്ത്ര സ്വതന്ത്രമായി ഭരണം നടത്തിയിരുന്ന മെത്രാന്റെ മേൽ നിയമങ്ങൾ, ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാർ, എന്നിങ്ങനെ നവീന സംവിധാനങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുന്ന സമീപനം പകലോമറ്റം താല്പര്യത്തെ സംരക്ഷിക്കാനായി എഴുതിയ നിരണം ഗ്രന്ഥവരി അവഗണിച്ചതിൽ അസ്വാഭാവികതയൊന്നുമില്ല. കുന്നൻകുരിശു പടിയോലയെ കാറ്റിൽ പറത്തിയ പകലോമറ്റം ഗ്രൂപ്പുകാർക്ക് ആർക്കാണ് കണ്ടനാട് പടിയോല - ഇടർച്ചയുണ്ടാക്കുന്ന പടിയോല - അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയുക? അവർ തമസ്ക്കരിച്ചതോടെ കണ്ടനാട് പടിയോല ചരിത്രത്തിൽ അപ്രത്യക്ഷമായി എന്ന് ധരിച്ച് അവർ സത്യത്തെ ശവപ്പെട്ടിയിലാക്കി ആണിയടിച്ച് കുഴിച്ചിട്ടു.

പിന്നീട് എഴുതപ്പെട്ട സഭാചരിത്രം മിക്കവാറും സത്യസന്ധമായ ഒരു രചനയായിരുന്നു. നിരണം ഗ്രന്ഥവരിയേപ്പോലെ അത് അജ്ഞാതകർത്തൃകമായിരുന്നില്ല. 1877ൽ കുന്നംകുളം ചെറളയം പള്ളിയിൽ വെച്ച് പത്രോസ് തൂതിയൻ പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്ന് മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം പ്രാപിച്ച കണ്ടനാട് സ്വദേശി കരോട്ടു വീട്ടിൽ ശെമവൂൻമാർ ദിവനാസ്യോസ് ആണ് അതിന്റെ രചയിതാവ്. പേരിടാതെ അദ്ദേഹം എഴുതിവെച്ച സഭാചരിത്രകൃതിയിൽ കണ്ടനാട് പള്ളിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പുരാമേഖകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി അദ്ദേഹം കണ്ടനാട് പടിയോല പൂർണ്ണരൂപത്തിൽ എഴുതി ചേർത്തിരുന്നു. എന്നാൽ ആ ചരിത്രകൃതി അടുത്തകാലത്ത് എന്റെ പിതാവ് ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ കണ്ടെടുത്ത് കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതുവരെ വെളിച്ചം കണ്ടിരുന്നില്ല; കൂട്ടത്തിൽ പടിയോലയും വെളിച്ചം കണ്ടില്ല.

പടിയോലയുടെ തലമുറയിൽ എഴുതാൻ ആരംഭിച്ച്, പല തലമുറകളിലായി പല എഴുത്തുകാരിലൂടെ എഴുതപ്പെട്ടുവന്ന ഇടവഴിക്കൽ ക്രോണിക്കിൾസ് എന്ന ഭീമൻഅപ്രകാശിതരചനയിലും പടിയോലക്ക് പ്രവേശനം ലഭിച്ചില്ല. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഭരണപങ്കാളിത്വം വിഭാവനം ചെയ്യാത്തതിനാൽ പടിയോല അസാധുവും അപ്രസക്തവും ആണെന്ന്

ഇടവഴിക്കൽ ക്രോണിക്കിൾസിന്റെ എഴുത്തുകാർ ധരിച്ചുവശായി. ഒരേ ഓലയിൽ തന്നെ പല കൈയെഴുത്തുകാരെ, മാർജിനിൽ പിൻക്കാല കുട്ടിച്ചേർക്കലുകൾ, വരികൾക്കിടയിൽ പിൻക്കാല പരിഷ്കാരങ്ങൾ എന്നിവചേർന്ന് ഇടവഴിക്കൽ ക്രോണിക്കിൾസ് വിശ്വാസ്യത നഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു ഗ്രന്ഥമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. (അതേധിറ്റു ചെയ്ത് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ എന്റെ പ്രിയ പിതാവ് ശ്രമം നടത്തിയതായും പല കൃത്രിമങ്ങളും അതിൽ പ്രകടമായി കാണുന്നതുകൊണ്ട് 2016 ൽ ആ ഉദ്യമം ഉപേക്ഷിച്ചതായും നേരിട്ടറിയാം).

ഇടവഴിക്കൽ ക്രോണിക്കിൾസിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തയ്യാറാക്കിയ, ഇ.എം. ഫിലിപ്പിന്റെ സഭാചരിത്രത്തിൽ സ്വഭാവികമായും കണ്ടനാട് പടിയോല തമസ്ക്കരിക്കപ്പെട്ടു. അന്ത്യോഖ്യാപകക്ഷപാതിയായ അദ്ദേഹത്തിന് അന്ത്യോഖ്യാപാത്രിയർക്കീസിനെ ഉൾപ്പെടുത്താത്ത ഒരു ഭരണസംവിധാനം അചിന്ത്യമായിരുന്നു.

എന്നാൽ ഒരു പ്രാചീന കയ്യെഴുത്ത് സഭാചരിത്രത്തെ ഉപജീവിച്ച് ഇട്ടുപ്പ് റൈറ്റർ തയ്യാറാക്കിയ സഭാ ചരിത്രത്തിൽ പടിയോല ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അദ്ദേഹം പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ നവീകരണത്തോട് ചായ്വുള്ള ആളായതിനാൽ പടിയോലയിൽ നവീകരണ ആശയങ്ങൾ പ്രകാരം ഭേദഗതികൾ വരുത്തിയാണ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. അഞ്ചാം കാനോനായിൽ “കുമ്പസാരിച്ച് കുർബ്ബാന കൈക്കൊള്ളണമെന്ന കാനോൻ ഭേദപ്പെടുത്തി കുമ്പസാരിച്ച് എന്നത് എടുത്തു കളഞ്ഞു.” യഥാർത്ഥ പടിയോലയും ഇട്ടുപ്പ് റൈറ്റർ പരിഷ്കരിച്ച പടിയോലയും ‘ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ ചരിത്രവും സംസ്കാരവും’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ (2002) ൽ ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ ഒരു താരതമ്യപഠനത്തിന് വിധേയമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പৃ. 427 - 431.

ഇട്ടുപ്പ് റൈറ്റർ അവലംബമാക്കിയ പ്രാചീന കൈയെഴുത്ത് സഭാ ചരിത്രം ദൈവഗുരു ലഭിച്ചതിനെത്തുടന്ന് ശരിയായ പാഠം ഗ്രഹിക്കുവാനായി. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി കണ്ടെടുത്തതോടെ പഴയ കയ്യെഴുത്തുപാഠം പൂർണ്ണമായും ശരി എന്ന് ബോധ്യപ്പെട്ടു. പിന്നീടുള്ള എന്റെ പിതാവിന്റെ എല്ലാ സഭാചരിത്രങ്ങളിലും ശരിയായ പാഠം ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

8. പടിയോലയുടെ പ്രാധാന്യം

കണ്ടനാട് പടിയോലയെ (1809) മലങ്കര സഭയുടെ ഭരണഘടന എന്നോ കാനോൻ എന്നോ വിശേഷിപ്പിക്കുവാൻ അശേഷം മടിക്കേണ്ടതില്ല. മാമ്മോദീസായുടെ പ്രായം, വിവാഹ സമ്പ്രദായത്തിലെ സാമൂഹ്യവും സാംസ്കാരികവും സാമുദായികവും സഭാപരവുമായ ആചാരങ്ങൾ, ആഭി

രണങ്ങൾ, ദേവാലയാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ, വൈദികരുടെ പ്രത്യേക വരുമാനങ്ങൾ, സഭയിലെ നോമ്പുകളും നോമ്പിന്റെ ആചരണശൈലികൾ, വീട്ടിലും ദേവാലയത്തിലും നടത്തേണ്ടുന്ന നമസ്കാരങ്ങളുടെയും മറ്റ് ആരാധനകളുടെയും മുറികൾ, ഞായറാഴ്ചകളിലും പെരുന്നാളുകളിലും ഉള്ള പ്രത്യേക ആരാധനകൾ, അവിവേചിതരായും വൈദികരുടേയും മതപരവും മതേതരവുമായ പരിശീലനം, ഇടവകയുടെ ഭരണം, അതിൽ വൈദികന്റേയും മെത്രാന്റെയും ജനങ്ങളുടെയും പങ്കാളിത്തം, മല്പാമ്പാരുടെയും മെത്രാമ്പാരുടെയും പ്രത്യേക സ്ഥാനങ്ങൾ, പടിയോലയുടെ അലംഘനീയത തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങൾ പടിയോലയെ ആധുനിക സ്വഭാവമുള്ള ഭരണഘടനയും കാനോനും ആക്കുന്നുണ്ട്. അരാജകത്വത്തിന്റെ ശൈലിയിലും സഭയെ വേട്ടയാടിയിരുന്ന കാലത്ത് നിയമവാഴ്ചയുടേയും അച്ചടക്കത്തിന്റേയും സനാഥത്വത്തിന്റേയും സുരക്ഷിതത്വം കണ്ടനാട് പടിയോല വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. അതാണ് അതിന്റെ സന്ദേശവും മൂല്യവും.

9. ഉപസാഹാരം

ഒരു സ്വതന്ത്ര ദേശീയ സഭയുടെ ഭാവനയാണ് കണ്ടനാട് പടിയോലയിൽ ഉടനീളം പ്രതിഫലിക്കുന്നത്. 1873 ൽ പരുമലയിൽ പരിശുദ്ധ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ. ദിവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ വിളിച്ചു ചേർത്ത പരുമല സമ്മേളനത്തിലെ നിശ്ചയങ്ങളും പിൻക്കാലത്ത് 1850 കളിൽ പാലക്കുന്നത് മാത്യുസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരിയിൽ വിളിച്ചു കൂട്ടിയ പള്ളി പ്രതിപുരുഷയോഗം അംഗീകരിച്ച “കോട്ടയം ചട്ടവരിയോലയും” 1934 ൽ കോട്ടയം എം.ഡി. സെമിനാരിയിൽ സമ്മേളിച്ച മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ അംഗീകരിച്ച മലങ്കര സഭയുടെ ഭരണഘടനയും കണ്ടനാട് പടിയോലയുടെ കാലോചിത വികസിത രൂപങ്ങളായേ കാണാനാവൂ. അവയെല്ലാം അടിസ്ഥാനപരമായി കണ്ടനാട് പടിയോലയോട് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

**പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമൻ:
ഇം.എം.ഫിലിപ്പിന്റെയും,
പുകടിയിൽ ഇട്ടുപ്പ് റൈറ്ററുടെയും
എഴുത്തുകളിൽ**

ഫാ.മാത്യു വർഗ്ഗീസ് കുളങ്ങാട്ടിൽ
അസി.വികാരി, സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് കത്തീഡ്രൽ, പഴഞ്ഞി
ചരിത്ര ഗ്രന്ഥകാരൻ

ആമുഖം:

മലങ്കര സഭാചരിത്രത്തിലെ ഇരുണ്ടലോകത്ത് ചരിത്രാന്വേഷകർക്ക് ലഭ്യമാകുന്ന രണ്ട് ഗ്രന്ഥങ്ങളാണ് പുകടിയിൽ ഇട്ടുപ്പ് റൈറ്ററുടെ മലയാളത്തുള്ള ക്രിസ്ത്യനികളുടെ സഭാചരിത്രവും (1869), ഇം.എം.ഫിലിപ്പിന്റെ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ ഇൻഡ്യൻ സഭ 1929,1951) ഈ രണ്ട് ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ വീക്ഷണത്തിലും, അവതരണത്തിലും മൗലികതയുണ്ട്. ഈ രണ്ട് വ്യക്തികളും അക്കാദമിക ചരിത്രകാരന്മാരോ ചരിത്രത്തെ ഐച്ഛിക വിഷയമാക്കിയവരോ ആയിരുന്നില്ല. തങ്ങളുടെ ജീവിതകാലത്തെ സഭയെ അടയാളപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് അവർ ചെയ്തത്. ചരിത്രനിരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് തനത് പാതകൾ അടയാളപ്പെടുത്താൻ ഇവർക്ക് സാധിച്ചുവെന്നത് നിരാകരിക്കാനാവത്ത വസ്തുതയാണ്. ഈ രണ്ട് ചരിത്രകാരന്മാരുടെയും ഭാഷ്യങ്ങളിലെ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമൻ തിരുമേനിയെ കുറിച്ചുള്ള വീക്ഷണങ്ങൾ ചുരുക്കമായി സമാഹരിക്കുകയെന്നത് മാത്രമാണ് ഈ ലേഖനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം.

1. പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമൻ: ഇം.എം.ഫിലിപ്പിന്റെ ഭാഷ്യം.

സമുദായ കേസുകളുടെ നടത്തിപ്പുകാരൻ, മലങ്കര യാക്കോബായ സുറിയാനി അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി എന്നീ നിലകളിൽ സമുദായ

കേസുകൾ നടത്തേണ്ടി വന്നതും സഭയുടെ ചരിത്രം പഠിക്കാൻ ഇ.എം. പീലിപ്പിന് പ്രേരണയായി. ഇടവഴിക്കൽ പീലിപ്പോസ് കത്തനാരുടെയും, ഇടവഴിക്കൽ പീലിപ്പോസ് കോറേപ്പിസ്കോപ്പായുടെയും ഡയറികുറിപ്പുകളിൽ നിന്നാണ് മാർത്തോമ്മായുടെ ഇന്ത്യൻ സഭ എന്ന പുസ്തകം രചിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ വിഭവസമാഹരണം നടത്തപ്പെട്ടത്. കാലികമോ, സാൻദർഭികമോ ആയ സ്വാധീനങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും 1907 -ൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരിത്രഗ്രന്ഥം പഴയസെമിനാരിയുടെ സ്ഥാപകനായ പുലിക്കോട്ടിൽ യൗസേഫ് ഒന്നാമൻ എന്ന മഹാരഥനെക്കുറിച്ച് നൽകുന്ന വിവരണം ശ്രദ്ധേയമാണ്.

1.1. സൈമൗദ്യജീവിതത്തിന്റെ മാതൃക

പഴയ സെമിനാരി സ്ഥാപകനായ ജോസഫ് റമ്പാൻ ദൈവഭക്തിയാൽ സൈമൗദ്യത്താൽ ജ്വലിച്ച ഒരു വ്യക്തിത്വമായിരുന്നുവെന്ന് ഇ.എം.പീലിപ്പ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ “ജോസഫ് റമ്പാൻ കുന്നംകുളം സ്വദേശിയും, ആർത്താറ്റ് പള്ളി ഇടവകാം ഗവുമായിരുന്നു. ടിപ്പുസുൽത്താന്റെ ആക്രമണക്കാലത്ത് കുന്നംകുളത്തെ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളെല്ലാം സ്വദേശം വിട്ട് സമീപസ്ഥിതങ്ങളായ കുന്നുകളിലും, മലകളിലും അഭയം പ്രാപിച്ചുവെങ്കിലും ജോസഫ് റമ്പാൻ സ്വജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ദേവാലയത്തിൽ തന്നെ താമസിച്ചു. ടിപ്പുവിന്റെ പടയാളികൾ ദേവാലയം അഗ്നിക്കിരയാക്കുകയും റമ്പാനെ പിടികൂടി മുഹമ്മദ് മതം സ്വീകരിക്കാഞ്ഞതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കുന്നതിന് നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു.” ഇങ്ങനെ സൂചിമുനയകലത്തിൽ മരണമുഖത്ത് അദ്ദേഹം നിൽക്കുമ്പോൾ മൈസൂറിൽ നിന്ന് പടയാളികൾ തിരികെ വിളിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന് ജീവൻ നിലനിർത്തുവാനായി. പ്രതിസന്ധികളിൽ പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം മരണുഖത്ത് നിലനിൽക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശുദ്ധജീവിതം കാണുവാൻ അവർക്ക് സാധിച്ചിരുന്നു.

1.2. ഉഗ്രതാപസിയായ മുനിശ്രേഷ്ഠൻ

കേവലം ഒരു സെമിനാരി സ്ഥാപകനെന്ന് ചിലപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ നാം ലളിതവൽക്കരിക്കുന്നു. ഇ.എം.ഫിലിപ്പിന്റെ പ്രതിപാദ്യം കക്ഷിവൃത്യം സമീപമാണെന്ന് ആ പിതാവിൽ വിളങ്ങിയ വിശുദ്ധവ്യക്തിത്വം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നതിന്റെ തെളിവാണ്. അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തിന് സഭയുടെയും സമുദായത്തിന്റെയും അഭിവൃദ്ധിയിൽ ഹാർദ്ദമായ ഒരു ഔത്സുക്യം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും തദ്ദേശ്യ സാമൂഹ്യത്തിനായി അക്ഷീണപരിശ്രമം ചെയ്തതിരുന്നുവെന്നും..സ്മരണീയമാണ്. നിഷ്കളങ്കമനസ്സോടും, നിർമ്മല മനസ്സാക്ഷിയോടും കൂടിയ ദൈവഭക്തൻ, പക്ഷെ

പാതരഹിതൻ, നിർഭയനും ആയിരുന്നത് കൂടാതെ ജീവിതരീതിയിൽ ഉഗ്ര താപസനും ആയിരുന്നുവെന്നുള്ളത് പ്രത്യേകം പ്രസ്താവാരഹമാണ്. ഇങ്ങിനെ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന “യൗസേഫ് റമ്പാൻ 40 വർഷക്കാലം കേവലം പഴങ്ങളും ഫലമൂലാദികളും മാത്രം ഭക്ഷിച്ചിരുന്നവൻ ആണ്” എന്ന് ഇടവഴിക്കൽ ഡയറികുറിപ്പിൽ പ്രത്യേകം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

1.3. ആശയപരമായ എതിർപ്പുകൾ

മേൽസൂചിപ്പിച്ചതു പോലെ ഈ സന്യാസശ്രേഷ്ഠൻ ചില കാര്യങ്ങളോട് എതിർപ്പുകളുണ്ടായിരുന്നു. അതിലൊന്നാമത്തേത് മാർത്തോമ്മാ എട്ടാമൻ സെമിനാരി സ്ഥാപനം എന്ന ലക്ഷ്യത്തോട് നിസംഗത കാണിച്ചുവെന്ന ചിന്താഗതിയായിരുന്നുവെന്ന് ഇം.എം.പിലിപ്പ് . തന്നിൽ തീക്ഷ്ണയതയാർജ്ജിച്ചിരുന്ന കർമ്മനിരതയും സഭാപ്രതിബദ്ധതയുമാണ് നിഷ്ക്രിയതയ്ക്കോടുള്ള എതിർപ്പായി രൂപപ്പെട്ടത്. ഇത് ഇം.എം.പിലിപ്പ് രേഖപ്പെടുത്തുന്നത് നോക്കുക, “മാർ ദീവന്നാസേവ്യാസ് (വലിയ) ഗവർണ്മെന്റിൽ മൂവായിരം പൂവ്വരാഹൻ നിക്ഷേപിച്ചിരുന്ന അവസരത്തിൽ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതിന് പ്രകാരം വൈദികവിദ്യാഭ്യാസാർത്ഥം ഒരു സിമ്മാനാരി സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ പ്രദർശിപ്പിച്ച അജാഗ്രത അദ്ദേഹവും യൗസേഫ് റമ്പാനും തമ്മിലുണ്ടായ ഭിന്നത വർദ്ധിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിലെ ഉൾക്കാഴ്ചയും ഉത്സാഹവും സഭാധികാരികളുടെ നിഷ്ക്രിയതയ്ക്കോടുള്ള എതിർപ്പ് ഉണ്ടാകുവാനിടയാക്കി”. ഈ എതിർപ്പ് ആശയപരമായിരുന്നു; വ്യക്തിപരമായിരുന്നില്ല.

“ആർത്താറ്റു പള്ളി ടിപ്പുസുൽത്താന്റെ ആക്രമണശേഷം കേടുപാടുകൾ നീക്കി മറ്റ് വൈദികരെ ഭരമേൽപ്പിച്ച ശേഷം വൈദികസെമിനാരി സ്ഥാപനത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെ കുറിച്ച് പ്രബോധിപ്പിച്ച് വടക്കുള്ള അനേകം പള്ളികൾ അദ്ദേഹം കയറിയിറങ്ങി. തച്ചുശാസ്ത്രത്തിൽ അസാമാന്യമായ നൈപുണ്യം സമ്പാദിച്ചിരുന്ന റമ്പാൻ തൽക്കാര്യാത്തിനായി ഒരു പ്ലാനും അടങ്കലും മുൻകൂട്ടി തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു. പ്രാരംഭഘട്ടത്തിൽ മാർത്തോമ്മാ എട്ടാമൻ ഇതിന് അനുകൂലമായിരുന്നെങ്കിലും, ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർണ്മെന്റ് ഖജനാവിൽ നിന്ന് വരേണ്ടിയിരുന്ന വട്ടിപ്പണപലിശ പ്രസ്തുത സ്ഥാപനനിർമ്മാണത്തിന് വിനിയോഗിക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചപ്പോൾ ഈ മഹത്തായ ഉദ്യമത്തെ അദ്ദേഹം സഹായിക്കാതിരുന്നുവെന്ന്” ഇം.എം.പിലിപ്പ് രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

1.4.മെത്രാൻ സ്ഥാനം ആഗ്രഹിക്കാത്ത വ്യക്തിത്വം.

പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാന്റെ വ്യക്തിത്വത്തെ ഇ.എം.പിലിപ്പ് അടയാളപ്പെടുത്തുന്നിടങ്ങളെ “അദ്ദേഹം എപ്പിസ്കോപ്പാ സ്ഥാനത്തെ

കാക്ഷിച്ചിരുന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, ..ഇപ്രകാരം ഒരാവശ്യത്തെ നേരിടാതിരുന്നവെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം ജീവിതാന്ത്യംവരെയും സന്തോഷത്തോടുകൂടി ഒരു റമ്പാനായിത്തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടുമായിരുന്നു.” ഒരു പക്ഷെ ഇടവഴിക്കൽ കുടുംബത്തിലെ വൈദിക പരമ്പരകളിൽ നിന്ന് അത്രമാത്രം ഇ.എം.ഫിലിപ്പിന് ഈ പിതാവിന്റെ വ്യക്തിവിശുദ്ധിയെ പരിചയപ്പെടാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാവണം.

2. മാർ ദിവനാസ്യോസ് പ്രഥമൻ: ഇട്ടുപ്പ് റൈറ്ററുടെ വീക്ഷണത്തിൽ:

മലങ്കരസഭാചരിത്ര വിഭാഗത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകൃതമായ പ്രഥമശ്രമമായിരിക്കാം പുകടിയിൽ ഇട്ടുപ്പ് റൈറ്ററുടെ ‘മലയാളത്തുള്ള ക്രിസ്ത്യനികളുടെ സഭാചരിത്രം’ (1869) . ഇംഗ്ലീഷ് മിഷനറിമാരുമായുള്ള ബന്ധമാണ് ഈ എഴുത്തുകാരന് അറിവിന്റെ ചക്രവാളങ്ങളായത്. ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസവും ചരിത്രനിരീക്ഷണതാൽപ്പര്യവും അദ്ദേഹത്തിലുള്ളവാക്കിയ ഈ മിഷനറിബന്ധം ഒരു നവീകരണ പക്ഷവാദം അദ്ദേഹത്തിലുണ്ടായതിൽ അത്ഭുതമില്ല. ഐതീഹ്യങ്ങളും, വാമൊഴികളും, വരമൊഴികളും ചരിത്രലേഖനത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രയോജനപ്പെടുത്തി. ഇത് പ്രസിദ്ധീകൃതമായ കാലത്തെ പരിഗണിച്ചാൽ അത് മഹത്തായ ഉദ്യമമെന്ന് പറയേണ്ടി വരും. ഈ കൃതിയിലെ ചില സൂചകങ്ങൾ റോയൽകോടതിവിധിപ്പോലുള്ള പ്രധാനമായ കാര്യങ്ങളെപ്പോലും സ്വാധീനിക്കുവാനും കാരണമായിട്ടുണ്ട് എന്നതും ഓർമ്മിക്കേണ്ടതാണ്.

മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രത്തിലെ അനന്യമായ പ്രകാശജ്യോതിസ്സാണ് പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവനാസിയോസ് ഒന്നാമൻ. അദ്ദേഹത്തെ ഏറെ വിമർശനാത്മകമായി കാണുന്ന ഒരു കൃതിയും ഇതായിരിക്കാം. 1816 -ൽ ആ പുണ്യപുരുഷൻ കാലം ചെയ്തതിന് നാലു പതിറ്റാണ്ടുകൾ കഴിഞ്ഞ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കൃതി എന്ന നിലയിൽ ഈ കൃതി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തോട് അടുത്ത് നിൽക്കുന്നതുമാണ്.

2.1. പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാച്ചനെ കുറിച്ചുള്ള പ്രധാന പ്രതിപാദ്യങ്ങൾ

2.1.1. കണ്ടനാട് പടിയോലയും റമ്പാൻ സ്ഥാനവും.

ഫാ. ഡോ ജോസഫ് ചീരന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ കണ്ടനാട് ശ്രമവരി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ഇതിനെ പറ്റിയുള്ള പ്രതിപാദ്യങ്ങൾ ആദ്യം കാണുന്നത് ഇട്ടുപ്പ് റൈറ്ററുടെ എഴുത്തുകളിലാണ്.

പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് കത്തനാർക്ക് റമ്പാൻ സ്ഥാനം കൊടുത്തതിനെ കുറിച്ച് ഇപ്രകാരം കാണാം. “അങ്കമാലി മുതൽ 54 പള്ളിക്കാർ കൂടി എഴു

തിയ പടിയോല. അപ്പോൾ കൂടിയവരെല്ലാം മെത്രാനെ മോതിരം ഇടുവിച്ച് കുന്നംകുളങ്ങരകാരൻ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് കത്തനാർക്ക് റമ്പതാം കൊടുത്ത് ആദേഹത്തെയും കായങ്കുളത്ത്കാരൻ ഫീലിപ്പോസ് റമ്പനെയും മേലിൽ മെത്രാന്റെ കൂടെ കാര്യവിചാരത്തിനായി നിശ്ചയിച്ചും വച്ച് യോഗം പിരിയുകയും ചെയ്തു. അതുപ്രകാരം 15 ന് ഞായറാഴ്ച പുലിക്കോട്ട് ഇട്ടുപ്പ് കത്തനാർക്ക് റമ്പതവും, മെത്രാന്റെ അനന്തിരുവാന് ശെമ്മാശ്ശു പട്ടവും കൊടുത്തു.”

2.1.2. ക്രിയാത്മക വിമർശനത്തിന്റെ പ്രതീകമായ ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാൻ.

മാർത്തോമ്മായുടെ തെറ്റായ സ്ഥാനാരോഹണത്തിന് നേതൃത്വം നൽകിയ ചക്കരയകത്ത് ഇട്ടുപ്പ് കത്തനാരുടെ പ്രേരണയാൽ മാർത്തോമ്മ നടത്തിയ പ്രവർത്തനങ്ങളാണ് എതിർപ്പുകൾ ക്ഷണിച്ച് വരുത്തിയതെന്ന് ഇട്ടുപ്പ് റൈട്ടർ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കണ്ടനാട്ട് പടിയോലയെ നിരാകരിച്ച് അദ്ദേഹം നടത്തിയ നടപടികളെ കുറിച്ച് ഇപ്രകാരം കാണാം.

“എന്നാൽ മെത്രാപ്പോലീത്ത പടിയോലയിൽ പറയുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ താൽപ്പര്യം വയ്ക്കാതെയും, അന്ത്യോഖ്യായ്ക്ക് സാധനം അയക്കാതെയും ചക്കരയകത്ത് ഇട്ടുപ്പ് കത്തനാരുടെ ദുരാലോചന നിമിത്തം നൂതനമായി ചിലതൊക്കെ നടത്തുവാൻ ആരംഭിക്കയാൽ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാനും പീലിപ്പോസ് റമ്പാനും ഏതാനും ചില പള്ളിക്കാരും കൂടെ മെത്രാൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ശരിയല്ലെന്ന് പ്രസ്താവം തുടങ്ങുക കൊണ്ട് മെത്രാനും ഇവരും രണ്ട്പക്ഷമായിത്തീർന്നു.”

2.1.3. പഠിത്തവീട്: ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാന്റെ ഉത്സാഹവും മെത്രാന്റെ ഉദാസിനതയും

തെക്കും വടക്കും ഓരോ പഠിത്തവീട് പണിയണമെന്ന സഭാനിശ്ചയത്തിൽ അക്കാലത്ത് പ്രമുഖ ഇടവകകളും ആളുകളും ആവേശഭരിതരായിരുന്നു. അതിൻപ്രകാരം മാർത്തോമ്മാ മെത്രാനെ നിർബന്ധിക്കുവാനും അതിൽ അറിവും പ്രാപ്തിയുമുള്ള പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാനെ ഈക്കാര്യത്തിനായി വരുത്തുകയെന്നുള്ളതും അപ്രകാരം സംഭവിച്ചതാണ്. ഇട്ടുപ്പ് റൈട്ടർ ഇപ്രകാരം കുറിക്കുന്നു. ..

“തെക്കും വടക്കും ഓരോ പഠിത്തവീട് തീർക്കണമെന്നല്ലോ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആ വകയിൽ ഒരാണ്ടത്തെ പലിശ കിട്ടിയത് ഏതാനും മുതൽ കൈക്കൽ വന്നിരിക്കുന്നത് എല്ലാവർക്കും ബോധിച്ചപോലെ ചില വിടുന്നതിന് മടിയില്ലെന്നും മറ്റും ഒരു മറുപടി അവർക്ക് കൊടുക്കുകയും പിന്നീട് പഠിത്തവീട് പണിക്ക് ആയിരം രൂപാവരെ തയ്യാറുണ്ടെന്നും പണി നടത്താൻ റമ്പാൻ വേഗത്തിൽ വരണമെന്നും എഴുതി അയക്കയാൽ ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാൻ കണ്ടനാട്ട് എത്തി. എന്നാറെ മൺഭ്രോ സായിപ്പ് തെക്ക് നിന്ന്

എത്തുന്നത് വരെ താമസിക്കുവാൻ കൽപ്പിച്ചതല്ലാതെ തമ്മിൽ കാണൻ സംഗതിയും ഉണ്ടായില്ല.”

ഈ പ്രതിപാദ്യത്തിൽ പഴയസെമിനാരി നിർമ്മാണത്തിൽ മെത്രാൻ എത്രമാത്രം ഉദാസീനനായിരുന്നുവെന്ന് കാണാം. ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാനെ കണ്ടുനാട്ട് വരുത്തി താമസിപ്പിച്ചതല്ലാതെ ഈക്കാര്യത്തിനായി ഒരു നടപടിയും മെത്രാൻ ചെയ്യാതിരുന്നത് ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാനെ വിഷമിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതികരണം തുടർന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

2.1.4. ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാന്റെ കത്ത്

കണ്ടുനാട്ട് എത്തി താമസിക്കുവാൻ താൽപ്പര്യപ്പെട്ട ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാൻ താൻ മെത്രാന്റെ അപ്രീതിയോടെ അവിടെ താമസിക്കുന്നത് ചിലപ്പോൾ മറ്റ് വൈഷമ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയേക്കാം എന്ന ചിന്തയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം ഒരു കത്ത് എഴുതി മെത്രാൻ ഏൽപ്പിച്ച് തന്റെ കർമ്മങ്ങൾ തുടരുവാൻ ശ്രമിച്ചു. കത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം ഇട്ടുപ്പ് റൈട്ടർ ഇപ്രകാരം കുറിക്കുന്നു.

“അന്ത്യോഖ്യായ്ക്കുള്ള സാധനം എഴുതുന്നതിന് പള്ളിക്കാർ ഇനടത്ത് കൂടണമെന്ന് സാധനം അയച്ച്, കൂടുന്ന പള്ളിക്കാരെയും മൽപ്പാമ്പാറയെയും കൊണ്ട് അന്ത്യോഖ്യായ്ക്കുള്ള സാധനത്തിൽ ഒപ്പിടുവിക്കുകയും വരാത്തവർക്ക് അയച്ച് കൊടുത്ത് അവരെകൊണ്ട് എഴുത്തിടുവിച്ച് വരുത്തുകയുംചെയ്ത് സായ്പ് അവർകളെ ഏൽപ്പിക്കുകയും പടിത്തവീട് തീർപ്പിച്ച് അതിൽ പീലിപ്പോസ് റമ്പാനെ ആക്കി ഒരു പള്ളിക്ക് ഒരു കത്തനാ നാരെയും ഒരു ശെമ്മാശ്ശനേയും ഒരു പൈതലിനെയുംവീതം എങ്കിലും വരുത്തി പഠിത്തം തുടങ്ങേണ്ടത് ആവശ്യം. ആണ്ടതക്സ പുസ്തകം എഴുതി പഠത്തുന്നതിന് ഒട്ടും താമസിച്ച് കൂടാ. പഠിത്തവീട് പണിക്ക് മുതൽ ഏതാനും ഇപ്പോൾ തയ്യാറുണ്ടെന്ന് വരുകിൽ രണ്ടുനാലു മാസത്തിനകം പണി തീർത്ത് പഠിത്തം തുടങ്ങാമെന്നും ഒന്നും കൂടാതെ ഞാൻ ഉഴലുന്നതിനെക്കാൾ ചാട്ടുകുളങ്ങര തമ്പുരാനെപെറ്റ അമ്മയുടെ പള്ളിമേൽ ശരണപ്പെടേണ്ടതത്രേ ആകുന്നു. കരയ്ക്ക് നടപ്പാൻ സ്വസ്ഥതയും വാഹനമേറുവാൻ വകയും ഇല്ലാതെ പാരം വലയുകയും ചെയ്യുന്നു”

ഇവിടെ അവസാനം കുറിക്കുന്ന വാക്കുകൾ അദ്ദേഹത്തിന് പഠിത്തവീടിന്റെ സ്ഥാപനത്തിൽ ഉള്ള താൽപ്പര്യവും സാഹചര്യങ്ങൾ ഉള്ളവയെന്ന നിരാശയും പ്രതിഫലിക്കുന്നതാണ്. അദ്ദേഹം ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങളെ കുറിച്ച് തിടുക്കവും വ്യക്തതയും ഉള്ള വ്യക്തിയായിരുന്നു. എന്നാൽ മെത്രാന്റെ നിലപാട് അദ്ദേഹത്തിലുളവാക്കിയ വിഷമം ഇവിടെ പ്രകടമാകുന്നു.

2.1.5. മെത്രാന്റെ പാരാതിയും റമ്പാച്ചന്മാരുടെ കത്തും.

കായം കുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാനും ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാനും പക്ഷം ചേർന്ന് ഗുഡാലോചന നടത്തുന്നുവെന്ന മെത്രാന്റെ പാരാതിയിൽ സായ്പ് റമ്പാന്മാർക്ക് കത്ത് അയക്കുകയും റമ്പാന്മാർ തിരികെ മറുപടി നൽകുന്നതും ഇട്ടുപ്പ് റൈട്ടർ കുറിച്ചിട്ടുണ്ട്. സാധുവല്ലാത്ത വീയത്തിൽ മാർത്തോമാ മെത്രാൻ വാഴിക്കപ്പെട്ടതും സഭയുടെ താൽപ്പര്യത്തെ നിരാകരിക്കുന്നതും റമ്പാന്മാർ കത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. ഇട്ടുപ്പ് റൈട്ടറുടെ ചരിത്രം ഇവയെ വിശദമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. (199, 205, 209 എന്നീ പുറങ്ങൾ കാണുക.) എന്നാൽ അവ സവിസ്തരം ഇവിട പ്രതിപാദിക്കുന്നില്ല. ഉൽപതിഷ്ണുക്കളായ ധിഷണാശാലികളായി റമ്പാച്ചന്മാർ പ്രവർത്തിച്ചു. തങ്ങളുടെ സ്ഥാനങ്ങളെയോ പ്രതിസന്ധികളെയോ അവർ കണക്കിലെടുത്തിരുന്നില്ല. മെത്രാന്റെ പരാതിയെക്കാൾ മലങ്കരസഭയുടെ അടിയന്തിര ആവശ്യങ്ങൾക്കായി നിലകൊള്ളുന്നവരെയാണ് സായിപ്പ് പരിഗണിച്ചിരുന്നത്. കൂടാതെ ഈ ഘട്ടത്തിലെ മലങ്കരയിലെ സ്ഥിതിഗതികൾ അവർ നിരീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആയതുകൊണ്ടാകാം ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാൻ കുന്നംകുളങ്ങര പള്ളിയിലെ നടവരവ് എടുത്ത് ചിലവിടുകയും മെത്രാനെ കണക്ക് കേൾപ്പിക്കാതെ പ്രവർത്തിച്ചുവെന്ന മെത്രാന്റെ ആരോപണത്തെ അവർ നിരാകരിച്ചത്. നിജസ്ഥിതി അവർക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. ആയതിനാൽ പുലിക്കോട്ടിൽ റമ്പാച്ചനിലെ നന്മയും ഇംഗ്ലീഷുകാർ തിരിച്ചറിഞ്ഞിരിക്കണം.

2.1.6. പഠിത്തവീടിന് പിന്തുണ

ഒരുപക്ഷെ ക്രിയാത്മാകമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു സമൂഹത്തെ മൺറോ സായിപ്പ് പിന്തുണച്ചുവെന്ന് പറയുന്നതാകും കൂടുതൽ ശരി. ഇംഗ്ലീഷ്കാരോട് അമിത പ്രതിപത്തിയുള്ളതാണെങ്കിലും ഇട്ടുപ്പ് റൈട്ടറുടെ വാക്കുകൾ ഇങ്ങിനെ,

“സുറിയാനിക്കാർക്ക് പൊതുവിൽ ഉപകാരത്തിനുവേണ്ടി ഒരു പഠിത്തവീട് പണിയിക്കുന്നതിന് ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാനെ ഭരമേൽപ്പിച്ച് പണിവകയ്ക്ക് 1809-മാണ്ട് മുതൽ 1813-മാണ്ട് വരെ നാലാണ്ടത്തെ വട്ടിപ്പണം കൂടിയിരുന്ന വരാഹൻ 960ക്ക് തലരൂപ 3360 കണ്ടനാട്ട്, മുളന്തുരുത്തി, നടമേൽ, കരിങ്ങശ്ശ, ചാട്ടുകുളങ്ങര ഈ പള്ളിക്കാരോടും പാല കൊച്ചിട്ടൻ ഇട്ടി മാത്തു തരകൻ ഇവരോടും പറ്റുശീട്ട് എഴുതിവാങ്ങിച്ചുകൊണ്ട് രൂപാ മൂവായിരത്തി മൂന്നുറ്റി അറുപതും ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാനെ ഏൽപ്പിച്ചു, പഠിത്തവീടിന് കോട്ടയത്ത് റമ്പാന് ബോധിച്ച സ്ഥലത്ത് ആറ് ദണ്ഡ് സ്ഥലം അളന്ന് കൊടുക്കതക്കവണ്ണം തഹസീൽദാർക്ക് ഉത്തരവും കൊടുത്ത് ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാനെയും ആ ശേഖരത്തിലുള്ള പള്ളിക്കാരെയും 989 മകരം ആദിയിൽ യാത്ര പറഞ്ഞയച്ചു”

2.1.7. കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയുടെ നിർമ്മാണം

“റമ്പാൻ പടിഞ്ഞാറീയ പണിയുന്നതിന് സായ്പിന്റെ കൽപ്പനപ്രകാരം മുതലും വാങ്ങി കോട്ടയത്ത് വന്ന് സ്ഥലവും പതിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവിടെ താമസിച്ച് പണിക്ക് വേണ്ടിയ കല്ലും മരങ്ങളും അടുപ്പിക്കുകയും ആ ദേഹത്തിന്റെ ഉത്സാഹവും സായ്പ് അവർകളുടെ സഹായവും കൊണ്ട് 1814 ന് കൊല്ലം 989 -മാണ്ട് കുറുമാസം 3ന് കോട്ടയത്ത് സെമിനാരിക്ക് കല്ലിട്ട് പണി ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇട്ടപ്പ് റമ്പാന്റെ പാർശ്വത്തുള്ള വർക്ക് ഈ സെമിനാരി കണ്ടനാട്ടേയ്ക്കടുത്ത് ഒരു ദിക്കിൽ ആയാൽ കൊള്ളാമെന്ന പക്ഷമുണ്ടായിരുന്നു, എങ്കിലും റമ്പാൻ സായ്പിന്റെ ഹിതം പോലെ കോട്ടയത്ത് തന്നെ വേണമെന്ന് ഉറച്ചുകൊണ്ട് മറ്റുള്ള സ്ഥലങ്ങളെ ആഗ്രഹിക്കാതെ മൂന്ന് വശവും ആറുചുറ്റി ഒഴുകുന്നതായും അന്ന് തരിശായിട്ടും, ഒട്ടൽക്കാട് പിടിച്ചും കിടന്ന സ്ഥലം മാത്രമേ താൻ ബുദ്ധിയോടെ തിരഞ്ഞെടുത്തത്.”

സെമിനാരിയുടെ നിർമ്മാണഘട്ടത്തിലൊരുക്കപ്പെട്ട സൗകര്യങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ വിവരിക്കുന്നു.

“സായ്പ് അവർകൾ മുഖാന്തിരം സർക്കാരിൽ നിന്നുണ്ടായ സഹായവും റമ്പാന്റെ ഉത്സാഹവും കൊണ്ട് ഒരു മെത്രാനും നാലു റമ്പാന്മാരും ശെമ്മാശ്ശന്മാർക്കും പിള്ളേർക്കും വെച്ചെററ മുറികളും തെക്കും വടക്കും ഓരോ നിലയും കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും രണ്ടു നിലയും നാലുകെട്ടുമാ യിട്ടും റമ്പാന്റെ ചട്ടപ്രകാരം 990 മീനമാസത്തിൽ പണികൾ മിക്കതും കുറവ് തീർത്തശേഷം അഞ്ഞൂർ നിന്ന് കിടങ്ങൻ എന്നു പേരുപറയുന്ന പീലക്സി നോസിനെ വരുത്തി സെമിനാരിയിൽ ഇരുത്തി പഠിത്തം തുടങ്ങാമെന്ന് വിചാരിച്ചതിന് മാർ തോമ മെത്രാൻ വിരോധം പറയുകയാൽ ഇട്ടപ്പ് റമ്പാൻ തന്നെ ഏതാനും ശെമ്മാശ്ശന്മാരെ ഇരുത്തി പഠിത്തം തുടങ്ങി.”

2.1.8. മെത്രാൻ വാഴ്ച

“ഇട്ടപ്പ് റമ്പാൻ സെമിനാരിയിൽ പഠിത്വം കുറേക്കൂടി നടത്തി വരു ന്നതിനിടയിൽ 991 മീനമാസം 9ന് അഞ്ഞൂർ ചെന്ന് പീലക്സിനോസ് മെത്രാ നോട് പഴഞ്ഞിപള്ളിയിൽ വച്ച് മാർ ദിവനാസ്യോസ് എന്ന പേരും മെത്രാന്റെ സ്ഥാനവും ഏറ്റുകൊണ്ട് തിരികെ കോട്ടയത്ത് വന്ന് സെമിനാരിയിൽ താമസിച്ചു.”

ഒരുപക്ഷേ നിരണം ഗ്രന്ഥവരിയോ, സമാനമായ ചിന്താധാരകളോ സ്വാധീനിച്ചതിന് പ്രകാരമാകാം മേൽസൂചിപ്പിച്ച തരത്തിലുള്ള ഒരു ഹ്രസ്വ വിവരണത്തിന് കാരണം. പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവനാസ്യോസ് പിതാവ് മെത്രാഭിഷേകം പ്രാപിച്ചതിന്റെ പശ്ചാത്തലമോ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനെക്കുറിച്ചോ വ്യക്തമായ ഒരു ചിത്രം വായനക്കാർക്ക് ലഭിക്കുന്നില്ല. പുകടിയിൽ ഇട്ടപ്പ് റൈറ്ററുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഇപ്രകാരം കാണാം.

“നാലഞ്ച് സംവത്സരമായി ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാൻ ഇടപെട്ട സംഗതിക്ക് കുട്ടംകുടുകയും നിലക്കാമുക്ക് മുതൽ ഏറിയ ദിക്കുകളിൽ ചെന്ന് ബുദ്ധി മുട്ടുകയും ചെയ്താറെ തീർച്ച വരാതെയും പിന്നീട് ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാൻ മെത്രാന്റെ സ്ഥാനം ഏറ്റ് സംഗതിയും ബോധിപ്പിച്ചാറെ ഒരു തീർച്ച കൂടാതെയും കാണുകയാൽ മോർ തോമ്മ മെത്രാൻ വളരെ വിഷാദത്തിനും രോഗ വർദ്ധനയ്ക്കും ഇട ആയാരേ” എന്ന പ്രതിപാദ്യം കുടുംബവാഴ്ചയ്ക്കും സംസ്കാരത്തിനും ഇരുമുലമുണ്ടായ ആഘാതത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

(മലയാളത്തുള്ള ക്രിസ്ത്യനുകളുടെ സഭാചരിത്രം -

പുകടിയിൽ ഇട്ടുപ്പ് റൈട്ടറുടെ പുറം 233)

2.1.8. സത്രിസമൂഹത്തിന്റെ ഉന്നമനത്തിനായി മിഷനറിമാരെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയ മെത്രാപ്പോലീത്ത

മാർ തോമാ മെത്രാൻ സുറിയാനിക്കാർ സൂക്ഷിച്ച സുറിയാനി കൈയെഴുത്ത് ബൈബിൾ ബുക്കാനന് നൽകുകയാണ് ചെയ്തത് എങ്കിൽ താൻ കൂടി പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയ സുവിശേഷം അച്ചടിപ്പിക്കാനും ,പഠിത്ത വീട് നിർമ്മിക്കാനും മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഇംഗ്ലീഷുകാരെ ഉപയോഗിച്ചു. മിഷനറിമാരെ പെൺ കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാനും അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ചു. ഉദാഹരണമായി, ഇട്ടുപ്പ് റൈട്ടർ 236 പുറത്ത് ഇപ്രകാരം സൂചിപ്പിക്കുന്നു

“മിഷനറി സായ്പന്മാരും മെത്രാന്മാരും തമ്മിൽ അന്യോന്യമായി വരികയാൽ അവർ സുറിയാനികളിലുള്ളിൽ ചെന്നു കുർബ്ബാനയ്ക്ക് മുമ്പ് എങ്കിലും പിമ്പ് എങ്കിലും കൂടിയ ജനങ്ങളോട് സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുകയും മിഷനറി സായ്പന്മാരുടെ മദാമ്മമാർ പെൺപൈതങ്ങളെ ചിലവുകൾ കൊടുത്ത് പഠിപ്പിക്കുകയും തയ്യിൽവേല ശീലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു വരുന്നതിൽ മെത്രാനും ജനങ്ങളും ഒരുപോലെ സന്തോഷപ്പെട്ടു.”

2.1.9. കാലം ചെയ്യുന്നു.

“992-മാണ്ട് വൃശ്ചികമാസം 12 ന് പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാൻ സെമിനാരിയിൽ വച്ചുതന്നെ കഴിഞ്ഞു” എന്ന പ്രതിപാദ്യത്തോടെയാണ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമനെ കുറിച്ചുള്ള ഇട്ടുപ്പ് റൈട്ടറുടെ ആഖ്യാനം അവസാനിക്കുക.

3.പൊതുവിശകലനം

ഇം.എം.ഫിലിപ്പിന്റെ അന്ത്യോഖ്യാൻ ഭക്തിയും, ഇട്ടുപ്പ് റൈട്ടറുടെ ഇംഗ്ലീഷ് മിഷനറിമരോട് ഉണ്ടായിരുന്ന അമിതമായ പ്രതിപത്തിയും അവരുടെ പക്ഷപാതപരമായ നിലപാടുകളെ നിർണ്ണയിക്കുന്നു. എന്നാൽ പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ വ്യക്തിപരമായ വിശുദ്ധിയുടെ ആലേഖനം മുദ്രിതമാക്കാൻ ഇവർ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. പുകടിയിൽ ഇട്ടുപ്പ് റൈട്ടർ തന്റെ ആഖ്യാനം

നത്തിലൂടെ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസിയോസ് പ്രഥമൻ മലങ്കരയിലെ കലഹത്തിന് കാരണക്കാരൻ എന്ന് തോന്നിപ്പിക്കുന്ന ആഖ്യാനം ചിലപ്പോൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ സാഹചര്യങ്ങളെ വിദഗ്ദ്ധമായി ഉപയോഗിച്ച് നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ ആലസ്യത്തെ പ്രവർത്തനസജ്ജമായ കരങ്ങളാൽ തൊട്ടുണർത്തിയ പിതാവായി അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടെടുക്കാനും ഈ കൃതി സഹായിക്കും.

മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രത്തിലെ അനന്യമായ പ്രകാശജ്യോതിസ്സാണ് പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസിയോസ് ഒന്നാമൻ. ഒരു പക്ഷെ പൂർവ്വികമായ മലങ്കരസഭയുടെ ആലസ്യത്തിന് അറുതി വരുത്തിയ മഹാനായകൻ *കാലം ചെയ്ത അച്ചൻ* എന്ന പേരിലാണ് കുന്നംകുളത്ത് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഇദ്ദേഹത്തെ രണ്ട് ആദ്യകാല ചരിത്രകാരന്മാരിലൂടെ കാണുവാനും പരിപ്രേക്ഷ്യങ്ങളിലെ വൈജാത്യങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുവാനും മാത്രമേ ഇവിടെ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഋഷിവര്യനായ *കേരളനവോത്ഥാനത്തിന്റെ ഈ പ്രകാശജ്യോതിസ്സ്* ആത്മീയസോപാനങ്ങളിലെ അനന്യതേജസ്സോടെ നമുക്ക് മാർഗം പകരട്ടെ.

പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദിവനാസ്യോസ് ഒന്നാമനും ആർത്താറ്റ് പള്ളിപ്പാട്ടും

അഡ്വ.ഗിൽബർട്ട് ജി. ചീരൻ

സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് കത്തീഡ്രൽ അംഗം, പഴഞ്ഞി
പഴഞ്ഞി പള്ളി സോവനീർ എഡിറ്റർ

ആർത്താറ്റ് പള്ളിപ്പാട്ട് എന്ന് കേട്ടാൽ ആർത്താറ്റ് പള്ളിയുടെ ചരിത്രമാണ് എന്ന് തോന്നാം. പ്രഥമശ്രവണമാത്രയിലുണ്ടാകുന്ന ഈ ധാരണ ശരിയല്ല. ആർത്താറ്റ് പള്ളിയുടെ സുദീർഘമായ ചരിത്രത്തിൽ രണ്ട് ശതകം മുമ്പ് ഉണ്ടായ ഒരു സംഭവമാണ് ഈ പള്ളി പാട്ടിന്റെ വിഷയം. പാട്ടിൽ ആർത്താറ്റ് പള്ളി എന്ന് പ്രസ്താവിച്ച ദേവാലയം എ.ഡി 52 ൽ മാർ തോമാശ്ലീഹ സ്ഥാപിച്ച ദൈവമാതാവിന്റെ നാമത്തിലുള്ള ദേവാലയമാണ് . അക്കാലത്ത് പാലൂർപള്ളി എന്ന പേരിലാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. അതി വിസ്തൃതമായ പാലൂർ പ്രദേശം നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് ശേഷം ചെറിയ പ്രദേശങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടു. അവയ്ക്ക് പുത്തൻ പേരുകളും ഉണ്ടായി. ചാട്ടുകുളത്തിന്റെ കരയിലുള്ള ഈ പള്ളി ചാട്ടുകുളങ്ങൾപള്ളി എന്നറിയപ്പെട്ടു. ഈ തലപ്പള്ളിയുടെ ഉപദേവാലയമായ ചാവക്കാട്(ഇന്നത്തെ പാലയൂർ) സെന്റ് കുര്യാക്കോസ് പള്ളിയിൽ വെച്ച് 1599 ലെ ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിന്റെ നായകൻ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മെനേസ്സിസ് മെത്രാൻ അന്ന് ആട്ടി പുറത്താക്കപ്പെട്ടതോടെ ഈ പള്ളി ആർത്താട്ടുകാരുടെ പള്ളി എന്നും പിൽക്കാലത്ത് ആർത്താറ്റ് പള്ളി എന്നും വിളിക്കപ്പെട്ടു. കേരളത്തിലെ ആദ്യത്തെ ക്രൈസ്തവദേവാലയമായി രൂപം കൊണ്ട ദൈവമാതാവിന്റെ ദേവാലയം അതിപുരാതനം എന്നല്ലാതെ അതിന് സെന്റ് തോമസ് എന്ന സ്ഥാപകനുമായുള്ള ബന്ധം, സംഭവബഹുലമായ നൂറ്റാണ്ടുകൾ മറഞ്ഞുപോയതോടെ പിൽക്കാലതലമുറ ഓർക്കാതായി. ചാട്ടുകുളങ്ങൾകുന്നിലെ (ജൂതകുന്ന്) ജൂതകോളനിയിലുണ്ടായിരുന്ന സിനഗോഗ് ആണ് തങ്ങളുടെ പൂർവ്വികദേ

വാലയം എന്നും വിസ്തരിക്കപ്പെട്ടു. 1805 ന് ശേഷം (ആർത്താറ്റ് പള്ളിയിലെ അവകാശം നഷ്ടപ്പെട്ട ശേഷം) പാലൂർപള്ളി എന്ന പുരാതന പള്ളി, 4-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ രക്തസാക്ഷിയായ മാർ കുര്യാക്കോസിന്റെ നാമത്തിൽ നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് ശേഷം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട പള്ളിയാണെന്ന് അതിശക്തമായ പ്രചരണം സ്ഥിരമായി ഉണ്ടായപ്പോൾ യഥാർത്ഥ പാലൂർപള്ളി ചരിത്രത്തിൽ വിസ്തൃതവും തമസ്കൃതവുമായി.

1599 ഉദയംപേരൂർ സുനഹദോസിനു ശേഷം ഇടവകയിൽ ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ റോമ്മൻ കക്ഷിയായി രൂപപ്പെട്ടു. അപ്പോളും അവർ ആർത്താറ്റ് പള്ളിയിലും അതിന്റെ ചാപ്പലായ ചാവക്കാട് (പാലയൂർ) പള്ളിയിലും ഇടവകക്കാരായി തുടർന്നു. എന്നാൽ അഞ്ചാം മാർത്തോമയുടെ കാലത്ത് (1728-1765) പ്രബലമായ കക്ഷി വഴക്കുകൾ ആരംഭിക്കുകയും ഇരു കൂട്ടരുടെയും മത്സരംനിമിത്തം കുർബ്ബാനകൾ സ്ഥിരമായി മുടങ്ങുകയും ചെയ്തു വേദനാജനകമായ ഈ നിസ്സഹായ അവസ്ഥയിൽ തുടരുന്നതിനിടയിൽ 1789 ൽ മൈസൂർസുൽത്താന്റെ പടയാളികൾ പള്ളി അഗ്നിക്കിരയാക്കി തർക്കം അപ്പോഴും തുടരുന്നതിനാൽ പള്ളി ഏറ്റെടുത്ത് പുതുക്കി പണിയുവാൻ ഇരുകൂട്ടർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല. അഗ്നിക്കിരയായി മേൽക്കൂരയില്ലാതെ കാറ്റും വെയിലും മഴയും ഏറ്റ് തല ഉയർത്തി നിൽക്കുന്ന ആർത്താറ്റ് ദൈവമാതാവിന്റെ പള്ളിയുടെ അനാഥാവസ്ഥയെ പറ്റി 1800ൽ സ്ഥലം സന്ദർശിച്ച ഡോ.ഫ്രാൻസിസ് ബുക്കനാൻ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്(ബുക്കനാൻ കേരളം , വി വ, ഡോ, കരീം)

കൊച്ചിസംസ്ഥാനത്തിൽ പെട്ട പള്ളി തർക്കമൊഴിഞ്ഞ് കൈവശം കിട്ടുവാൻ ഇരുകൂട്ടരും അതത് കാലം ഭരിച്ച രാജാക്കൻമാരോട് അപേക്ഷിച്ചിരുന്നു. അതൊക്കെ വനരോദനം ആയിത്തീർന്നു. എന്നാൽ ശക്തൻ തമ്പുരാൻ കൊച്ചിയുടെ ഭരണമേറ്റെടുത്തപ്പോൾ ഈ തർക്കം അവസാനിപ്പിക്കാൻ ഇടപെടണം എന്ന് പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് കത്തനാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു പ്രതിനിധിസംഘം നിവേദനം നൽകി. കർമ്മധീരനായ ശക്തൻ തമ്പുരാൻ ഈ ആവശ്യം ഗൗരവമായി പരിഗണിച്ചു, മന്ത്രിയോടൊപ്പം സ്ഥലത്തെത്തി ഇരുകൂട്ടരുടെയും വാദമുഖങ്ങൾ കേട്ടു. വിവാദ ഇടവകയിൽ ഒരു പള്ളിയും ഒരു കുരിശുപള്ളിയും ഉണ്ടെന്ന കാര്യം കൂശാ ഗ്രന്ഥുദ്ധിമാനായ രാജാവ് ശ്രദ്ധിച്ചു. വിവാദ ഇടവകയെ അദ്ദേഹം രണ്ടായി തിരിച്ചു. ആർത്താറ്റ് ദൈവമാതാവിന്റെ പള്ളിയും കുറെ സ്ഥലവും ഒരു ഭാഗം , ആർത്താറ്റ് പള്ളിയോട് ചേർന്നുള്ള സ്ഥലവും സെന്റ് കുര്യാക്കോസ് കുരിശുപള്ളിയും മറ്റൊരുഭാഗത്തിന് , ഏത് ഭാഗം ആർക്ക് ലഭിക്കണമെന്ന് നറുക്കിട്ട് നിശ്ചയിക്കാമെന്ന് തമ്പുരാൻ കൽപിച്ചത് ഇരുകൂട്ടർക്കും സമ്മതമായി . ഇതേ തുടർന്ന് നിശ്ചയിച്ച ദിവസം നറുക്കെടുപ്പ് നടത്തി ദൈവമാതാവിന്റെ പള്ളി സുറിയാനിക്കാർക്കും മാർ കുര്യാക്കോസ് കുരിശുപള്ളി റോമ്മാ കക്ഷിക്കാർക്കും കിട്ടി , ഉദ്ദേശജനകമായ ഈ സംഭവമാണ് ആർത്താറ്റ് പള്ളിപ്പാട്ടിന്റെ പശ്ചാത്തലവും ഇതിവൃത്തവും.

പള്ളിപ്പാട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് കത്തനാരുടെ പങ്കാളിത്തം

ആർത്താറ്റ് പള്ളിപ്പാട്ടിൽ കഹനായസേപ്പ് , വൃദ്ധകഹന, മുപ്പച്ചൻ, കർത്തവ്യൻ, കത്തൻ എന്നിങ്ങനെ അഞ്ചു പദങ്ങൾ വൈദികരെ പറ്റി പറയുവാൻ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. രാജാവിന്റെ മുൻപിൽ നിവേദനം സമർപ്പിച്ചയാളെ കഹനായസേപ്പ് എന്നാണ് പാട്ടുകാരൻ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നത് . കഹനായസേപ്പ് ഇട്ടുപ്പ് കത്തനാർ തന്നെ (ഇട്ടുപ്പിന്റെ മാമോദീസ പേരാണ് യൗസേപ്പ് എന്നത്) കുന്നംകുളത്തുള്ള വൈദികരിൽ ശക്തൻ തമ്പുരാൻ ആദ്യം പരിചയപ്പെടുന്നത് നിവേദകസംഘത്തിന്റെ തലവൻ ആയ കഹനായസേപ്പിനെയാണ്, കുന്നംകുളത്തു വന്ന ശക്തൻ തമ്പുരാൻ ആദ്യം സംസാരിച്ചത് ഒരു വൃദ്ധകഹനയോടാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റേ പേര് പരാമർശിച്ചിട്ടില്ല. ശക്തൻ തമ്പുരാനോട് സംസാരിച്ച ആളെ മുപ്പച്ചൻ എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു. ആരാണ് വൃദ്ധകഹന? ആരാണ് മുപ്പച്ചൻ? എന്തുകൊണ്ടാണ് പാട്ടുകാരൻ അവരുടെ പേര് പ്രസ്താവിക്കാത്തത്?

ഈ സംഭവം നടക്കുന്ന കാലത്ത് ഇട്ടുപ്പ് കത്തനാർക്ക് അറുപത്തി അഞ്ച് വയസ്സ് പ്രായമുണ്ട്. നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് മുമ്പ് അറുപത്തി അഞ്ച് വയസ്സുകാരൻ വൃദ്ധകഹന എന്ന് വിശേഷിക്കപ്പെടുന്നത് കേവലം സ്വാഭാവികം മാത്രം. കുന്നംകുളം പഴയപള്ളി , ചിറളയം പള്ളി , പഴഞ്ഞിപള്ളി എന്നീ മൂന്ന് ദേവാലയങ്ങൾക്കായി അന്ന് നാല് വൈദികർ മാത്രമേ കുന്നംകുളത്ത് ഉണ്ടായിരിക്കാൻ സാധ്യതയുള്ളൂ. അതിലൊന്ന് ഇട്ടുപ്പ് കത്തനാരുടെ ശിഷ്യൻ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാരാകാം മറ്റൊന്ന് കിടങ്ങൻ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാരാകാം മറ്റൊരാൾ തെക്കേക്കര കുരിയൻ കത്തനാരാകാം. കുന്നംകുളത്തെ സുറിയാനി സമുദായത്തിന്റെ കർത്തവ്യനായി പ്രവർത്തിച്ചത് നാലാമനായ ഇട്ടുപ്പ് കത്തനാരാകാം. ചിറളയം പള്ളിയിലെ മല്പാൻ പള്ളിക്കൂടത്തിലെ അദ്ധ്യാപകനായിരുന്ന ഇട്ടുപ്പ് കത്തനാർ തന്നെയാണ് ഇവിടെ വൃദ്ധകഹന എന്നും മുപ്പച്ചൻ എന്നും പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് കഹനായസേപ്പ് എന്ന് ആദ്യമേ പ്രസ്താവിച്ചതിനാലാണ് പിന്നീടുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ പേര് ആവർത്തിക്കേണ്ട ആവശ്യം ഇല്ലാതെ വന്നത്.

കുന്നംകുളം പള്ളിയുടെ മുൻപിൽ ശക്തൻ തമ്പുരാൻ വന്ന് അന്വേഷിക്കുന്നത് കർത്തവ്യൻ എവിടെ എന്നാണ് . എല്ലാ വൈദികരും ഒരുമിച്ച് നിന്നപ്പോൾ ആരാണ് അവരിൽ കർത്തവ്യമുള്ള പ്രതിനിധി എന്ന് ആരായുക സ്വാഭാവികം. അതിന്റെ പ്രതികരണമായി യൗസേപ്പ്കഹന മുന്നോട്ട് വന്ന് രാജാവിനോട് സംസാരിക്കുന്നു. തർക്കം തീർക്കാനുള്ള വിദ്യ ധന്യത്മകമായി സൂചിപ്പിച്ചത് യൗസേപ്പ് കഹനയാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു “.....രണ്ടുനാടും അതിൽ തന്നെ ശങ്ക കൂടാതെ

രണ്ടും രണ്ടായിതിരിക്കണം രണ്ടുക്ഷേത്രവുമുണ്ടെന്ന്.....”

ഈ ഇടവകയിൽ രണ്ടു നാടുകളിലായി രണ്ടുദേവാലയങ്ങളുണ്ട് (ആർത്താറ് ദേശത്തുള്ള മാതാവിന്റെ പള്ളിയും ചാവക്കാട് (പാലയൂർ)ദേശത്തുള്ള മാർ കുര്യാക്കോസ് ചാപ്പലുമാണ് വിവക്ഷ) ഇതു രണ്ടും രണ്ടായി തിരിച്ചു ഇരു ഭാഗങ്ങൾക്കും നൽകിയാൽ തർക്കം തീരുമെന്ന് ധനി ഇട്ടുപ്പ് കത്തനാരുടെ വാക്കുകളിൽ കാണാം. രാജാവിന് കാര്യം പെട്ടെന്ന് പിടികിട്ടി, അനേകർ വേണ്ടതുപോലെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലാത്ത കാര്യവും ഇത് തന്നെ. അദ്ദേഹം വെളിപ്പെടുത്തി

“പണ്ടു മുന്നോർ പണി ചെയ്ത ആണ്ടവന്റെ തിരുശാല
രണ്ടു പുജകൾ നിമിത്തം അതുകൊണ്ട് മൂടങ്ങീട്ടതിന് ശേഷവും
ദുഷ്ടരായചതി പഠാണികൾവന്ന് ചൂട്ടു പള്ളി.....”

വിവാദം മൂലം ആരാധന മൂടങ്ങിയപള്ളിയാണ് അഗ്നിക്കിരയാക്കിയത് എന്ന കാര്യം പിൽക്കാലത്ത് പല കഥകളും ചമച്ചവർ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. അതുപോലെ ആർത്താറ് പള്ളിയ്ക്കും ആർത്താറ് പള്ളിയുടെ പഴയ കോമ്പോണ്ടിനു പടിഞ്ഞാറുനിൽക്കുന്ന കൽകുരിശിനും വേണ്ടിയാണ് നറുക്കിട്ടതെന്ന ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണ ചിലർ സമാന്തരമായി പ്രചരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പാട്ടിൽ പറയുന്നു. രണ്ടുനാടുകളിലായി രണ്ടുക്ഷേത്രങ്ങൾ ഉണ്ട് അത് രണ്ടും രണ്ടായി തിരിക്കണമെന്നാണ്. തർക്കം തീർക്കാൻ മന്ത്രിയെ നിയോഗിക്കുമ്പോൾ നൽകിയനിർദ്ദേശത്തിൽ ശക്തൻ തമ്പുരാൻ ഇക്കാര്യം വ്യക്തമാക്കുന്നത് കാണുക

“ദേവീക്ഷേത്രമൊരു കൂട്ടം
പടിഞ്ഞാറേതൊന്നുമായി
ആ വിധമാക്കി ഖേദമൊഴിച്ച് വാണീടുവാൻ
യാത്രകൊള്ളുക വേഗത്തിൽ”

1805 തുലാം 7-ാം തീയതി എഴുതിയ ഒഴുമുറി കാണുക

“... ടിയാൻമാരും പഴയകുറുകാരും തമ്മിൽ തമ്മിൽ വിവദിച്ച ടി പള്ളി മൂടങ്ങി കിടക്കുന്നത് മൂടക്കം തീർത്ത് കല്പിച്ച് തീട്ടുരം കൊടുത്തതിൽ
.....”

1809 തുലാം 10-ാം തീയതിയിലെ ഒരു രേഖയിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു
“..... പള്ളിയിൽ വെച്ച് ശീട്ടെഴുതിയിട്ടു എടുത്ത് നിങ്ങളും ഞങ്ങളും ആയിട്ട് തിരിച്ചു വെച്ചു ഇപ്രകാരം കല്പിച്ചു നാം പള്ളിക്കലും കുശിക്കിലും കർമ്മവും ക്രിയയും മൂടക്കം കൂടാതെ നടക്കത്തക്ക വണ്ണം ചെയ്തുകൊണ്ട് എഴുതി തന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ.” (ആർത്താറ് പള്ളി ചരിത്രം പുറം 61, 62)

കർത്തവ്യൻ

മലങ്കര സഭയുടെ പൊതുകാര്യങ്ങളിൽ ചുമതല വഹിച്ചിരുന്ന കത്തനാരെ ജാതിക്ക് കർത്തവ്യൻ എന്നാണ് പണ്ടുകാലം മുതൽ വിളിച്ചിരുന്നത് ഈ സ്ഥാനമാണ് പേർഷ്യൻ ബന്ധത്തിൽ അർക്കദിയാക്കോനും പിന്നീട് മലങ്കര മെത്രാനും ആയി തീർന്നത്. കുന്നകുളം പ്രദേശത്ത് ഒന്നി ലേറെ പള്ളികൾ ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അവയുടെ പ്രതിനിധി അക്കാലത്ത് കർത്തവ്യൻ എന്ന് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു ആർത്താറ്റ് പള്ളിപ്പാട്ടിന്റെ രചനയുടെ കാലത്ത് ചുമതല വഹിച്ചിരുന്നത് പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് കത്തനാരായിരുന്നു 1800-ൽ കുന്നുകുളത്ത് വന്ന ഡോ. ഫ്രാൻസിസ് ബുക്കാനാനെ അദ്ദേഹം ഔദ്യോഗികമായി സന്ദർശിച്ചതും കുന്നംകുളം ക്രൈസ്തവ സമുദായത്തിന്റെ കർത്തവ്യൻ എന്ന നിലയിലായിരുന്നു. പള്ളികളുടെ ആഭ്യന്തര ഭരണത്തിന് ഒരു മേക്ക് വികാരിയും പൊതുഭരണത്തിന് കർത്തവ്യനും എന്നതായിരുന്നു അക്കാലത്തെ ഭരണ ശൈലി. ഇക്കാര്യങ്ങൾ ആർത്താറ്റ് പള്ളിപ്പാട്ട് സൂക്ഷ്മമായി അപഗ്രഥിച്ചാൽ ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസവും സാമൂഹ്യ പുരോഗതിയും

ഫാ.ഡോ.സണ്ണി ചാക്കോ
അദ്ധ്യാപകൻ, ആര്യഭട്ട കോളേജ്, ഗുരുവായൂർ
ചരിത്ര ഗവേഷകൻ

വികസിത രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസ പുരോഗതിയെ വെല്ലുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ വിപ്ലവത്തിന് വേദിയായ കേരളത്തിന്റെ ഗതകാല ചരിത്രത്തിന്റെ തേജോമയമായ വഴികാഴ്ചകളിലൂടെ പുറകോട്ട് സഞ്ചരിച്ചാൽ മലങ്കരസഭാ പിതാക്കന്മാർ നൽകിയ സഫലമായ നേതൃത്വത്തിന്റെ അതുല്യമായ സംഭാവനകൾ ആർക്കും നിഷേധിക്കാനാവാമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. ചരിത്രസത്യങ്ങളെയും, യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെയും ആനുകാലികമാക്കി ചിത്രീകരിക്കുന്ന വ്യഗ്രതയിൽ പഴമയുടെ ഈടുവെയ്പ്പുകളെ ആനുകാലിക സംവിധാനങ്ങളുടെ മാനദണ്ഡങ്ങളിലൂടെ വിലയിരുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഇക്കൂട്ടർ സംഭവങ്ങളെയും വ്യക്തികളെയും സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിന്നുദർത്തി മാറ്റി വ്യക്തിപരമായ, മതപരമായ, രാഷ്ട്രീയമായ, പ്രാദേശികമായ നിലപാടുകളുടെയും വ്യാഖ്യാനങ്ങളുടെയും താൽപര്യങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിലയിരുത്തുന്നു എന്ന പോരായ്മ സഭാചരിത്രത്തിൽ മാത്രമല്ല സെക്കുലർ ചരിത്രരചനയിലും പ്രബലപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം

ചരിത്രരചനയുടെ ഈ അനാരോഗ്യകരമായ പ്രവണത ആധുനികകാലഘട്ടത്തിലാണ് ഇത്രയും രൂക്ഷമാകുന്നത്. അതിനാൽ യഥാർത്ഥ മഹത്വങ്ങളെ തിരിച്ചറിയുവാനോ, അറിഞ്ഞാദരിക്കുവാനോ സാമാന്യജനങ്ങൾക്കു മാത്രമല്ല, ചരിത്രപഠിതാക്കൾക്കു പോലും

കഴിയുന്നില്ല. ഗവേഷണം നടത്തിയാലേ സത്യം ഗ്രഹിക്കാനാവാം എന്നും, പ്രഭവ സാമഗ്രികൾ പലപ്പോഴും വേട്ടക്കാരന്റെ പക്ഷത്താണെന്നും സംഘടിതമായ ശാക്തീക ചേരിയുടെ സമ്മർദ്ദത്തിലാണ് ചരിത്രമെന്നും അറോചകമായ സത്യമാണ്. ഇതൊക്കെയാണെങ്കിലും കാലം അവശേഷിപ്പിക്കുന്ന ചില മുദ്രകൾ ആർക്കും മായ്ക്കുവാനോ നിഷേധിക്കുവാനോ കഴിയാത്ത വിധത്തിൽ ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടെന്നതാണ്, 200 വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് കാലയവനികക്കുള്ളിൽ മറഞ്ഞു പോയ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസിയോസ് പ്രഥമന്റെ കർമ്മപഥങ്ങളെ ഉജ്ജ്വലമാക്കുന്നത്.

പ്രധാനമായും മൂന്നുതരം പ്രഭവ സാമഗ്രികളാണ് ഈ പിതാവിനെപ്പറ്റി പഠിക്കുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് ലഭ്യമാകുന്നത്. 1. പാശ്ചാത്യ കൊളോണിയൽ അധീശത്വത്തിന്റെ ഭാഗമായ ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണാധികാരികളുടെയും പാശ്ചാത്യ മിഷണറിമാരുടെയും പരാമർശങ്ങൾ. ഇവയാകട്ടെ പാശ്ചാത്യ മേൽക്കോയ്മയുടെ തെളിവുകൾ എന്ന നിലയിലാണ് പണ്ഡിതന്മാർ വിലയിരുത്തുന്നത്.. ഭാരതീയമായ ഏതു നേതൃത്വവും പ്രവർത്തനങ്ങളും വിലകുറച്ചു കാണുവാനുള്ള ഒരു തരം വ്യഗ്രത 1857 ലെ മഹത്തായ കലാപത്തെ ശിപായി ലഹള എന്നു തരം താഴ്ത്തി വിളിക്കുന്ന മാനസികാവസ്ഥ. 2. സഭക്കുള്ളിൽ വാമൊഴിയായും, വരമൊഴിയായും പ്രചരിക്കുന്ന പ്രസ്താവങ്ങൾ. അന്നത്തെ മലങ്കരസഭയുടെ ആലസ്യത്തിന്റെയും, ഭാവനാരാഹിത്യത്തിന്റെയും കടുത്ത വിമർശകനും സഭയിലെ കുടുംബവാഴ്ചക്കെതിരെ നിലപാടെടുത്ത ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാനെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ അത് എത്ര കണ്ട് യാഥാർത്ഥ്യത്തോട് നീതി പുലർത്തുന്നതായിരിക്കും എന്നത് ചിന്തയും. നന്മ കാണാതിരിക്കുകയും ചെറിയ വീഴ്ചകൾ പോലും പർവ്വതീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രവണത ഇവിടെ നിഴലിച്ചു കാണാവുന്നതാണ്. 3. മുർത്തവും അനിഷേധ്യവുമായ തെളിവുകൾ. പിതാവ് രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് മുമ്പ് സ്ഥാപിച്ചതും ഇന്നും തലയെടുപ്പോടെ നിൽക്കുന്ന മലങ്കര സഭയുടെ അക്കാദമിക നേതൃത്വം വഹിക്കുന്ന പഠിത്തവീട് മലങ്കരസഭയുടെ അന്നത്തെ ഭരണസിരാകേന്ദ്രം, കേരളത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യപ്പെട്ട ആദ്യകേന്ദ്രം, സ്ത്രീ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെയും പൊതുവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെയും തറവാട് മലങ്കരസഭയുടെ സ്വത്വത്തിനു വേണ്ടി ധീരമായി പ്രതികരിച്ച സഭാ ജ്യോതിസിന്റെ കർമ്മഭൂമിക. സെമിനാരി സ്ഥാപനത്തിനു വേണ്ടി തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാർ നികുതിരഹിതമാക്കി ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാന്റെ പേരിൽ പതിച്ചു നൽകിയ 16 ഏക്കർ സ്ഥലവും മൺറോ തുരുത്തെന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഭൂമിയും, രാജകീയ വിളംബരം, ആർത്താറ്റ് ചെപ്പേട് കണ്ടനാട് പടിയോല, റമ്പാൻ ബൈബിൾ, ധിഷണവൈഭവത്തിന്റെയും ഈടുവയ്പ്പുകൾ, ടിപ്പുവിന്റെ പടയോട്ടത്തെ അതിജീവിക്കുവാൻ ഒരു

ജനതക്ക് ശക്തിയും ആത്മധൈര്യം പകർന്ന് നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട ആർത്താറ്റ് പള്ളി പുനർനിർമ്മിച്ച് ആത്മാഭിമാനം വീണ്ടെടുത്ത വീര സേനാനി ഇങ്ങനെ ചരിത്രത്തിൽ തലയെടുപ്പോടെ നിലക്കുന്ന നിത്യസ്മാരകങ്ങൾ.

ഇവയിലേതു പ്രഭവസാമഗ്രികൾ സ്വീകരിച്ചാലും മലങ്കരസഭാ പിതാവെന്ന നിലയിൽ മലങ്കരസഭയുടെ പൊതുവായ സ്രോതസ്സിൽ നിന്നുള്ള ഉറവ എന്ന നിലയിൽ ഈ മഹാത്മാവിനെ സമൂഹത്തിന് പരിചയപ്പെടുത്താൻ നമുക്ക് ബാധ്യതയുണ്ട്.

1815 മാർച്ച് മാസത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട പഠിത്തവീട് കേരളത്തിലെ ആദ്യത്തെ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസ കേന്ദ്രമായി പ്രവർത്തനക്ഷമമായി എന്നതാണ് ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാന്റെ വീക്ഷണവ്യാപ്തിയുടെ അനന്യത. ഇക്കാര്യത്തിൽ മലങ്കരസഭയിലെ മെത്രാന്മാരും കേരളസമൂഹവും ആ പിതാവിനോട് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വ്യക്തവും കൃത്യവുമായ പദ്ധതികളോടെയായിരുന്നു റമ്പാൻ പഠിത്തവീട് ആരംഭിച്ചതെന്ന് അന്നത്തെ സാഹചര്യങ്ങൾ വിലയിരുത്തിയാൽ ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.

1809 ലെ കണ്ടനാട് പടിയോലയിലൂടെ മലങ്കരയിലെ ഇടവകകളെ ഭരണപരമായും സാംസ്കാരികമായും ഏകീകരിക്കുവാനുള്ള യൗസേഫ് കത്തനാരുടെ ശ്രമം നാം കാണുന്നുണ്ട്. പള്ളികളുടെ ഭരണപരമായും ആരാധനാപരമായും മറ്റുമുള്ള ഏകീകരണം, അവക്ക് നേതൃത്വം കൊടുക്കുന്ന അഥവാ നേതൃത്വം കൊടുക്കണമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന വൈദികരിലൂടെ മാത്രമേ യാഥാർത്ഥ്യമാവുകയുള്ളൂ എന്നും, നിലവിലുള്ള നിരവധി മൽപ്പാൻ പാഠശാലകളിൽ നിന്നും പരിശീലനം ലഭിക്കുന്നവർ പ്രാദേശിക വ്യത്യസ്തതകളെ പ്രാത്യാഹിപ്പിക്കുവാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്നും തിരിച്ചറിഞ്ഞ് ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായി തെക്കും വടക്കും ഓരോ പഠിത്തവീടുകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും കണ്ടനാട് പടിയോലയിൽ കാണുന്ന നിർദ്ദേശം ആ അർത്ഥത്തിലാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. എന്നാൽ ഏക മനസ്സോടെ സഹോദരതയുടേ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാന്റെ ആക്സമികമായ വിയോഗം രണ്ടു സെമിനാരി എന്ന ആശയത്തിൽ നിന്നും മധ്യഭാഗത്ത് ഒരു സെമിനാരി എന്ന വിധത്തിൽ ലക്ഷ്യത്തെ പുനർക്രമീകരിച്ചതായി വേണം മനസ്സിലാക്കാൻ. ഇവിടെയാണ് ഒരു നിയോഗമെന്ന വണ്ണം ബ്രിട്ടീഷ് റസിഡന്റ് കേണൽ മൺറോയുടെ സഹായം ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാൻ ലഭിക്കുന്നത്. പാശ്ചാത്യ രേഖകൾ സഭയിൽ തന്നെ ചിലരെങ്കിലും സെമിനാരി സ്ഥാപകൻ കേണൽ മൺറോയാണ് എന്ന നിലയിൽ നിരാസ്പദമായ വാദമുഖങ്ങൾ നിരത്തുന്നത് ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മൺറോയുടെ ഭരണപരമായ

അധികാരവും അന്നത്തെ തിരുവിതാംകൂർ രാജാവിനുമായിട്ടുള്ള സ്വാധീനവും പഠിത്തവീടിന്റെ സ്ഥാപനത്തിൽ ഇട്ടപ്പ് റമ്പാൻ സഹായകമായി എന്ന വസ്തുത ഇവിടെ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. സഭയും സമൂഹത്തിനും നേതൃത്വം കൊടുക്കേണ്ട വൈദികർ കേരളത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്ന നിശ്ചല സാമൂഹ്യഘടനക്കതീതമായി ചലനാത്മക സമൂഹമായി ആദ്യം മലങ്കര നസ്രാണികളെയും അവരിലൂടെ കേരളസമൂഹത്തെയും പരിവർത്തന വിധേയമാക്കി. സാമൂഹ്യനവോത്ഥാനം യൂറോപ്പിലെന്നപോലെ ഒരു പ്രസ്ഥാനമായി രൂപപ്പെടുത്തുവാൻ നേതൃത്വം നൽകണമെങ്കിൽ അതിനനുസൃതമായ ധൈഷണീക നേതൃത്വം നൽകത്തക്ക വിധത്തിൽ വൈദികരെ വിദ്യാഭ്യാസവനരാക്കി തീർക്കണം എന്ന നവീനചിന്ത മൺറോയ്ക്ക് മുമ്പു തന്നെ കണ്ടുപിടിപ്പിച്ചിരുന്നതായിരുന്നു. ഇട്ടപ്പ് കത്തനാർ ധ്യാനിക്കുന്നതും നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞതാണ്. ഈ നവീനാശയം പ്രാവർത്തികമാക്കുവാൻ ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായ വ്യക്തിയുടെ സഹായം നേടുന്നതിൽ ആ പിതാവ് വിജയശ്രീലാളിത്തമായി എന്നോ തന്റെ സ്വപ്നസാക്ഷാത്ക്കാരത്തിന് മൺറോയെ ഉപകരണമാക്കി എന്നോ ഒക്കെ പറയാവുന്നതാണ് വസ്തുത . ഈ വസ്തുതയെ അടിവരയിട്ട് ഉറപ്പിക്കുന്നതാണ് പിന്നീട് നാം സെമിനാരി ചരിത്രത്തിൽ കാണുന്നത്. മലങ്കരസഭയുടെ പൈതൃകമായ വിശ്വാസാചാരങ്ങളിൽ തെല്ലും ഭേദം വരുത്തുവാൻ അധീശത്വം കൊളോണിയൽ ശക്തികളെ സ്മര്യപിതാവ് അനുവദിച്ചില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല 1816 ൽ വ്യഭനും പരിക്ഷണിത്തുമായിരിക്കെ റവ. നോർട്ടൻ സെമിനാരിയിൽ ഇംഗ്ലീഷ് പഠിപ്പിക്കാൻ ചുമതലപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ സെമിനാരിയിൽ തന്നെ താമസിച്ച് പഠിപ്പിക്കുവാനുള്ള അനുവാദം മൺറോ നൽകിയിട്ടു പോലും സെമിനാരിയുടെ പ്രഥമ പ്രിൻസിപ്പൽ എന്ന നിലയിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവനാസിനോസ് പ്രഥമൻ മലങ്കര മൈത്രാപ്പോലീത്തയ്ക്കാണ് പ്രധാന ചുമതല എന്നതും റവ. നോർട്ടന്റെ വിശ്വാസം വ്യത്യസ്തമായതിനാൽ സഭയിലെ വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളിൽ അത് ആശയക്കുഴപ്പം സൃഷ്ടിക്കുമെന്നതുകൊണ്ട് ആ അഭ്യർത്ഥന നിഷ്ക്കരണം തിരസ്കരിച്ചതും നാം ചരിത്രത്തിൽ വായിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ പഠിത്തവീട് പൊതുവിദ്യാഭ്യാസത്തിനും ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും സ്ത്രീ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും വേദിയാക്കുന്നതിന് ആ പിതാവ് ശ്രദ്ധാലുവായിരുന്നു. വരേണ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ മാത്രം കുത്തകയായിരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം സാധാരണക്കാരിലേക്ക് എത്തിക്കുന്നതിൽ സ്മര്യപിതാവ് പഠിത്തവീടിന്റെ സാധ്യതകളെയും വിഭവങ്ങളെയും വിനിയോഗിക്കുവാൻ സന്നദ്ധനായിരുന്നു. ഇവിടെയാണ് നാം ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ

സ്വാധീനം പിൻക്കാലത്ത് കേരളസമൂഹത്തിലാകമാനം പരിവർത്തനമുണ്ടാക്കിയതിന്റെ അഗ്രഗാമിത്വം ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാന് നൽകുന്നത്

എന്താണ് ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം ?

1835 ൽ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസനിയമം ചർച്ച ചെയ്ത ബ്രിട്ടീഷ് പാർലമെന്റിൽ പ്രധാനമായും രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണ് ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടത്.

1. പാശ്ചാത്യസംസ്കാരവും ബ്രിട്ടീഷ് കൊളോണിയലിസത്തോടുള്ള വിധേയത്വമുള്ള ഒരു തലമുറയെ വളർത്തുക. ഇന്ത്യൻ രക്തവും, നിറവുമുള്ള വ്യക്തികൾ, എന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷ് അഭിരുചികളും, ചിന്തകളും, ധർമ്മികതയുമുള്ള ഒരു സമൂഹത്തെ വാർത്തെടുക്കുക എന്നാണ് ഇതിനെപ്പറ്റി തോമസ് ബബിൻ മക്കാളെ വിശദീകരിച്ചത്.

2. ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണ സംവിധാനത്തിൽ സഹായികളായി നിയമിക്കപ്പെടുവാൻ അർഹതയുള്ള ആളുകളെ ഒരുക്കുക. അവർക്ക് ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ കൈകാര്യം ചെയ്യുവാനുള്ള കഴിവും കണക്കുകൂട്ടാനുള്ള ശേഷിയും പ്രദാനം ചെയ്യുക. മേൽപ്പറഞ്ഞ ലക്ഷ്യങ്ങളോടെ ഭാരതത്തിൽ മുഴുവനുമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളുകളിൽ മതപരമായ ഗ്രന്ഥം എന്ന നിലയിൽ അല്ലാതെ ബൈബിൾ സംബന്ധിയായ പാഠഭാഗങ്ങൾ ക്രമീകരിച്ച് മതപരിവർത്തനത്തിന് ആക്കം കൂട്ടിയെന്നത് പിൻക്കാല ചരിത്രം. എന്നാൽ 1813-ലെ ചാർട്ടർ നിയമപ്രകാരം ഒരു പരീക്ഷണമെന്ന നിലയിൽ കേരളത്തിൽ മിഷനറിമാർ രംഗപ്രവേശം ചെയ്തതും, പിൻക്കാലത്ത് വിവിധ മിഷനറി സൊസൈറ്റികളുടെ ലേബലിൽ പ്രവർത്തനം വിപുലപ്പെടുത്തിയതും നാം കാണുന്നുണ്ട്. ഇവിടെ കേരളത്തിലും ബ്രിട്ടീഷ് കൊളോണിയലിസത്തിന്റെ ശക്തമായ വേരോട്ടം ഉത്തര മലബാറിൽ മാത്രമായി പരിമിതപ്പെട്ടു പോയതിനാൽ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളായ തിരുവിതാംകൂറിലും കൊച്ചിയിലും ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് ഭാരതത്തിലെ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലേതു പോലെ ബ്രിട്ടീഷ് സംസ്കാര വിധേയത്തമുള്ള സമൂഹനിർമ്മിത സ്ഥാപനം തുടങ്ങിയ വേദികൾ ശക്തമായിരുന്നില്ല. കേരളത്തിന്റെ നവോത്ഥാന പരിശ്രമങ്ങൾക്ക് ശക്തി പകരുന്ന ഒരു ഘടകം എന്ന നിലയിലാണ് 1815 ൽ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാൻ കോട്ടയം സിറിയൻ കോളേജ് എന്ന പഠിത്തവിട്ടിൽ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള വേദിയൊരുക്കിയത്. ആ പിതാവിന്റെ കാലത്ത് ഒരു കൊളോണിയൽ ശക്തിക്കും യാതൊരു രഹസ്യഅജൻഡയും ഇക്കാര്യത്തിൽ നടപ്പിലാക്കാനായില്ല എന്നതാണ് ചരിത്രപരമായ യാഥാർത്ഥ്യം. ലോകത്തെ മിക്കവാറും എല്ലാ ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിലും വ്യാപിച്ച് കിടക്കുന്ന ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ

പൊതുഭാഷ എന്ന നിലയിൽ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷക്ക് ലഭിക്കാവുന്ന സ്വീകാര്യത മുൻകൂട്ടി കാണുവാൻ സ്മര്യപിതാവിന് കഴിഞ്ഞു എന്നർത്ഥം. കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹ്യനവോത്ഥാനത്തിന് പ്രേരകമായിത്തീർന്ന രണ്ട് പ്രധാന ഘടകങ്ങളാണ് ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസവും, ബൈബിളിന്റെ സന്ദേശവും. ഇവ രണ്ടും മലയാളിക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്ത മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് കേരളനവോത്ഥാന നായകരിൽ പ്രഥമഗണനീയനാണെന്നുള്ളത് തലമുറകളിലേക്ക് സംക്രമിപ്പിക്കുവാൻ നമുക്ക് ബാധ്യതയുണ്ട്.

2. പാശ്ചാത്യ വിജ്ഞാനവും, സാഹിത്യവും, വിമർശാത്മകതയും സമൂഹത്തിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നതിനും യൂറോപ്പിനേക്കാളും ഏകദേശം രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ പിന്നിലായിരുന്ന ഭാരതജനതയെ ആനുകാലികമാക്കുന്നതിന് നാനി കുറിക്കുവാനും ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം വഴിയൊരുക്കി. കേരളത്തിൽ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും അനാചാരങ്ങളും ചോദ്യം ചെയ്യുവാനുള്ള മാനസികത കൈവരിക്കുന്നതിന് കേരള ജനതയെ പ്രബുദ്ധരാക്കിയത്, ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെ യൂറോപ്യൻ നവോത്ഥാന ചിന്തകളുമായി സംവദിച്ചതിനാലാണ്. കേരളീയരെ വിശാലമായ ലോകത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക രാജവീഥിയിലേക്ക് നയിച്ച ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം ഭാരതീയ സംസ്കാരത്തെ നവീകരിക്കുന്നതിലും, തത്വചിന്തയുടെ നിസർഗ്ഗ വിശുദ്ധി വീണ്ടെടുക്കുന്നതിൽ സഹായിക്കുന്നതിലും കാര്യമായ പങ്കു വഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന സർവ്വേപ്പിള്ളി രാധാകൃഷ്ണന്റെ പ്രസ്താവന ഇവിടെ സംഗതമാണ്. കോട്ടയം സിറിയൻ കോളേജിൽ പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് സമൂഹം പ്രത്യേകസ്ഥാനം കൽപ്പിച്ചിരുന്നു. കൂടാതെ ഇംഗ്ലീഷ് പഠിച്ചവർക്ക് ജോലി ലഭിക്കാനുള്ള സാധ്യതയും കൂടുതലായിരുന്നു. സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയോട് പ്രത്യേകം ആഭിമുഖ്യം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് റവ: ജോസഫ് ഫെന്നിന്റെ കത്തുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. കൂടാതെ രാജ്യത്തുടനീളം ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളുകളിൽ അദ്ധ്യാപകരാകുവാൻ ഇവർ യോഗ്യതയുള്ളവരാണെന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. പഠിത്തവീട് കേരളത്തിന്റെ പൊതുവിദ്യാഭ്യാസ കേന്ദ്രമാണെന്നും സ്ത്രീ ശാക്തീകരണത്തിന് വഴിയൊരുക്കുവാൻ സ്ത്രീ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് അവസരമൊരുക്കണമെന്നും ദീർഘനിരീക്ഷണം ചെയ്ത ആ മഹാത്മാവ് തുടങ്ങി വെച്ച ദീപം സമൂഹത്തിനാകമാനം നേതൃത്വം കൊടുക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ ധീഷണശാലികളെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നുവെന്നുള്ളത് സെമിനാരി സ്ഥാപകന്റെ സ്വപ്ന സാക്ഷാത്ക്കാരമായിരുന്നു.

ദേശീയബോധവും സ്വാതന്ത്ര്യചിന്തയും ജനാധിപത്യത്തിൽ

1653 ലെ കുന്നുകുരിശ് വിപ്ലവവും 1806 ലെ ആർത്താറ്റ് ചെപ്പേടും മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യബോധത്തിന്റെയും ദേശീയതയുടെയും പ്രതീകങ്ങളായിരുന്നു. വൈദേശിക ആധിപത്യത്തെ ചെറുത്ത് തോൽപ്പിക്കുവാനും പൈതൃകത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുവരാനുള്ള ദിശാബോധം നൽകുന്ന ഈ പ്രാമാണിക രേഖകളിൽ ആദ്യത്തേതിന്റെ സ്വാധീനവും രണ്ടാമത്തേതിന്റെ ശില്പി എന്ന നിലയിലുള്ള അഭിമാനബോധവും നേതൃനിരയിലേക്ക് ഉയരുന്ന വൈദികരിലേക്ക് സന്നിവേശിപ്പിക്കാൻ സ്മര്യപിതാവിന് കഴിഞ്ഞിരുന്നു. കൂടാതെ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെ അമേരിക്കൻ സ്വാതന്ത്ര്യസമരം, ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവം എന്നിവയുടെ അന്തഃസത്ത ഗ്രഹിക്കുവാൻ അവസരമൊരുക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ സെമിനാരിയിൽ ആധുനിക രീതിയിലുള്ള സിലബസ്സ് സംവിധാനം ചെയ്യുന്നതിനും ആ പിതാവ് കാണിച്ച ക്രാന്തദർശിത്വം പ്രത്യേക പരാമർശമർഹിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം നേടിയവർക്ക് പിൻക്കാലത്ത് ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിന്റെ മുന്നണിപ്പോരാളികളായി തീർന്നു എന്നത് ചരിത്രം. ബ്രിട്ടീഷ് കൊളോണിയലിസത്തോട് വിധേയത്വം പുലർത്തുന്ന തലമുറയെ സ്വപ്നം കണ്ടവർ സ്വാതന്ത്ര്യചിന്തയും പ്രബുദ്ധതയും നേടിയ തലമുറയുടെ വൈദേശികാധിപത്യത്തിനെതിരെയുള്ള സമരങ്ങളെ നേരിടേണ്ടി വന്നത് ചരിത്രനിയോഗമായിരിക്കും.

സാമൂഹ്യ നവോത്ഥാനം

ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം സാമൂഹ്യമായ ചില പരിവർത്തനങ്ങൾ അനിവാര്യമാക്കി. യൂറോപ്യൻ നവോത്ഥാന ചിന്തകളും, ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവത്തിന്റെ സമത്വം, സ്വാതന്ത്ര്യം, സാഹോദര്യം എന്നീ ഘടകങ്ങളും സാമൂഹ്യനീതിയിലിഷ്ടിതമായ സമൂഹനിർമ്മിതിക്ക് വഴിയൊരുക്കി. സാമൂഹ്യ നവോത്ഥാന നായകരെല്ലാം തന്നെ ഈ പുത്തൻ വിദ്യാ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ സന്തതികളായിരുന്നു എന്നത് വെറും യാദൃച്ഛികമാണ്. ധർമ്മികത, ഏകപത്നി, ഏകഭർതൃവ്രതം, അണുകൂടുംബം, കാരുണ്യപ്രവൃത്തികൾ, സാമൂഹിക സമത്വം, മനുഷ്യാവകാശ സംരക്ഷണം തുടങ്ങി നിരവധി മേഖലകളിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തുവാനും പരിഷ്ക്കരണങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുവാനും അവ സ്വീകരിക്കുവാനുമുള്ള ഒരു മാനസിക നിലവാരത്തിലേക്ക് സമൂഹത്തെ നയിക്കുവാനും ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തി സ്ത്രീകളുടെയും ദളിതരുടെയും ഉന്നമനത്തിനും ദാരിദ്ര്യനിർമ്മാർജ്ജനത്തിനും യൂറോപ്യൻ മാതൃക പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ഈ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം ഒരു പരിധി വരെ വിജയം വരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പാഠഭാഗങ്ങൾ എന്ന

നിലയിൽ ബൈബിൾ സന്ദേശം പുതുതലമുറയിലേയ്ക്ക് പകർത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞതും സമസ്ത മേഖലകളിലും സ്വാധീനം ചെലുത്തുവാൻ കെൽപ്പുള്ള ബൈബിൾ ആശയങ്ങൾ പുത്തൻ പ്രചോദന സ്രോതസ്സായി ഭവിച്ചതും ഇതിന്റെ അഭിലഷണീയമായ അനന്തരഫലങ്ങളാണ്.

ജാതിവ്യവസ്ഥയിൽ ശ്രേണീകൃതമായ സാമൂഹ്യഘടന നിലനിന്നിരുന്ന നിശ്ചലസമൂഹത്തെ ചലനാത്മക സമൂഹമായി മാറുന്നതിൽ ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യം വഹിച്ച പങ്ക് അവിതർക്കിതമാണ്. പരിഗണനകൾക്കപ്പുറമായി ഏവർക്കും വിദ്യാഭ്യാസം നേടാനുള്ള ആധുനിക വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം കേരള ജനതയ്ക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതിലും അതിലൂടെ എങ്ങനെ പുരോഗതിയും പ്രബുദ്ധതയും നേടാം എന്നതിന്റെ ജീവിക്കുന്ന മാതൃകയായി തീരുന്നതിനും സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ കാണിച്ച വ്യാപകമായ വ്യഗ്രത കേരള സമൂഹത്തിന്റെ പ്രബുദ്ധതയ്ക്കും അതിലൂടെ കേരള നവോത്ഥാനത്തിനും മാർഗ്ഗദർശനം നൽകി. ഈ വെളിച്ചം ആദ്യം തെളിയിക്കുന്നതിന് നേതൃത്വം നൽകി കേരളക്കരയെ പ്രകാശത്തിലേക്ക് നയിച്ച അമരജ്യാതിസ്സിന് പ്രണാമം അർപ്പിക്കുവാൻ മലങ്കര സഭയും കേരള സമൂഹവും ഒന്നടങ്കം പ്രതിജ്ഞാബദ്ധരായി സ്വമേധയാ മുന്നോട്ടുവരുന്ന തിരിച്ചറിവിന്റെ നാളുകളെ സ്വപ്നം കണ്ടുകൊണ്ട് ഉപസംഹരിക്കുന്നു.

സ്ഥലങ്ങളിലൂടെ ഒരു സഞ്ചാരം

ബന്ധനാമി

സാഹിത്യകാരൻ, കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ് ജേതാവ്

ഞാൻ കുറുപ്പൻകുട്ടൻ എന്നു രണ്ടു സാഹിത്യ സമ്മേളനങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കാൻ വന്നിട്ടുള്ളതല്ലാതെ ആർത്താറ് പള്ളിയിലേക്ക് വന്നിട്ടില്ല. ഞങ്ങൾ (ഞാനും അഭിവാദ്യ യൂലിയോസ് തിരുമേനിയും) രണ്ടുപേരും കൂടി അവിടെ നിന്ന് (ആർത്താറ് അരമനയിൽ നിന്ന്) ഇറങ്ങി ചെറുകെ നടന്ന് ആ വഴിയിലൂടെ പുരാതനമായ എത്രയോ കാലങ്ങളിൽ എത്രയോ നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ മനുഷ്യൻ സഞ്ചരിച്ച പാതയിലൂടെ ഞങ്ങൾ ഇങ്ങനെ നടന്ന് ആ ശവക്കോട്ടയുടെ മുന്നിലെത്തി. ശവക്കോട്ട എന്നു തന്നെ പറയണം പരുമല തിരുമേനി നേതൃത്വം കൊടുത്തുകൊണ്ട് പണിയിച്ച ആ വലിയ ചാരതയുള്ള ശവക്കോട്ട അതിനെ ശ്മശാനം എന്നോ സെമിത്തേരി എന്നോ വിശേഷിപ്പിക്കാൻ പാടില്ല. അത് ഒരു കോട്ട തന്നെയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് മലയാളത്തിൽ വാക്കുകൾ എങ്ങനെ ഉണ്ടാവുന്നു എന്ന് ഞാൻ അവിടം മുതൽ പഠിച്ചുതുടങ്ങുകയായിരുന്നു. ഓരോ യാത്രയുടെയും സുഭാഗ്യം എന്നു പറയുന്നത് നമുക്ക് ഏറ്റവും മികച്ച ഒരു ഗെയ്ഡിനെ കിട്ടുക എന്നു ഉള്ളതാണ്. യൂലിയോസ് തിരുമേനി ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഇത്രയും മനോഹരമായ ഒരു ഗെയ്ഡ് എനിക്ക് വേറെ എവിടെയും ഇല്ലാത്തവിധം അദ്ദേഹം ഓരോ ചരിത്ര സംഭവങ്ങളും വാക്ക് തെറ്റാതെ ചരിത്രം തെറ്റാതെ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുതന്നു കൊണ്ടേയിരുന്നു. ആ മണ്ണിലൂടെ നടന്ന് ഞങ്ങൾ പൂർവ്വപിതാക്കന്മാർ എത്രയോ കാലത്തെ പൂർവ്വപിതാക്കന്മാർ ഉറങ്ങുന്ന ആ സെമിത്തേരിയിൽ എത്തി. അവിടെ നിന്ന് ചെറുകെ ആർത്താറ് പള്ളിയുടെ പടികയറുമ്പോൾ എന്നോ എന്റെ കാൽപാ

ദത്തിലൂടെ ഒരു തരിപ്പ്. നമ്മുടെ സഭയുടെ തന്നെ തലപ്പള്ളി എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന മഹത്തായ ദേവാലയത്തിന്റെ പടികയറുമ്പോൾ നമ്മൾ പൂർവിക പിതാക്കന്മാരെ ഓർക്കുന്ന തരിപ്പ് എന്റെ കാലിലൂടെ തരിച്ച് കയറുന്നത് എനിക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടു. അത് ഒരു പ്രശംസാ വാചകമല്ല പൊള്ളയായ വാചകമല്ല. ചില ഇടങ്ങളിൽ എത്തുമ്പോൾ നമുക്ക് അറിയാതെ നമ്മുടെ നെഞ്ച് പിടയുന്നത്, ശരീരം തളരുന്നത് നമ്മളറിയും, അപ്പോഴാണ് ചരിത്രം എങ്ങനെയൊക്കെ ഒരു മനുഷ്യനിൽ പ്രവർത്തിക്കുമെന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാകുന്നത്. “നോ മാൻ ഈസ് ആൻ ഐയ്ലാൻഡ് എവരി വൺ ഈസ് എ പാർട്ട് ഓഫ് കോണ്ടിനന്റ്” എന്ന വാചകം കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ആരും തനിയെ നിൽക്കുന്ന ദ്വീപുകളല്ല, നമ്മൾ ഓരോരുത്തരും ഒരു ഭൂഖണ്ഡത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. അത് ചരിത്രത്തിലായാലും സാഹിത്യത്തിലായാലും കലയിലായാലും വേദശാസ്ത്രത്തിലായാലും സഭയിലായാലും എവിടെയും നാം തനിയെ നിൽക്കുന്നവരല്ല. നമ്മുടെ ചരിത്രത്തിന്റെ ഒരു വലിയ ഭൂഖണ്ഡത്തിന്റെ ഭാഗമായ ഒരു ചെറു അണുക്കളാണ് നാമോരോരുത്തരും എന്ന് നമ്മളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്, ഇത്തരം ചില അനുഭവങ്ങളാണ്. ആ ദേവാലയത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ, ആ ഭിത്തിയുടെ വലിപ്പം കണ്ടപ്പോഴാണ് എങ്ങനെയെന്ന് ഒരു ദേവാലയം ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ വലിയ ആശ്രയ കേന്ദ്രമായി മാറുന്നത് എന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാകുന്നത്. ടിപ്പു അല്ല അതിനേക്കാൾ വലിയ ഏത് പടയാളി വന്നാലും ഇനി എന്റെ ജനങ്ങളെ ഞാൻ മറ്റൊരാൾക്ക് ശത്രുക്കൾക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കില്ല എന്ന് തീരുമാനിച്ച വലിയ മഹാപുരോഹിതന്റെ ദർശനത്തിൽ നിന്നായിരിക്കണം അത്രയും വലിയ വീതിയുള്ള ഭിത്തി സൃഷ്ടിക്കുവാൻ കാരണമായത്. അങ്ങനെയൊണ് ദേവാലയങ്ങൾ സമൂഹത്തിന്റെ വലിയ ആശ്രയ കേന്ദ്രങ്ങൾ മാത്രമല്ല എന്ന് ഞാൻ അവിടെ നിന്ന് തിരിച്ചറിയുകയായിരുന്നു. ആ മദ്ബഹാ, അതിന്റെ ആ ശില്പചാര്യത, പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി കാണിച്ചയൂരിൽ നിന്ന് വാസ്തുശാസ്ത്രം പഠിച്ച ആളാണെന്ന് നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ആ ശില്പ ചാര്യത മുഴുവൻ അതിനകത്തു കാണാം. ഞാൻ പെട്ടെന്ന് ഓർത്തത് അജന്ത എല്ലോറ ഗുഹകളിൽ ചെന്നപ്പോൾ അവിടത്തെ ബുദ്ധസന്യാസിമാർ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള അവരുടെ പ്രാർത്ഥനാലയങ്ങളുടെ സമാനമായ രൂപമാണല്ലോ ഈ മദ്ബഹായ്ക്ക് ഉള്ളത് എന്നാണ്. ആ വളഞ്ഞ ആർച്ച് ഇവിടത്തെ പഴയ ദേവാലയത്തിലും (പഴഞ്ഞി സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് കത്തീഡ്രൽ) അത് കാണാം. ആ പാരമ്പര്യം നാലാം നൂറ്റാണ്ടിലോ അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിലോ ആണ് അജന്ത എല്ലോറ ഗുഹകൾ പണി കഴിപ്പിച്ചതെങ്കിൽ, സമാനമായ ഒരു ചരിത്രം നമ്മുടെ സഭകൾക്ക് (പള്ളി) ഉണ്ട് എന്ന് ഒരു വലിയ ദൃഷ്ടാന്തമാണ് ഈ വളഞ്ഞ ആർച്ച് എന്ന് തോന്നുകയാണ്. തിരുമേനി അവിടെ വെച്ച് അത് നിർത്തിയില്ല. എന്നോട് ഒരു രഹസ്യം പറഞ്ഞു. അത് ഇവിടെ പറയാമോ എന്നറിയില്ല ഇവിടെ റെക്കോർഡ് ചെയ്തു

നാൽ കൊണ്ട് പറയാം എന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. തിരുമേനി പറഞ്ഞു ഞാൻ എന്നോടല്ല തിരുമേനിയുടെ സുഹൃത്തുക്കളായ അച്ചൻമാരോടാണ് പറഞ്ഞത്. ഞാൻ നിങ്ങളോടും കൂടി പറയുകയാണ് “ ഞാൻ ജീവിതത്തിൽ എവിടെവെച്ച് എന്റെ ജീവിതം അവസാനിച്ചാലും എന്നെ തിരിച്ച് ഇവിടെ നിങ്ങൾ കൊണ്ടു വരണം” എന്ന് ഒരു ആഗ്രഹം, തിരുമേനി ചിലപ്പോൾ ലോകത്തെവിടെയായാലും ഒരു അന്ത്യം എല്ലാ വർക്കും ഉണ്ടല്ലോ. അപ്പോ നിങ്ങളുടെയൊക്കെ അറിവിലേക്ക് അത് ഓർമ്മിപ്പിച്ചുവെക്കുകയാണ്. ഞങ്ങൾ തിരുമേനിയുടെ സുഹൃത്തുക്കളായ അച്ചന്മാർ പറഞ്ഞു. “ തിരുമേനി അത് ഒരു പേപ്പറിലെഴുതി ഞങ്ങളെ ഏല്പിച്ചാൽ ഞങ്ങളത് വേണ്ട കാര്യം ചെയ്യാം.” മെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അപ്പോ ഞങ്ങൾ അങ്ങനെ തമാശക്ക് തിരുമേനി അങ്ങനെയൊക്കെ തമാശക്കൊക്കെ പറയുന്ന ആളാണ്. നമ്മുടെ സങ്കല്പങ്ങളെ ദൂരെ നിന്ന് ഒരാളെ കാണുമ്പോൾ നമ്മുടെ സങ്കല്പം വേറെയും വളരെ അടുത്ത് നിന്ന് പരിചയിക്കുമ്പോൾ നാം ആളുടെ അതുവരെയുള്ള ചിത്രങ്ങൾ മറക്കുകയും ചെയ്യുമല്ലോ...? തിരുമേനി വളരെ സരസമായി നമ്മളോട് സംസാരിച്ചു കൊണ്ടാണ് ഞങ്ങൾ നീങ്ങിയത്. ദേവാലയം മുഴുവൻ നടന്നു കണ്ടതിനുശേഷം നമുക്ക് ചാട്ടുകുളം വരെ പോകാമെന്നു പറഞ്ഞു. ചാട്ടുകുളത്ത് ചെന്ന് ചാട്ടുകുളങ്ങരയാണ് പിന്നീട് ചാട്ടുകുളത്തിന്റെ കരയിലുള്ള പള്ളിയാണ് ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിയായി ആർത്താറ്റ് ദേശത്ത് വരുന്നത്. ജൂതകുന്നിനെ കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ സംസാരിച്ച് ജൂതകുന്നിലാണ് ആ പള്ളി നിൽക്കുന്നത്. അതിന്റെ സമീപത്തായിരുന്നു അന്നത്തെ ഏറ്റവും വലിയ കച്ചവടകേന്ദ്രം അവിടുന്ന് സാധനങ്ങൾ ഇറക്കിക്കൊണ്ട് വന്ന് ചാട്ടുകുളത്തിൽ വച്ച് ചെറിയ വള്ളങ്ങളിൽ കയറ്റി പൊന്നാനി തുറമുഖത്ത് പോയി ദേശത്തിന്റെ എമ്പാടും ലോകമെമ്പാടും കച്ചവട സാധനങ്ങൾ എത്തിക്കുന്ന വലിയ ഒരു വ്യാവസായിക നഗരം. അന്നത്തെ കാലത്ത് ഇന്നത്തെ ദുബായിയെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ കൊച്ചിയെന്നോ മുംബൈ എന്നോ സിങ്കപ്പൂരെന്നോ പറയാവുന്നതരത്തിലുള്ള ഒരു വലിയ നഗരം തന്നെയായിരുന്നു, കുന്നുംകൂളം എന്ന് പറയേണ്ടതുണ്ട്. എന്റെ പ്രിയ സുഹൃത്ത് റ്റി.ഡി രാമകൃഷ്ണന്റെ നോവലിനെ കുറിച്ച് ഞാൻ ഒരു നിമിഷം ഓർത്തു അദ്ദേഹത്തിന്റെ നോവലിൽ കുന്നുംകൂളത്തിന്റെ കുറച്ച് ചരിത്രങ്ങളൊക്കെ പറയാനുള്ള ഒരു ശ്രമം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ ചരിത്രത്തിലൂടെയും സാഹിത്യത്തിലൂടെയും ഞങ്ങളിങ്ങനെ സഞ്ചരിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോ തിരുമേനി പറഞ്ഞു ഒരു കാര്യം ചെയ്യാം നമ്മുക്ക് ഈ ദേശമാകെയൊന്നു ചുറ്റി നടന്നു കണ്ടിട്ട് വരാം ഞങ്ങളൊരു വണ്ടിയിൽ കയറി ചെറിയ ചാവക്കാട്, പാലയൂർ എന്നിവിടങ്ങളിൽ പോയി. ചരിത്രം എങ്ങനെയാണ് ചിലർ തിരുത്തി എഴുതുന്നതെന്ന് തിരുമേനി അന്ന് എന്നോട് സൂചിപ്പിച്ചു. യഥാർത്ഥത്തിൽ മർത്തോമ്മ ശ്ലീഹ എത്തപ്പെട്ട പള്ളി, ജൂതകുന്നിലുള്ള, പാലൂരിലുള്ള, ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളി

യിലായിരിക്കുമ്പോൾ സഹോദരങ്ങളായ മറ്റു ചില സഭക്കാർ വളരെ തന്ത്രപൂർവ്വം ഈ ഇടത്തെ കുറച്ചുങ്ങോട്ട് മാറ്റി. കുറച്ചു കൂട്ടത്തോടെ മാറ്റി പാലയ്യായിട്ട് സ്ഥാപിച്ചു. നമ്മുക്ക് ചരിത്രത്തിലും മറ്റും ഒന്നും യാതൊരു കാര്യമില്ലാതെ ആരെന്ത് പറഞ്ഞാലും ശരി ഓ.. അച്ചാ എന്ന സ്വഭാവം ഓർത്ത ഡോക്സുകാർക്ക് ഉള്ളതുകൊണ്ട് അവർ എന്ത് പറഞ്ഞുവോ അത് നമ്മൾ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ അവരത് ഉറപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി യേശുദാസിനെ കൊണ്ട് പാട്ടും പാടിപ്പിച്ചു. നിരണം പാലയൂർ നിലക്കൽ കോട്ടക്ക് മംഗലം ഏഴരപ്പള്ളികളെ എന്ന് പാട്ടു പാടിപ്പിച്ചു തരംഗണിയിൽ ഇറക്കി കഴിഞ്ഞതോടുകൂടി നമ്മളും വിചാരിച്ചു അതാണ് ശരിയെന്ന് ഇപ്പോൾ അവിടെ രണ്ടുലോഡ് മണ്ണിറക്കി ജൂതകുന്ന്യങ്ങളാക്കി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നാ പറഞ്ഞത് ചരിത്രത്തെ എങ്ങനെയാണ് ചിലർ മാറ്റി മറിക്കുന്നത് എന്ന് നമ്മൾ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല നമ്മൾ കുറച്ച് ബോധവന്മാരാകുന്നില്ല എന്നതിന്റെ വലിയ സാക്ഷിപത്രമാണ്, ഏറ്റവും കുറഞ്ഞത് നമ്മുടെ സബ്ഡെ സ്കൂളിന്റെ പാഠപുസ്തകങ്ങളിലെങ്കിലും പാലയൂരല്ല പാലൂരാണ് -ചാട്ടുകളുണ്ടായാണ് നമ്മുടെ യഥാർത്ഥ തലപ്പള്ളിയെന്നും മാർ തോമശ്ശീഹായെത്തിത്തന്നു പറയുവാനുള്ള ഒരു ആർജ്ജവം നമ്മുക്ക് നമ്മുടെ തായ ചരിത്ര ബോധത്തിലൂടെ വിണ്ടെടുക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നുള്ളതാണ് ആ യാത്രയുടെ നിമിഷത്തിലുടനീളം എനിക്ക് തോന്നിയത്. വളരെ ഹൃദ്യമായ ഒരു സഞ്ചാരിയുടെ ഏറ്റവും വലിയ ഗുണം എന്നു പറയുന്നത് ഞാൻ അതുവരെ നിരവധി പുസ്തകങ്ങൾ ജോസഫ് ചീരനച്ചൻ ഇവിടെ ഇരിപ്പുണ്ട് അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുള്ള നിരവധി പുസ്തകങ്ങളിലൂടെ വായിച്ചും പഠിച്ചതുമുള്ള കേട്ടുപഠിച്ചതുമുള്ള ചരിത്രത്തെതൊട്ടറിയുന്നതിന്റെ ഒരു അനുഭവം ആ പള്ളിയിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ, ആ ഇടങ്ങളിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ, ആ ദേശങ്ങളിൽ ഒക്കെ ഇങ്ങനെയൊന്ന് ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ച് വരുമ്പോൾ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഉണ്ടായി ഇതാണ് ഒരു സഞ്ചാരത്തിന്റെ ഗുണം എന്നു പറയുന്നത്. കോളേജുകളിൽ ഒക്കെ പ്രസംഗിക്കുവാൻ ചെല്ലുമ്പോൾ കുട്ടികൾ ചോദിക്കും എന്തിനാണ് ഇന്നത്തെ കാലത്ത് ഈ യാത്ര പോകുന്നത് യൂറൂബിൽ ഇതെല്ലാം കിട്ടുമല്ലോ. കണ്ട് ആസ്വാദിച്ചാൽ പോരെ എന്ന്. ഞാൻ പറയും സഞ്ചാരം എന്ന് പറയുന്നത് കാഴ്ചകളല്ല അനുഭവങ്ങളാണെന്ന്. ഈ അനുഭവം ഒരിക്കലും വീട്ടിലിരുന്ന് യൂറൂബിൽ ചിത്രങ്ങൾ കണ്ടാൽ കിട്ടുകയില്ല എന്നു പറയും. ആ അനുഭവം ഇങ്ങനെ തികട്ടി വരുന്നതിന്റെ ഒരു അനുഭവം തോമശ്ശീഹ വലിയ സഞ്ചാര സ്നേഹിയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം ഇത്രയും ദൂരം താണ്ടി ഇവിടെ വരെ വന്നത്. ആ സഞ്ചാരസ്നേഹിക്ക് മാത്രമേ ഇത് കണ്ടറിയേണ്ടതല്ല, കേട്ടറിയേണ്ടതല്ല, തൊട്ടറിയേണ്ടതാണ് എന്ന് പറയാൻ കഴിയൂ അതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം വിലാപുറത്ത് കുത്തിനോക്കിട്ടല്ല തൊട്ടുനോക്കിയിട്ട് ഒക്കെ പറഞ്ഞത് ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന്, അത് ഒരു അനുഭവമാണ് സഞ്ചാരിയുടെ മന

സ്റ്റീലുള്ള ഒരു അനുഭവമാണ്. അത്തരത്തിലുള്ള ഹൃദ്യമായ അനുഭവത്തിന്റെ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഇന്ന് നിങ്ങളുടെ മുന്നിൽ നിൽക്കുന്നത് എന്ന് ആദ്യമേ പറയുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്.

സാഹിത്യത്തിലെ നാല് പ്രധാനപ്പെട്ട കഥാപാത്രങ്ങളെ അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു പുരോഹിതൻ എന്തായിരിക്കണമെന്ന് പറയാം എന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. ഒരു പുരോഹിതൻ എന്താണ് എന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയേണ്ട കാര്യം ഇല്ല നിങ്ങൾ സ്വയം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടേ ഇരിക്കുന്നതാണ് പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ ആ ഗുണങ്ങളും ദോഷങ്ങളുമൊക്കെ. എങ്കിൽപോലും ഞാൻ തിരുമേനി സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ ഒരു അൽമായന്റെ സ്ഥാനത്തുനിന്ന് ഒരു പുരോഹിതൻ എന്തായിരിക്കണമെന്നുള്ളതിന്റെ ഒരു കാഴ്ചപാട്. പുരോഹിതൻ അവനു സ്വന്തമല്ല എന്നു പറഞ്ഞതു ഫുൾട്ടേൻ ജേഴ്സിനാണ്. പുരോഹിതൻ അവനു സ്വന്തമല്ലയെങ്കിൽ അവൻ ആർക്കു സ്വന്തം എന്ന ഒരു ചോദ്യം നമ്മുടെ മുന്നിൽ ഉയർന്നു വരുമ്പോൾ ഞാൻ ആദ്യമായി ഓർക്കുന്നത് ജീൻവാൽജിൻ എന്നു പറയുന്ന ഒരു കഥാപാത്രത്തേയും അദ്ദേഹത്തെ മനുഷ്യനാക്കി തീർത്ത ബിഷപ്പ് മിയേൽ എന്നു പറയുന്ന മറ്റൊരു കഥാപാത്രവുമാണ്. വിക്ടർ ഹ്യൂഗോയുടെ പാവങ്ങൾ എന്നു പറയുന്ന കഥയിൽ നമ്മൾ ഓരോരുത്തരും ചെറിയ ക്ലാസ്സിൽ തന്നെ പഠിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ബിഷപ്പ് മിയേൽ എന്നു പറയുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട കഥാപാത്രത്തെക്കുറിച്ച് , ആ ബിഷപ്പിനു വേണമെങ്കിൽ ആ കള്ളനെ പോലീസിനു ഏല്പിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ നിയമത്തിന്റെ ഭാഗത്താണ് എന്ന് പറയാമായിരുന്നു. പക്ഷെ മനുഷ്യന്റെ ഉള്ളിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന നന്മയെ ഉണർത്തുക എന്നത് വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ് എന്നും ആ നന്മയെ ഉണർത്തുന്നതിലൂടെയാണ് നാം നന്മയെ വളർത്തേണ്ടതെന്നും, മനുഷ്യനെ സ്വാധീനിക്കേണ്ടതെന്നും ഈ കഥാപാത്രം നമ്മളോട് പറഞ്ഞ് മനസ്സിലാക്കി തരുന്നുണ്ട്. സംവാദത്തിലൂടെയല്ല തർക്കത്തിലൂടെയല്ല ദേഷ്യത്തിലൂടെയല്ല നിയമത്തിലൂടെയല്ല സ്നേഹത്തിലൂടെ നമൊരാളുടെ മനസ്സ് കീഴടക്കാനും കഥാപാത്രം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുകയാണ്.

ബുദ്ധ സന്യാസിമാരുടെ ഒരു കഥ കേട്ടിട്ടുണ്ട് ഒരിക്കൽ ഒരു ബുദ്ധ സന്യാസിയുടെ ശിഷ്യൻ രാത്രി കാലങ്ങളുടെ പ്രലോഭനങ്ങളിൽ നിരന്തരം മതിലുചാടിപ്പോകുന്നത് ഗുരുകാണുവാൻ ഇടയായി മതിലിനടുത്ത് ഒരു പീഠം വെച്ചിട്ട് അതിൽ ചാടിയാണ് ഇയാൾ നിരന്തരം പുറത്ത് പോകുന്നത് ഒരു ദിവസം ഗുരു ഇത് കണ്ടിട്ട് പീഠം അവിടുന്ന് എടുത്തു മാറ്റിയിട്ട് അവിടെ കുനിഞ്ഞു നിന്നു നേരം വെളുക്കാറായപ്പോൾ ശിഷ്യൻ വന്ന് ഈ മതിൽ ചാടി ഗുരുവിന്റെ മുതുകിൽ ചവിട്ടിയിട്ട് താഴെയിറങ്ങി താഴെയിറങ്ങി കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് മനസ്സിലാകുന്നത് തന്റെ ഗുരുവിന്റെ മുതുകിൽ ചവിട്ടിയാണ് താൻ അകത്തേക്ക് കടന്നിരിക്കുന്നത് എന്ന്. ഒരു നിമിഷം ഒന്നു പതറി

എന്നിട്ട് പരിഭ്രമിച്ച് നോക്കുമ്പോൾ ആ ഗുരു ചോദിക്കയാണ് മകനെ പുറത്ത് തന്നുപ്പ് അധികമാണ് നീ സൂക്ഷിക്കണമെന്ന്. അത്രമാത്രമേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. പുറത്ത് തന്നുപ്പ് അധികമാണ് നീ വല്ലാതെ സൂക്ഷിക്കണമെന്ന് പറയുന്ന ഗുരു അവന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ വലിയ പൊള്ളലായി അവനതു നെഞ്ചിൽ കൊണ്ട് നടന്നിരിക്കും. അവനൊരിക്കലും ഒരു മതിലും ചാടാൻ തോന്നിക്കാണില്ല എന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. ജീവിതം അങ്ങനെയാണ്. നാം നമ്മുടെ ശിഷ്യൻമാരോട് പെരുമാറേണ്ടത് എങ്ങനെ എന്ന് ഗുരു പരമ്പരകൾ നമ്മോട് പലവിധത്തിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. രണ്ടാമത്തെ കഥാപാത്രം എൻ.എസ് മാധവന്റെ ഹിഗ്ഗിറ്റ എന്ന കഥയിലെ ഗീവർഗീസ് അച്ചനാണ് ഫുൾബോൾ കളിയിഷ്ടപ്പെടുന്ന അച്ചൻ, ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ സ്കൂട്ടർ സഞ്ചാരം നടത്തുന്ന അച്ചൻ. അച്ചന്റെ അടുക്കൽ ലൂസി എന്ന പറയുന്ന സാധാരണക്കാരിയായ ഒരു പെൺകുട്ടി ചെന്ന് നിരന്തരം പഴിപറയുകയാണ് 'എന്നെ ജെബാർ എന്ന ഒരു ദുഷ്ടൻ നിരന്തരം പീഡിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു, ശല്യം ചെയ്യുന്നു, അനാശ്വാസ്യത്തിനു പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നെ അവനിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കണം എന്ന്' തുടക്കത്തിൽ അച്ചൻ ഇതിന് ചെവികൊടുത്തില്ല, നീ ചെല്ലൂ അവനോട് നല്ല വാക്കു പറഞ്ഞ് ഞങ്ങളൊടൊപ്പം ജീവിക്കാൻ നോക്കൂ എന്ന് പറയുമ്പോഴൊക്കെ ജെബാർ അവന്റെ സ്വഭാവം കാണിക്കും ലൂസി സങ്കടത്തിൽ നിന്ന് സങ്കടത്തിലേക്ക് വീഴുകയും അവസാനം നിമിഷം അച്ചൻ എന്റെ കൂടെ വന്നില്ലെങ്കിൽ എന്റെ ജീവിതം നഷ്ടപ്പെടുത്തും എന്ന ഘട്ടത്തിൽ ഗീവർഗ്ഗീസ് അച്ചൻ തന്റെ കുപ്പായവും തന്റെ കൊന്തയും അഴിച്ചുവെച്ചതിനുശേഷം അദ്ദേഹം പഴയ ഫുൾബോൾ കളിക്കാരനായി തീരുകയാണ്. പണ്ട് സെവൻസ് കളിച്ച് മഴവില്ലുപോലെ ഗോളടിക്കാനറിയാവുന്ന നെഞ്ച് കൊണ്ട് ബോളിനെ തടഞ്ഞു നിർത്താനറിയാവുന്ന അച്ചൻ ആ പഴയ ഫുൾബോൾ കളിക്കാരനാകുകയും ലൂസിയോടൊപ്പം ചെല്ലുകയും ചെയ്യുകയാണ്. പിന്നീട് എൻ.എസ് മാധവൻ പറയുന്നത് ജെബാറിന്റെ മൂക്കിൽ നിന്ന് ചോരയൊലിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ജെബാർ പോയപ്പോൾ അച്ചൻ തിരിച്ച് നിശബ്ദനായി വീട്ടിലേക്ക് നടന്നു എന്നാണ്. മനുഷ്യൻ നമ്മളോട് ചോദിക്കുമ്പോൾ സഭ നൽകിയിട്ടുള്ള പൗരോഹിത്യം നൽകിയിട്ടുള്ള ചില കുപ്പായങ്ങളെ ചില കൊന്തകളെ അഴിച്ചുവെച്ചിട്ട് ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഇറങ്ങി ചെല്ലാനുള്ള ആർജ്ജവമാണ് നമ്മളെ മനുഷ്യനോട് അടുപ്പിക്കുന്നത് എന്ന് പറയാറുണ്ട്. വലിയ ലോകപ്രശസ്ത ചിത്രകാരൻ വാൻഗോഗിന് തുടക്കത്തിൽ സെമിനാരിയിൽ പഠിക്കാൻ അവസരം ഉണ്ടായി പിന്നീട് പൗരോഹിത്യം ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് അദ്ദേഹം ചിത്രകാരനാകാൻ പോകുകയാണ്. ഈ കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു ദൗത്യം എന്ന നിലയിൽ ഖനിയൊഴിലാളികളുടെയിടയിൽ ദുരിതമനുഭവിക്കാൻ വേണ്ടി നിയോഗിച്ചു. അദ്ദേഹം എല്ലാ ദിവസവും വൈകീട്ട് പള്ളിയിൽ നിന്ന് പ്രസംഗിക്കുകയാണ്. ഒരു മനു

ഷ്യനും വരുമ്പോൾ കേൾക്കാൻ. ഒരു ദിവസം ഇങ്ങനെ കാലത്തു വെറുതെ അവിടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഒരു കുട്ടി പറഞ്ഞു, വരു നമ്മുടെ ഈ ചെറിയൊരളം ഒന്നു നടന്നു കണ്ടിട്ട് വരാം എന്ന്. വാൻഗോൾ ആ കുട്ടിയുടെ കൈപിടിച്ച് ഇങ്ങനെ ചെറിയൊരളം നടന്ന് നടന്ന് ദേഹമെല്ലാം കരിപറ്റി . ദേഹം മുഴുവൻ കരിപറ്റി തിരിച്ചുവന്ന് പ്രസംഗിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ആ ദേശത്തെ ജനങ്ങൾ മുഴുവൻ വന്നു കൂടിയിരിക്കുന്നു പ്രസംഗം കേൾക്കാൻ. ഞങ്ങളുടെ ദേഹത്തു പറ്റിയ കരി ഇന്ന് ഞങ്ങളോട് പ്രസംഗിക്കുന്നവന്റെ ദേഹത്തുണ്ട് എന്നുള്ളതിന്റെ അറിവിലാണ് അന്ന് ജനങ്ങൾ പ്രസംഗം കേൾക്കാൻ വേണ്ടി വന്നത്. നിങ്ങളുടെ വെളുത്ത കുപ്പായങ്ങളും കൊണ്ട് വെളുത്ത പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്താൻ പോയാൽ ചിലപ്പോൾ പുരോഹിതശ്രേഷ്ഠരെ ചിലപ്പോൾ ജനങ്ങൾ അത് കേൾക്കാൻ ഉണ്ടാകില്ല ഉണ്ടായിരുന്നെന്ന് വരില്ല. ഞങ്ങളുടെ ശരീരത്തുള്ള മണ്ണും വിയർപ്പും നിങ്ങളുടെ ദേഹത്തുണ്ട് എന്ന് തോന്നുമ്പോഴാണ് ആ പ്രസംഗത്തിന് ആത്മാർത്ഥതയുണ്ട് ആർജ്ജവം ഉണ്ട് എന്ന് ജനങ്ങൾക്ക് തോന്നുകയുള്ളൂ. അവരിങ്ങനെ നിങ്ങളിലേക്ക് ചേർന്നു വരുകയും ചെയ്യുന്നത്. പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി ടിപ്പുവിന്റെ ആക്രമണം ഉണ്ടായപ്പോൾ ഓടിയൊളിച്ച് അരമനയിൽ നിന്ന് മണിമേടയിൽ നിന്ന് എത്തി നോക്കി അവിടെ വല്ലതും സംഭവിച്ചുവോ എന്ന് അന്വേഷിക്കുകയായിരുന്നില്ല. പുലിക്കോട്ടിലെ തിരുമേനിമാർ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഈ ദേശത്തെ നമ്മുടെ പൂർവ്വപിതാക്കന്മാർ ചെയ്തത് ചിതറിപ്പോയ ജനങ്ങളെ ചേർത്ത് പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഞങ്ങളൊടൊപ്പം നിൽക്കാൻ പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടാണ് അനേകം സഭകൾ പിന്നെ വന്നിട്ട് അനേകം പ്രലോഭനങ്ങൾ കൊടുത്തിട്ട് ഞങ്ങൾ എവിടെയും പോകില്ല ഞങ്ങൾ ഇവിടെയുണ്ട്. ഭാരതത്തിന്റെ മണ്ണിൽ മർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ പാരമ്പര്യം ആർജ്ജിച്ചുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ ഇവിടെ നിൽക്കുമെന്ന് പറയാൻ ജനങ്ങളെ സഹായിച്ചത് ആ ചേർത്തു പിടിക്കലാണ് എന്ന് വിചാരിക്കാം. അതാണ് ആർത്താറ്റ് പള്ളിയുടെ പഴയ പ്രാചീന മലയാള ലിപിയിലെഴുതിവെച്ചിരിക്കുന്ന ആർത്താറ്റ് പടിയോല. നമ്മൾ ഒരോരുത്തരും രണ്ടു തവണ വീതം വായിക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത് പുരോഹിതന്മാർ മൂന്നു തവണ വായിച്ചാലും ഒരു കുഴപ്പവും ഇല്ല.

പുലിക്കോട്ടിൽ ഒന്നാമൻ തിരുമേനി-അറിയാമല്ലോ മൺട്രോസായിപ്പ് ആവശ്യപ്പെടുകയാണ്, മലങ്കരമെത്രനായ് സ്ഥാനമേൽക്കുന്നതിനുവേണ്ടി. ഒരിക്കലും തിരുമേനി ആഗ്രഹിച്ചിരുന്ന ഒന്നല്ല എന്ന്, നമ്മൾ ചരിത്രം സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാൽ മനസ്സിലാകും. പകലോമറ്റം കുടുംബത്തിനെതിരെ വിപ്ലവം നടത്തിയ ആളെനുള്ള ഒരു പരാമർശം പലപ്പോഴും നടത്താറുണ്ട്, പക്ഷെ അത് തെറ്റായ വീക്ഷണമായിട്ടാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്. അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും പകലോ മറ്റും കുടുംബത്തിനെതിരെ വിപ്ലവം

നടത്തി അതിന് അന്ത്യം കുറിച്ചുകൊണ്ട് പുതിയൊരു പാരമ്പര്യത്തിന് തുടക്കം കുറിച്ചതല്ല. ദൈവം നിയോഗിച്ച നിയോഗത്തിന്റെ പാതയിലേക്ക് ഇറങ്ങി ചെന്നുകൊണ്ട് സ്വാമിജി (മുഖ്യ പ്രഭാഷകൻ) സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ ഓരോ കാലാകാലങ്ങളിൽ ദേശത്തിനു ദോഷമുണ്ടാകുന്ന എന്ന ഘട്ടത്തിൽ വച്ച് അവതാരങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതരത്തിൽ മലങ്കര സഭയിൽ രക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടി അവതരിച്ച ഒരു അവതാരപുരുഷനായിരുന്നു പുലിക്കോട്ടിൽ ഒന്നാമൻ തിരുമേനി. അദ്ദേഹം രാത്രി മുഴുവൻ കണ്ണീരോടെ പ്രാർത്ഥിച്ച ഒരു അനുഭവ സാക്ഷ്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹിതനായ ഒരാൾ എഴുതിയ ഒരു ഡയറികുറിപ്പിന്റെ ഉള്ളിൽ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു രാത്രിമുഴുവൻ അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിക്കുകയായിരുന്നു, ദൈവമേ കഴിയുമെങ്കിൽ ഈ പാനപാത്രം എന്റെ കൈയിൽ നിന്നു നീക്കി കളയേണമേ.. അദ്ദേഹം അധികാരത്തിനു വേണ്ടി മോഹിച്ച ആളല്ല പക്ഷെ അധികാരം വന്നശേഷം മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തയായി സ്ഥാനമേറ്റെടുക്കണം എന്നു തീരുമാനിച്ച നിമിഷം മുതൽ തന്റെ മേൽ ഈശ്വരൻ ദൈവം ഭരമേൽപ്പിച്ച ആ ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റവും പരമമായ ധൈര്യത്തോടുകൂടി ഏറ്റെടുക്കുകയും ചുമതല നിർവ്വഹിക്കുകയും താൻ അത് നിർവ്വഹിച്ചു എന്നുള്ള ബോധ്യത്തോടുകൂടി ജീവിക്കാനും കഴിഞ്ഞു എന്നുള്ളതാണ് നാം അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് പാഠം പഠിക്കേണ്ടത്. മനോലിയോസ് കഥാപാത്രം നമ്മളെ അത് പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. നാലു കഥാപാത്രങ്ങൾ ബിഷപ്പ് മിയേൽ ജീവിതത്തിൽ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഫാ. ഗീവർഗ്ഗീസ് എളിയവർക്കുവേണ്ടി നിൽക്കുവാൻ നമ്മളെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ആട്ടിടയനായ മനോലോസ് നമ്മെ ദൗത്യം എന്താണോ അത് പഠിപ്പിക്കുന്നു അത് തുടരാൻ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഫാ. ജോസഫ് പ്രലോഭനങ്ങളിൽ നിന്ന് അകന്നു നിൽക്കുവാൻ നമ്മളെ പഠിപ്പിക്കുന്നു പുരോഹിതന്റെ രണ്ട് സാധ്യതകൾ, ഒന്നുകിൽ ശീമോനിൽ നിന്ന് പത്രോസിലേക്ക് വളരാം അല്ലെങ്കിൽ യൂദാസിൽ നിന്ന് ഒറ്റുകാരനിലേക്ക് വളരാം എന്നു പറയുന്ന ഒരു വാചകം ഉണ്ട്. ഈ രണ്ടിൽ നിന്ന് ഏതു സാധ്യത വേണമെങ്കിലും നമ്മുടെ മുന്നിൽ നിൽക്കുന്ന ഒരു അവസരമാണ്. പക്ഷെ മനുഷ്യന്റെ ഉള്ളിലെ നന്മ കണ്ടെത്തി എളിയവനുവേണ്ടി ജീവിച്ച് ജീവിതം ഏല്പിച്ചു സ്വന്തം ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളെ ഏറ്റെടുത്ത് ജീവിതത്തിന്റെ പ്രലോഭനങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ വഴങ്ങാത്ത ഒരു വലിയ മഹാപുരോഹിതന്റെ ഇരുന്നൂറാം ചരമവർഷത്തിലാണ് നാം ഇവിടെ നിൽക്കുന്നത് എന്ന് ഓർക്കുന്നത്, നമുക്ക് നമ്മുടെ ജീവിതങ്ങളെ പുതുക്കി പണിയുന്നതിന് സാധ്യമാകുമെന്നാണ് ഞാൻ മനസ്സിലാകുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓരോ നിമിഷങ്ങളും ശക്തൻ തമ്പുരാനിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തോട് ഇടപാടുകൊണ്ട് പൂട്ടികിടക്കുന്ന പാലൂർ ദേവാലയം തുറക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള നീക്കങ്ങൾ, ദൈവത്തിന്റെ ഇടപെടൽപോലെ ആ ദേവാലയം മലങ്കര സഭയ്ക്ക് ലഭിക്കുന്നത്, ആർത്താറ്റ് പടിയോല എന്ന് പറയുന്ന വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ ഒരു വലിയ ധാര. റമ്പാൻ ബൈബി

ജിന്റെ വിവർത്തനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നമ്മൾ എപ്പോഴും ബെഞ്ചിൻ ബെയ്ലിയെ കുറിച്ചു നമ്മൾ എപ്പോഴും പൗരാണികമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഒക്കെ നമ്മള് വൈദേശിക കാര്യങ്ങളെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുകയും അവരു പറയുന്നതാണ് ശരി എന്ന് വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ബെഞ്ചിൻ ബെയ്ലിയുടെ ബെഞ്ചിനും മുൻപേ തന്നെ മലയാള ഭാഷയിൽ ബെഞ്ചിൾ വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിൽ വളരെ മുൻപന്തിയിൽ നിന്നുള്ള ഒരു പിതാവിനെ നാം ഓർക്കുന്നില്ല എന്നത് വളരെ ലോകരമായ ഒരു കാര്യമാണ്. ടിപ്പുവിന്റെ പടയോട്ടകാലത്തെ കാര്യം ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ചു. പഴയ സെമിനാരിയുടെ നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ തിരുമേനിയെടുത്ത മുൻകൈയെകുറിച്ച് നാം ഒരോരുത്തരും ബോധവന്മാരാണ് നമുക്ക് അറിയാവുന്ന കാര്യമാണ് അത് നിരന്തരം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. പഠിത്തവീട് എന്ന ആശയം എത്രമനോഹരമായ മലയാള വാക്കാണ് . ഞാൻ ഈ അടുത്തിടക്ക് കേട്ടിട്ടുള്ള ഏറ്റവും മനോഹരമായ വാക്കുകളിൽ ഒന്നാണ് പഠിത്ത വീട്. അടുത്തിടക്ക് തിരുമേനിയുടെ ചരിത്രവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചില വായനകൾ നടത്തിയപ്പോൾ ഈ പഠിത്തവീട് എന്ന് പറയുന്ന വാക്കു തന്നെ എനിക്ക് കിട്ടുന്നത്. മലയാള ഭാഷയുടെ വളർച്ചക്ക്, അതുവരെയുള്ള പ്രാചീന തമിഴിൽ നിന്നു മലയാള ഭാഷയിലേക്കുള്ള വളർച്ചയുടെ ഘട്ടത്തിൽ മലങ്കര സഭയും നസ്രാണികളും വഹിച്ചിട്ടുള്ള പങ്കിനെകുറിച്ച് മാത്രം നമ്മൾ വേറെ പഠനങ്ങൾ നടത്തേണ്ടതുണ്ട്, എന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്. പെൺപള്ളികൂടങ്ങളുടെ ആവശ്യം, ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ആവശ്യം- സഭ എന്നു പറയുന്നത് നിർത്തിയിട്ടിരിക്കുന്ന തീവണ്ടിയിലെ യാത്രക്കാരെപ്പോലെ നിൽക്കേണ്ടവരല്ല, ഇങ്ങനെ മുന്നോട്ട് സഞ്ചരിക്കേണ്ടതാണ് എന്ന് രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടിന് മുമ്പ് ഒരു മഹാ പുരോഹിതനു തോന്നി എങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദീർഘ ദർശനം എത്ര വലുതായിരുന്നു എന്ന് നമ്മൾ മനസ്സിലാക്കുക. അങ്ങനെ ഉള്ള ഒരാളെ എന്തുകൊണ്ട് നാം ഒരു നവോത്ഥാന നായകൻ എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുന്നില്ല, ഉയർത്തി കാട്ടാൻ തയ്യാറാകുന്നില്ല എന്നുള്ളത് നാം നമ്മളോട് തന്നെ ക്ഷമ ചാപുർവ്വം ചോദിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നിട്ട് അതിനെ ഓർത്ത് ലജ്ജിക്കേണ്ടതാണ് എന്ന് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്. ശ്രീനാരായണ ഗുരു നവോത്ഥാന നായകനാണെങ്കിൽ അതുകൊണ്ടി നവോത്ഥാന നായകനാണെങ്കിൽ ചട്ടമ്പി സ്വാമികൾ നവോത്ഥാന നായകനാണെങ്കിൽ യാതൊരു സംശയവും വേണ്ട ഇവർക്കൊക്കെ മൂന്നെ ഇതിനെ ദീർഘദർശിത്വം ചെയ്ത സമൂഹത്തിൽ അവരവരുടെ സമൂഹത്തിനുവേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തികൾ ഒരു നൂറ്റാണ്ടു മുൻപേ സഭക്കു വേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ള തിരുമേനി നവോത്ഥാന നായകൻ തന്നെയാണ് . ആ നായകത്വം നാം ഉയർത്തി കാണിക്കുവാൻ അഭിമാനപൂർവ്വം ഉയർത്തികാണിക്കുവാൻ തയ്യാറാവുക എന്നുള്ളതുകൂടി ഈ ദിവസത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയായി ഞാൻ കരുതുകയാണ്. ചരിത്രം

ആവർത്തിക്കുന്ന ഒരു മുഹൂർത്തത്തിലാണ് നമ്മൾ നിൽക്കുന്നത്. ദീർഘമായ കാലത്തിനുശേഷം കുന്നംകുളം ദേശത്തു നിന്ന് സഭയെ നയിക്കുവാൻ ഒരു വലിയ ആചാര്യൻ നമ്മുടെ മുന്നിൽ ഉയർത്തപ്പെന്നേറ്റു വന്നിരിക്കുന്നു. സമാനമായ സാഹചര്യങ്ങളിലൂടെയാണ് സഭ ഇന്ന് കടന്നു പോകുന്നത്. അനേകം വിശ്വാസവൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ നമ്മുടെ ഇടയിലേക്ക് കടന്നു വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിരവധിയായ വെല്ലുവിളികൾ നമുക്ക് മുന്നിൽ അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ലോകമെമ്പാടും ക്രിസ്ത്യാനികളെ വേട്ടയാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാലമാണിത്. ഒറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ വിശ്വാസം എന്നു പറയുന്നത് ലോകത്തിൽ വെറും നാല് ശതമാനം അംഗങ്ങളെ മാത്രം ഉൾക്കൊള്ളുന്നുള്ളൂ എന്നാണ് കണക്കുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. 220 കോടി ക്രിസ്ത്യാനികൾ ലോകത്ത് ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിൽ 8 കോടി ആൾക്കാൾ മാത്രമാണ് ഒറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസപാരമ്പര്യം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അതിൽ തന്നെ വലിയൊരു വിഭാഗം കേരളത്തിനുവെളിയിലൂടെ ഏകദേശം എല്ലാ സഭാവിഭാഗങ്ങളും വലിയതോതിലുള്ള വെല്ലുവിളികൾ നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഒരു വർഷത്തിൽ ഒരു ലക്ഷം ക്രിസ്ത്യാനികൾ കൊല്ലപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പ്രത്യേകിച്ച് ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസപാരമ്പര്യം തുടരുന്നവർ ഈജിപ്തിൽ, ലിബിയയിൽ, സിറിയയിൽ, തുർക്കിയിൽ, യോർദാനിൽ, പാലസ്തീനിൽ, ഇറാക്കിൽ, ഏതൊക്കെ ദേശങ്ങളിൽ ഒക്കെയുണ്ടോ അവിടെയെല്ലാം ക്രിസ്ത്യാനികൾ വലിയതോതിൽ പീഡനങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസത്തിന്റെ ബലത്തിനുവേണ്ടി വലിയ പോരാട്ടങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ ദൈവം നമുക്ക് കനിഞ്ഞു അനുഗ്രഹിച്ചു ഭാരതം എന്ന ദേശത്തിൽ നേരിടുന്ന വിശ്വാസ പ്രശ്നങ്ങളെ ഞാൻ കഴിഞ്ഞദിവസം പാലാരിവട്ടം പള്ളിയിൽ വച്ച് ഒരു പ്രസംഗം നടത്തിയപ്പോൾ പറഞ്ഞു. നമ്മൾ ഒരോരുത്തരും ജീവിക്കുന്നത് പാതി പെന്തിക്കോസ്തിക്കാരായിട്ടാണ്. യഥാർത്ഥ മാർത്തോമ്മൻ വിശ്വാസവും പാരമ്പര്യവും നേരാംവണ്ണം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. മനസ്സിലാക്കിയാൽ തന്നെ, അതൊന്നും ശരിയായിരിക്കില്ല മറ്റൊരു പറയുന്നതാണ് യഥാർത്ഥ ശരി എന്നുള്ളൊരു തോന്നലോടുകൂടി നാം ജീവിക്കുമ്പോൾ ഈ ചരിത്രഘട്ടം നമ്മോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. പൂർവ്വിക പാരമ്പര്യങ്ങളെ തിരിച്ചു പിടിക്കുവാൻ അത്തരം പാരമ്പര്യങ്ങളെ ഏത് നിർണ്ണായക ഘട്ടങ്ങളിൽ വെച്ച് തിരിച്ചു പിടിക്കുകയും മുന്നോട്ട് നയിക്കുവാൻ നമ്മളെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു വലിയ ഇടയന്റെ ഓർമ്മക്കു മുമ്പിലാണ് നാം ഇരിക്കുന്നത് എന്നുള്ള ഒരു ഓർമ്മ നമുക്ക് വലിയ ബലമാണ് നൽകുന്നത്. ഇതിനെക്കാൾ തീഷ്ണമായ ഘട്ടങ്ങളിൽ സഭ പിടിച്ചുനിന്നിട്ടുണ്ട്. എന്തുകൊണ്ട് നമുക്ക് പിടിച്ചു നിൽക്കാൻ കരുത്തില്ല എന്ന് തോന്നുന്നു എങ്കിൽ അത് നമ്മുടെ വിശ്വാസരാഹിത്യത്തിന്റെ പ്രശ്നമാണ് എന്നും വിശ്വാസത്തിൽ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഉറച്ചാൽ

നമുക്ക് നിശ്ചയമായിട്ടും ഏതു പ്രതിസന്ധികളേയും കടന്ന് മുന്നോട്ട് പോകാൻ കഴിയുമെന്ന് ഒരു തോന്നൽ കൂടി ഉണ്ടാക്കുക എന്നതാണ് നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടേയും ഇന്നത്തെ ദൗത്യം എന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുകയാണ്. മിൽട്ടന്റെ ഫോട്ടോയിൽ നോക്കിക്കൊണ്ട് ഒരിക്കൽ വിലയം വേഡ്സ് വർത്ത് ചോദിച്ചത്, നിങ്ങളുടെ സാന്നിധ്യം വല്ലാതെ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഘട്ടത്തിൽ എന്തുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ആ ഫോട്ടോയിൽ നിന്നിറങ്ങി ഞങ്ങൾക്കിടയിലേക്ക് വരുന്നില്ല എന്ന് . പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ സാന്നിധ്യം നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും മനസ്സിലാവശ്യപ്പെടുന്ന കാല ഘട്ടത്തിലാണ് നാം നിൽക്കുന്നത്, എന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുകയാണ്. അത് ഫോട്ടോയിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി വരുന്നത് നമ്മുടെ മനസ്സുകളിലേക്കായിരിക്കണം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്തകൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധ്യാനനിരതനായ ജീവിതം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ എളിമ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മത, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളോടുള്ള സ്നേഹവായ്പുകൾ നമ്മൾ മനസ്സിൽ കരുതുകയും ഇത് നമ്മൾ ഓരോരുത്തരോടും ചരിത്ര പരമായ ഒരു ദൗത്യം ആവശ്യപ്പെടുന്നു എന്ന് തോന്നുകയും ചെയ്യുമ്പോഴാണ് ഈ ഓർമ്മ നമുക്ക് ധന്യമായി തീരുന്നത്, നമുക്ക് ബലമായി തീരുന്നത്. പരിശുദ്ധപിതാവിന്റെ കരങ്ങൾക്ക് ശക്തി പകരുന്നത് എന്ന് മാത്രം ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ എന്റെ വാക്കുകൾ നിർത്തുന്നു. നന്ദി നമസ്കാരം.

(പഴഞ്ഞിയിൽ നടന്ന ആഗോള വൈദിക സംഗമത്തിൽ നടത്തിയ പ്രസംഗം)

പഴഞ്ഞിയിൽ നിന്നൊരു ശൈഹികജ്യോതിസ്സ്

ഫാ.മാത്യു വർഗ്ഗീസ് കുളങ്ങാട്ടിൽ

അസി.വികാരി, സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് കത്തീഡ്രൽ, പഴഞ്ഞി
ചരിത്ര ഗ്രന്ഥകാരൻ

പ്രളയത്തിനൊടുവിലും, പ്രത്യാശയുടെ മഴവില്ല് ദൈവഹിതത്തിന്റെ ആകാശത്ത് കാണുന്നതുകൊണ്ടാകാം ഈ ഭൂമിക *നിലനിൽപ്പിന്റെ* കൂടിയാണ് എന്ന് നാം തിരിച്ചറിയുന്നത്. പക്ഷേലോമറ്റം താവഴികളിൽ മേൽപ്പട്ട തപസ്ഥാനികളിൽ അഭയം കണ്ടെത്തിയ മലങ്കരസഭ അതിന്റെ ഇരുണ്ടകാലത്തേക്ക് വീഴ്വാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ മലങ്കര കണ്ട *സഭജ്യോതിസ്സാണ്* പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസിയോസ് പ്രഥമൻ. പ്രതിസന്ധിയുടെ നടുവിൽ പച്ചതൂരുത്താകുവാൻ പഴഞ്ഞി പള്ളിക്ക് നിയോഗം ലഭിച്ചത് അങ്ങിനെയാണ്. കാലത്തിന്റെ വൈതരണികളെ അതിജീവിച്ച് കിടങ്ങൻ മാർ പീലക്സിനോസിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം പട്ടമേൽക്കുന്നതിന്റെ പശ്ചാത്തലം മാത്രമാണ് ഇവിടെ കുറിക്കുന്നത്.

1.മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ പശ്ചാത്തലം.

കണ്ടനാട്ട് പടിയോലയുടെ രൂപീകരണം വളരെ വലിയ സ്വാധീനം മലങ്കരസഭയിൽ സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നു. സഭയുടെ ജനാധിപത്യമൂല്യങ്ങളെ കുറിച്ചും എപ്പിസ്കോപ്പൽ ശൈലിയെ കുറിച്ചും വിലയിരുത്താവുന്ന ഒരു സംവിധാനം അക്കാലത്തെ സഭയിൽ ഉണ്ടാവുന്നത് ആ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ്. കണ്ടനാട് യോഗത്തിലെ സഭയുടെ പൊതു ധാരണകളെ അധ്യക്ഷനായിരുന്ന മാർത്തോമ്മാ മെത്രാൻ നിരാകരിക്കുവിധം പെരുമാറുന്നത് ജനത്തെ പ്രകോപിച്ചിരുന്നു. സഭയിൽ ജനാധിപത്യസംസ്കാരത്തെ ആദരിച്ചിരുന്ന വ്യക്തിത്വം കൂടിയായിരുന്ന ഉടുപ്പ് റമ്പാൻ ഈ നടപടികളോട് യഥാവിധി പ്രതികരിക്കുന്നത് ചരിത്രതാളുകളിൽ കാണാം.

1.1. സഭയുടെ അടിയന്തിര ആവശ്യങ്ങൾക്കൊരു അത്താണി.

പഴഞ്ഞി പള്ളിയിൽ വച്ചാണ് പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാൻ മെത്രാനായി അഭിഷിക്തനാവുന്നത്. പഴയസെമിനാരി സ്ഥാപിക്കുവാൻ കാലം നൽകിയ എല്ലാ അവസരങ്ങളെയും ഉപയോഗിച്ചു വ്യക്തിത്വമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ഒരു പക്ഷെ സെമിനാരി എന്ന സ്ഥാപനലക്ഷ്യത്തിനുവേണ്ടിയാണ് അദ്ദേഹം മെത്രാനായത് എന്ന് ചരിത്രം അദ്ദേഹത്തെ കുറിച്ച് സാക്ഷിക്കും. ഈ ഘട്ടത്തിലാണ് വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ നാലുകൊല്ലത്തെ പലിശ ലഭിക്കുവാൻ ഉള്ള സന്ദർഭം ഉണ്ടാവുന്നത്. സുറിയാനിക്കാരുടെ ചിരകാല ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കായ് പ്രവർത്തിച്ച ഈ നവോത്ഥാനനായകൻ വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ ഈ പലിശ തുകയും അതിനായി പ്രയോജനപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെ പരാതിയിലെ സാങ്കേതിക കാര്യത്തിന് പ്രസക്തിയുണ്ടായിരുന്നു. മെത്രാനല്ലാത്ത ഒരു സ്ഥാനിക്ക് ഈ തുക നൽകുകയെന്നത് ഒരു ക്രമക്കേട് തന്നെയായി വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടു.

1.2. പഴഞ്ഞിയിലെ മെത്രാഭിഷേകം.

ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഒരു നിർബന്ധിത ഓപ്ഷൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ അദ്ദേഹം നിർബന്ധിതനായി. 1.മെത്രാനായി വാഴിക്കപ്പെടുകയും വട്ടിപ്പണം വാങ്ങി സെമിനാരി സംബന്ധിച്ച ആവശ്യങ്ങൾ സഹലികരിക്കുക 2. വട്ടിപ്പണ പലിശ തിരികെ അടയ്ക്കുകയും മലങ്കരയുടെ സ്വപ്നമായ പഠിത്തവീടിന് അർദ്ധവിരാമമിടുക. രണ്ടാമത്തെ തീരുമാനം ഒരു പരിധിവരെ സെമിനാരിയുടെ പ്രവർത്തനം നിലയ്ക്കുന്നതിലേക്കും നയിക്കുമായിരുന്നു. സ്വാഭാവികമായ തീരുമാനങ്ങളിലേക്ക് ഇത് എത്തിച്ചേർന്നു. അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം ഈ തീരുമാനത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. 1815 മാർച്ച് മാസം 21 ന് പഴഞ്ഞി പള്ളിയിൽ വച്ച് തൊഴിയൂർ ഇടവകയുടെ കിടങ്ങൻ ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ പീലക്സീനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായി നിന്ന് ദിവന്നാസിയോസ് എന്ന നാമത്തിൽ മെത്രാഭിഷേകം നടന്നു. ഇ.എം .ഫിലിപ്പ് കുറിച്ചത് പോലെ, അദ്ദേഹം എപ്പിസ്കോപ്പാ സ്ഥാനത്തെക്കാംക്ഷിച്ചിരുന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, ഇപ്രകാരം ഒരാവശ്യം നേരിടാതിരുന്നുവെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം ജീവിതാന്ത്യം വരെ ഒരു റമ്പാനായി കഴിച്ചുകൂട്ടുമായിരുന്നു.

എന്നാൽ ഈ മെത്രാഭിഷേകം മലങ്കര സഭയിൽ അന്ന് രൂപപ്പെട്ട വിഭാഗീയതയുടെ ഭാഗമായി രൂപപ്പെട്ട പൊതു ധാരണയുടെ ഭാഗമായിരുന്നു. കേണൽ മൺറോ എഴുതിയ ഒരു കത്തിന്റെ പ്രസക്തഭാഗം ഫാ.ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ ഇപ്രകാരം ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

“I am sorry to say that internal dissensions among the Syrians have increased since Ramban Joseph has been elected to the office of bishop”

1.3. എന്തുകൊണ്ട് മെത്രാഭിഷേകം പഴഞ്ഞിയിൽ ?

എന്തുകൊണ്ട് മെത്രാഭിഷേകം പഴഞ്ഞിയിൽ നടന്നു? എന്നതിന് ചരിത്രം പല തരത്തിലുള്ള ഉത്തരങ്ങൾ നൽകുന്നുണ്ട്.

1. ഊർശ്ശേമിന്റെ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് വഴി സ്ഥാനം പ്രാപിച്ച കാട്ടുമങ്ങാട് മാർ കുറിലോസിന് തിരുവിതാംകൂറിലും, കൊച്ചിയിലും മെത്രാനടുത്ത സ്ഥാനോചിത കർമ്മങ്ങൾ നടത്തുന്നത് വിലക്കിക്കൊണ്ടുള്ള രാജകീയ വീഡിയുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായ കിടങ്ങൻ പീലക്സിനോസിനും ബാധിക്കുവാനുള്ള സാധ്യതയുണ്ടായിരുന്നു. ഇത്തരൂണത്തിലാവാം കൊച്ചി -മലബാർ അതിർത്തികളിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നതും എന്നാൽ പലപ്പോഴും ആ രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിൽ തർക്കവും ഉണ്ടായിരുന്ന മേഖലയിലെ പഴഞ്ഞി പള്ളിയിൽ വച്ച് ഈ മെത്രാഭിഷേകം നടത്തപ്പെട്ടത്. 1815-ൽ ഈ ദേശം മലബാർ രാജ്യത്തിന്റെ സീമകളിൽ ഉൾപ്പെട്ടതായിരിക്കണം.

2. ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാൻ വളരെയധികം ആത്മബന്ധമുള്ള ഒരു ദേശമായിരുന്നു പഴഞ്ഞി. പഴഞ്ഞിയിലെ ഗ്രാമസംവിധാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ശില്പി അദ്ദേഹമായിരുന്നുവെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. പഴഞ്ഞി പള്ളി ഇടവക പള്ളിയാകുന്നതിനും നസ്രാണികളുടെ പ്രമുഖ കേന്ദ്രമായി തീരുന്നതിനും ഒരു കാരണമായത് ടിപ്പുസുൽത്താന്റെ ആക്രമണമായിരുന്നു. 1784 ഡിസംബറിൽ സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്ത ടിപ്പു സുൽത്താൻ മലബാറിലുള്ള എല്ലാവരെയും ഇസ്ലാമിൽ ചേർത്ത് ബഹുമാനിക്കുക എന്ന മതാന്ധചിന്തയോടെ നടത്തിയ ക്രിസ്ത്യാനിവേട്ടയുടെ ഫലമായി പാലൂർ -ചാട്ടുകുളങ്ങര ദേവാലയം പന്തമെറിഞ്ഞ് തീയിടുകയും അനേകരെ മതംമാറ്റുകയും അതിനു വഴങ്ങാത്തവരെ വൃക്ഷശിഖരങ്ങളിൽ കെട്ടിത്തൂക്കുകയും ചെയ്തു. 1808 ൽ അവിടെ സന്ദർശിച്ച ക്ളോഡിയസ്സ് ബുക്കാനൻ ഇത് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ ഘട്ടത്തിലാണ് ചാട്ടുകുളങ്ങരയിൽ നിന്ന് പഴഞ്ഞി,മങ്ങാട്,കാട്ടാകാമ്പാൽ എന്നിവിടങ്ങളിലേക്ക് വളരെ വലിയതോതിൽ വിശ്വാസികളുടെ ഒഴുകുണ്ടായത്. ഇങ്ങിനെ ഉണ്ടായ അഭയാർത്ഥി പ്രവാഹം വളരെ വലുതായിരുന്നു. ഈ കാലത്ത് പുലിക്കോട്ടിൽ യൗസേഫ് മൽപ്പാൻ നസ്രാണികളുടെ തലവനും മുന്നണി പടയാളിയുമായി. ഇനി പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം നടപ്പിലാക്കി.

1. ചിറളയം,പഴയപള്ളി എന്നിങ്ങനെയുള്ള ദേവാലയങ്ങളോട് ചേർന്ന് അഭയാർത്ഥികളെ ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ സംവിധാനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി.

2.പ്രതിരോധ തന്ത്രങ്ങളുടെ ഭാഗമായി അങ്ങാടി സംവിധാനം ശക്തിപ്പെടുത്തി.

3. ജലഗതാഗതമാർഗ്ഗത്തിലൂടെ അയ്യമ്പിളി, ചെറായി എന്നിവിടങ്ങ

ഇലേക്ക് കുടിയേറിയവർക്കായി ദേവാലയം പണിയാൻ പുലിക്കോട്ടിൽ യൗസേഫ് മൽപ്പാൻ സഹായങ്ങൾ നൽകി.

2. പഴഞ്ഞി പള്ളിയും പുലിക്കോട്ടിൽ യൗസേഫ് മൽപ്പാനും

പുലിക്കോട്ടിൽ ചുമ്മാർ-എളച്ചി ദമ്പതികളുടെ മകനായ ഉട്ടുപ്പിന്റെ മാമ്മോദീസാ നാമം ആണ് യൗസേഫ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭവനം കുന്നംകുളത്തെ വലിയങ്ങാടിയിലാണ്. മാതൃഭവനം പഴഞ്ഞി പള്ളിക്ക് ,സമീപമായിരുന്നുവെന്ന് ഫാ.ഡോ.ജോസഫ് ചീരൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അന്ന് പ്രാചാരത്തിലിരുന്ന വട്ടെഴുത്തും,ആര്യ എഴുത്തുവിദ്യ എന്നിവയൊക്കെ അഭ്യസിച്ച അദ്ദേഹത്തിന് കാണിപ്പയ്യൂർ നമ്പൂതിരിമാരിൽ നിന്നും വാസ്തുവിദ്യയും അഭ്യസിച്ചു. വൈദിക ജീവിതത്തോട് ആഭിമുഖ്യം പ്രകടിപ്പിച്ച ഉട്ടുപ്പ് ശാക്രളള ബാബായിൽ നിന്ന് ആദ്യ പട്ടം നേടി എന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. തുടർന്നുള്ള ജീവിത കാലത്ത് പഴഞ്ഞി പള്ളിയും ആ പുണ്യപിതാവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം താഴെ പറയും പ്രകാരം ലളിതമായി സമാഹരിക്കാം.

1. ഉട്ടുപ്പ് ശെമ്മാശ്ശൻ പഴഞ്ഞിയിൽ നിലനിന്ന മൽപ്പാൻ പാഠശാലയിൽ നിന്ന് ആണ് പരിശീലനം ആരംഭിച്ചത്. അക്കാലത്തെ ഒരു മികച്ച പഠിത്ത വീടായിരുന്നു ഇത്. പുലിക്കോട്ടിൽ മത്തായി കത്തനാരുടെ കാലം വരെയും ഇത് പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. ഈ മൽപ്പാൻ പാഠശാലയിൽ പഠിച്ച ചീരൻ സ്ക്കറിയാ കത്തനാർ, ഗീവറുഗീസ കത്തനാർ എന്നിവരും ഉട്ടുപ്പ് ശെമ്മാശ്ശനും സതീർത്ഥ്യരായിരുന്നു. അവർ ഇരുവരും തൊഴിയൂരിൽ മാർ പീലക്സിനോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരായിരുന്നല്ലോ.

2. പഴഞ്ഞിയിലെ മൽപ്പാൻ പാഠശാല കൽദായ സുറിയാനി ആണ് പഠന മാധ്യമമായി അവലംബിച്ച ഭാഷ. ഈ ഭാഷയിൽ പ്രാവീണ്യം നേടിയ ഉട്ടുപ്പ് ശെമ്മാശ്ശൻ കുർബ്ബാനക്രമം, സങ്കീർത്തനങ്ങളെന്നിവ സുറിയാനിയിൽ നിന്ന് ഭാഷാന്തരം നടത്തി.

3. പഴഞ്ഞിയിലെ പഠനത്തിന് ശേഷം മുളത്തുരുത്തിയിൽ അദ്ദേഹം പഠനം നടത്തി. അവിടെ വച്ച് കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കുര്യൻ കത്തനാർ, കായംകുളം ഫിലിപ്പോസ് റമ്പാൻ എന്ന് ഇന്ന് നാം അറിയുന്ന മഹാത്മാരുമായി പരിചയപ്പെട്ടു. തുടർന്ന് ബസേലിയോസ് ശാക്രളള ബാബായിൽ നിന്ന് പട്ടമേറ്റു. മേൽസൂചിപ്പിച്ച പശ്ചാത്തലങ്ങളും പഴഞ്ഞി പള്ളിയുമായുള്ള ബന്ധത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. എന്തായാലും ദൈവം പഴഞ്ഞി പള്ളിയെ ആ സഭാജ്യോതിസ്സിന്റെ അഭിഷേകപ്രഭയുടെ ഉദയഗിരിയായി മാറ്റി.

1.തിരുവെഴുത്ത് വിളംബരത്തിലൂടെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ആദ്യസഭാതലവൻ

1815 -ൽ സ്ഥാനമേറ്റ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പിതാവിന് 1816 ജനുവരി 10-നാണ് രാജകീയ വിളംബരം ഉണ്ടായത്. ഇതാദ്യമായിട്ടായിരുന്നു തിരുവെഴുത്ത് വിളംബരത്തിലൂടെ ഒരു സഭാതലവൻ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യപ്പെട്ടത്. രണ്ട് മെത്രാന്മാർ തമ്മിലുള്ള വഴക്കുകൾ ഇല്ലാതിരിക്കാനാവാം, എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെ കാലത്തിനു ശേഷമാത്രമാണ് ഇതുണ്ടായത്. ഈ സംഭവം ആർത്തുങ്കൽ കോറേപ്പിസ്കോപ്പാ രേഖപ്പെടുത്തുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്. “എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ അശക്തൻ ആയിരുന്നതിനാൽ സെമിനാരിയിലെ പഠിത്തത്തിനായി വട്ടിപ്പണം വാങ്ങിക്കാൻ തൊഴിയൂർ ഇടവകയുടെ മാർ പീലക്സിനോസിനോട് പുലിക്കോട്ട് യൗസേഫ് റമ്പാച്ചൻ 8-ാം മാർത്തോമ്മായുടെ അന്ത്യത്തിൽ മാർ ദീവന്നാസിയോസ് എന്ന സ്ഥാനപ്പേരിൽ മെത്രാൻ പട്ടമേറ്റു. ഇദ്ദേഹത്തെ അനുസരിച്ച് നടന്നുകൊള്ളണമെന്ന് തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി ഗവർണ്മെണ്ടുകൾ ഒരു വിളംബരം പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഇപ്രകാരം തിരുവെഴുത്ത് വിളംബരം നടപ്പിലായി. മാർ ദീവന്നാസിയോസ് മെത്രാന്റെ സ്ഥാനാരോഹണം മലങ്കരയുള്ള എല്ലാ പള്ളിക്കാർക്കും സന്തോഷപ്രദമായിരുന്നു.”

ആർത്താറ് പടിയോലയിലെ സഭാദർശനം

അഡ്വ.ഡോ.പി.സി മാത്യു പുലിക്കോട്ടിൽ
സെന്റ് മേരീസ് കത്തീഡ്രൽ അംഗം, ആർത്താറ്
സഭാചരിത്ര ഗ്രന്ഥകാരൻ

പടിയോലകൾ എന്നാൽ

ശ്രീകണ്ഠേശ്വരം ജി. പത്മനാഭ പിള്ളയുടെ ശബ്ദതാരാവലി എന്ന മലയാള നീലണ്ടുവിൽ പടിയോലക്ക് ചട്ടം നിശ്ചയിച്ച് എഴുതി വെച്ച ഓല എന്ന അർത്ഥം കാണുന്നു. രാജകീയ കല്പനകൾ, സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയങ്ങൾ, യോഗതീരുമാനങ്ങൾ മുതലായവ പൂർവ്വകാലത്ത് പനയോലയിൽ നാരായം കൊണ്ട് എഴുതി സൂക്ഷിച്ചു വന്നു. ഓലയിൽ എഴുതി വെച്ചാൽ ചിതൽ പിടിച്ചും പൊടിഞ്ഞും എളുപ്പം നശിച്ചു പോകാൻ ഇടയുള്ളതിനാൽ പട്ടയങ്ങൾ മുതലായ വിലപ്പെട്ട രേഖകൾ ചെമ്പുതകിടിൽ എഴുതി സൂക്ഷിക്കുന്ന പതിവും പഴയ കാലത്തു നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങിനെ താമ്രപത്രത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാണ് ആർത്താറ് പടിയോല അനേകം വർഷം ആർക്കും അറിവില്ലാതെ അന്ധകാരത്തിൽ കിടന്നെങ്കിലും നശിച്ചു പോകാതെ നൂറ്റാണ്ടുകൾ കഴിഞ്ഞ് സൂര്യപ്രകാശം കാണാൻ ഇടയായത്. ഓലയിൽ മാത്രം എഴുതി വെച്ചിരുന്നെങ്കിൽ വിലമതിക്കാൻ പറ്റാത്ത ആ വിശിഷ്ട രേഖ എന്നേക്കുമായി നഷ്ടപ്പെട്ടേനെ.

കൂട്ടായ്മയുടെ ചരിത്രാവബോധത്തെ ആശ്രയിച്ചുള്ള പ്രതിരോധമാണ് പല പടിയോലകളിലും മുഴങ്ങി കേൾക്കുന്നത്. അങ്ങനെ

ക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങളുടെ തനിമ ബോധം നിലനിർത്തുന്നതിൽ ശ്രദ്ധിച്ചു. വ്യത്യസ്ത പടിയോലകളുടെ വ്യതിരിക്തത തിരിച്ചറിഞ്ഞു കൊണ്ടു തന്നെ അവയുടെ സാമാന്യസ്വഭാവങ്ങൾ കണ്ടറിയാം. ചരിത്രത്തിന്റെ രേണുക്കൾ എല്ലാ പടിയോലകളിലുമുണ്ട്. ഓരോ പടിയോലയും എന്തു തരത്തിലുള്ള ചരിത്രജ്ഞാനമാണ് ക്രിസ്ത്യാനികുട്ടായ്മ നൽകുന്നതെന്ന് അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ് പടിയോലകളെക്കുറിച്ചുള്ള പിൽക്കാല പരാമർശങ്ങളിലൂടെയാണ് ഇക്കാര്യം തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നത് . ഓരോ പടിയോലയുടെയും ചരിത്ര പരാമർശം, സവിശേഷ സാഹചര്യം, ചരിത്രാവബോധം എന്നിവ പഠനവിഷയമാക്കേണ്ടതാണ് .

മലങ്കര സഭാചരിത്രത്തിലെ പടിയോലകൾ

പ്രധാനപ്പെട്ട ചില പടിയോലകളെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ നമുക്കിന്ന് ലഭ്യമാണ് അവ ചുരുക്കി താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

1. 1632 ലെ ഇടപ്പള്ളി പടിയോല. ഗീവർഗ്ഗീസ് അർക്കദിയാക്കോന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഇടപ്പള്ളിയിൽ ചേർന്നയോഗത്തിൽ ഗാർസ്യ മെത്രാനും ഈശോ സഭാഭവെദികർക്കുമെതിരെ ഉന്നയിച്ച ആരോപണങ്ങളാണ് ഇതിലെ വിഷയം. റോമാ ആധിപത്യത്തിനെതിരെയുള്ള നസ്രാണികളുടെ പ്രതിഷേധമാണ് ഇതിൽ മുഴങ്ങി കേൾക്കുന്നത് .

2. 1645 ലെ അങ്കമാലി പടിയോല. തോമ അർക്കദിയാക്കോന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നസ്രാണികളുടെ പരാധീനതകളെക്കുറിച്ചുള്ള നിവേദനമാണ് ഇതിലെ ഉള്ളടക്കം. സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ അഭിപ്രായധീരത ഇതിൽ ദർശിക്കുന്നു.

3. (1653 ലെ മട്ടാഞ്ചേരി പടിയോല. സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ അതിപ്രധാനമായ പടിയോലയാണിത്. ഈ പടിയോലയിലാണ് 1653 ലെ കുന്നൻകുരിശ് സത്യം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. റോമ്മൻ സഭയുമായുള്ള 54 കൊല്ലത്തെ ബന്ധം ഈ പടിയോലയിൽ വിച്ഛേദിച്ചു. തോമ്മാ അർക്കദിയാക്കോനെ മെത്രാനായി വാഴിക്കുവാനുള്ള നിഷ്പയം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത് ഈ പടിയോലയിലാണ് - എഡിറ്റർ)

4. 1774 ലെ അങ്കമാലി പടിയോല. ഈശോസഭാ പാതിരിമാർ പാലിക്കാമെന്ന് ഏറ്റ വ്യവസ്ഥകളാണ് ഇതിലെ പ്രതിപാദ്യ വിഷയം. പാതിരിമാർ

സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മുമ്പിൽ മുട്ടുമടക്കുന്നതായിട്ടാണ് ഈ രേഖയിൽ കാണുന്നത്.

5. 1774 ലെ ആലങ്ങാട്ട് പടിയോല. 1774 ലെ പാതിരിമാരുടെ പടിയോലയുടെ തുടർച്ചയായി ഇതിനെ കണക്കാക്കാം. പാതിരിമാർക്ക് സുറിയാനിക്കാരുടെ പള്ളികളിൽ ഇതുമൂലം പ്രവേശനം തടഞ്ഞു.

6. 1787 ലെ അങ്കമാലി ഒന്നാം പടിയോല പാരോമക്കാൽ ഗോവർണ്ണമെന്റോട് മെത്രാപോലീത്തയായി വാഴിച്ചു കിട്ടണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നിവേദനം. സുറിയാനിക്കാരുടെ അഭിപ്രായധീരത ഇതിൽ വ്യക്തമാകുന്നു.

7. 1787 ലെ അങ്കമാലി രണ്ടാം പടിയോല. അർക്കദിയാക്കോനെ വാഴിച്ചു കിട്ടേണ്ടതിന് മേലിൽ സ്വീകരിക്കേണ്ട ക്രമങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ച് എഴുതിയത്. സഭാഭരണത്തിന് തെരഞ്ഞെടുപ്പും ജനാധിപത്യരീതികളും സ്വീകരിച്ചതായി ഈ പടിയോല വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

8. 1806 ലെ ആർത്താറ്റ് പടിയോല. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്ത വലിയ മാർ ദിവനാസ്യോസിന്റെ മുമ്പാകെ വെച്ച് എഴുതപ്പെട്ടത്. യാതൊരു വിദേശസഭകളേയും അനുസരിച്ച് വഴങ്ങുകയില്ലെന്ന് പടിയോല വ്യക്തമാക്കുന്നു. മലങ്കര സഭയുടെ മാഗ്നാ കാർട്ടാ എന്ന് ഇതിനെ വിളിക്കുന്നു.

9. 1809 ലെ കണ്ടനാട് പടിയോല. കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ, പുലിക്കോട്ടിൽ യൗസേപ്പ് റമ്പാൻ (പുലിക്കോട്ടിൽ യൗസേപ്പ് കത്തനാർ പടിയോല എഴുതുമ്പോൾ റമ്പാൻ സ്ഥാനം ഏറ്റിരുന്നില്ല- എഡിറ്റർ) എട്ടാം മാർത്തോമാ മെത്രാൻ എന്നിവരുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ കണ്ടനാട് പള്ളിയിൽ വെച്ച് എഴുതപ്പെട്ടത്.

10. 1852 ലെ കോട്ടയം ചട്ടവരിയോല. പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യുസ് അത്തനാസിയോസും പള്ളി പ്രതിനിധി യോഗവും ചേർന്ന് തയ്യാറാക്കിയത്.

11. 1836 ലെ മാവേലിക്കര പടിയോല. ചേപ്പാട് മാർ ദിവനാസ്യോസും പള്ളിപ്രതിനിധികളും ചേർന്ന് എടുത്ത തിരുമാനം. സി.എം.എസ് മിഷനറിമാരുമായി മലങ്കര സഭ അകലുകയും മലങ്കരസഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം അന്യോദ്ധ്യ പാത്രിയാർക്കീസിന് അടിയറ വെക്കുകയും ചെയ്തു.

ആർത്താറ് പടിയോലയുടെ സ്വരൂപം

56 1/2 സെ.മീ നീളവും 4 സെ.മീ വീതിയും ഉള്ള ചെമ്പുതകിടിൽ വടിവൊത്ത വെട്ടുഴുത്ത് അക്ഷരങ്ങളിലാണ് ആർത്താറ് പടിയോല എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് . പടിയോല എഴുതിയ ചെമ്പുതകിടിന്റെ ഇടതുഭാഗത്ത് ഭംഗിയുള്ള ഒരു കുരിശ് രൂപം ആലേഖനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ചെമ്പുതകിടിന്റെ ഒരു വശത്ത് മാത്രമെ എഴുതിയിട്ടുള്ളൂ.

പടിയോലയുടെ ഉള്ളടക്കം ആധുനിക മലയാളത്തിലേക്ക് മൊഴിമാറ്റം വരുത്തിയാൽ താഴെ കൊടുക്കുന്ന പ്രകാരമായിരിക്കും.

കൊല്ലം 981 ാമത് മകരം ഞായറ്റിൽ പുത്തൻകുറു് സുറിയാനിക്കാരായ ആർത്താറ് പള്ളി ഇടവകക്കാരെല്ലാവരും കൂടി നമ്മുടെ ദിവനാസ്യോസ് ബാവ തിരുമുമ്പാകെ എഴുതി വെച്ച പടിയോലയാണിത്. നമ്മുടെ ജനങ്ങളിൽ ചിലർ പരദേശക്കാരുടെ ഇടത്തുട് ഉപദേശം കേൾക്കയാൽ റോമാ വിശ്വാസത്തിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു പോയി വഴക്കു പിടിച്ച് പള്ളിയും പറമ്പും പകുത്ത് നർക്കിട്ട് എടുപ്പാൻ ഇടവന്ന അബദ്ധങ്ങൾ കൊണ്ട് വളരെ വ്യാകുലത്തിന് ഇടവന്നതിനാൽ മേലാൽ അങ്ങിനെ വരാതിരിപ്പാൻ വേണ്ടി റോമായിൽ നിന്നോ, ബാബിലോണിൽ നിന്നോ അന്തിയോഖ്യയിൽ നിന്നോ മറ്റു വല്ല പരദേശത്തു നിന്നോ വരുന്ന യാതൊരു മെത്രാൻമാരുടെയും ഉപദേശവും നടപ്പുകളും കേട്ടു വഴങ്ങി നടക്കാതെ നമ്മുടെ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ പൂർവ്വിക വിശ്വാസവും ചട്ടങ്ങളും അനുസരിച്ച് നടന്നു കൊള്ളുമാറും സമ്മതിച്ച് തമ്പുരാനെ പെറ്റ അമ്മയുടെ ആർത്താറ് പള്ളിനടയിൽ വെച്ച് എഴുതിയ മെക്ക വികാരി

തെക്കേക്കരെ കുരിയത് കത്തനാർ (ഒപ്പ്)

1. പനക്കൽ താരൂ (ഒപ്പ്)
2. കുത്തൂർ ചുമ്മാർ (ഒപ്പ്)
3. കോലാടി ഇട്ടുപ്പ് (ഒപ്പ്)
4. കാക്കശ്ശേരി മാത്തു (ഒപ്പ്)
5. ചുങ്കത്ത് ഇയ്യാവു (ഒപ്പ്)

6. തോലത്ത് പാത്തു (ഒപ്പ്)

7. ചീരൻ പാത്തു (ഒപ്പ്)

8. ചെറുവത്തൂർ കുഞ്ഞാത്തു (ഒപ്പ്)

9 പുലിക്കോട്ടിൽ താരൂ (ഒപ്പ്)

10. കിടങ്ങൻ ചേറുണ്ണി (ഒപ്പ്)

11. മണ്ടുമ്പാൽ കുഞ്ഞാത്തു (ഒപ്പ്)

12. തെങ്ങുങ്ങൽ കുരിയാക്കു (ഒപ്പ്)

ആർത്താറ്റ് പടിയോലയുടെ പ്രാധാന്യം

ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമായ കുന്നൻ കുരിശ് സത്യത്തേക്കാൾ അർത്ഥവ്യാപ്തിയും തീക്ഷ്ണതയും മുറ്റി നിൽക്കുന്നതാണ് ആർത്താറ്റ് പടിയോല. 1653 ലെ കുന്നൻകുരിശു സത്യം റോമിനെ മാത്രം തള്ളിപ്പറഞ്ഞപ്പോൾ ആർത്താറ്റ് പടിയോല മലങ്കരസഭയുടെ വ്യാകുലത്തിന് എടവരുത്തിയ വിദേശ മത മേൽക്കോയ്മകളെ ഒരൊന്നായി പേരെടുത്ത് പറഞ്ഞു തള്ളിക്കളയുകയാണ് ഉണ്ടായത്. മലങ്കരസഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും തനിമയും നിലനിർത്തുവാനുള്ള ആഹ്വാനമാണ് ആർത്താറ്റ് പടിയോലയിലൂടെ മുഴങ്ങി കേൾക്കുന്നത്. ഒന്നാമത്തെ സ്വാതന്ത്ര്യ സമരമെന്ന് (1857) വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ശിപായി ലഹളയിലൂടെ വിദേശ ഭരണകൂടത്തിനെതിരെ ഇന്ത്യൻ ജനത ആഞ്ഞടിക്കുന്നതിന് ഒരമ്പതു കൊല്ലങ്ങൾക്ക് മുമ്പാണ് വിദേശമതമേധാവിത്തങ്ങളെ നിഷ്കാസനം ചെയ്യുന്ന ആർത്താറ്റ് പടിയോല എഴുതപ്പെടുന്നത്. പരദേശത്തു നിന്നു വരുന്ന യാതൊരു മെത്രാൻമാരുടെയും ഉപദേശങ്ങളും നടപ്പുകളും ഒരു നാളും കേട്ടു വഴങ്ങുകയില്ലെന്ന് ധീരകേസരികളായ ആർത്താറ്റ് സുറിയാനിക്കാർ ഉറക്കെ പ്രഖ്യാപിച്ചു. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ പൂർവ്വികചട്ടങ്ങളും വിശ്വാസവും അനുസരിച്ച് നടക്കുവാൻ പടിയോല സഭാമക്കളെ ആഹ്വാനം ചെയ്തു. സഭാസ്വാതന്ത്ര്യത്തെക്കുറിച്ച് കേട്ടുകേൾവി പോലും ഇല്ലാതിരുന്ന കാലത്ത് തീപ്പെറ്റി പാറുന്ന വിപ്ലവകരമായ ആശയത്തെ ഉറച്ചെടുത്തതും ലോഷിക്കുവാൻ മുന്നോട്ടു വന്ന ആർത്താറ്റ് പടിയോലയുടെ ശില്പികൾ

(ആർത്താറ്റ് പടിയോലയുടെ ശില്പി പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് കത്തനാർ ആണെന്ന് പടിയോലകളെപ്പറ്റി ഗവേഷണപ്രബന്ധം തയ്യാറാക്കിയ ലേഖകനും (ആർത്താറ്റ് പടിയോല എന്ന പുസ്തകം), മാർ ദിവന്നാസ്യാസ് പുലിക്കോട്ടിൽ ഒന്നാമനെ പറ്റിയുള്ള ലേഖനങ്ങളിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ യൂലിയോസും മാർ ദിവന്നാസ്യാസിന്റെ ജീവചരിത്രത്തിലും മറ്റും ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരനും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്) അഭിനന്ദനം അർഹിക്കുന്നു. അവരുടെ ദീർഘവീക്ഷണവും സ്വാതന്ത്ര്യബോധവും ക്രാന്തദർശിത്വവും സ്മരിക്കുന്നത് തന്നെ അനുഗ്രഹപ്രദമാണ് .

ആർത്താറ്റ് പടിയോലയുടെ തിരോധാനം

വലിയ മാർ ദിവന്നാസ്യാസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മുമ്പാകെ വെച്ച് എഴുതപ്പെട്ട ആർത്താറ്റ് പടിയോലയെക്കുറിച്ച് അത് എഴുതിയ കാലത്ത് ആർത്താറ്റ് കുന്നംകുളം ഭാഗത്തെ സഭാംഗങ്ങൾക്ക് അറിവുണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും പിൻക്കാലത്ത് ആ ചരിത്രരേഖ തീർത്തും വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടു. ഇങ്ങനെ ഒരു പടിയോല എഴുതിയതായി പിൻതലമുറകൾക്ക് കേട്ടുകേൾവി പോലും ഇല്ലാത്ത നിലയിലായി. പഴയ കാലത്തെ ക്രൈസ്തവ സഭാചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ആർത്താറ്റ് പടിയോലയെക്കുറിച്ച് ഒരു സൂചന പോലും ഇല്ല.

ആർത്താറ്റ് പടിയോല വീണ്ടും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു

കൊച്ചി രാജാക്കന്മാരുടെ പരമ്പരാഗത ദിവാൻജിമാരായിരുന്ന പാലിയത്ത് അഹൻമാരുടെ ചേന്ദമംഗലത്തെ കൊട്ടാരത്തിലെ നിലവറയിൽ നിന്ന് ആർത്താറ്റ് പടിയോല എഴുതിയ ചെമ്പുതകിട് 1946 ൽ അത്ഭുതകരമായി കണ്ടു കിട്ടി. തിരുവനന്തപുരം മാനുസ്ക്രിപ്റ്റ് ലൈബ്രറിയിലേക്ക് അയച്ച് പടിയോലയിലെ വട്ടെഴുത്ത് ആധുനിക മലയാളത്തിലേക്ക് ഭാഷാന്തരം ചെയ്യിപ്പിച്ചു. അപ്പോഴാണ് പൊടിപിടിച്ച് നിറം മങ്ങിയ ആ ചെമ്പുതകിട് ആർത്താറ്റ് പടിയോലയാണെന്ന് മനസ്സിലായത് . പിന്നീട് ആ ചെമ്പുതകിടിനെക്കുറിച്ച് യാതൊരു വിവരവും കിട്ടിയില്ല. പിൻക്കാലത്ത് ആലുവ യു.സി കോളേജിൽ സംഘടിപ്പിച്ച ഒരു പുരാവസ്തു പ്രദർശനത്തിൽ വട്ടെഴുത്തിൽ എഴുതിയ ഒരു ചെമ്പോല ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ രേഖ കോളേജിലെ മലയാള വിഭാഗത്തിലെ പ്രൊഫസറായ ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ

പരിശോധിച്ചപ്പോഴാണ് അത് ആർത്താറ്റ് പടിയോലയാണെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞതും തെറ്റുകൾ തിരുത്തിയ പാഠം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതും. പിന്നീട് പടിയോലയുടെ ചെമ്പുതകിടിന്റെ കൈവശക്കാരനായ പ്രൊഫ. ജോണപ്പ(ആലുവ യു.സി കോളേജ്)യിൽ നിന്ന് പൗലോസ് ദിതീയൻ കത്തോലിക്കാ ബാവ അത് വാങ്ങിച്ചു. 2012 മെയ് മാസം 18 ഓം തിയ്യതിയാണ് ജോണപ്പയിൽ നിന്ന് ആർത്താറ്റ് പടിയോലയുടെ ചെമ്പ് തകിട് വാങ്ങിയത്. അങ്ങനെ 206 കൊല്ലവും 4 മാസവും കഴിഞ്ഞ് ആർത്താറ്റ് പടിയോല ആർത്താറ്റേക്കു തന്നെ തിരിച്ചു വന്നു! ആർത്താറ്റുള്ള പ. ബാവ തിരുമേനിയുടെ അരമനയിൽ പടിയോല ഭദ്രമായി സൂക്ഷിച്ചു വരുന്നു.

പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമനും വിലാപകാവ്യപ്രസ്ഥാനവും

ഫാ.ഡോ.ജോസഫ് ചീരൻ

റിട്ട. പ്രൊഫസർ, യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജ്, ആലുവ
സഭാ ചരിത്രകാരൻ

കേരളസാഹിത്യ ചരിത്രത്തിൽ കാൽപനികയുഗം പൊട്ടി വിടുന്നത് ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തോടു കൂടിയാണ്. എ.ആർ രാജവർമ്മയും കുമാരനാശാനും ഒക്കെയാണ് ആ പ്രസ്ഥാനത്തിലെ ആദ്യ കവികൾ. അവരോടൊത്ത് പിറന്ന് വീണ ഒരു റൊമാന്റിക് കാവ്യപ്രസ്ഥാനമാണ് വിലാപകാവ്യപ്രസ്ഥാനം. സി.എസ് സുബ്രഹ്മണ്യൻ പോറ്റിയുടെ ഒരു വിലാപം (1902), വി.സി ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കരുടെ ഒരു വിലാപം (1909) എന്നിവയാണ് ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിലെ ശ്രദ്ധേയമായ ആദ്യകൃതികൾ. കുമാരനാശാന്റെ പ്രരോദനവും നാലപ്പാട്ട് നാരായണമേനോന്റെ കണ്ണുനീർത്തുള്ളി തുടങ്ങിയവ പിൽക്കാലത്ത് ഈ പ്രസ്ഥാനത്തെ സമ്പന്നമാക്കി. പ്രണയിനിയുടെ മരണം, ഗുരുതുല്ല്യരുടെ മരണം തുടങ്ങിയവയാണ് വിലാപകാവ്യങ്ങൾക്ക് വിഷയമായിട്ടുള്ളത്. വികാരങ്ങളുടെ കവിഞ്ഞൊഴുക്ക്, വിയോഗം ജീവിതത്തിലുണ്ടാക്കിയ മരവിപ്പ് എന്നിവയോടെ ആരംഭിക്കുന്ന കവിത മരണത്തിന്റെ അനിശ്ചിതത്വം, അനിയന്ത്രിതത്വം തുടങ്ങിയ തത്വചിന്താപദ്ധതിയിലൂടെ പുരോഗമിച്ച് ശാന്തി തേടുകയാണ് അവയുടെ പൊതുസ്വഭാവം. മിക്ക വിലാപകവിതകളും രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് മന്ദമായ ആക്രന്ദനം എന്ന് അർത്ഥമുള്ള മന്ദാക്രന്ദവൃത്തത്തിലാണ്. വിരലിലെണ്ണാവുന്ന വിലാപകാവ്യങ്ങളേ മലയാളത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളൂ. അവയിൽ വി.സി യുടെ

ഒരു വിലാപവും, നാലപ്പാടന്റെ കണ്ണുനീർത്തുള്ളിയും എടുത്തു പറയത്തക്കവയാണ്.

സുറിയാനി ഭാഷയിലെ ഒരു വിലാപകാവ്യം

എന്നാൽ മലയാളത്തിൽ വിലാപകാവ്യപ്രസ്ഥാനം ആരംഭിക്കുന്നതിന് ഒരു നൂറ്റാണ്ട് മുമ്പ് കൃത്യമായി പറഞ്ഞാൽ 1811 ൽ കേരളത്തിലുണ്ടായ ഒരു വിലാപകാവ്യം കണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പൗരസ്ത്യ സുറിയാനിയിൽ എഴുതപ്പെട്ട കയ്യെഴുത്തുരൂപത്തിലുള്ള ഈ കൃതി തൊഴിയൂർ ഭദ്രാസനാസ്ഥാനത്ത് ശേഖരിച്ചിട്ടുള്ള സുറിയാനി കയ്യെഴുത്തുഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്ന് ആലുവ യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജിലെ മലയാളം പ്രൊഫസർ ഫാദർ ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ ആണ് കണ്ടെടുത്തത്. കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരിയുടെ സ്ഥാപകൻ ജോസഫ് മാർ ദിവനാസ്യോസ് പുലിക്കോട്ടിൽ ഒന്നാമൻ തിരുമേനി തന്റെ ആത്മസുഹൃത്തും സഹപ്രവർത്തകനുമായ കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാന്റെ അകാല ദേഹവിയോഗത്തിൽ പരിതപിച്ചു കൊണ്ടെഴുതിയതാണ് പ്രസ്തുത കാവ്യം. പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി ഭാഷയിലെഴുതിയ കാവ്യം തൃശ്ശൂർ കൽദായ സഭയുടെ ഡോ. അപ്രേം തിരുമേനിയുടെ സഹായത്തോടെ ഇംഗ്ലീഷിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്തു. ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ തയ്യാറാക്കിയ മലയാളഗദ്യ വിവർത്തനം പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ ജീവചരിത്രം രണ്ടാം പതിപ്പിൽ അവസാനമായി അനുബന്ധത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.(1992 ൽ)

രണ്ടു പ്രാണസുഹൃത്തുക്കൾ

കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ തിരുവിതാംകൂർ പ്രദേശങ്ങളിലും കുന്നംകുളം പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് കത്തനാർ കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തെ പ്രദേശങ്ങളിലും മല്പാൻ പാഠശാലകളിൽ വൈദികവിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പരിശീലനം നൽകി വന്നു. 1805 ൽ തന്നെ സന്ദർശിച്ച ഡോ. ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാനനെ അന്നത്തെ മലങ്കര മെത്രാൻ വലിയ മാർ ദിവനാസ്യോസ് ഈ രണ്ടു മല്പാന്മാരെയും പരിചയപ്പെടുത്തി. സുറിയാനി ബൈബിളിന്റെ മലയാളപരിഭാഷ നിർവ്വഹിക്കുന്ന കാര്യം ചർച്ച ചെയ്യുവാനാണ് ഈ സുറിയാനി പണ്ഡിതന്മാരെ പരിചയപ്പെടുത്തിയത്. അന്ന് മുതലാണ് സൗഹൃദം ആരംഭിച്ചത്. ആ പരിചയം മലങ്കര സഭയുടെ ഭാവിയിലെ സാരതരമായി സ്പർശിക്കുന്ന സംഭവപരമ്പരകളുടെ തിരപ്പുറപ്പാടിന് വഴിയൊരുക്കിയ ഒരു ആത്മബന്ധമായി വളരുന്ന

ചിത്രമാണ് സഭാചരിത്രം അനാവരണം ചെയ്യുന്നത്. കായംകുളം റമ്പാന്റെ സുറിയാനി പാണ്ഡിത്യവും ആർജ്ജവവും പുലിക്കോട്ടിൽ മൽപാനെയും പുലിക്കോട്ടിൽ മൽപാന്റെ ബൈബിൾ പാണ്ഡിത്യവും നേതൃത്വശേഷിയും കായംകുളം റമ്പാനെയും ആകർഷിക്കുകയും മതിപ്പുള്ളവാക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ രണ്ടു പ്രതിഭാശാലികളെ ബൈബിൾ വിവർത്തനം എന്ന കർമ്മഭൂമിയിലേക്ക് ഡോ. ബുക്കാനൻ നയിച്ചു. ഒരേ സ്വപ്ന സാക്ഷാത്ക്കാരം മൂന്നു കർമ്മധീരർ ലക്ഷ്യമാക്കി. താൻ നേരത്തെ തുടങ്ങി വച്ചിരുന്ന വി.മത്തായിയുടെ സുവിശേഷ വിവർത്തനം കായംകുളം റമ്പാൻ പൂർത്തിയാക്കി. നേരത്തെ സങ്കീർത്തനവിവർത്തനം പൂർത്തിയാക്കിയ ഇട്ടുപ്പ് കത്തനാർ ശേഷിച്ച മൂന്ന് സുവിശേഷങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുകയും അവയുടെ ഒത്തുവാക്യങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രവർത്തകർക്കാവശ്യമായ അലവൻസുകൾ ബുക്കാനൻ നൽകി. (മെമ്മോയേഴ്സ് ഓഫ് ബുക്കാനൻ) മലയാളത്തിൽ അച്ചുകളും അച്ചടിയും ആരംഭിച്ചിട്ടില്ലാതിരുന്ന അക്കാലത്ത് തമിഴ്നാട്ടുകാരൻ തിമ്മയ്യാപിള്ള സഹായത്തിനെത്തി. അദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്തിന് പരിചയമുള്ള തമിഴ്സൈലിയിൽ മലയാളം ലിപികളുടെ അച്ചുകൾ കൊത്തിയുണ്ടാക്കി. ബോംബെ കൊറിയർ പ്രസ്സുകാർ അച്ചടി ഏറ്റെടുത്തു. 1811 ൽ നാലു സുവിശേഷങ്ങൾ അടങ്ങിയ ബൈബിളിന്റെ പ്രഥമമലയാള വിവർത്തനം പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ക്ഷയോന്മുഖമായ ഒരു സഭയെയാണ് നിങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് പ്രഥമ സന്ദർശനമാത്രയിൽ ആറാം മാർത്തോമ്മാ ബുക്കാനനോട് പറഞ്ഞ സാക്ഷ്യം ബൈബിൾ വിവർത്തകരുടെ കൂട്ടായ ചർച്ചക്ക് വിഷയമായി. സഭയുടെ ഭാവിയിലെ കുറിച്ച് പല പദ്ധതികളും അവർ ആസൂത്രണം ചെയ്യുകയും ഒന്നിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുവാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെയിരിക്കേയാണ് വലിയ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് എന്ന് ചരിത്ര പ്രസിദ്ധിയുള്ള ആറാം മാർത്തോമ്മ 1808 ഏപ്രിൽ 7 ന് ദിവംഗതനായത്. അദ്ദേഹം 1796 മേയ് 24 ന് ചെങ്ങന്നൂർ പഴയ സുറിയാനി പള്ളിയിൽ വച്ച് വാഴിച്ചിരുന്ന 7-ാം മാർത്തോമ്മ അതോടെ സഭാഭരണമേറ്റു. പകലോമറ്റം മെത്രാന്മാരിൽ പല കാര്യങ്ങളിലും അദ്ദേഹം വ്യത്യസ്തനായിരുന്നു. പകലോമറ്റം എന്ന പേരിന്റെ പവിത്രതയിൽ അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല. രണ്ട് യോഗ്യരായ മെത്രാന്മാരെ നിയമിച്ച് സഭാഭരണം വികേന്ദ്രീകരിച്ച് കാര്യക്ഷമമാക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ആശിച്ചു. ഈ ദർശനത്തിൽ അദ്ദേഹം ചെയ്ത ചില കർമ്മപരിപാടികൾ ഇനിയും വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

1. സഭയുടെ വക പണം (3000 പൂവരാഹൻ) ബ്രിട്ടീഷ് ഖജനാവിൽ വട്ടിക്ക് നിക്ഷേപിച്ച് സഭയിൽ ചെറുതെങ്കിലും ഒരു സ്ഥിര വരുമാനം ക്രമീകരിച്ചു.

2. കണ്ടനാട് പള്ളിയെ ആസ്ഥാനമായി ക്രമീകരിച്ചു.

3. ആറാം മാർത്തോമ്മയുടെ കാലത്ത് തന്നെ സഭയുടെ ആദരവും അംഗീകാരവും നേടിയിരുന്ന കായംകുളം റമ്പാനെയും പുലിക്കോട്ടിൽ മൽപാനെയും തന്റെ ഉപദേശകരായി നിയമിച്ചു.

4. പിൻഗാമിയാക്കാൻ താൽപര്യക്കാർ കൊണ്ടു വന്ന ഒരു ദത്ത് പകലോമറ്റക്കാർ തോമ്മ കത്തനാറെ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിന് അയോഗ്യൻ എന്ന് പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ച് മടക്കി വിട്ടു.

ശ്രദ്ധേയമായ ഈ നയപരിപാടികൾ പൊതുസഭയിൽ മതിപ്പുണ്ടാക്കിയെങ്കിലും പകലോ മറ്റും ഗ്രൂപ്പുകളിൽ അങ്കലാപ്പും അമ്പരപ്പും ഭീതിയും സൃഷ്ടിച്ചു. ഭരണം പ്രാപിച്ച് ഒരു കൊല്ലത്തോടെ അദ്ദേഹം ദിവംഗതനായത്. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ചില ചരിത്രകാരന്മാരെങ്കിലും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. 7-ാം മാർത്തോമ്മ അയോഗ്യനെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ച മെത്രാൻസ്ഥാനിയൻ മരണാസന്നനും ബോധരഹിതനുമായ 7-ാം മാർത്തോമ്മയുടെ കൈ തലയിൽ വെച്ച് കൈ വെപ്പ് നേടി എന്ന് അവകാശപ്പെട്ട് പ്രബലമായ ഒരു പക്ഷം രംഗത്ത് വന്നതോടെ സഭ പ്രതിസന്ധിയിലായി. ഏഴാം മാർത്തോമ്മയുടെ ഉപദേശകർ കലക്കവെള്ളത്തിൽ മീൻ പിടിക്കാൻ ശ്രമിച്ചില്ല. അവർ ഒരു ഭരണഘടന എഴുതിയുണ്ടാക്കി. അതിന് വിധേയമായി പുതിയ മെത്രാനെ അംഗീകരിക്കാമെന്ന് ഒരു അനുരഞ്ജന ഫോർമുല പരസ്യപ്പെടുത്തി. ഇരു കൂട്ടർക്കും അതു സ്വീകാര്യമായി. 1909 ൽ കണ്ടനാട് കൂടിയ പ്രതിപുരുഷ യോഗം അംഗീകരിച്ച കണ്ടനാട് പടിയോലയാണ് ഈ അനുരഞ്ജന ഫോർമുല. ചർച്ചകളും ആശയവിനിമയവും രണ്ടു മഹാത്മക്കളെയും കൂടുതൽ സുദൃഢബന്ധത്തിലേക്ക് നയിച്ചു. കണ്ടനാട് യോഗം ഈ രണ്ടു പേരെയും പുതിയ മെത്രാന്റെ ഉപദേശകരായി ഔദ്യോഗികമായി നിയമിച്ചതോടെ ഈ ആത്മബന്ധത്തിന് ഔദ്യോഗിക പരിവേഷവും അംഗീകാരവും ലഭിച്ചു. 1809 കന്നി 8 ന് മൽപാൻ പാലൂർ ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിയിൽ വച്ച് മാർത്തോമ്മായിൽ നിന്ന് റമ്പാൻ സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു.

കണ്ടനാട് ആസ്ഥാനമാക്കിയ മെത്രാന്റെ ഉപദേശകർ ഒന്നിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഒരു പ്രവർത്തന മേഖല കൂട്ടായി കണ്ടുപിടിച്ചു.

അതായത് 1809 ൽ കുറുപ്പംപടി പള്ളിയിൽ ആരംഭിച്ച വൈദികപരിശീലന കേന്ദ്രം : രണ്ടു റമ്പാന്മാരും അവിടെ അധ്യാപകരായി പ്രവർത്തിച്ചു. (ഉപദേശകനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടതോടെ കായംകുളം റമ്പാൻ ചരിത്രത്തിൽ നിന്ന് അപ്രത്യക്ഷനായി എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്ര കഥയിൽ ഡോ. സാമുവൽ ചന്ദനപ്പള്ളി നടത്തുന്ന നിരീക്ഷണം വസ്തുതാപരമല്ല എന്നതിന് തെളിവുകൾ ഉണ്ട്)

അങ്ങനെ കാര്യങ്ങൾ തുടരുമ്പോൾ ആണ് നാലു വർഷമായി മുടങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ പലിശ ഒന്നിച്ച് 8-ാം മാർത്തോമ്മായുടെ കൈവശം വന്ന് ചേരുന്നത്. കണ്ടനാട് പടിയോലയിൽ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് പഠിത്തവീടുകൾ പണിയാൻ ആ സംഖ്യ ഉപയോഗിക്കണമെന്ന് റമ്പാന്മാർ ഉപദേശിച്ചത് മെത്രാൻ ഹിതകരമായില്ല. അദ്ദേഹം ആ ഉപദേശം അവഗണിച്ചു. ഇതോടെ റമ്പാന്മാർ മെത്രാൻ എതിരായി, റസിഡന്റ് കേണൽ മൺറോയ്ക്ക് കൂട്ടായി പരാതി നൽകി. പള്ളിപ്രതിപുരുഷ യോഗം വിളിച്ചു കൂട്ടി. ബന്ധപ്പെട്ട ഏവരുടെയും അഭിപ്രായം അറിഞ്ഞ ശേഷം റമ്പാന്മാരുടെ നടപടികൾ ശരി വച്ചു. 8-ാം മാർത്തോമ്മായ്ക്ക് ഭരണത്തിൽ തുടരുവാൻ അർഹതയില്ലെന്ന് വിധിച്ചു.

രണ്ടു പഠിത്തവീടുകൾ നിർമ്മിച്ച് ഒന്നിന്റെ ചുമതല കായംകുളം റമ്പാനെ ഏൽപ്പിക്കാ മെന്ന പ്രതീക്ഷയിലിരിക്കവെയാണ് (ചുമതല ഏൽപ്പിക്കുവാൻ സർവ്വമാ യോഗ്യനും വിശ്വസ്തനുമായ മറ്റൊരാൾ അറിവിലില്ലായിരുന്നു) വലിയൊരാഘാതം ഇട്ടപ്പ് റമ്പാന്റെ തലയിൽ ഇടിത്തീയായി പതിച്ചത്. തന്റെ പ്രാണസുഹൃത്തും ഭാവിപ്രതീക്ഷയുമായിരുന്ന പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ അപ്രതീക്ഷിതമായി 1811 തുലാം 28 ന് ദിവംഗതനായി. സ്വപ്നസാക്ഷാത്ക്കാരത്തിന്റെ പാതിവഴിയിൽ ആത്മസുഹൃത്ത് പരലോകപ്രാപ്തനായതോടെ ഇട്ടപ്പ് റമ്പാന്റെ കണ്ണുകൾക്ക് മുമ്പിൽ കട്ടി കൂടിയ അന്ധകാരം മറശ്ശിലയിട്ടു. മെത്രാനെതിരായി റമ്പാന്മാർ കൊടുത്ത പരാതി തിരുമാനമാകാതെ കിടക്കുന്നു. തങ്ങൾ വിവർത്തനം ചെയ്ത ബൈബിളിന്റെ അച്ചടിച്ച കോപ്പികൾ ഇനിയും കൈവശം വന്നു ചേർന്നിട്ടില്ല. ഭാവിയിൽ ഒരു മെത്രാന്റെ ചുമതല നിർവ്വഹിക്കാനുള്ള സംവിധാനം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഈ സങ്കീർണ്ണവും സന്നിഗ്ദ്ധവുമായ വഴിക്കവലയിൽ കായംകുളം റമ്പാന്റെ വിധേയം തന്റെ വീര്യം മുഴുവനും ചോർത്തിക്കളഞ്ഞതായി ഇട്ടപ്പ് റമ്പാൻ തോന്നി.

കുട്ടപിടിച്ച കുരിശിന് മുമ്പിൽ പകച്ച് നിൽക്കാൻ സമയമില്ലെന്ന് ആ എഴുപത്തി ഒന്ന് വയസ്സുകാരന് തോന്നി. മഹാഭാരതം കിളിപ്പാട്ടിലെ ഗാന്ധാരി വിലാപമോ, കുമാരസംഭവത്തിലെ രതീവിലാപമോ അദ്ദേഹം വായിച്ചിരിക്കാനിടയില്ല. തന്റെ മനസ്സിന്റെ ഭാരം ഒരു കാവ്യ രചനയിലൂടെ ലഘൂകരിക്കാൻ പ്രതിഭാധനനായ അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. തനിക്ക് സ്വാധീനമായ സുറിയാനി ഭാഷയിൽ കാവ്യ രചനക്ക് കോപ്പുകൂട്ടി . വിലാപഗാന രചനക്ക് സുറിയാനിയിലെ കൂക്കോയോ വൃത്തം തെരഞ്ഞെടുത്തു. കൂക്കോയോ എന്ന സുറിയാനി പദത്തിന് മൺപുത്ര നിർമ്മാതാവിന്റെ രാഗം എന്നാണ് അർത്ഥം. ഉടഞ്ഞു പോയ ഒരു സുന്ദരാകാരത്തെപ്പറ്റിയാണല്ലോ പാടുന്നത്. അതിന് ഏറ്റവും ഉചിതം കൂക്കോയോ രാഗമാണെന്ന് കവി ചിന്തിച്ചിരിക്കാം. പൂർവ്വമാതൃകകൾ ഇല്ലാതെ ഒരു പ്രതിഭാശാലി ഒരു പ്രസ്ഥാനത്തിന് തുടക്കമിടുകയാണ്. കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാന്റെ ദേഹവിയോഗത്തിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് റമ്പാൻ രചിച്ച കാവ്യം എന്ന് പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി ലിപിയിൽ ചുവന്ന മഷിയിൽ അദ്ദേഹം ശീർഷകം എഴുതി. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം രചിച്ച കൂക്കോയോ രാഗത്തിലുള്ള പത്തു പാട്ടുകൾ താഴെ ഗദ്യ വിവർത്തനമായി കൊടുക്കുന്നു.

1. ഉയരത്തിന്റെയും ആഴത്തിന്റെയും ഉടയവനും അഖിലലോക സ്രഷ്ടാവുമായി തന്റെ പരാക്രമത്താൽ സർവ്വ സൃഷ്ടികളെയും രക്ഷിക്കുന്നവനും തന്റെ വിജ്ഞാനാതിരേകത്താൽ സകലത്തെയും വീണ്ടെടുക്കുന്നവനും തന്റെ മഹിമയുടെ സൗന്ദര്യത്താലും ഉണ്മയാലും മരണത്തിന്മേലും ജീവന്റെ മേലും അധികാരം വഹിക്കുന്നവനുമായ ദൈവം തമ്പുരാനേ ! നിന്റെ മഹാകരുണയാൽ എന്നെ താങ്ങിക്കൊള്ളേണമേ.

2. എന്റെ നാഥാ! നിന്റെ കരുണയാൽ, ഈ ലോകജീവിതത്തിൽ എന്റെ സ്നേഹിതനും സഹപ്രവർത്തകനും ആത്മീയസഹോദരനുമായി നീ ആക്കിത്തീർത്ത പീലിപ്പോസ് റമ്പാനെ മൃതലോകത്തിൽ നിന്ന് നീ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കേണമേ. നിന്റെ കരുണയുടെ വലത്തുഭാഗത്ത്, നിന്റെ കർത്തൃത്വത്തിന്റെ വിജ്ഞാനവും കർമ്മങ്ങളും സകലരെയും സംവഹിക്കുന്ന കൃപയും പ്രശാന്തമധുരവും അമൃതനിഷ്പന്ദിയുമായ നിന്റെ വചോധാര പുറപ്പെടുന്ന നിന്റെ പ്രതൃക്ഷതയുടെ മഹാനാളിൽ നിന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ ഒന്നിച്ച് വേല ചെയ്യാനും വിശുദ്ധിയോടും വെടിപ്പോടും കൂടെ നിന്നെ പരിചരിക്കുവാനും ഞങ്ങളെ യോഗ്യരാക്കേണമേ.

3. എന്റെ നാഥാ! നിന്റെ നിത്യതയെ പാടി പുകഴ്ത്തുവാനും നീന്റെ

ഉണ്മയുടെ സാരാംശത്തിന് സ്തുതിയർപ്പിക്കുവാനും നിന്നോട് പ്രാർത്ഥിപ്പാനും നിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തെ വായിച്ച് ധ്യാനിക്കുവാനും നിന്റെ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും ദയാവായ്പിന്റെയും ആഴവും അർത്ഥവും ഗ്രഹിക്കുവാനും ഞങ്ങളെ യോഗ്യരാക്കേണമേ. എന്റെ ആത്മാവ് തീവ്രമായ ദുഃഖത്താലും കഠിന വ്യഥയാലും സങ്കടപ്പെടുന്നു. നിന്നെപ്പോലെ സ്നേഹിതനും സഹായകനും വാത്സല്യനിധിയുമായ ഒരു സഹചാരി മറ്റാരും ഇല്ലെന്ന് ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. എനിക്ക് ആശ്വാസം തരുന്നവനും എന്റെ ഹൃദയത്തെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നവനും എന്ന കർമ്മോദ്യുക്തനാക്കുവാനും മറ്റാരുമല്ല.

4. നീ എന്റെ സഹോദരൻ. എന്റെ ദേശക്കാരനല്ലെങ്കിലും ദൈവിക കാര്യങ്ങളിൽ നീ വിശ്വസ്തൻ. മാധുര്യമുറുന്ന, ആത്മാർത്ഥത നിറഞ്ഞ സൗമ്യശീലനേ നിന്നെ ഞാൻ എവിടെ അന്വേഷിക്കേണ്ടു? കാര്യം സ്പർശിക്കുന്ന സ്നേഹിതാ നാം നാളുകളിൽ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അവഗാഹം നേടുകയും മഹദ് ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അറിവ് ആഴപ്പെടുത്തുകയും നമ്മുടെ കർത്താവും നാഥനും ആയവന്റെ ന്യായ പ്രമാണത്തെയും ജീവിതചര്യയെയും ധ്യാനിക്കുകയും ചെയ്കയായിരുന്നുവല്ലോ.

5. എന്റെ വാത്സല്യഭാജനമേ, ഞാൻ സങ്കടഹൃദയത്തോടും നൂറുണ്ടിയ ആത്മാവോടും സ്തബ്ധനായി നിന്നുപോകുന്നു. നിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ സൗന്ദര്യവും വചനങ്ങളുടെ മനോഹാരിതയും ശ്രുതിമധുരമായ നിന്റെ പവിത്രഗാനങ്ങളും ആത്മീയ ശാസനകളും പൈതൃക വാത്സല്യവും ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. നിന്റെ ഈ വേർപാട് എന്നിൽ കഠിനമായ പ്രഹരം ഏൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അധരങ്ങൾ മൗനമുദ്രിതമായി, നാഥന് ഇമ്പകരമായ സുസ്ഥിതം അസ്തമിച്ചിരിക്കുന്നു.

6. നിന്റെ രൂപം എന്റെ കൺമുമ്പിൽ മറഞ്ഞപ്പോൾ, നിന്റെ അനുപമമായ ആത്മീയ സൗന്ദര്യം അപ്രത്യക്ഷമായതോടെ ഞാൻ അന്ധകാരത്തിൽ പതിച്ചിരിക്കുന്നു.. വീണ്ടും കഠിനമായ മറ്റൊരു പ്രഹരം എന്നെ വേദനിപ്പിക്കുന്നു.. എന്റെ വിവേകം എത്ര ദുർബ്ബലം!! നിന്റെ പരിപൂർണ്ണ സൗഖ്യത്തിനായി, വേദനകളിൽ നിന്നും ആശ്വാസത്തിനായി ഞാൻ നമ്മുടെ നാഥനോട് യാചിച്ചു. നീയൊരു മെഴുകുതിരിയായിരുന്നു.

7. ദുഷ്ട പ്രലോഭനങ്ങളിൽ നിന്ന് മുക്തി നേടുവാൻ ഉപദേശിക്കുന്ന ഒരു പ്രബോധനവും ഞാൻ ലേഖനങ്ങളിലൂടെ നിനക്ക് നൽകിയില്ലെന്ന് ആരോപിച്ച് നമ്മുടെ എല്ലാ സ്നേഹിതന്മാരും എന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്തു. നിന്റെ പ്രവചനസ്വഭാവമുള്ള വാക്കുകളുടെ അർത്ഥവും തീവ്രതയും വിവേചിച്ചറിയുവാൻ എനിക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല എന്നും

കണ്ണിലെ കൃഷ്ണമണിപോലെ പ്രിയങ്കരനായിരുന്നിട്ടും അവസരോചിതമായ മുന്നറിയിപ്പുകൾ നൽകുന്നതിൽ ഞാൻ മടി കാണിച്ചു എന്നും അവർ എന്നെ വിമർശിച്ചു.

8. നീയൊരു സ്തോത്രഗീതമായിത്തീർന്നു. എന്റെ നാമാ! എന്റെ ദൈവമേ! ഞാൻ നിന്നോട് കെഞ്ചി യാചിക്കുന്നു. നിന്റെ സന്നിധിയിൽ അപേക്ഷയും നെടുവീർപ്പും സമർപ്പിച്ച് ഞാൻ വിലപിക്കുന്നു. നിന്നുലുള്ള പ്രത്യാശയിൽ അചഞ്ചലമായി ഞാൻ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നു. നീ എന്റെ കോട്ടയും സങ്കേതവും ആകുന്നുവല്ലോ. എന്നെ ലജ്ജയിലേക്കു വീട്ടു കൊടുക്കരുതേ.

9. എന്റെ നാമാ! എന്റെ ദൈവമേ! നിന്നിൽ അല്ലാതെ ആരിൽ ഞാൻ അഭയം പ്രാപിക്കേണ്ടു! നീ എപ്പോഴും വിടുവിക്കുന്നവനും എന്റെ സഹായിയും സഹയാത്രികനും ആകുന്നുവല്ലോ. എന്റെ സങ്കട യാചനകൾക്ക് ഉത്തരം അരുളേണമേ. എന്റെ തീവ്രവ്യഥയിൽ നിന്ന് എന്നെ വീണ്ടെടുക്കേണമേ, തിന്മയുടെ ആകർഷണങ്ങളായ പ്രലോഭനങ്ങളിൽ നിന്ന് എന്നെ മോചിപ്പിക്കേണമേ.

10. തന്റെ സ്നേഹിതരെയും വത്സല സുഷ്ടികളെയും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കുവാൻ മഹത്വത്തോടെ എഴുന്നള്ളുന്ന എന്റെ നാമാ! എന്റെ സഹോദരനും പ്രിയ സഹപ്രവർത്തകനുമായിരുന്ന റമ്പാൻ പീലിപ്പോസിനെ കല്ലറയിൽ നിന്ന് ഉയിർപ്പിക്കേണമേ. എന്റെ കർത്താവും ദൈവവുമേ! നീ മുതലോകത്തിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റവൻ ആണല്ലോ. നിന്റെ കർത്തൃത്വത്തിന്റെ ഹിതത്താൽ സകലവും നിർമ്മിച്ചവനേ! നിദ്രയിൽ നിന്നും മരണത്തിന്റെ ക്ഷയത്തിൽ നിന്നും എഴുന്നേറ്റ് ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് നിന്റെ വിശുദ്ധ തിരുനാമത്തെ ഏറ്റുപറയുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുമാറാകേണമേ.

ഒന്നാമത്തെ പാട്ട് :- മറ്റു നിരവധി മലയാള കാവ്യങ്ങളുടെയും ഉപക്രമപദ്യങ്ങളിൽ നാം കാണുന്നതു പോലെ ഈ കവിയും തന്റെ സ്രഷ്ടാവും സർവ്വാന്തര്യാമിയും സർവ്വ ജഗന്നിയന്താവുമായ സർവേശ്വരനെ പ്രകീർത്തിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കരുണാപൂർവമായ സംരക്ഷണം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൃശ്യവും അദൃശ്യവുമായ പ്രപഞ്ചത്തിലെ പഞ്ചഭൂതങ്ങൾ ദൈവത്തിൽ നിന്ന് ഉണ്മയിലേക്ക് വന്നു എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന കവി തന്റെ കാവ്യത്തിന്റെയും ആരംഭം ദൈവത്തിൽ അഭയം പ്രാപിച്ച് കൊണ്ട് ആകട്ടെ എന്ന് കരുതിയത് സ്വാഭാവികം. പ്രത്യേകിച്ചും മരണം സൃഷ്ടിച്ച ശോകമുകമായ ഹൃദയാന്തർഭാഗത്ത്

ഭൗതികമായ ഒരു ശക്തിയും മനുഷ്യന്റെ ശാശ്വത വിമോചകനോ സംരക്ഷകനോ ആവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്ന ചിന്തയുടെ ഔചിത്യം ഒന്നു വേറെത്തന്നെ!! തമസ്സിന്റെ തിരശ്ശീലയെ ഭേദിച്ച് കർമ്മമേഖലകൾ കണ്ടെത്തുവാൻ ആ പരാശക്തിയുടെ തുണ മാത്രമാണ് തന്റെ മാർഗ്ഗദീപം എന്ന് എഴുപത് കഴിഞ്ഞ ആ സന്യാസിവരൻ ഒരിക്കൽക്കൂടി തിരിച്ചറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

രണ്ടാം പാട്ട്:- രണ്ടാമത്തെ പാട്ടിൽ രണ്ടു പ്രധാന ആശയങ്ങൾ കാണുന്നു. ആദ്യഭാഗം വേർപ്പെട്ടു പോയ റമ്പാനെപ്പറ്റിയുള്ള അനുസ്മരണമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹിതനും സഹപ്രവർത്തകനും ആത്മീയ സഹോദരനുമാണെന്നും അക്കമിട്ട് സ്മരിക്കുന്നു. അവർ തമ്മിൽ ഒന്നിക്കുന്നതിനു സഹായകമായ ഒരു ഭൗതികസാഹചര്യങ്ങളും ഇല്ലായിരുന്നു. ജന്മം കൊണ്ട് അവർ രണ്ടു സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ രണ്ടു രാജാക്കന്മാരുടെ പ്രജകൾ ആയിരുന്നു. (പുലിക്കോട്ടിൽ റമ്പാൻ കൊച്ചി രാജാവിന്റെ പ്രജ അങ്ങ് വടക്കെ അറ്റത്ത് കുന്നംകുളം സ്വദേശി, കായംകുളം റമ്പാൻ തിരുവിതാംകൂർ രാജാവിന്റെ പ്രജ വളരെ ദൂരെ അടുർ സ്വദേശി, വാർത്താവിനിമയബന്ധങ്ങളോ യാത്രാസൗകര്യങ്ങളോ തീരെ പരിമിതമായ ആ 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഇവർ രണ്ടു പേർ സ്നേഹിതരും സഹപ്രവർത്തകരും ആയിത്തീർന്നത് അവിശ്വസനീയമാണ്) കവി അതിന് മതിയായ കാരണം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. നിന്റെ കരുണയാൽ അന്ന് ഈ ആത്മബന്ധം സാധ്യമായത് ഡോ. ബുക്കാനാൻ വന്നതും 6-ാം മാർത്തോമ്മയെ സന്ദർശിച്ചതും 6-ാം മാർത്തോമ്മ തങ്ങളെ രണ്ടു പേരെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചർച്ചക്കായി നിയോഗിച്ചതും എല്ലാം ദൈവനിയോഗത്തിന്റെ ഒരു നിമിത്തമായിരുന്നു. പിന്നീട് ബൈബിൾ വിവർത്തനവും 7-ാം മാർത്തോമ്മയുടെ സൗഹൃദവും കണ്ടനാട് സമ്മേളനവും പടിയോലയും തന്റെ റമ്പാൻ സ്ഥാനലബ്ധിയും തെരഞ്ഞെടുപ്പും ഉപദേശകനിയമവും മൽപാൻ പാഠശാലയിലെ കൂട്ടുപ്രവർത്തനമൊക്കെ ഏതോ സുനിശ്ചിത ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് ദൈവം നയിച്ച സാഹചര്യങ്ങൾ ആയേ കവിക്ക് കാണാൻ കഴിയുന്നുള്ളൂ. രണ്ടു വൃദ്ധസന്യാസിമാർ പ്രതിഭാശാലികളായ പണ്ഡിതന്മാർ ജീവിതസായാഹ്നത്തിൽഏതോ നിയോഗം പോലെ ഒന്നിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചു. രണ്ടാം ഭാഗം പ്രത്യാശയുടെ സ്വരം പുലർത്തുന്നു. ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസപ്രകാരം എല്ലാവർക്കും ഒരു പുനരുത്ഥാന ദിനം ഉണ്ട്. ദൈവപുത്രന്റെ രണ്ടാംവരവിൽ ആണ് അത് സംഭവിക്കുക. ആ ഉയിർപ്പിൽ ഞങ്ങൾക്ക് വീണ്ടും പരലോകത്ത് ഒന്നിച്ച് കാണുവാനും ഈ ലോകത്തിലെ

സൗഹൃദവും കൂട്ടായ്മയും തുടരുവാനും ഭാഗ്യം നൽകേണമേ എന്ന പാട്ടിന്റെ അവസാനഭാഗം പ്രത്യാശ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത്.

മൂന്നാം പാട്ട് : ഇതിൽ തന്റെ ആത്മസുഹൃത്ത് വിട്ടുപിരിഞ്ഞതിലുള്ള തീവ്രവ്യഥ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മരണത്തെപ്പറ്റിയും മരണാനന്തര ജീവിതത്തെപ്പറ്റിയും ദിവ്യഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പിതാക്കന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയ നിഗൂഢസത്യങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കുവാനും വിശ്വസിക്കുവാനും ബലഹീനമായ ഈ വാർദ്ധക്യത്തിൽ ശക്തി നൽകേണമേ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും കർമ്മമേഖലകളിലേക്ക് കുതിക്കുവാനുള്ള ശക്തിയും പ്രചോദനവും ദർശനവും തുടർന്നും ലഭിക്കുവാൻ താൻ സേവിക്കുന്ന പരാശക്തി മാത്രമേ തുണയായിട്ടുള്ളൂ എന്ന് ആത്മസമർപ്പണം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. താൻ ആരംഭിച്ച വഴിയിൽ ഏറെ ദൂരം ഇനിയും താണ്ടാൻ ഉണ്ടെന്നും തളർന്ന് പോയ തന്റെ മനോവീര്യത്തെ പുനരുദ്ദീപിക്കുവാൻ പ്രപഞ്ച സ്രഷ്ടാവിന്റെ ചൈതന്യപ്രദമായ ആത്മമാരുതന്റെ പുതു ചൈതന്യം പ്രാപിക്കുവാൻ കരുണ വർഷിക്കണമേ എന്നും തന്റെ പ്രാർത്ഥന ഈ മൂന്നാം പാട്ടിൽ തുടരുന്നു.

നാലാം പാട്ട് : ഒരു ആത്മബന്ധത്തിന്റെ ഇഴകൾ ഓരോന്നായി പരിശോധിക്കുവാൻ ഈ പാട്ട് ശ്രമിക്കുന്നു. രണ്ടു സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ വ്യത്യസ്ത സംസ്കാരസന്തതികൾ ആയിരുന്നു നാം എങ്കിലും അങ്ങയുടെ ദൈവികകാര്യങ്ങളിലുള്ള വിശ്വസ്തതയും മാധുര്യവും ആത്മാർത്ഥതയും നിറഞ്ഞ സംസാരവും സർവ്വോപരി സൗമ്യശീലവും ഞാൻ ഇനി എവിടെ ആരിൽ കണ്ടെത്താനാണ് ? വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിൽ നാം അവഗാഹം നേടി

എന്ന പദപ്രയോഗം നമ്മുടെ സവിശേഷ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്നു. ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിൽ അവർ നടത്തിയ ചർച്ചകൾ ആകാം വിവക്ഷ. രണ്ടു പേരുടെയും വിജ്ഞാനചക്രവാളങ്ങളെ ആ ബൈബിൾ വിവർത്തനം പോഷിപ്പിച്ചു എന്ന് സാരം. മഹദ്ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അറിവ് ആഴപ്പെടുത്തി എന്ന പ്രയോഗവും ആത്മ കഥാംശസൂചകമാണ്. ഒന്നിച്ച് നടത്തിയ വൈദിക പരിശീലനത്തിൽ ബൈബിളിന്റെയും വി. കൂദാശകളുടെയും വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ചർച്ചകൾക്ക് വിഷയമാവുക വഴി നേടിയ അറിവിന്റെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും ആഴമാണ് ഇവിടെ വിവക്ഷിക്കുന്നത്. റമ്പാമാരിൽ ഒരാൾ ബൈബിൾ പാണ്ഡിത്യത്തിലും അപരൻ പിതാക്കന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിലും ആഴമേറിയ പരിജ്ഞാനം നേടിയവർ ആയിരുന്നു. ഇവ പരസ്പരം പങ്കിടുന്നതിലൂടെ രണ്ടു പേരുടെയും അറിവിന്റെ ചക്രവാളങ്ങൾ വിസ്തൃതമായ കാര്യമാണ് വിലാപകാവ്യകാരൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

വേർപെട്ടു പോയ ആളിനെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹവുമായുള്ള ബന്ധത്തെപ്പറ്റിയും വിലാപകാവ്യങ്ങൾ സ്മരിക്കുന്നതിന്റെ ഉദാത്തമാതൃക ആശാന്റെ പ്രരോദനത്തിൽ നാം കാണുന്നുണ്ടല്ലോ.

അഞ്ചാം പാട്ട്: വന്ധ്യ റമ്പാച്ചന്റെ മൃതശരീരം ദർശിച്ച് കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്ന രൂപത്തിൽ എഴുതിയതാണ് ഈ പാട്ട്. കായംകുളം റമ്പാൻ സീനിയർ ആണെന്ന ചിത്രമാണ് ഈ പാട്ട് നമുക്ക് സമ്മാനിക്കുന്നത്. സുറിയാനി ഗാന ശാസ്ത്രമായ എക്കാറ യിൽ റമ്പാൻ പരിനിഷ്ഠിത വിജ്ഞാനം നേടിയിരുന്നതായി തോന്നുന്നു. വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ സൗന്ദര്യം, വചനങ്ങളുടെ മനോഹാരിത, പവിത്രഗാനങ്ങളുടെ ശ്രുതിമാധുര്യം, ആത്മീയശാസനങ്ങൾ, പൈതൃകവാത്സല്യം എന്നിങ്ങനെ അഞ്ചു കാര്യങ്ങളാണ് ഈ പാട്ടിൽ സ്മരിച്ചിട്ടുള്ളത്. കുറെക്കൂടെ പക്ഷതയും വാത്സല്യവും പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പിതൃബിംബമായി കായംകുളം റമ്പാൻ ഇവിടെ തെളിഞ്ഞു കാണുന്നു. എനിക്ക് മിണ്ടാനാവുന്നില്ല. ആകെ മരവിച്ച ഒരവസ്ഥ. ഒന്നു പുഞ്ചിരിക്കാൻ പോലും കഴിയാത്ത വിധം ഞാൻ മരവിച്ച അവസ്ഥയിലായിരിക്കുന്നു. പ്രിയ സുഹൃത്തിനെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നതാണ് ഈ ഗാനവും. വേർപെട്ടുപോയ സുഹൃത്ത് തന്നിൽ അവശേഷിപ്പിച്ച ആദരപൂർവ്വമായ ഓർമ്മകളും ആ വേർപാട് സൃഷ്ടിച്ച ആത്മനൊമ്പരവും ഈ ദീർഘനിശ്വാസത്തിലൂടെ അനുവാചക ലോകത്തിന് കേൾക്കാനാകും.

ആറാം പാട്ട്: സുഹൃത്തിനോടുള്ള ആത്മഭാഷണമാണ് ഈ ഗാനവും. രോഗവസ്ഥയിൽ അദ്ദേഹത്തിന് പൂർണ്ണസൗഖ്യം സിദ്ധിക്കുവാൻ നടത്തിയ പ്രാർത്ഥന സഫലമായില്ല എന്നതാണ് ഇവിടത്തെ ദുഃഖം. ഒരു പക്ഷേ കായംകുളം റമ്പാന്റെ രോഗസൗഖ്യത്തിനായി പുലിക്കോട്ടിൽ റമ്പാന്റെ കാർമ്മികത്വത്തിൽ സൗഖ്യദാന കൂദാശയായ കന്തീല നടത്തിയിരിക്കാം. സുഖം പ്രാപിച്ച് വന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് സന്തോഷം നൽകിയ നീ പെട്ടെന്ന് രോഗാവസ്ഥ വഷളായതിനെ തുടർന്ന് ഞങ്ങളിൽ ഞെട്ടൽ ഉണ്ടാക്കി. എനിക്ക് എന്നെ പറ്റി ഉണ്ടായിരുന്ന അഹന്ത അതോടെ തകർന്നു. ഞാൻ എത്ര നിസ്സാരൻ. എന്റെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളല്ല ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടങ്ങളാണ് കാര്യങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതെന്ന് ഞാൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. നീയൊരു മെഴുകുതിരി ആവാനാണ് ദൈവം ഇഷ്ടപ്പെട്ടത്. “അന്യജീവനുകീ സ്വജീവിതം ധന്യ” മാക്കിയ റമ്പാച്ചന്റെ ജീവിതം ധന്യാത്മകമായി അവതരിപ്പിക്കുവാൻ മെഴുകുതിരി എന്ന ബിംബം വളരെ ശക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഏഴാം പാട്ട്: സ്വന്തം കുറ്റബോധമാണ് ഈ പാട്ടിൽ സൂചിതമാകുന്നത്. റമ്പാന്റെ രോഗത്തിന് സമയോചിതമായി ചികിത്സിക്കുവാൻ ഞാൻ ഉപദേശിച്ചില്ലല്ലോ എന്ന കുറ്റബോധം വരികളിൽ വായിക്കാനാകും. നിന്നെപ്പറ്റി നീ നൽകിയ അപായസൂചനകളെ ഗൗരവത്തിലെടുക്കുവാനും ഉചിതമായ പരിഹാരം തേടുവാൻ പ്രബോധനം നൽകുവാനും കഴിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ അവസ്ഥ ഒഴിവാക്കാനാകുമായിരുന്നു എന്ന് സുഹൃത്തുക്കൾ പരിഹസിക്കുന്നു. രോഗാവസ്ഥയിലും റമ്പാൻ കഠിനാധ്വാനം ചെയ്യുക മൂലം ശരിയായ ചികിത്സയും പരിചരണവും നൽകാനായില്ല എന്നാവാം സൂചന. ആ അകർമ്മണ്യതാ ബോധം മന:പൂർവ്വമല്ലെങ്കിൽ പോലും ഇപ്പോൾ കഠിന വ്യഥ നൽകുന്നു.

ഏട്ടാമത്തെ പാട്ട്: ഈ പാട്ട് പൂർണ്ണമായും ലോകം വിട്ട് യാത്രയായ ആത്മസുഹൃത്തിന് വേണ്ടി ദൈവസന്നിധിയിൽ സമർപ്പിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനയാണ്. അതേ സമയം സ്വന്തം ആത്മാവിനെ സംവഹിച്ചു കൊണ്ടുള്ള പ്രാർത്ഥനയുമാണ്. ക്രിസ്തീയ സന്യാസപുരോഹിതന് അഭയം പ്രാപിക്കുവാൻ വേറെ കരങ്ങളില്ല. കായംകുളം റമ്പാന്റെ ജീവിതം ഒരു സ്തോത്രഗീതമായിരുന്നു. അതേ പാതയിലാണ് ഞാനും. ഞങ്ങൾക്ക് വേറെ സങ്കേതസ്ഥാനം ഇല്ല. ഞങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ പ്രവർത്തിച്ച അതേ കൃപ, ഞങ്ങളുടെ വീണ്ടെടുപ്പിനും മുഖാന്തിരം ആകട്ടെ. മരണകാലത്ത് ആശിക്കുവാൻ അവിടുന്ന് അല്ലാതെ മറ്റാരാണുള്ളത്? ഏകാഗ്രയമായ അവിടുന്ന് ഉപേക്ഷിച്ചാൽ ഞാൻ വഴിയാധാരമാകും. നിന്നെ സ്തുതിച്ചും കീർത്തിച്ചും ജീവിച്ച ജീവിതത്തിന് കൃപാപൂർവ്വം ഉചിതമായ സ്ഥാനം നൽകേണമേ എന്ന് വിലാപം പ്രാർത്ഥനയായി മാറുന്നു.

ഒമ്പതാമത്തെ പാട്ട്: ഇതിലും പ്രാർത്ഥന തുടരുന്നു. ശേഷിച്ച പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഉയരത്തിൽ നിന്ന് ശക്തി ലഭിച്ചേ മതിയാവൂ. തന്റെ ജീവിതവും മലങ്കരസഭയുടെ ജീവിതവും പണി തീരാത്ത വീടിന്റെ അവസ്ഥയിലാണ്. പണി തീരുവാൻ ഇച്ഛാശക്തിയും വിഭവങ്ങളും ആസൂത്രണവും നിർമ്മാണ വൈദഗ്ദ്ധ്യവും അനിവാര്യമാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ സ്തംഭനാവസ്ഥയിൽ യാതൊന്നും ചെയ്യാൻ ഞാൻ പ്രാപ്തനല്ല. എന്നെ കീഴ്പെടുത്തിയ ദുഃഖം സർവ്വ ഊർജ്ജം സോതസ്സുകളെയും മന്ദീഭവിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. നിന്റെ കൃപാപ്രവാഹത്താൽ എന്നിൽ ഊർജ്ജസ്വലത പകരേണമേ. എന്റെ കർമ്മ മേഖലകൾ വീണ്ടും പ്രവർത്തനക്ഷമമാവട്ടെ. പാതി വഴിയിൽ നിൽക്കുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾ

പൂർത്തീകരിക്കുവാൻ എന്റെ കൈകൾക്ക് ക്രിയാശേഷിയുണ്ടാകട്ടെ. ഞാൻ സഞ്ചരി കേണ്ടുന്ന പാതകൾ പ്രകാശമാനമാക്കുവാൻ അവിടത്തെ പ്രകാശം എന്റെ മുമ്പിൽ വഴി വിളക്കായി സഞ്ചരിക്കട്ടെ. നിന്നെ മുൻനിർത്തി എന്റെ ജഡതകളെ ഇല്ലാതാക്കി കർമ്മോന്മേഷത്തെ ഉണർത്തുവാൻ കരുത്തുണ്ടാകട്ടെ.

പത്താം പാട്ട്: തന്റെ പ്രിയ സുഹൃത്തിനെയും ജീവിതം വിട്ടു പിരിഞ്ഞ എല്ലാവരെയും സംവഹിച്ച് നടത്തുന്ന പ്രാർത്ഥനയാണ് ഉപസംഹാര ഗാനത്തിൽ. നിത്യലോകത്തിൽ ജീവൻ പ്രാപിച്ച് മരിച്ചു പോയ എല്ലാവരും ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുവാനായി നിന്റെ കരുണ വർഷിക്കേണമേ എന്ന പ്രാർത്ഥനയിൽ വിലാപഗീതം ശാന്തിയിൽ ലയിക്കുന്നു.

സാധാരണ വിലാപഗാനങ്ങളിൽ കാണുന്ന പോലെയുള്ള ചഞ്ചലമായ തീവ്ര വിലാപങ്ങളോ വാചാലമായ വിലാപങ്ങളോ ഇതിൽ ഇല്ല. യമനിയമങ്ങൾ ശീലിച്ച സന്യാസിവര്യനും നിത്യജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് വിശ്വാസവും പ്രതീക്ഷയുമുള്ള പക്ഷാത് ആർജ്ജിച്ച ഒരാൾ ആയതിനാലാവാം ഗാനങ്ങളിലെ ശോകഭാവത്തിനും വിലാപ പ്രവാഹത്തിനും പക്ഷമായ നിയന്ത്രിതസ്വരം വന്നു ചേർന്നത്. വികാര നിയന്ത്രണം ശീലിച്ചവൻ ആണല്ലോ യതി. ആ യതി പോലും മരണത്തിന് മുമ്പിൽ പതറുന്നു. പ്രാർത്ഥനയിൽ ശാന്തി കണ്ടെത്തുന്നു.

കേരളത്തിലുണ്ടായ ഒന്നാമത്തെ വിലാപകാവ്യമാണിത്. ആ നിലയിൽ ഈ വിലാപദശകം വായിക്കപ്പെടുകയും വിലയിരുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. സാഹിത്യ കേരളത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ ഈ കാവ്യത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നു.

പ.പുലിക്കോട്ടിൽ **ഒന്നാമൻ തിരുമേനിയുടെ ഓർമ്മയും** **വൈദിക പരിശീലനത്തിന്റെ ഭാവിയും**

ഫാ.ബിജേഷ് ഫിലിപ്പ്

പ്രിൻസിപ്പൽ, സെന്റ് തോമസ് ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരി, നാഗ്പൂർ

മലങ്കര സഭയ്ക്ക് ഇരുപതു നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ ചരിത്രം പറയുവാൻ ഉണ്ടെങ്കിലും കൃത്യവും പരിമിതവുമായ അർത്ഥത്തിൽ ദൈവ ശാസ്ത്ര പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുടെ ചരിത്രം ഒരു നൂറ്റാണ്ടിന്റേതേ കാണുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പുതന്നെ ഓർത്തഡോക്സ് ആദ്ധ്യാത്മിക ദർശനത്തിന്റെ ജീവിക്കുന്ന സാക്ഷ്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു എന്ന് ആ കുറവ് പരിഹരിക്കുന്നതാണ്. അങ്ങനെയുള്ള ശോഭയാർന്ന സാക്ഷികളിൽ ഒരു പ്രധാനിയായിരുന്ന സഭാജ്യോതിസ്സ് പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ജീവിതം തുറന്നു വായിക്കുന്നത് സഭയോടുള്ള പ്രതിബദ്ധതയിൽ നമ്മെ കർമ്മോൽസുകരും നിർമ്മലീകരിക്കപ്പെട്ടവരും ആക്കും. മലങ്കരയിലെ വൈദിക പരിശീലനത്തിന്റെ ഈ നവയുഗ ശില്പിയെ സംബന്ധിച്ച അനുഭവങ്ങളുടെ ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകൾ പരിശോധിക്കുവാൻ ചരമദിശതാബ്ദി ആഘോഷവേളയിൽ ലഭ്യമാകുന്ന അവസരം വൈദിക പരിശീലനത്തെ സംബന്ധിച്ച ഒരു വിചിന്തനത്തിന് ഉപയോഗിക്കുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കും.

രണ്ടുനൂറ്റാണ്ടു മുമ്പ് മലങ്കരസഭയെ ശുശ്രൂഷിച്ച് ശക്തീകരിച്ച വിശുദ്ധനായ ജ്ഞാനിയും സന്യാസിനായ കർമ്മധീരനും ആയിരുന്നല്ലോ പ.പുലിക്കോട്ടിൽ ഒന്നാമൻ. പ്രഭാഷണം, പരിഭാഷ, പ്രാർത്ഥനാജീവിതം, ദേവാലയരൂപീകരണം എന്നിവ കൊണ്ടെല്ലാം സഭയെ ശക്തീകരിച്ച ഈ

പിതാവിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ സംഭാവന സഭയുടെ വൈദിക പരിശീലനത്തിന് ഒരു സെമിനാരി സ്ഥാപിച്ച് ഒരു നവീന വ്യവസ്ഥാപിത പദ്ധതിക്ക് പ്രാരംഭം കുറിക്കുവാൻ അത്യുദ്ധാനം ചെയ്തു എന്നതാണല്ലോ.

1815 ൽ കോട്ടയത്ത് സെമിനാരി ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് മലങ്കര സഭയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ ജ്ഞാനത്തിലും വിശുദ്ധിയിലും ശ്രേഷ്ഠരായ വൈദികരെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ള മല്പാൻ പാഠശാലകളിലായിരുന്നല്ലോ വൈദികപരിശീലനം നടന്നിരുന്നത്. പോർച്ചുഗീസ് മിഷനറിമാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കേരളത്തിൽ ആരംഭിച്ച ചില സെമിനാരികളിൽ ലാറ്റിൻ പാരമ്പര്യത്തിൽ പാശ്ചാത്യ ദൈവശാസ്ത്ര പരിശീലനം ആരംഭിച്ചപ്പോഴും ഗുരുകുല സമ്പ്രദായത്തിലൂടെ ശ്രേഷ്ഠരായ മല്പാന്മാർ മലങ്കരസഭയുടെ പുരാതനപൈതൃകവും പാരമ്പര്യവും നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ വൈദികപരിശീലനം തുടർന്നു കൊണ്ടുപോയി കോട്ടയത്ത് സെമിനാരി ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞും ഗുരുകുല മാതൃകയിലുള്ള ചുരുക്കം ചില മല്പാൻ പാഠശാലകൾ തുടർന്നു കൊണ്ടിരുന്നു.

കണ്ടനാടു പടിയോലയിൽ നിന്നും മറ്റും അറിയുന്നത് 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ തന്നെ വൈദിക പരിശീലനം കാര്യക്ഷമമാക്കുവാൻ പഠിത്ത വീടുകളുണ്ടാകണമെന്ന് മലങ്കര സഭ സ്വപ്നം കണ്ടു എന്നതാണ്. ആ സ്വപ്നം ഏറ്റുവാങ്ങി പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാൻ (സഭാജ്യോതിസ്സ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ്) തുനിഞ്ഞിറങ്ങിയപ്പോൾ തിരുവിതാംകൂർ രാജഭരണത്തിൽ നിന്നും മിഷനറിമാരിൽ നിന്നുമെല്ലാം വേണ്ട സഹായസഹകരണങ്ങൾ ലഭിച്ച് കോട്ടയത്ത് സെമിനാരിക്ക് അടിസ്ഥാനമിടുവാൻ കഴിഞ്ഞു. മലങ്കരയിലെ മിക്ക പള്ളികളും ഈ മഹത്തായ ദൗത്യത്തിൽ യഥാവിധി സഹകരിച്ചു. ഒരു നല്ല സ്വപ്നമുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ സാക്ഷാത്കാരത്തിന് ദൈവവും മനുഷ്യരും പ്രകൃതിയുമെല്ലാം സഹായിക്കുന്നു എന്നു പറയപ്പെടുന്നത് സത്യമെന്ന് തെളിയിക്കുന്നതാണ് പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാന്റെ ഈ സെമിനാരിസ്ഥാപന ഉദ്യമം. അനേക പതിറ്റാണ്ടുകൾ ഒരു മല്പാനായിരുന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ റമ്പാന്റെ, മല്പാൻ പാഠശാലകളുടെ പരിമിതികൾ ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കി വൈദിക പരിശീലനം കേന്ദ്രീകരിച്ച് കാര്യക്ഷമമാക്കുവാൻ തീവ്രമായി ആഗ്രഹിക്കുകയും സർവ്വാത്മനാ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടാണ് ഈ പുരാതന സഭയ്ക്ക് അഭിമാനകരമായ ഈ ആദ്യപൊതുസ്ഥാപനം കോട്ടയത്ത് രൂപപ്പെട്ടത്. ഈ പഠിത്ത വീട്ടിലെ പ്രധാന അദ്ധ്യാപകനായി തന്റെ വാർദ്ധക്യത്തിലും ശോഭിക്കുവാൻ ഈ പരിശുദ്ധ പിതാവിന് കഴിഞ്ഞു എന്നത് നന്ദിയോടെ ഓർക്കാം.

മലങ്കര സുറിയാനി സഭയുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളോടും ആരാധനാനുഷ്ഠാനങ്ങളോടും തികഞ്ഞ വിശ്വസ്തത പുലർത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു വൈദിക പരിശീലന പദ്ധതിക്കാണ് ഈ പിതാവ് സെമിനാരിയിൽ രൂപം കൊടുത്തത്. കടന്നു കയറി കീഴ്പ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിച്ച വിദേശസഭകളോടു അടരാടി തളരുവാൻ തുടങ്ങിയ മലങ്കര സഭയ്ക്ക് പുത്തനുണർവ്വേകുന്ന തായി ഈ സംരംഭം. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയും വേദ വ്യാഖ്യാനങ്ങളും അഭ്യസിപ്പിക്കുവാൻ ഇംഗ്ലീഷ് മിഷണറി റവ.തോമസ് നോർട്ടനെ സെമിനാരിയിൽ അദ്ദേഹം നിയമിച്ചു. എന്നാൽ ഈ ഇംഗ്ലീഷ് മിഷണറിയെ സകുടുംബം സെമിനാരിയിൽ താമസിപ്പിക്കുവാൻ കേണൽ മൺറോ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടു പോലും ഈ പിതാവ് സമ്മതിച്ചില്ല എന്നത് മലങ്കരസഭയുടെ സ്വത്വബോധത്തിലുന്നി വിശ്വസ്തത കാട്ടിയതിന്റെ തെളിവായിട്ടുവേണം മനസ്സിലാക്കുവാൻ. സെമിനാരി സ്ഥാപിക്കുവാനും പരിരക്ഷിക്കുവാനും വേണ്ട സഹായങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷ് മിഷണറിമാരിൽ നിന്നും സ്വീകരിച്ചെങ്കിലും സഭയുടെ വിശ്വാസത്തെയോ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളെയോ തൃച്ഛീകരിക്കാനോ വിമർശിച്ച് ഭേദപ്പെടുത്താനോ അദ്ദേഹം അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല എന്നുവേണം മനസ്സിലാക്കുവാൻ.

പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ വരവോടെ റോമൻ കത്തോലിക്കരോടു സ്വന്തം വ്യക്തിത്വം അറിയിക്കുവാൻ മലങ്കരസഭ നിർബന്ധിതമായപ്പോൾ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ട ശക്തമായ പദവയമാണല്ലോ മാർത്തോമ്മായുടെ മാർഗ്ഗം എന്നത്. തങ്ങൾക്ക് ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം പകർന്നുതന്ന മാർത്തോമാശ്ലീഹായോടുള്ള ആഴമായ ആദരവും തദ്ദേശീയമായ തങ്ങളുടെ ക്രൈസ്തവജീവിത രീതിയോടുള്ള വിശ്വസ്തതയും പ്രകടമാക്കുന്ന സഭയുടെ സംപുഷ്ടമായ ഒരു ചുരുക്കപ്പേരാണ്. സഭയുടെ ഈ സ്വത്വബോധം കുന്നൻ കുരിശു സത്യത്തിലൂടെയും ആർത്താറ്റുപടിയോലയിലൂടെയും കണ്ടനാടുപടിയോലയിലൂടെയും കോട്ടയത്തെ സെമിനാരിയുടെ സ്ഥാപനത്തിലൂടെയും പ്രാരംഭപ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെയും കാതോലിക്കേറ്റു സ്ഥാപനത്തിലൂടെയുമെല്ലാം ഉജ്ജ്വലമായി പ്രകാശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

വേദപുസ്തകവും പ്രാർത്ഥനകളും ഒക്കെ സുറിയാനിയിൽ നിന്നും മലയാളത്തിലേക്ക് പരിഭാഷപ്പെടുത്തുവാൻ പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി നടത്തിയ പരിശ്രമങ്ങൾ ഈ സ്വത്വബോധത്തിലുന്നിയ തദ്ദേശീകരണ താല്പര്യത്തിന്റെ പ്രകാശനമായിട്ടുവേണം മനസ്സിലാക്കുവാൻ. കായംകുളം ഫീലിപ്പോസ് റമ്പാനും ചരിത്രപുരുഷനും കൂടി തയ്യാറാക്കി ഡോ.ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാനൻ 1811 ൽ അച്ചടിച്ച് വിതരണം ചെയ്ത സുവിശേഷ പുസ്തകം മലയാളത്തിൽ ആദ്യം പ്രസിദ്ധീകൃതമായ ബൈബിൾ വിവർത്തനം ആണു

ല്ലോ. വേദപഠനവും ധ്യാനവും അതുപോലെ ആരാധനയും പ്രാർത്ഥനയും മൊക്കെ സ്വന്തം ഭാഷകളിൽ മനസ്സിലാക്കിച്ചെയ്യാൻ അവസരമുണ്ടാകണമെന്നാഗ്രഹിച്ചുപ്രവർത്തിച്ച ഈ പി. പിതാവിന്റെ ഉൾക്കാഴ്ച ഉൾക്കൊണ്ട് പ്രാർത്ഥനകളും ആരാധനാക്രമങ്ങളും ഇംഗ്ലീഷിലേക്കും വിവിധ ഭാരതീയ ഭാഷകളിലേക്കും പരിഭാഷപ്പെടുത്തുകയും പുതുതായി രൂപപ്പെടുത്തുകയും ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ വ്രതശുദ്ധിയോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ കൂടുതലായി ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

കണ്ടനാടു പടിയോലയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതുപോലെ രണ്ടാമതൊരു സെമിനാരി കൂടി പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി സ്വപ്നം കണ്ടിരുന്നെങ്കിലും തന്റെ ഉത്തമസ്നേഹിതനും പ്രഗൽഭനായ മല്പാനുമായിരുന്ന കായംകുളം ഫീലിപ്പോസ് റമ്പാന്റെ മരണവും മറ്റും കൊണ്ട് അത് ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവന്നു. എന്നാൽ പഴയസെമിനാരി സ്ഥാപിച്ച് 180 വർഷമായപ്പോൾ വടക്കേഇന്ത്യയിൽ നാഗ്പൂരിനടുത്ത് മലങ്കരസഭയ്ക്ക് ഒരു പുതിയ സെമിനാരി ഉണ്ടായതിൽ സന്തോഷിച്ച പിതാക്കന്മാരിൽ മുന്നിലായിരിക്കും പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി. അരനൂറ്റാണ്ടോളം വടക്കേ ഇന്ത്യയിലെ സഭയുടെ പ്രവർത്തനത്തിന് ജീവിതം അർപ്പിച്ച അഭിവന്ദ്യ സ്തേഫാനോസ് മാർ തേവോദോസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഉൽസാഹത്താൽ ആരംഭിച്ച ഈ പുതിയ സെമിനാരി രണ്ടുപതിറ്റാണ്ടുകൾ പൂർത്തീകരിച്ചത് പഴയ സെമിനാരി രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകൾ പൂർത്തീകരിച്ച് ആഘോഷം നടത്തുമ്പോഴായിരുന്നു.

രണ്ടുനൂറ്റാണ്ടുകൾ കൊണ്ട് കോട്ടയത്തെ ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരി സഭയുടെ നേതൃത്വ പരിശീലനത്തിനും അദ്ധ്യാത്മിക വിദ്യാവ്യാപനത്തിനും നൽകിയിട്ടുള്ള അതുല്യമായ സംഭാവനകളോർക്കുമ്പോൾ ആധുനിക കാലത്ത് മലങ്കരസഭയെ സ്വാധീനിച്ച് രൂപപ്പെടുത്തിയ ഏറ്റവും പ്രധാന സ്ഥാപനം ഇതുതന്നെയാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ രണ്ടു സെമിനാരികളും ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സെറാമ്പൂർ കോളജിന്റെ സെനറ്റിന്റെ ആളുടെ പാഠ്യ പദ്ധതിയിലെ പേപ്പറുകളുടെ എണ്ണം, തീസീസും ഫീൽഡുവർക്കും കൂടാതെ നാല്പത്തിയെട്ടായി വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതു കൊണ്ട് വൈദികപരിശീലനത്തിൽ ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസ പാരമ്പര്യത്തിനു മങ്ങലേൽക്കുന്നു എന്നത് ഒരു അപ്രിയസത്യമാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ രീതിയിൽ ഓർത്തഡോക്സിക്ക് ഊന്നൽ നൽകുന്ന ഏടം പേപ്പറുകൾ പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെടുകയോ അവഗണിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നു. സാമൂഹ്യനീതി ഉന്നവച്ചുള്ള ആളെ പേപ്പറുകളുടെ ബാഹുല്യം മൂലം ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരികളിലെ ദൈവശാസ്ത്രപരിശീലനത്തിന്റെ ബാലൻസ്

തെറ്റുന്നതായി അനുഭവപ്പെടുന്നു. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ആദിമ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസപാരമ്പര്യം, വിശദമായ ആരാധനാ പഠനം, പൗരസ്ത്യ ആദ്ധ്യാത്മികത, എക്യൂമിനീസം, സാമൂഹ്യനീതി തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളെല്ലാം സമഗ്രമായി ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും പേപ്പറുകളുടെ അനാവശ്യമായ ബാഹുല്യം ഇല്ലാത്തതുമായ ഒരു സമഗ്ര പാഠ്യപദ്ധതിയാണ് ഓർത്തഡോക്സ് വൈദിക പരിശീലനത്തിൽ അഭികാമ്യമായിട്ടുള്ളത്.

ഓർത്തഡോക്സ് ഊന്നൽ മുറുകെ പിടിച്ച് ഉന്നത നിലവാരത്തിലുള്ള ഒരു സമഗ്ര പാഠ്യപദ്ധതി നടപ്പിലാക്കുന്ന ഒരു ഓർത്തഡോക്സ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയെ കുറിച്ച് സ്വപ്നം കാണാനെങ്കിലും വൈദിക പരിശീലനത്തിന്റെ നവയുഗ ശില്പിയായ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവനാസ്യോസ് ഒന്നാമന്റെ ചരമദിശദാബ്ദി ആഘോഷം സഭയ്ക്കു പ്രചോദനമേകട്ടെ എന്നു പ്രത്യാശിക്കുന്നു. മല്പാൻ പാഠശാലകളിൽ നിന്നും സെമിനാരി തലത്തിലേക്ക് വൈദിക പരിശീലനത്തെ കൈപിടിച്ചുയർത്തുവാൻ രണ്ടുനൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പ് ഈ പിതാവ് ശ്രമിച്ചപ്പോൾ ഉണ്ടായതുപോലെ എതിർപ്പുകളും ആശങ്കകളും ഒക്കെ ഇന്ന് അങ്ങനെയൊരു സ്വപ്നസാക്ഷാത്ക്കാരത്തിനായി ശ്രമിക്കുമ്പോഴും ഉണ്ടാകുമെന്ന് സ്വാഭാവികമാണ്. അതുനേരിടുവാനുള്ള നിശ്ചയദാർഢ്യവും ആത്മധൈര്യവും ഐക്യവും ഒക്കെ ഉണ്ടാകുവാൻ പ. പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ ഓർമ്മയും മദ്ധ്യസ്ഥതയും സഹായമാകട്ടെ.

പ. ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്

പുലിക്കോട്ടിൽ പ്രഥമൻ ജീവചരിത്രത്തിലെ നാഴികക്കല്ലുകൾ

- 1740 നവംബർ 25 - കുന്നംകുളം ശൈവൻ ഏലിഗ്ബാ ദമ്പതികളുടെ മകനായി ജനിച്ചു.
- 1741 ജനുവരി - പഴഞ്ഞി സെന്റ് മേരീസ് കത്തോലിക്കാ മഠത്തിൽ മാതാദീനാ.
- 1751 ചിറളയം പള്ളിയിൽ പരി. ശാക്രളള ബാവയിൽനിന്ന് ആദ്യപട്ടം
- 1752-56 പഴഞ്ഞി മല്പാൻ പള്ളിക്കൂടം - വൈദിക പരിശീലനം
- 1757-58 കാണിപ്പയ്യൂർ കളരിയിൽ തച്ചുശാസ്ത്ര പഠനം
- 1759-60 മുളത്തൂരുത്തിയിൽ ഉന്നതവൈദിക പരിശീലനം
- 1762 പഴഞ്ഞി പള്ളിയിൽ സഹ വികാരി.
- 1765 പഴഞ്ഞിയിലെ അങ്ങാടികൾ സംവിധാനം ചെയ്തു.
- 1773 കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കുറിലോസിനെ കുന്നംകുളത്തേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു.
- 1774 തൊഴിയൂരിൽ ആസ്ഥാന മന്ദിരവും ദേവാലയവും പണിതു.
- 1775 ചിറളയം പള്ളി പുതുക്കി പണിതു.
- 1778 കുന്നംകുളം പഴയപള്ളി പുതുക്കി പണിതു.
- 1789 ഡിസംബർ - പാലൂർ ചാട്ടുകുളങ്ങരപള്ളി അഗ്നിക്കിരയായി.
- 1791 ചിറളയം-കുന്നംകുളം പഴയപള്ളി വീണ്ടും പുനർനിർമ്മിച്ചു.
- 1792 കുന്നംകുളം വലിയഅങ്ങാടി സംവിധാനം ചെയ്തു.
- 1793 ചിറളയം പള്ളിയിൽ മല്പാൻ പാഠശാല സ്ഥാപിച്ചു.
- 1794 മല്പാൻ പാഠശാലയിലെ വിദ്യാർത്ഥി കുത്തൂർ ഗീവർഗ്ഗീസ് ശൈശവത്തിൽ സാക്ഷ്യം (തൊഴിയൂർ കുത്തൂർ കുറിലോസ്)
- 1800 ഡോ. ഫ്രാൻസിസ് ബുക്കാനാനെ കുന്നംകുളത്ത് സന്ദർശിക്കുന്നു.
- 1805 ആർത്താറ്റ് പള്ളിക്കുവേണ്ടി കർത്തവ്യൻ എന്ന നിലയിൽ ശക്തൻ തമ്പുരാൻ നിവേദനം നൽകുന്നു.
- 1805 ഇരുകുട്ടർക്കും തൃപ്തികരമായി നറുക്കെടുപ്പിലൂടെ ആർത്താറ്റ് പള്ളിത്തർക്കം പരിഹരിക്കുന്നു.
- 1806 ജനുവരി - ആർത്താറ്റ് പടിയോലയുടെ പ്രഖ്യാപനം.

- 1809 ചിങ്ങം 1 - കണ്ടനാട് പടിയോലയുടെ പ്രഖ്യാപനം.
- 1809 ചിങ്ങം 15 - ആർത്താറ്റ് പള്ളിയിൽ വെച്ച് 8-ാം മാർത്തോമ്മായിൽ നിന്ന് റമ്പാൻസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു.
- 1809 8-ാം മാർത്തോമ്മായുടെ ഉപദേശകരിൽ ഒരാളായി നിയമിതനായി.
- 1811 കായംകുളം റമ്പാൻ നിര്യാതനായതിൽ അനുശോചിച്ച് വിലാപകാവ്യം എഴുതി.
- 1811 അച്ചടിച്ച ബൈബിൾ വിവർത്തനം ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാൻ വിതരണം ചെയ്തു.
- 1813 കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരിക്ക് ഔസേഫ് റമ്പാന്റെ പേരിൽ 16¹/₂ ഏക്കർ സ്ഥലം തിരുവിതാംകൂർ റാണി നൽകി.
- 1814 സെമിനാരിക്ക് തറക്കല്ലിട്ടു.
- 1815 മീനം (മാർച്ച്-ഏപ്രിൽ) വൈദിക സെമിനാരിയിൽ ആദ്യത്തെ ബാച്ചിനെ പ്രവേശിപ്പിച്ചു.
- 1815 നാല്പതാം വെള്ളി പഴഞ്ഞി പള്ളിയിൽ വെച്ച് മെത്രാപ്പോലീത്താസ്ഥാനം (തൊഴിയൂരിന്റെ കിടങ്ങൻ മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്ന്)
- 1816 മാർ ദിവനാസ്യോസ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തയ്ക്ക് അനുകൂലമായി രാജകീയ വിളംബരങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു.
- 1816 ബൈബിളിന്റെ മറ്റു ഭാഗങ്ങൾ വിവർത്തനം ചെയ്യുവാൻ ആരംഭിച്ചു.
- 1816 നവംബർ 24 ദിവംഗതനായി
- 1816 നവംബർ 25 കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരിയിൽ കബറടക്കപ്പെട്ടു.
- 1991 നവംബർ 29 ന് പരി. പിതാവിനെ സഭാജ്യോതിസ്സ് എന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന പൊതുകൽപ്പന പരി. മാത്യൂസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.
- 2015-16 വർഷം പരി. പിതാവിന്റെ ചരമദിശതാബ്ദി സഭാതലത്തിൽ നടത്തുവാൻ പരി. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയിച്ചു പ്രഖ്യാപിച്ചു.
- 20.11.2016 കുന്നംകുളത്ത് ചേർന്ന സമാപനസമ്മേളനത്തിൽ എതോപ്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ തലവൻ പരി.ആബൂന മത്ഥ്യാസ് പാത്രിയർക്കീസ് വിശിഷ്ടാതിഥിയായി പങ്കെടുത്തു.
- 24.11.2016 കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ വെച്ച് കേരളനവോത്ഥാനത്തിന്റെ പ്രജാപതി എന്ന ലേഖന സമാഹാരം പ്രകാശനം ചെയ്തു.